

בג"ץ 23426-04-26
בג"ץ 39686-04-26
קבוע לדין ביום 12.5.26

**בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק**

1. אורי אלמקייס תז 326243367
ע"י ב"כ עו"ד אורית חיון ועו"ד דין כוכבי
מדרד מנחם בגין 156, תל אביב, 6492108
טלפון: 03-5618866, 03-5618818, פקס: 050-6330680
דוא"ל: oriti@oriti.co.il

2. התנועה לטוהר המידות (ע"ר 580648863)
מר' בן סירא 2 ירושלים 9418102
ע"י ב"כ עוה"ד בעז ארז ו/או אביה אלף ו/או עומר מקייס
מר' רמב"ן 32, ירושלים, 92268
טלפון: 02-5662211, פקס: 02-566222
דוא"ל: office@tlm.org.il

העותרים בבג"ץ 23426-04-26

1. התנועה למען איכות השלטון בישראל ע"ר 580178697
2. פורום חומת מגן לישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או תומר נאור ואח'
מר' יפו 208, ת.ד. 31348 ירושלים 9131301
טלפון: 02-5000073; פקס: 02-5000076
דוא"ל: office@mqg.org.il

העותרים בבג"ץ 39686-04-26

נ ג ד

1. ראש ממשלת ישראל
2. ממשלת ישראל
המשיבים 1-2 ע"י ב"כ עו"ד ד"ר הראל ארנון
מר' חרטום 18, ת.ד. 45151 ירושלים
טל': 02-6509100; פקס': 02-6509110
דוא"ל: harel@harnon.com
3. הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים
4. היועצת המשפטית לממשלה
המשיבה 4 ע"י מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה
שדרות וולפסון 2, קריית הממשלה ע"ש דוד בן-גוריון
ירושלים, ת"ד 49029, מיקוד 9149001
טל' 02-6467011, פקס 073-39255246
5. האלוף רומן גופמן
ע"י ב"כ עו"ד אוהד שלום ו/או יענקלה כרם ו/או אייל דרורי
מכפר עציון, מתחם הלולים
דוא"ל: Ohad@shalem-kerem.co.il

ה מ ש י ב י ם

תגובה מקדמית מטעם היועצת המשפטית לממשלה

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.4.26, ולבקשות להארכת מועד, מתכבדת המשיבה 4, היועצת המשפטית לממשלה (להלן גם: **המשיבה**), להגיש תגובתה המקדמית לעתירות.
2. עניינן של העתירות בהחלטת המשיב 1, ראש הממשלה, על מינויו של המשיב 5, אלוף רומן גופמן (להלן: **גופמן**), לתפקיד ראש המוסד למוודיעין ולתפקידים מיוחדים (להלן גם: **המוסד**), וזאת החל מיום 2.6.26 לתקופה של חמש שנים.

3. במסגרת העתירות התבקשו צווי ביניים שלפיהם תוקפא כניסתו של גופמן לתפקיד ראש המוסד ביום 2.6.26, ובהחלטות בית המשפט הנכבד נדחו הבקשות.
4. לראש הממשלה אושר ייצוג נפרד בהליך, ועמדתו הובאה במסגרת ייצוג עצמאי.
5. המשיבה 3, הוועדה המייעצת לעניין מינויים לתפקידים בכירים (להלן: **הוועדה** או **הוועדה המייעצת**), על דעת רוב, ביקשה אף היא ייצוג נפרד, ובטרם התקבלה התשובה לפנייתה נטלה את שרותיו של עו"ד פרטי והגישה ביום 6.5.26 הודעה על ייצוגה וכן בהמשך לכך עמדה עצמאית מטעמה. כעולה מהודעת המשיבה מיום 7.5.26, ביום זה נמסר לוועדה כי נמצא שאין מקום למתן היתר חריג לייצוג נפרד לוועדה; ומשכך, התבקש בית המשפט הנכבד להורות על הוצאת כתבי בי הדין שהוגשו בשם הוועדה מתיק בית המשפט הנכבד. ביום 8.5.26 הגישו המשיבים 1 ו-2 הודעה בעניין זה, ובהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מאותו יום, על המשיבה 4 להגיש תגובתה להודעה עד היום, 10.5.26.
6. באירוע שלפנינו חומרים חסויים רבים, הן מכוח חסיון המידע והן מכוח החלטת הוועדה לחסות את תמלילי הדברים של הגורמים שהופיעו בפניה, דבר שנאמר לאותם גורמים טרם שמסרו את דבריהם. חלק מהחומר החסוי נאסף קרוב יותר לזמן אמת, כארבע שנים לפני שהועלתה מועמדתו של גופמן לתפקיד ראש המוסד ומטבע הדברים יש לו משקל מיוחד בהבנת הדברים. לכן יש פער בין מלוא החומר שעמד בפני היועצת המשפטית לממשלה בעת שגיבשה את עמדתה ביחס לעתירות, לבין התשתית העובדתית הנפרשת בפני בית המשפט הנכבד במסגרת תגובה גלויה זו. לצורך הביקורת השיפוטית על החלטת ראש הממשלה למנות את גופמן לראש המוסד חיוני שבית המשפט הנכבד יראה את מכלול החומר, הגלוי והחסוי.

א. פתח דבר

7. עניינן של העתירות במינוי ראש המוסד שהוא אחד התפקידים הבכירים והרגישים ביותר בשירות הציבורי במדינת ישראל, שלא ניתן להפריז בחשיבותו. כמי שנמנה על אחד מבין שבעה נושאי משרה בכירים, מינויו של ראש המוסד נבחן על ידי הוועדה המייעצת, הפועלת מכוח החלטת ממשלה מס' 3839 מיום 27.5.18. בהתאם להחלטת הממשלה ולפסיקה, הוועדה המייעצת בודקת "את המינוי המוצע מבחינת טוהר המידות במובנו הרחב של מושג זה, הן מבחינת האדם המוצע לתפקיד, הן מבחינת הגורם הממנה, והן מכל היבט אפשרי אחר שעשויה להיות לו נגיעה לשאלת טוהר המידות הכרוך במינוי" (בג"ץ 1570/07 **עמותת "אומץ" - אזרחים למען מינהל תקין וצדק חברתי ומשפטי נ' השר לבטחון פנים**, החלטה מיום 25.2.07).

בהרכבה הנוכחי כוללת הוועדה את החברים הבאים: יו"ר – נשיא בית המשפט העליון בדימוס, כב' השופט אשר גרוניס; ממלא מקום נציב שירות המדינה, פרופ' דניאל הרשקוביץ; ושני נציגי ציבור – פרופ' טליה איינהורן ומר משה טרי.

8. בהתאם לפניית ראש הממשלה לוועדה בראשית חודש דצמבר האחרון בעניין בחינת מועמדותו של אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד, בחנה הוועדה את המינוי בהיבטי טוהר המידות. במסגרת הליך הבחינה, בין היתר, הועברו לוועדה פניות בהן הועלו טענות והסתייגויות שונות ביחס למינוי, לרבות מטעם העותרים בעתירות; הועברה התייחסות המועמד; הוועדה שמעה גורמים שונים, קיבלה חומרים ובכללם מספר מסמכים סודיים; וקיימה מספר ישיבות בנושא.

9. ביום 12.4.26 פורסמה החלטת הוועדה, בה נדחו על-ידי כל חבריה מספר טענות שהועלו בפניות משלא נמצא דופי בטוהר המידות של הממנה (ראש הממשלה) או של גופמן ביחס אליהן. אולם, ביחס לפרשת הפעלת הקטין (דאז) אלמקייס (העותר 1 בעתירה בבג"ץ 26-04-23426) על ידי אוגדה 210 בפיקודו של גופמן, מסירת דיווח לא מדויק על אודות הפעלתו עובר למעצרו ואי-דיווח על כך לאחריו, העומדת במוקד החלטת הוועדה ובדיקתה נחלקו הדעות. שלושה מחברי הוועדה מצאו שגם בעניין זה לא נפל פגם בטוהר המידות של גופמן, ואילו יו"ר הוועדה, נשיא בית המשפט העליון בדימוס, כב' השופט אשר גרוניס (להלן: **יו"ר הוועדה**), סבר כי נפלו פגמים בטוהר המידות של גופמן וכי "אין זה מן הראוי למנותו לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים". חוות דעת יו"ר הוועדה הינה מסמך סודי ולהחלטה שפורסמה צורפה תמצית גלויה שלה, וכן התייחסות נוספת של שלושת חברי הוועדה לתמצית הגלויה ("החלטת הוועדה – תוספת והבהרה"). בו ביום (12.4.26) קיבל ראש הממשלה החלטתו למנות את גופמן לראשות המוסד, וזאת כאמור החל מיום 2.6.26 למשך חמש שנים עם אפשרות להארכה בשנה נוספת.

כאמור לעיל, על מנת שתעמוד בפני בית המשפט הנכבד התמונה המלאה, תבקש המשיבה להעביר לעיונו של בית המשפט הנכבד את חוות דעתו הסודית של יו"ר הוועדה, תמלילי הדברים שמסרו הגורמים שהופיעו בפני הוועדה ומסמכים סודיים נוספים מההליך בפני הוועדה, וזאת במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות.

בהקשר זה, כאמור לעיל וכפי שיצוין בהמשך, לפי הנמסר ממזכירות הוועדה, הוועדה קיבלה החלטה בדעת רוב חבריה (כנגד דעתה החולקת של חברת הוועדה פרופ' טליה איינהורן) כי הדיונים בפניה יהיו חסויים, והדבר נאמר לכל גורם שהופיע בפני הוועדה.

10. לשלמות התמונה, יצוין כי לקראת הגשת התגובה התקבל בייעוץ המשפטי לממשלה מכתב חסוי של ראש המוסד לשם העברתו לבית המשפט הנכבד במסגרת עתירות דנן. **ככל שבית המשפט הנכבד יראה לנכון, ניתן יהיה להעבירו לעיונו של בית המשפט הנכבד, במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות.** מדובר במסמך מהותי המציג את הייחודית של הארגון שהיא רלוונטית לאופן בחינת טוהר המידות על ידי הוועדה.

11. בהינתן שעיקר עניינה של החלטת הוועדה, כמו גם המחלוקת בין שלושת חברי הרוב ליו"ר הוועדה, הוא בבחינת הפגמים בטוהר מידות שנפלו בהתנהלותו של גופמן במסגרת פרשת הפעלת הקטין אלמקייס, תתמקד התגובה דנן בנושא זה.

12. מן המסכת העובדתית שנפרסה בפני הוועדה בנוגע לפרשת הפעלת אלמקייס, עולה כי מדובר בהשתלשלות עניינים חריגה במיוחד שבמוקדה הפעלה של אזרח ישראלי, קטין, על-ידי האוגדה עליה פיקד גופמן, החל מיום 26.1.22 למשך מספר חודשים, שלא דרך גופי המודיעין המוסמכים לכך. דומה כי אין מחלוקת כי גופמן היה מודע להפעלה של אזרח ישראלי על ידי האוגדה; כי נתן את אישורו לעצם ההפעלה; וכי גופמן והאוגדה לא היו מוסמכים לבצע הפעלה זו ללא אישור (ויוער כי כעולה מהחומר גופמן הוא שהנחה לעשות שימוש בגורמים הפעילים ברשתות החברתיות לצורכי איסוף מידע והשפעה). מבלי להידרש למכלול הנסיבות באשר לפעולות נוספות ואחרות שביצע אלמקייס מול גורמים אחרים בצה"ל ולכתב האישום שהוגש נגדו, אין מחלוקת שביום 24.5.22 אלמקייס נעצר, הוחזק במעצר מלא עד יום 6.7.22, ולאחר מכן במשך כשנה במעצר בפיקוח אלקטרוני ובמעצר בית בתנאים שונים, ותקופה נוספת תחת מגבלות וזאת עד לביטול כתב האישום נגדו בשלהי שנת 2023 לבקשת הפרקליטות. סוגיות נוספות שעמדו במוקד בדיקת הוועדה, ואליהן נתייחס בהרחבה בהמשך, נגעו לבדיקה שנערכה בצה"ל בטרם המעצר האם הופעל אלמקייס על-ידי אוגדה 210, וביחס לאי-דיווח מצד גופמן והאוגדה לגורמים הרלבנטיים לאחר שנודע להם על מעצרו של אלמקייס.
13. בפתח הדברים יודגש כי די במכלול הדברים האמור, שהוא חריג בכל קנה מידה, **כדי לחייב קיומה של בדיקה קפדנית, מעמיקה וזהירה ביותר** מצד הוועדה בטרם גיבש מסקנתה ביחס למועמדותו של גופמן לתפקיד ראש המוסד בהיבטי טוהר המידות. זאת, בפרט **משמדובר בבחינת מועמדות לתפקיד ראש המוסד**, העומד בראשות הארגון המופקד על הפעילות החשאית של מדינת ישראל מחוץ לגבולותיה **ואשר פועל בחשאיות גמורה, ללא חוק המסדיר את פעילותו והרחק מהעין הציבורית**.
14. אולם, על אף כובד האחריות המוטלת על הוועדה המייעצת בנסיבות חריגות אלה, בחינת החלטת הוועדה ומכלול נסיבות העניין מלמדים כי נפלו פגמים מהותיים, **הן בהליך שקיימה הוועדה, הן בתשתית העובדתית עליה התבססה דעת הרוב בוועדה והן במסקנות שגיבשה על בסיסה**. כפי שנעמוד בתמצית להלן.
15. **באשר לפגמים בהליך קבלת החלטה**. הגם שכעולה מהחלטת הוועדה בישיבתה האחרונה ביום 26.3.26 היא קיבלה החלטתה ברוב דעות, הרי ששלושת חברי הוועדה חתמו על חוות דעתם עוד **טרם** נכתבה חוות דעתו של יו"ר הוועדה, ומבלי ששניים מחברי הרוב שאינם בעלי סיווג מתאים נחשפו למספר מסמכים סודיים משמעותיים לצורך הבנת התמונה במלואה שהונחו בפני הוועדה. יוער כי אמנם לאחר הגשת העתירות עיינו שני חברי הוועדה בחוות דעת יו"ר הוועדה ובמסמכים הסודיים. ואולם, החלטה נוספת שלפיה חברי הוועדה נותרו בדעתם שאף התחזקה, לא נומקה על ידם. בנוסף, הגם שלוועדה נתון שיקול דעת רחב בקביעת סדרי עבודתה, לרבות הגורמים שיופיעו בפניה, היא בחרה שלא להיעתר לבקשותיו של אלמקייס – שכאמור פרשת הפעלתו עומדת במוקד החלטתה – להופיע בפניה ולשמוע את הדברים במישרין מ"מקור ראשון", וחלף זאת התייחסה בהחלטתה בהרחבה לחלקים מתוך דברים שנמסרו על-ידו בראיונות בתקשורת. אדם רלוונטי נוסף שלא הוזמן להופיע בפני הוועדה, הגם שעדותו מסתמנת כמרכזית לאחת הסוגיות שנבחנו בהיבטי טוהר המידות, הוא תא"ל פ' שהיה רח"ט הפעלה באמ"ן במועד הרלוונטי.

16. באשר לפגמים בתשתית העובדתית שעמדה בפני הוועדה ובמסקנות שגיבשה על בסיסה:
17. ראשית, בכל הנוגע לסוגיית מתן התשובה לבדיקה שנערכה על ידי גורמי צה"ל, קודם למעצרו של אלמקייס, באשר לאפשרות שהוא הופעל על-ידי גורמי צה"ל ובכלל זה אוגדה 210, לא מצאה הוועדה פגם בהתנהלותו של גופמן. אולם, בניגוד לקביעתה, יו"ר הוועדה מצא כי "האוגדה וספציפית תא"ל גופמן שנשאלו שאלה קונקרטית לא השיבו תשובה מדויקת וזה תיאור עדין. ברור ופשוט שמדובר בפגם משמעותי מבחינת "טוהר המידות" בעניינו של האלוף גופמן" (סעיף 4 לתמצית חוות הדעת הגלויה). כפי שיפורט בהמשך, לכל הפחות, דברים שעלו בפני הוועדה, אליהם התייחס יו"ר הוועדה בחוות דעתו הסודית, **לא זכו לבחינה ראויה על-ידי הוועדה והיא לא העניקה להם את המשקל הנדרש**. ונדגיש, כי בחומר החסוי יש התייחסות לבדיקה שנערכה ביחס להפעלה של אלמקייס קודם למעצרו.
- זאת ועוד, הגם שבעולה מן האמור בהחלטת הוועדה, הקביעות בהיבט זה נסמכו על שיחה שקיים רח"ט הפעלה באמ"ן במועד הרלוונטי (תא"ל פ') עם גופמן, הוועדה לא זימנה אותו כאמור להופיע בפניה, ולא שמעה התייחסות לדברים מ"מקור ראשון", ואף קבעה בדעת הרוב ממצא עובדתי אחר מיו"ר הוועדה בעניין זה.
18. שנית, בקביעותיה בעניין התנהלותו של גופמן לאחר מעצרו של אלמקייס, **התבססה הוועדה על חומרים שכלל לא היו בפניה**, ובפרט בכל הנוגע להתייחסותה לדברים שאמר גופמן ב"חקירה" או "תחקור"; ולמעשה, ביססה מסקנה מרכזית בהחלטתה על תשתית עובדתית חסרה ביותר, ומבלי שהוצגו בפניה מסמכים התומכים במסקנה. כפי שיפורט בהמשך, ביחס להתנהלות זו קבע יו"ר הוועדה כי נפל פגם בטוהר המידות של גופמן מכוח אחריותו הפיקודית.
19. שלישית, הוועדה קיבלה את גרסתו של גופמן ביחס להתנהלותו לאחר מעצרו של אלמקייס, שלפיה שאל והתעניין במסגרת התחקיר בעניינו של ה"בלוגר" ונמסר לו שאינו רשאי לקבל פרטים ושלא ליצור עמו קשר; אולם, הוועדה נמנעה מלשאול באופן ישיר על כך את ראש מחב"ם שהופיע בפניה; הוועדה לא התייחסה לדברים שנאמרו בפניה בנושא זה על-ידי רס"ן צור; ונוכח פרק הזמן שחלף ממועד מעצרו של אלמקייס ביום 24.5.22 ותחילת חקירת המחב"מ בנושא בראשית חודש אוגוסט 2022, לכל הפחות נדרש היה ברור נוסף מול גופמן באשר להתנהלותו בתקופה זו. כן יצוין כי בניגוד לעמדת הוועדה, יו"ר הוועדה קבע בהחלטתו כי "אני בספק אם תא"ל גופמן לא ידע על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע", וש"האוגדה הייתה חייבת להודיע לגורמי צה"ל שביקשו את המעצר כי אלמקייס קיבל חומר מהאוגדה לשם הפצתו". לפיכך, גם בהיבט זה כשלה הוועדה בביסוס מסקנותיה.
- בכל מקרה, אין בדברים האמורים שהתקבלו על-ידי הוועדה הסבר מדוע לא ניתן לגורמי אכיפת החוק גילוי של אירוע הפעלתו של אלמקייס על ידי גורמי האוגדה ומי שהיה מפקדה בעת הרלוונטית.
20. **למעשה, כפי שעולה מחוות דעתו של יו"ר הוועדה והניתוח שערך, התשתית הראייתית המינהלית שנפרשה מעלה תמונה קשה לפיה האוגדה הפעילה את הקטין בדרך לא מקובלת שלא באמצעות הגורמים המוסמכים ותוך עקיפתם, והלכה למעשה התנכרה לו לאחר מעצרו. בתוך כך, עלה כי מפקד האוגדה היה מודע להפעלה שאושרה על ידו; יו"ר הוועדה הטיל כאמור ספק בכך שגופמן לא היה מודע למעצרו של אלמקייס זמן קצר לאחר שבוצע (אף שהניח לצורך הדיון שלא ידע אלא זמן רב לאחר**

מכּו), אַךְ קבַע שֶׁהאַוּגְדָה יִדְעָה עַל הַמַּעֲצָר זֶמַן קֶצֶר לְאַחַר שְׁקָרָה; וְחָרֵף זֹאת לֹא פִעֵלָה לְשֵׁם הַצַּגַּת מְלוֹא הַמִּידָע הַרְלוּוֹנְטִי לְגוֹרְמִים הַמוֹסֵמְכִים. מִנְגַּד, כְּפִי שֶׁהִבְהִיר יו"ר הוועדה, רִכִּיבִים מְרֻכְזִים בְּגִרְסָאוֹת שֶׁמִּסְרוּ גּוֹפְמָן וְרֹאשׁ מַחֲב"ם לְשַׁעֲבֵר, אֲשֶׁר בְּעִיקְרוֹ שֶׁל דָּבָר עָלִיָּהֵן נִשְׁעֵנָה דַּעַת הַרֹב, מְעוֹרְרִים קְשִׁיִּים מִשְׁמַעוּתִיִּים, בְּלִשׁוֹן עֲדִינָה. לְכָל אֱלֹה אֵין בִּיטוּי שֶׁל מִמֶּשׁ בְּדַעַת הַרֹב וְדַעַת הַרֹב אֵינָה מִתְמוּדֶדֶת, לְגוֹפּוֹ שֶׁל עֲנִיִּין, עִם הִיבְטִים מִשְׁמַעוּתִיִּים בְּיוֹתֵר בְּתִשְׁתִּית הָעוֹבְדָתִית.

21. לְעַמְדַת הַיּוֹעֵצָת הַמִּשְׁפָּטִית לְמַמְשֵׁלָה, הַפְּגָמִים הַמְהוּתִיִּים שֶׁנִּפְלוּ בְּהַלִּיךְ שְׁקִימָה הוועדה, בְּתִשְׁתִּית הָעוֹבְדָתִית שֶׁעַמְדָה בְּפִנִּיָה וּבְמִסְקָנוֹת שְׁגִיבָשָׁה עַל בְּסִיסָה, יוֹרְדִים לְשׁוֹרֵשׁ הַהִלִּיךְ. הוועדה לֹא עִרְכָה בִּירוֹר עוֹבְדָתִי מִסַּפֵּק וּמִמְצָה עַל פְּנֵי הַדְּבָרִים, וְהַחֲלָטָה חֲסָרָה עַל פְּנִיָה, בְּאוֹפֵן הַשּׁוֹמֵט אֶת הַקְּרָקַע תַּחְתֵּיהָ בְּכָל הַנוֹגַע לְהִיבְטִי טוֹהַר הַמִּידוּת, עַל כָּל הַכְּרוּךְ בְּכַךְ מִבְּחִינַת הַיְכּוּלַת שֶׁל רֹאשׁ הַמַּמְשֵׁלָה לְהִסְתַּמֵּךְ עָלֶיהָ בְּהַחֲלָטָתוֹ בְּעֲנִיִּין מִיְנוּיוֹ שֶׁל גּוֹפְמָן לְתַפְקִיד רֹאשׁ הַמוֹסָד; וְדִי בְּכַךְ כְּדִי לְהִבְיֵא לְבִיטוּלָה שֶׁל הַחֲלָטָת רֹאשׁ הַמַּמְשֵׁלָה מוֹשָׂא הָעֵתִירוֹת.

22. מְעַבֵּר לְכַךְ, לְעַמְדַת הַיּוֹעֵצָת הַמִּשְׁפָּטִית לְמַמְשֵׁלָה, נִפְלַ פְּגָם מְהוּתִי בְּמִסְקָנָה הַנּוֹרְמָטִיבִית שֶׁל הוועדה לְפִיָּה הִיא לֹא רֹאֲתָה "פְּגָם כְּלִשְׁהוּ בְּמוֹעַמְדוּתוֹ שֶׁל אֲלוֹף רוֹמָן גּוֹפְמָן מִבְּחִינַת טוֹהַר הַמִּידוּת". זֹאת, כְּאִמּוֹר, בְּנִיגוּד לַחֲוֹת דַּעַת הַמִּיעוּט שֶׁל יו"ר הוועדה, לְפִיָּה נִפְלוּ פְּגָמִים בְּטוֹהַר הַמִּידוּת שֶׁל גּוֹפְמָן, הַמַּחֲיִיבִים אֶת בִּיטוּל הַחֲלָטָת רֹאשׁ הַמַּמְשֵׁלָה בְּדָבָר מִיְנוּיוֹ לְתַפְקִיד רֹאשׁ הַמוֹסָד.

23. כֵּךְ, בְּכָל הַנוֹגַע לְסוּגִיַּת מִתֵּן הַתְּשׁוּבָה לְבִדְיָקָה שֶׁנִּעְרְכָה עַל-יְדֵי גּוֹרְמֵי צִה"ל קוֹדֵם לְמַעֲצָרוֹ שֶׁל אֲלִמְקִיִּיס בְּאִשְׁרֵי לְאִפְשָׁרוֹת שֶׁהוּא הוֹפֵעַל עַל-יְדֵי גּוֹרְמֵי צִה"ל, וּבְכָלֵל זֶה אֹוּגְדָה 210, קְבַעָה הוועדה שֶׁלֹּא נִפְלַ פְּגָם בְּהַתְּנַהּלוֹתוֹ שֶׁל גּוֹפְמָן בְּהִיבְטָ זֶה; אֹוּלָם, כְּאִמּוֹר לְעִיל, הִיא לֹא הֶעֱנִיקָה אֶת הַמִּשְׁקַל הַנִּדְרָשׁ לְדְבָרִים שֶׁעָלוּ בְּפִנִּיָה אֲלֵיהֶם הַתִּיַּחַס יו"ר הוועדה בְּחֲוֹת דַּעַתוֹ הַסּוּדִית, וְשַׁעֲמָדוֹ בְּבִסִּיס קְבִיעֵתוֹ כִּי גּוֹפְמָן וְהַאֹוּגְדָה "לֹא הִשִּׁיבוּ תְּשׁוּבָה מְדוּיָקָת". בְּהַתָּאֵם, לְמַעֲצָר, בְּהִיבְטָ זֶה, נִפְלַ פְּגָם מְהוּתִי בְּפַעוּלָה יִשִּׁירָה שֶׁל גּוֹפְמָן עֲצָמוֹ.

24. נִיתֵן הִיָּה לְסִיִּים אֶת דִּיוֹנָנוּ בְּנִקּוּדָה זֹו.

אַךְ מְעַבֵּר לְאִמּוֹר, לְעַמְדַת הַיּוֹעֵצָת הַמִּשְׁפָּטִית לְמַמְשֵׁלָה, נִסִּיבֹוּתִיו הַיִּיחּוּדִיֹוֹת שֶׁל הַמְּקָרָה דָּנָן, וּבְפִרְט חוֹמְרָתָם וְחִרְיָגוּתָם שֶׁל הָאִירוּעִים הַנוֹגְעִים לְהַפְעֵלַת הַקְּטִיִּין אֲלִמְקִיִּיס; מְהוּתוֹ, בְּכִירוֹתוֹ וּמֵאִפְיִינִיו הַיִּיחּוּדִיִּים שֶׁל תַּפְקִיד רֹאשׁ הַמוֹסָד; וְהַשְּׁמִירָה עַל אֲמוּן הַצִּיבּוֹר בְּמַעֲרָכוֹת הַשְּׁלִטוֹן – מַחֲיִיבִים אֶת בְּחִינַת טוֹהַר הַמִּידוּת שֶׁל גּוֹפְמָן בְּהַתָּאֵם לְרֵף הַנּוֹרְמָטִיבִי שֶׁהוּצַב בְּחֲוֹת דַּעַת הַמִּיעוּט שֶׁל יו"ר הוועדה; וְקִבְלַת מִסְקָנָתוֹ שֶׁל יו"ר הוועדה לְפִיָּה נִפְלוּ פְּגָמִים שֶׁל טוֹהַר הַמִּידוּת לְהֵם אַחְרָאֵי גּוֹפְמָן מִכּוֹחַ אַחְרִיּוֹתוֹ הַפִּיקוּדִית כְּמִפְקָד אֹוּגְדָה, וְזֹאת הֵן בִּיחַס לְהַפְעֵלַת קְטִיִּין יִשְׂרָאֵלִי עַל-יְדֵי הַאֹוּגְדָה עָלֶיהָ פִּיקָד גּוֹפְמָן, הֵן בְּאֵי הַדִּיוּחַ מִצַּד הַאֹוּגְדָה לְגוֹרְמִים שֶׁבִּיקְשׁוּ אֶת חֻקִּירוֹתוֹ וּמַעֲצָרוֹ שֶׁל אֲלִמְקִיִּיס לְאַחַר הַמַּעֲצָר כִּי אֲלִמְקִיִּיס הוֹפֵעַל עַל-יְדֵי הַאֹוּגְדָה.

ויודגש, אין מדובר במצב של אחריות פיקודית בלא מודעות כלל לרצף האירועים. כאמור, לפי התשתית העובדתית שעמדה בפני הוועדה גופמן היה מודע להפעלת אלמקייס, ויו"ר הוועדה הטיל ספק בכך שגופמן לא ידע על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע (הגם שכאמור הניח לצורך הדיון שידע רק זמן לאחר מכן). היינו, הרף הנורמטיבי שהציב יו"ר הוועדה אינו רף גבוה במיוחד המטיל חובות חריגות על המפקד, אלא רף שמתכתב עם עומק מודעותו לאירועים.

בשלב זה נציין כי כפי שעולה מהחלטת הוועדה, לאחר חקירת המחב"מ החליט אלוף פיקוד צפון דאז על מתן הערה פיקודית למפקד האוגדה בגין הפעלת אלמקייס ללא אישור.

מדובר בתשתית עובדתית אחת שראשיתה בהפעלה הפסולה בניגוד לנהלים, המשכה באי גילוי עובדה מהותית בבדיקה שנערכה טרם מעצרו וחקירתו של אלמקייס, ואחריתה באי-דיווח על ההפעלה לאחר מעצרו של אלמקייס ולמצער עד חקירת המחב"מ בראשית חודש אוגוסט 2022.

25. נוכח כל האמור לעיל ועל סמך המסמכים החסויים, לעמדת היועצת המשפטית לממשלה, מדובר בענייננו בפגמים של טוהר מידות היורדים לשורש המינוי לתפקיד ראש המוסד, אשר לא ניתן להם המשקל הנדרש בהחלטה למנות את גופמן לתפקיד. פרשת הפעלת אלמקייס מטילה צל כבד על טוהר המידות של גופמן וממילא על מינויו לתפקיד ראש המוסד. משמעות הדברים היא, כי החלטת ראש הממשלה למנות את גופמן לתפקיד ראש המוסד לוקה בחוסר סבירות קיצוני ובולט, היא אינה יכולה לעמוד מבחינה משפטית ודינה להתבטל.

יצוין כי כאמור לעיל בפני היועצת המשפטית לממשלה עמדו מסמכים חסויים וכן תמלילי הדיונים של הוועדה שאף הם חסויים, ומסקנה זו נסמכת גם על מסמכים אלה והיחס ביניהם. מפאת מגבלות הסיווג הבטחוני והחסיון שהטילה הוועדה, תבקש המשיבה להציג את מכלול החומרים לעיניו של בית המשפט הנכבד, במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות.

26. יובהר כי אין באמור בתגובה זו כדי למעט מעברו הצבאי של אלוף גופמן, תרומתו ארוכת השנים למדינה וגבורתו בשבעה באוקטובר. אולם, השאלה העומדת על הפרק היא האם במעשיו המתוארים נפל פגם הפוסל את מינויו לתפקיד ראש המוסד, ולעמדת היועצת המשפטית לממשלה התשובה לכך היא בחיוב.

27. דרך הילוך הטיעון תהיה כדלקמן: נפתח בהצגת התשתית הנורמטיבית הרלבנטית ביחס למינוי ראש המוסד והוועדה המייעצת, וכן התשתית העובדתית הרלבנטית בעניין בחינת מועמדותו של גופמן על-ידי הוועדה. לאחר מכן, נפרט את עמדת היועצת המשפטית לממשלה ביחס לעתירות. הכל כפי שיפורט להלן.

כלל ההדגשות בתגובה המקדמית הוספו, אלא אם כן נכתב אחרת.

ב. תשתית נורמטיבית

1.1. מינוי ראש מוסד והוועדה המייעצת למינויי בכירים

28. המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים הוא "ארגון ממלכתי המופקד על הפעילות החשאית בחו"ל – איסוף מודיעין וביצוע מבצעים מיוחדים לסיכול אימים ולהשפעה למען ביטחונה של מדינת ישראל וקידום יעדיה הלאומיים על פי חוקיה וערכיה" (מתוך אתר המוסד במרשתת). בשונה משירות הביטחון הכללי, תפקיד המוסד, סמכויותיו ודרכי פעולתו אינם מוסדרים בחוק. עיקר פעולתו של המוסד נעשה בחשאיות גמורה, מחוץ לגבולות המדינה, הרחק מהעין הציבורית וממילא הוא אינו נתון לפיקוח חיצוני, ומטבע הדברים האפשרות לביקורת שיפוטית על פעולותיו היא מוגבלת ביותר.

29. ראש המוסד הוא העומד בראש הארגון וממונה על-ידי ראש הממשלה. בהתאם להחלטות ממשלה מס' 4470 מיום 8.2.09 ומס' 1154 מיום 27.12.09, מינוי לתפקיד ראש המוסד הוא לחמש שנים עם אפשרות להארכה בשנה נוספת. ראש הממשלה הוא השר הממונה על המוסד והוא מאשר את פעולותיו ככל שנדרש אישור מיניסטרטריאלי ומקבל דיווחים מראש המוסד.

30. כמי שנמנה על אחד מבין שבעה נושאי משרה בכירים ביותר (רמטכ"ל, מפכ"ל המשטרה, ראש המוסד, נציב בתי הסוהר, נגיד בנק ישראל והמשנה לנגיד בנק ישראל), בעניין מינויו של ראש המוסד פועלת הוועדה המייעצת לעניין מינויים לתפקידים בכירים, וזאת מכוח החלטות הממשלה, כפי שעודכנו מעת לעת.

31. הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים פועלת כיום מכוח החלטה 3839 מיום 27.5.18 (להלן: **החלטה 3839**), המסדירה את תפקידיה של הוועדה ואת מתווה עבודתה, וכן קובעת את הרכב הוועדה ואת אופן מינוי חבריה.

צילום החלטת ממשלה מס' 3839 מצורף ומסומן מש/1.

32. בתוך כך, קובעת החלטה 3839, בין היתר, כי הוועדה תמנה 4 חברים – אשר ימונו לתפקיד על-ידי הממשלה, ולאחר התייעצות עם היועצת המשפטית לממשלה, והם – שופט בית המשפט העליון בדימוס אשר יעמוד בראשות הוועדה, נציב שירות המדינה, ושני נציגי ציבור.

33. אשר לסדרי עבודתה, קובעת החלטה 3839 כי ניתן לקיים את ישיבות הוועדה אף בנוכחות שלושה מבין חבריה, ובלבד שיו"ר הוועדה נמנה עליהם; וכי במצב שבו היו הדעות שקולות בוועדה – יהא ליושב ראש הוועדה קול נוסף. **יודגש כבר עתה כי אלו מלמדים על מעמדו המיוחד של יושב הראש – שופט בית המשפט העליון בדימוס – בעבודת הוועדה (ראו והשוו: בג"ץ 5403/22 לביא נ' ראש הממשלה (22.9.22)).**

עוד נקבע כי הוועדה תקבע את סדרי עבודתה ודיוניה ככל שלא נקבעו הוראות אחרות לעניין זה בהחלטה 3839 (סעיף ג' להחלטה).

34. סעיף ד' להחלטה 3839 מסדיר את הליך הבחינה שמבצעת הוועדה וקובע, בין היתר, כי ראש הממשלה או השר המציע (בהתאם לנושא המשרה הרלוונטי) יודיע ליו"ר הוועדה בכתב על הכוונה למנות אדם לאחד התפקידים הבכירים ויבקש מהוועדה לחוות דעתה על המינוי המוצע; ובסמוך לכך יועברו לעיון הוועדה שלושה מסמכים: שאלון בנוסח שקבעה הוועדה ושאותו נדרש המועמד למלא; קורות החיים של המועמד; ועיקרי הנימוקים של הגורם המציע. עם קבלת כלל המסמכים האמורים תפרסם הוועדה הודעה לציבור בדבר כוונתה לדון במועמדות, תקבע 7 ימים לקבלת תגובות ו"תפעל לפי שיקול דעתה באשר לתגובות שתתקבלנה". עוד נקבע, כי לצורך גיבוש עמדתה, תזמן הוועדה את הגורם המציע, את המועמד המוצע לתפקיד, את נושא המשרה היוצא, וכן "כל אדם שלדעתה יהיה בהופעתו לפניו כדי לסייע לה בגיבוש חוות דעתה או לבקש ממנו התייחסות בכתב".

35. אשר לטיב הבחינה שמבצעת הוועדה, נקבע בסעיף ג' להחלטה 3839 כי "הוועדה תחווה דעתה בנוגע לטוהר המידות במינוי על מנת להבטיח כי לא ייעשו מינויים לא ראויים, בין היתר מסיבות כגון זיקה אישית, זיקה עסקית או זיקה פוליטית לשר משרי הממשלה". בית המשפט הנכבד נדרש בעבר, לאופן בחינתה של הוועדה המייעצת את טוהר המידות במינויים של בעלי תפקידים בכירים, תוך שנקבע בעניין זה כך:

3" (...) עיקר תפקידה של הוועדה המייעצת הוא, איפוא, לבדוק את המינוי המוצע מבחינת טוהר המידות במובנו הרחב של מושג זה, הן מבחינת האדם המוצע לתפקיד, הן מבחינת הגורם הממנה, והן מכל היבט אפשרי אחר שעשויה להיות לו נגיעה לשאלת טוהר המידות הכרוך במינוי. פרשנות רחבה זו של סמכות הוועדה המייעצת נובעת מנוסחה של החלטת הממשלה ומהתכלית והמטרות שלשמן הוקמה הוועדה. פרשנות זו מתיישבת עם התפיסה המדגישה את חשיבותה של הביקורת המינהלית כאמצעי רב חשיבות לבחינה מעמיקה ויסודית של הסוגיה העומדת לדיון (זמיר, הסמכות המינהלית, כרך ב', עמ' 641-642). ביקורת מינהלית כאמור עשויה להיות אף רחבה יותר מן הביקורת השיפוטית, המתמקדת, על פי טיבה, בבחינה – האם נפל בהחלטה פגם משפטי.

9. הוועדה המייעצת בענייננו הוקמה על רקע הצורך להקפיד על אמות מידה ראויות בהליך המינויים לתפקידים הבכירים הנעשים בידי הממשלה. במיוחד, מופקדת הוועדה על הבטחת טוהר המידות בהליך המינוי, שהוא חיוני לשמירה על אימון הציבור ברשויות השלטון. "... (בג"ץ 1570/07 הנ"ל)

עוד ראו: בג"ץ 911/21 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל, פס' 11 לפסק הדין (12.12.21); בג"ץ 427-10-25 התנועה למען איכות השלטון נ' ממשלת ישראל, פס' 35 לפסק דינו של כב' המשנה לנשיא סולברג ופס' 5 לפסק דינו של כב' הנשיא עמית (28.12.25) (להלן: עניין מינוי ראש השב"כ).

לפירוט נוסף על הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים ראו: בג"ץ 37830-08-24 מכון לואיס ברנדייס לחברה, לכלכלה ולדמוקרטיה, המסלול האקדמי המכללה למינהל נ' ממשלת ישראל, פסקה 8 לפסק דינו של כב' הנשיא עמית (12.5.25) (דיון נוסף על פסק הדין – התקבל (דג"ץ 70105-05-25 ממשלת ישראל נ' מכון לואיס ברנדייס לחברה, לכלכלה ולדמוקרטיה, המסלול האקדמי המכללה למינהל (3.2.26)); בג"ץ 54321-03-25 התנועה למען איכות השלטון נ' ממשלת ישראל (21.5.25), בפס' 51 לפסק דינו של כב' הנשיא עמית (להלן: עניין פיטורי ראש השב"כ).

36. עוד יוזכר כי הוועדה המייעצת אינה בעלת סמכויות ביצוע, היא אינה מאתרת מועמדים לתפקידים בהם מדובר, ואף לא בוחנת את כישוריהם המקצועיים ואת התאמתם לתפקיד. המועמד שעניינו נדון בפני הוועדה נבחר על ידי הממשלה או השר הנוגע בדבר, ותפקיד הוועדה הוא לבחון את היבטי טוהר המידות הנוגעים למועמד ולהליכי המינוי – במונח הרחב בהתאם להחלטה 3839 ולפסיקתו של בית המשפט הנכבד – טרם הבאתו לאישור הממשלה או השר הרלוונטי, וכשלב מקדים ומחייב בהליך. כלומר, אם הוועדה מצאה שבמועמד נפל פגם בהיבטי טוהר המידות, מידת התאמתו לתפקיד אינה יכולה להתגבר על כך.

ג. עיקרי העובדות הצריכות לעניין

37. ביום 4.12.25 פנה ראש הממשלה ליו"ר הוועדה המייעצת, כבי' נשיא בית המשפט העליון (בדימ') א' גרוניס, בעניין בחינת מועמדותו של אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד, וזאת כאמור בפניה כחצי שנה לפני פקיעת כהונתו של ראש המוסד הנוכחי. במכתב פורטו התפקידים שביצע גופמן בצה"ל וכן הנימוקים למינויו לתפקיד, ובסיומו ציין ראש הממשלה כי "אני סבור כי יכולותיו וניסיונו המגוון של האלוף גופמן מציבים אותו כמועמד הראוי והמתאים ביותר לעמוד בראשות המוסד למודיעין ותפקידים מיוחדים בעת הזאת."

צילום פניית רוח"מ לוועדה המייעצת מיום 4.12.25 מצורף ומסומן מש/2.

38. בהתאם לפנייה זו, ביום 10.12.25 פרסמה הוועדה המייעצת הודעה לציבור שבמסגרתה צוין, כי "כל אדם שלדעתו יש בידו עובדות העשויות לסייע לבדיקת הוועדה" מוזמן לפנות אליה באמצעות דוא"ל או בפקס (כפי שפורטו בהודעה), וזאת עד ליום 17.12.25 בחצות.

צילום הודעה לציבור מטעם הוועדה מצורף ומסומן מש/3.

39. לאחר פרסום ההודעה הוגשו לוועדה מספר פניות מטעם אנשים פרטיים, כדוגמת העותר 1 בבג"ץ 26-04-23426 (להלן: **עתירת אלמקייס ו-אלמקייס**), וכן ארגונים שונים, כדוגמת העותרת 2 בעתירת אלמקייס, והעותרת 1 בבג"ץ 25-04-39686 (להלן: **עתירת התנועה**), שהעלו טענות והסתייגויות שונות ביחס למינוי (ראו פירוט בסעיף ג' להחלטת הוועדה).

כך, כעולה מעתירת אלמקייס, בימים 18.12.25 ו-28.12.25 פנה אלמקייס לוועדה והעלה טענותיו בעניין פרשת הפעלתו, וכן ביקש להישמע בפני הוועדה; וביום 25.12.25 פנתה העותרת 2 בעתירה זו לוועדה והעלתה טענותיה בעניין זה.

כך, כעולה מעתירת התנועה, בימים 9.12.25, 25.12.25 ו-30.12.25 פנתה העותרת 1 בעתירה זו לוועדה והעלתה הסתייגויות שונות ביחס למינוי בהיבטים שונים, ובכללן טענות לפגמים בטוהר מידות של גופמן (לרבות בפרשת הפעלת אלמקייס) ושל הממנה (ראש הממשלה).

צילומי פניות לוועדה מטעם העותרים בעתירת אלמקייס צורפו לעתירה זו כנספחים 9-11.

צילומי פניות לוועדה מטעם העותרת 1 בעתירת התנועה צורפו לעתירה זו **כנספים 12-14**.

40. בהתאם לסעיף ד.2. להחלטה 3839 הונח בפני הוועדה שאלון שמילא גופמן, אליו צורפו קורות חיים ומספר מסמכים נוספים, לרבות מסמך הפרקליטות הצבאית שסווג "שמור", ומסמך ראש מחב"ם בסיווג "סודי ביותר". בנוסף, לפי הנמסר ממזכירות הוועדה, הועברו לגופמן הפניות שהועברו לוועדה עד יום 29.12.25 והתאפשר לו להגיב בכתב לפניות אלה; ובימים 22.12.25 ו-11.1.26 העביר גופמן לוועדה מענה מטעמו לטענות ולהסתייגויות שונות שהועלו בפניות לוועדה.

41. כמו כן, כעולה מהחלטת הוועדה, הועברו לוועדה מספר מסמכים סודיים, אשר במהלך פעולת הוועדה נחשפו אליהם רק יו"ר הוועדה וממלא מקום נציב שירות המדינה בעלי הסיווג המתאים. כאמור בהחלטת הוועדה, אחד המסמכים הסודיים מיום 15.8.22 הוצג בפני חברי הוועדה הנוספים לאחר שחלק מחלקיו הושחרו (בסעיף א' להחלטת הוועדה).

42. הוועדה קיימה תחילה שני דיונים בימים 21.12.25 ו-24.12.25, והופיעו לפניו ראש הממשלה, הרמטכ"ל רא"ל אייל זמיר, ראש המוסד היוצא מר דדי ברנע וגופמן.

לפי הנמסר ממזכירות הוועדה, בישיבתה ביום 24.12.25 החליטה הוועדה המייעצת (בדעת רוב), במסגרת קביעה של סדרי העבודה של הוועדה, כי "כל הבא והמובא בפני הוועדה, לרבות הקלטה של דיוני הוועדה ורישומים פנימיים, לא ייחשף ויישאר סודי וחסוי". כן נמסר כי ההחלטה התקבלה בדיון בעל-פה והיא לא נחתמה.

נוכח האמור, ומפאת מגבלות סיווג ביטחוני, על מנת לפרוש בפני בית המשפט הנכבד את התמונה המלאה, המשיבה תבקש להעביר את תמלילי הדברים של המופיעים בפני הוועדה ומסמכים נוספים, לעיונו של בית המשפט הנכבד, וזאת במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות.

43. ביום 22.3.26 קיימה הוועדה דיון נוסף במהלכו נשמעו בפניה פעם נוספת ראש המוסד היוצא וגופמן, וכן מנכ"ל משרד הביטחון ומפקד פיקוד צפון לשעבר אלוף (בדימ') אמיר ברעם, ראש מחב"ם היוצא אלי"מ גי (להלן: ראש מחב"ם) ורס"ן צור (להלן: צור).

44. כמו כן, יוער כי בעתירת התנועה נטען כי ביום 11.2.26 פנתה העותרת 1 בעתירה זו לוועדה והעלתה טענה נוספת בעניין "פרסומים בעניין מעורבותו של האלוף גופמן בגיוס חיילי מילואים לטובת איסוף מידע מודיעיני, אשר סייע בגיבוש מסמך "מענה ראש הממשלה לשאלות מבקר המדינה" שפורסם לאחרונה על-ידי ראש הממשלה"; וכי בהחלטת הוועדה לא נכללה התייחסות לטענה זו.

צילום פניית העותרת 1 בעתירת התנועה מיום 11.2.26 צורף לעתירה זו **כנספח 16**.

45. עוד יצוין כי ליו"ר הוועדה הוצגה התייחסותה הראשונית של היועצת המשפטית לממשלה בדבר הבדיקות הנדרשות ביחס לסוגיות של טוהר מידות וכשלים בעניין פרשת הפעלת אלמקייס שהתבססה על החומר החסוי שהונח בפניה; וכאמור לעיל, חיוני לשם הבנת התמונה כי בית המשפט הנכבד יראה לנגד עיניו את מכלול החומר.

46. ביום 26.3.26 התכנסה הוועדה לישיבה נוספת, וכעולה מהחלטת הוועדה ("החלטת הוועדה – תוספת והבהרה"), בישיבתה זו התקבלה ברוב דעות של שלושה מחבריה החלטת הוועדה שלפיה לא נמצא פגם מבחינת טוהר המידות של גופמן, לעומת עמדתו החולקת של יו"ר הוועדה. עוד עולה מהחלטת הוועדה כי חוות הדעת הכתובה של חברי הרוב הושלמה ביום 30.3.26 והועברה ליו"ר הוועדה; וכי יו"ר הוועדה נפגש עם רוה"מ וביום 12.4.26 הועברה חוות דעת מטעמו במסגרת מסמך סודי, וכן תמצית חוות דעת גלויה.

כעולה מן האמור, וכאמור בתמצית הגלויה של חוות דעת יו"ר הוועדה, **החלטת הוועדה שכללה את חוות דעת הרוב נחתמה טרם נכתבה חוות דעת המיעוט של יו"ר הוועדה וממילא מבלי שהוועדה עיינה בחוות דעתו.**

כמו כן, בהינתן סיווג הסודי של חוות דעת יו"ר הוועדה, באותו שלב, לא ניתן היה להעבירה לשני חברי הוועדה שאינם מסווגים ואלה עיינו רק בתמציתה הגלויה. כפי שיפורט להלן, במסגרת החלטת הוועדה מיום 12.4.26, נכללה תוספת והבהרה, הכוללת התייחסות של שלושת חברי הוועדה לתמצית הגלויה של חוות דעת יו"ר הוועדה.

החלטת הוועדה מצורפת ומסומנת מש/4.

47. בטרם נעבור לפירוט החלטת הוועדה, יצוין כי לעתירת אלמקייס צורפה פנייה של אלמקייס לוועדה בדואר אלקטרוני מיום 26.3.26, בה שב וביקש להישמע בפני הוועדה וכי הוועדה תשמע גם את תא"ל פ', שכיהן כראש חטיבת ההפעלה באמ"ן בזמן הפרשה (כן צורף מכתב נוסף מטעם ב"כ של אלמקייס לרוה"מ בנושא מיום 9.4.26). כפי שעולה מהשתלשלות העניינים שפורטה לעיל, **אלמקייס ותא"ל פ' לא הופיעו בפני הוועדה.**

צילומי פניות נוספות של אלמקייס ובאי-כוחו צורפו לעתירתו **כנספחים ע/11 וע/12**, בהתאמה.

1.ג. החלטת הוועדה המייעצת

48. בפתח חוות דעתה, עמדה הוועדה על הטענות בעניין טוהר המידות שהועלו בפניות אליה, כדלקמן: (1) טענה ביחס לטוהר המידות של הממנה, ראש הממשלה, נוכח מכתב האזהרה שהועבר אליו על-ידי ועדת החקירה הממלכתית לעניין כלי השיט; (2) טענה בדבר זיקה אישית או פוליטית של גופמן לראש הממשלה, מאחר שגופמן משמש כמזכיר צבאי של ראש הממשלה; (3) טענה בדבר גיוס חברה אזרחית ללא מכרז לצורך מתן סיוע הומניטרי ברצועת עזה; (4) טענה בדבר הפעלת לחצים על חברי כנסת בעניין הצעת חוק שכר יוצאי צבא; (5) טענה בדבר מעורבות בהדלפת מסמך סודי לעיתון "בילד" בגרמניה; (6) טענה בעניין פרשת הפעלת הקטיין (דאז) אורי אלמקייס. כאמור בפס' 44 לעיל, בעתירת התנועה צוין כי הועלתה טענה נוספת במסגרת פניה מיום 11.2.26 שהוועדה לא התייחסה אליה בהחלטתה.

בהמשך, הוועדה נדרשה לטענות האמורות, וכעולה מהחלטתה, חמש הטענות הראשונות נדחו על-ידי כל חברי הוועדה, תוך שהיא לא מצאה דופי בטוהר המידות של הממנה (טענה (1)) או של גופמן (טענות (2)-(5)) ביחס אליהן.

אשר לפרשת אלמקייס (טענה (6)), בהחלטת הוועדה נכתב כי "בעניין זה בלבד נחלקו הדעות בוועדה, כאשר שלושת חברי הוועדה הח"מ השתכנעו שגם בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות", ופורטה בהרחבה עמדת הרוב בעניין זה (סעיף 6 להחלטת הוועדה); ולאחר מכן, התמצית הגלויה של חוות דעת המיעוט של יו"ר הוועדה וכן תוספת והבהרה מצד חברי הרוב ביחס לתמצית זו. נעמוד להלן על עיקרי הדברים.

49. תחילה, ציינה הוועדה כי היא לא שמעה את אלמקייס עצמו, אך בנוסף לדברי המופיעים בפניה שהתייחסו לפרשה, התייחסה לטענותיו כפי שעלו בראיונות לתקשורת (תכנית "המקור" בת כשעה מיום 21.5.25; והסכת בן כשעה וחצי עם שלומי אלדר ששודר בכאן 11 ביום 13.11.25 (התמלולים צורפו כנספחים להחלטת הוועדה)); וכן עמדה על "סיכום תמציתי של דברי אלמקייס בראיונות".

50. לאחר מכן, כללה הוועדה בהחלטתה פירוט מתוך התייחסויות גופמן, הרמטכ"ל, ראש המוסד היוצא, ראש מחב"ם לשעבר, מפקד פיקוד צפון לשעבר ורס"ן צור; וכן "נקודות רלוונטיות נוספות העולות מהחומרים שנמסרו לכלל חברי הוועדה" (סעיף 6.8 להחלטה), כדלקמן:

"החקירה הפלילית בעניינו של אלמקייס נפתחה בעקבות פרסום מידע מסווג בערוץ הטלגרם "עולם החדשות". למידע המסווג לא היה כל קשר עם אוגדה 210 וגם לא עם מפקד האוגדה תא"ל גופמן.

לגבי הקשר של רס"ן צור עם אלמקייס – הוכחה בפני הוועדה הנכונות של דברי רס"ן צור שהקשר נוצר בינואר 2022, לאחר שרס"ן צור ראה את הדיווחים בטלגרם על אירועים בדרום סוריה ולאחר שראה שגורמי המודיעין של האויב עוקבים אחרי הערוץ הזה.

לגבי המאורג תא"ל רומן גופמן – רס"ן צור אישר שהמאורג נתן לו הנחיה כללית בעל פה לעשות שימוש בגורמים הפעילים ברשתות החברתיות ומפרסמים מידע על האירועים בדרום סוריה הן לצורכי איסוף מידע והן לצורכי השפעה. הקצין עדכן בעל פה את המאורג שיצר קשר עם הבלוגר. תא"ל גופמן נתן לו את ברכת הדרך והדגיש בפניו שלא לעשות עבירות ביטחון מידע. רס"ן צור אישר כי גם המפקדים הישירים, קמ"ן האוגדה וגם קצין ביטחון המידע של האוגדה, הכירו את הקשר הנ"ל.

מהחומרים שנמסרו לוועדה עולה כי רס"ן צור שאל את אלמקייס באשר למקורות המידע שלו, והוא השיב שכל המידע שיש לו והוא מפרסם מבוסס על מקורות גלויים, מידע שאוסף מכלי תקשורת ומרשתות חברתיות, וכן מידע מתצלומי לוויין אזרחיים, והקצין היה שולח לאמלקייס קישורים למידע המצוי ברשת האינטרנט בעיקר ברשתות החברתיות והיה כותב לאמלקייס שלדעתו המידע הזה שווה פרסום בערוצי הטלגרם והטוויטר שלו.

החומרים שבידי הוועדה מאשרים את מה שאלמקייס אמר בהסכת עם שלומי אלדר (21:49) ואת דבריו של רס"ן צור כי, לאחר שרס"ן צור יצר את הקשר עם אלמקייס ב-26/1/22, הוא קיבל הוראה מקצין המודיעין של פיקוד צפון לנתק את הקשר (לא הוסבר לו מדוע), אולם אחר כך ההוראה בוטלה והוא חידש את הקשר עם אלמקייס. מהחומרים עולה שהוראת הניתוק ניתנה ב-29/1/22.

מהחומרים עולה כי רס"ן צור פנה לגורמים אזרחיים נוספים עימם עמד בקשר ואסף מהם חומר גלוי, לאו דווקא כזה הקשור באוגדה.

מהחומרים עולה שרס"ן צור הדגיש כי, לאחר מעצרו של אלמקייס, הוא דיווח על הקשר שהיה לו איתו ביוזמתו למפקדיו ולקב"ט האוגדה. עוד ציין כי הוא מחויב לתפקידו ומעולם לא העביר מידע מסווג לאדם שאינו מורשה, הוא יודע שנשאלים על כך בפולגרף. הקשר שלו עם אלמקייס היה ביידע ובאישור של מפקד האוגדה גופמן.

עוד עולה מהחומרים שבפני הוועדה כי תא"ל גופמן התקשר, זמן קצר לאחר סיום החקירה של רס"ן צור ביום רביעי, 10/8/22, כדי להבהיר שאישר לקצין ליצור קשר עם בלוגרים שעוסקים בסוריה כדי לאסוף מידע וכן לצורך השפעה. לדבריו בהיעדר מענה אחר לצורכי האוגדה, הוא ביקש מרס"ן צור לפעול מול בלוגרים בנושא. תא"ל גופמן הוסיף שרס"ן צור הוא קצין מצוין שעושה עבודה מצוינת והוא ביקש לא לפגוע בו.

51. לבסוף, עמדה הוועדה על סיכום ומסקנותיה, כדלקמן:

1. משני הראיונות המקיפים של אלמקייס עולה בבירור שלא למקייס לא היה בשום שלב קשר ישיר עם אלוף רומן גופמן. דבריו של אלמקייס עצמו מוכיחים שמרבית פעילותו לא הייתה קשורה כלל באוגדה 210, שהוא כדבריו הסתייע והפעיל אנשים רבים שלא היה להם שום קשר עם אוגדה 210 או עם רס"ן צור, היחיד מהאוגדה שעימו היה לו קשר. כפי שהתברר מעל לכל ספק לוועדה בדיונה, החלק של אוגדה 210 בחקירה של אלמקייס היה מזערי. בדיוני הוועדה התברר כי מתוך התקופה של לפחות שנה שבה אלמקייס פעל, הפעילות של 210 נמשכה מ- 26/1/22 עד ראשית אפריל, מעט יותר מחודשיים. הטענה, כביכול אלוף גופמן היה היוזם המרכזי בהפעלה של אלמקייס, אינה נכונה.

2. בפני הוועדה הוכח שהחקירה במחב"ם לבקשת השב"כ, נפתחה בשל פרסומים מסווגים בבלוג שלא היה להם דבר עם אוגדה 210, עם רס"ן צור ועם מפקד האוגדה תא"ל רומן גופמן. לוועדה נאמר בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים שהפרסומים המסווגים האלה סיכנו את ביטחון המדינה, גם נפתחו תיקים פליליים בגינם ויש מי שריצה עונש מאסר. להבדיל, הפרסומים הלא מסווגים שכבר פורסמו במרשתת כחומרי רקע, שאלוף גופמן אישר לרס"ן צור למסור לבלוגר שיפיץ בערוץ הטלגרם שלו, לא הייתה בהם שום פגיעה וגם לא חשש לפגיעה בביטחון ישראל. ראיה לכך היא גם העובדה שלאחר החקירה, רס"ן צור שהיה האדם שעמד בקשר ישיר עם הבלוגר, המשיך לשרת בצה"ל באותו תפקיד במשך שנה נוספת, סיים את השירות לבקשתו חודש לפני מלחמת 7/10/23 וביום שפרצה המלחמה התגייס לשירות מילואים באוגדה למשך חצי שנה נוספת. בשום שלב לא הוגש נגדו כתב אישום, לא ניתנה לו הערה פיקודית, הסיווג הביטחוני שלו בצה"ל לא שונה, הוא לא נדרש לסיים את שירותו בצה"ל, והוא לא הודח משירות מילואים. כל אלה אומרים דרשני.

3. לגבי ההמלצה שניתנה למפקד פיקוד הצפון, אלוף אמיר ברעם שיעמיד לדין משמעותי את המאור"ג גופמן על כך שמודיעין 210 ביצעו פעולות שלא בסמכות בנער בן 17 – אלוף ברעם אמר לוועדה כי לאחר שביצע חקירת עומק שהוכיחה לו כי שום חומר מסווג לא נמסר מאוגדה 210 לבלוגר ולאחר ששוכנע שתא"ל רומן גופמן לא היה מודע לזהותו של הבלוגר ולהיותו קטין, החליט להסתפק בהערה פיקודית בלא שהעמיד את תא"ל גופמן לדין משמעותי ועדכן בעניין זה את הרמטכ"ל רא"ל אביב כוכבי. ברעם אף ציין שככלל, הוא תמך בפעולות ההשפעה של פיקוד צפון מ-210. לדבריו, הייתה זאת פעולה מוצלחת בצורה בלתי רגילה. הוא הוסיף כי כשאדם מצליח לעשות פעולות טובות יש קנאת סופרים שדורכת לאנשים על הרגליים. היו פה לא מעט מתחים. ההערה הפיקודית לא נמצאת בתיקו האישי של אלוף גופמן והיא גם לא נמצאת בפיקוד צפון או במחב"ם. בהקשר זה יצוין שבפקודת מטכ"ל 33.0333 נזיפה פיקודית, נאמר בסעיף 18:

"כל האמור בפקודה זו אינו גורע מסמכותו הטבועה של מפקד לנזוף בחייל הנתון לפיקודו, נזיפה שאינה נרשמת בתיקו האישי".

בהוראה זו יש כדי להסביר את הדברים שאמר אלוף גופמן על מה שקרה בעת שניתנה לו הנזיפה - "אמיר, מפקד הפיקוד, היום מנכ"ל משרד הביטחון, קורא לי למשרד, לא שפט אותי. אמר לי: שב, אני נוזף בך על הפרשייה הזאת, אל תעשה את זה יותר, הכל באישור וכן הלאה. אמרתי לו: אוקי, מאה אחוז". גם ראש המוסד דוד ברנע, שהביע את דעתו שכל הערה פיקודית – ללא קשר לעניינו של גופמן שאת פרטיו לא הכיר – צריכה למנוע את קידומו של מי שהערה ניתנה לו, הודה בפני הוועדה שיש הערות פיקודיות

שאינן עימן סנקציה וזה בסדר. לדבריו, בשל הסנקציה החריפה במוסד בעניין זה, הוא נתן רק הערה פיקודית אחת בעת שהיה ראש המוסד, ואותה הערה אכן הובילה בסופו של דבר לסיום השירות של מקבל ההערה. בצה"ל המצב שונה. תא"ל גופמן המשיך להתקדם בתפקידים בצה"ל ואף קיבל דרגת אלוף בזכות הצטיינותו המובהקת. הרמטכ"ל אייל זמיר, המכיר את אלוף גופמן שנים רבות, אמר לוועדה כי הוא בהחלט חושב שאלוף גופמן עשה מסלול שירות צבאי מפואר, אדם מצוין וראוי מכל בחינה שהיא. הוא הוסיף כי אם לא היה מסוכם לתפקיד ראש המוסד, אז בהחלט היה ראוי ונכון להתקדם לתפקידים משמעותיים בצה"ל לצמרת הכי בכירה ואולי בעתיד גם לרמטכ"ל. בוודאי.

4. אלוף גופמן הביע את צערו העמוק על הטעות שעשה באי בקשת אישור לפעולה שבזמן אמת, בין הפעולות הרבות שבוצעו באוגדה, נראתה כפתרון טוב וראוי, לא סיכנה איש ועל פני הדברים לא היה קושי לאשר. דבריו מוצאים אישור מלא בדברי אלוף פיקוד צפון בפני הוועדה.

5. אין אמת בטענה שאלוף גופמן שיקר בחקירה, הכחיש את מעשיו, שינה גרסאות או הפקיר את אלמקייס. כפי שעולה מהחומרים שנמסרו לוועדה, גרסתו של אלוף גופמן הייתה גירסה עקבית בכל השלבים, מראשית החקירות ועד שנמסרה לוועדה. דברי אלוף גופמן, שכאשר ביקש לדעת את זהות הבלוגר לאחר המעצר של אלמקייס, נאמר לו שאסור לו לדעת את הפרטים בשל החקירות האחרות, החמורות בעניין המסמכים המסווגים שנמסרו לידי אלמקייס, התקבלו על דעתנו. לח"מ ברור שלאחר שגופמן נחקר בפרשה זאת, אסור היה לו לקבל פרטים שלא היו ידועים לו קודם לכן וגם לא ליצור קשר עם אלמקייס, מחשש לשיבוש חקירה.

6. אלוף גופמן קיבל את מלוא האחריות על הפעולות שאישר לרס"ן צור לבצע. דבריו אושרו במלואם על ידי רס"ן צור עצמו. בעת החקירות גופמן אף פנה ביוזמתו לחוקרים כדי להבהיר מדוע ראה צורך לבקש את רס"ן צור שיעביר להפצה בבלוג ידיעות שפורסמו כבר בתקשורת. הוא הדגיש שמדובר בקצין מצוין שעושה עבודה מצוינת וביקש שלא יפגעו בו. בפועל, אכן רס"ן צור המשיך בשירותו הצבאי באוגדה באותו תפקיד ובאותו סיווג ביטחוני עד חודש לפני מלחמת אוקטובר 2023, וביום 7/10/23 התגייס לשירות מילואים באוגדה למשך חצי שנה נוספת. ברור שכך לא מתנהל אדם שמתחמק מאחריות והטענה כלפיו בעניין זה משוללת יסוד. אדרבה. שלושת חברי הוועדה הח"מ רואים בהתנהלותו של אלוף גופמן מופת ליושרה וקבלת אחריות.

כן צוין כי "פרופ' דניאל הרשקוביץ, שנחשף לכלל החומרים הסודיים שנמסרו לידי יו"ר הוועדה, לא מצא בחומרים אלה שום דבר שיש בו כדי לפגום בטוהר המידות של אלוף רומן גופמן."

לפיכך, נכתב כי "החלטת הוועדה ברוב דעות היא שיש להודיע לראש הממשלה ובאמצעותו לממשלה כי לא ראינו פגם כלשהו במועמדותו של אלוף רומן גופמן מבחינת טוהר המידות והנושאים אשר עליהם אמונה הוועדה".

2.ג. תמצית חוות דעתו הגלויה של יו"ר הוועדה המייעצת - המייעוט

52. במסגרת חוות דעתו קבע יו"ר הוועדה כי נפלו שלושה פגמים מבחינת טוהר המידות של גופמן במסגרת פרשת אלמקייס. נתייחס אליהם כסדרם מתוך התמצית הגלויה של חוות דעת יו"ר הוועדה.

53. הראש הראשון, נוגע להפעלת קטין על-ידי האוגדה עליה פיקד גופמן. בעניין זה קבע יו"ר הוועדה כי מדובר ב"פגם חמור ביותר מהיבט ערכי-מוסרי", כדלקמן:

"2. תת אלוף גופמן (כדרגתו במועד הרלוונטי) אישר להפעיל את האזרח הקטין אורי אלמקייס על ידי אוגדה 210, עליה פיקד. בגדרה של ההפעלה נמסרו לאלמקייס חומרים שהועברו על ידו לגורמי אויב למטרת השפעה והונאה. למפקד האוגדה לא הייתה סמכות

ליתן אישור כאמור. אף שתא"ל גופמן הפר את הכללים שקבעו מי מוסמך בצה"ל ליתן אישור כאמור, לא ראיתי בהפרה זו משום פגם מבחינת "טוהר המידות".

3. שונים הדברים לגבי הפעלתו של קטין על ידי האוגדה. אני בספק שתא"ל גופמן לא ידע שהאוגדה הפעילה קטין. ברם, לצורך הדיון יוצא אני מהנחה שתא"ל גופמן לא ידע זאת.

מפקדה של אוגדה אחראי למעשיה ולמחדליה של האוגדה. מאחר שהפעלתו של אזרח ישראלי קטין הינה פגם חמור ביותר מהיבט ערכי-מוסרי, הרי מדובר בפגם מבחינת "טוהר המידות" שיש לייחסו לתא"ל גופמן, אף שמניח אני שלא ידע עובדה זו.

54. הראש השני, נוגע ל"מתן תשובה לבדיקה על-ידי גורמי צה"ל המוסמכים לשאלה האם אלמקייס מופעל על ידי אוגדה 210". בעניין זה, קבע יו"ר הוועדה כי "האוגדה וספציפית תא"ל גופמן שנשאלו שאלה קונקרטית לא השיבו תשובה מדויקת וזה תיאור עדין. ברור ופשוט שמדובר בפגם משמעותי מבחינת "טוהר המידות" בעניינו של האלוף גופמן."

בעניין זה יובהר, כפי שיפורט בהמשך, כי מן החומרים עולה כי מדובר בבדיקה שנערכה עובר למעצרו של אלמקייס ביום 24.5.22 (ראו גם: פירוט בפסקה השלישית בסעיף 6.5 להחלטת הוועדה בעניין "התייחסות ראש מחב"ם לשעבר, אל"מ ג").

55. הראש השלישי, נוגע לאי-דיווח מצד האוגדה לגורמי צה"ל לאחר מעצרו של אלמקייס כי הוא קיבל ממנה חומר לשם הפצתו לגורמי אויב. בעניין זה, קבע יו"ר הוועדה, כדלקמן:

6. הנושא האחרון נוגע למעצרו של אלמקייס בשל כך שהעביר חומר סודי לגורמי אויב. אכן, אלמקייס מסר לגורמי אויב לא רק חומר שקיבל מאוגדה 210 אלא גם חומר רב שקיבל מאנשי צה"ל אחרים, שכלל לא קיבלו אישורים למסירת חומר. אני בספק אם תא"ל גופמן לא ידע על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע. לצורך הדיון יוצא אני מהנחה שלא ידע אלא זמן רב לאחר מכן. אין ספק שהאוגדה ידעה על המעצר זמן קצר לאחר שקרה. ברור ופשוט שהאוגדה הייתה חייבת להודיע לגורמי צה"ל שביקשו את המעצר כי אלמקייס קיבל חומר מהאוגדה לשם הפצתו. אין זה משנה כלל שאלמקייס קיבל חומר רב מאנשי צה"ל אחרים. המעצר הינו נתון מאוד משמעותי. תא"ל גופמן אחראי באופן מובהק לכך שהאוגדה לא פנתה לגורמים שביקשו שיוצא צו מעצר ולא הודיעה להם שאלמקייס קיבל חומר ממנה לשם הפצתו לגורמי אויב. בנסיבות העניין אין זה משנה שתא"ל גופמן עצמו לא ידע (וספק שכך הוא) על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע. עצם אחריותו מובילה לקביעה שהוא נגוע בפגם גם בעניין זה מבחינת "טוהר המידות".

56. סיכומו של דבר, בשורה התחתונה קבע יו"ר הוועדה כי לדעתו "לאור הפגמים מבחינת "טוהר המידות" להם אחראי האלוף גופמן, אין זה מן הראוי למנותו לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים".

57. לשלמות התמונה יצוין, כי במסגרת התמצית הגלויה התייחס יו"ר הוועדה להיבט נוסף בו לא מצא פגם, בקבעו כי "אף שמפעילו של אלמקייס מטעם האוגדה מסר לו גם חומר מסווג לא מצאתי בכך פגם מבחינת "טוהר המידות" שיש לייחסו לאלוף גופמן. יצוין, כי נמצא שתא"ל גופמן אישר למסור לאלמקייס אך חומר בלתי מסווג."

ג.3. החלטת הוועדה – תוספת והבהרה

58. כאמור לעיל, שלושת חברי הוועדה הוסיפו התייחסות והבהרה לחוות דעת המיעוט של יו"ר הוועדה.
59. תחילה, עמדו שלושת חברי הוועדה על כך שהם "השתכנעו באמינותו של ראש מחב"ם אל"מ ג', שהופיע פעמיים בפני הוועדה. בדבריו הוא תיאר את הדברים כהווייתם. כפי שהסביר, החקירה בעניין הבלוגר אורי אלמקייס נפתחה בשל הדלפות מידע סודי לאלמקייס מתוך הצבא, הדלפות שלא היה להן שום קשר לאוגדה 210 ולידיעות שכבר פורסמו בתקשורת, אשר רס"ן צור מסר לבלוגר שיפרסם אותן גם בבלוג שלו. אמינותו של אל"מ ג' ניכרת גם בהסברים המפורטים שנתן לוועדה כמפורט בעמ' 12-14 להחלטתנו. אל"מ ג' לא הסתיר דבר והציג מסכת עובדתית שלמה וברורה שלא נפל בה שום דופי. (...)"
60. בהתייחס לראש השלישי בעמדת יו"ר הוועדה, ציינו שלושת חברי הוועדה כי "טענתו של יו"ר הוועדה כי היה על אלוף גופמן ליזום פעולות נוספות כדי ליצור קשר עם אלמקייס ולסייע לו לאחר מעצרו, על אף שבמפורש נאמר לו שלא יעשה כן, אינה מתקבלת על דעת הח"מ. כפי שצינו בהחלטתנו (בסעיף 6.2), אלוף גופמן ניסה בשני שלבים שונים לברר פרטים על הבלוגר: בשלב הראשון – "במהלך התחקיר הוא [גופמן] שאל לזהות הבלוגר ונמסר לו שאיננו רשאי לקבל פרטים עליו בשל קיומן של חקירות מקבילות על אותו בלוגר, במיוחד אירוע מול יחידה אחרת שלא היה לה שום קשר לאוגדה 210, אשר בגללו נפתח התחקיר, לא בשל הכתבות שכבר פורסמו, אשר צור העביר לאלמקייס באישורו של גופמן". בשלב מאוחר יותר – "באשר לפרטים הנוגעים לזהותו של אלמקייס, למעצרו, למשך החזקתו ולמשיכת כתב האישום על ידי הפרקליטות, כל אלה נודעו לו [לגופמן] לאחר כשנתיים עם פרסום הפרשה בתקשורת. באותו שלב הוא חשב לנסוע לפגוש את אלמקייס אך התקשרו אליו מלשכת הרמטכ"ל והמליצו לו שלא יפגש איתו", כלומר אלוף גופמן דווקא התעניין בשלב הראשון ולאחר הפרסום אף הביע את רצונו לסייע וליצור קשר."
- עוד נכתב כי "כפי שצינו במסקנותינו (סעיף 5), "לח"מ ברור שלאחר שגופמן נחקר בפרשה זאת, אסור היה לו לקבל פרטים שלא היו ידועים לו קודם לכן וגם לא ליצור קשר עם אלמקייס, מחשש לשיבוש חקירה". אדרבה. אילו פעל בניגוד להוראה שקיבל ובניגוד להמלצה, דווקא אז ניתן היה להעלות נגדו טענות על פעילות בעייתית." אולם, כפי שיפורט בהמשך, לא עולה מן החומר מי הגורם שאמר לו כך, וראש מחב"ם שהופיע בפני הוועדה לא נשאל על כך בצורה ישירה ומפורשת.
61. בהתייחס לראש הראשון בעמדת יו"ר הוועדה, ציינו שלושת חברי הוועדה כי "באשר לטענה בדבר הפעלת קטין – איש לא טען בפני הוועדה כי אלוף גופמן היה ער לכך שהבלוגר הוא קטין. מי שידעו על כך היו רס"ן צור, מפקדו הישיר קמ"ן האוגדה וקצין הביטחון (קב"ט) האוגדה. העובדה שקצין המודיעין של פיקוד צפון הורה להפסיק את הקשר עם אלמקייס ב-29/1/22, שלושה ימים אחרי שהחל ומיד לאחר מכן אפשר את חידושו, אומרת דרשני. כך גם העובדה שרס"ן צור המשיך לשרת בצה"ל עד חודש לפני מלחמת חרבות ברזל שפרצה ב-7/10/23, וגם המשיך בשירות מילואים באוגדה במשך חודשים ארוכים מתחילת המלחמה אומרת דרשני."

עוד הוסיפו שלושת חברי הוועדה, כי "כפי שציין אלוף ברעם, "כשמדובר בהפעלה/השפעה כשאינן מידע מסווג והכל נעשה ברשת הגלויה, פעמוני האזהרה פחות רועשים כי לא מדובר בעניין מורכב. פה הסטנדרט פחות חמור". הא ראייה שלאחר שהשתכנע שאלוף גופמן לא ידע שמדובר בקטין, הוא החליט שלא להעמיד אותו לדין משמעתי אלא להסתפק בהערה פיקודית שלא נרשמה בתיקו האישי, כפי סמכותו של אלוף ברעם לפי סעיף 18 לפקודת מטכ"ל 33.0333 נזיפה פיקודית, ואף עדכן בעניין זה את הרמטכ"ל אביב כוכבי. אדרבה, אלוף ברעם ציין כי תמך בפעולות ההשפעה של פיקוד צפון מ-210, שהייתה פעולה מוצלחת בצורה בלתי רגילה."

62. לבסוף, התייחסו שלושת חברי הוועדה למועד קבלת ההחלטה על-ידם ולהשתלשלות העניינים בעניין זה.

63. בו ביום בו הועברה לראש הממשלה החלטת הוועדה (12.4.26) חתם ראש הממשלה על כתב מינויו של גופמן לראשות המוסד, וזאת החל מיום 2.6.26 "לתקופה של חמש שנים, עם אפשרות להארכה בשנה נוספת, כשלא ראש הממשלה הסמכות לקצר או להאריך את תקופת הכהונה."

צילום כתב מינויו של גופמן מצורף ומסומן מ/ש/5.

64. בימים 14.4.26 ו-19.4.26 הוגשו העתירות דנן, ועמן בקשות למתן צו ביניים שיורה על הקפאת המינוי עד להכרעה בעתירה. כאמור לעיל, בהחלטות בית המשפט הנכבד נדחו הבקשות למתן צו ביניים.

ג.4. השתלשלות עניינים לאחר הגשת העתירות

65. כעולה ממזכר מטעם מזכיר הממשלה מיום 23.4.26 שכותרתו "אישור ראש הממשלה לעיון במסמכים סודיים בג' צ' 26-04-23426 אלמקייס ואח' נ' ראש הממשלה ואח'", לאור טענה שהועלתה בעתירות דנן לפגם בכך ששניים מחברי הוועדה (נציגי הציבור פרופ' טליה איינהורן ומר משה טרי) לא עיינו במסמכים סודיים שהוצגו ליו"ר הוועדה ולמ"מ נציב שירות המדינה בלבד וכן בחוות הדעת הסודית של יו"ר הוועדה, הנחה ראש הממשלה את מזכיר הממשלה "לפנות ליו"ר הוועדה בבקשה לקבל לידי את המסמכים הסודיים על מנת לבחון את הפרטים המסווגים הכלולים במסמכים וככל שאין בחשיפתם בפני שני חברי הוועדה הנוספים משום פגיעה בביטחון המידע, לאשר להם מתוקף סמכותו, לעיין במסמכים."

עוד צוין במזכר כי במענה לפניית מזכיר הממשלה אישר יו"ר הוועדה להעביר לראש הממשלה באמצעות מזכיר הממשלה את המסמכים הסודיים כפי שהתבקש; כי "לאחר שראש הממשלה בחן את הפרטים המסווגים במסמכים הסודיים נחה דעתו כי אין כל פגיעה בביטחון המידע וכי הוא מאשר להם לעיין בלבד לאחר חתימה על טופס סודיות"; וכי "לסיכומו של דבר, המסמכים הסודיים מועברים לעיונם של שני חברי הוועדה באמצעות בלדר משרד ראש הממשלה ויוחזרו מיד בסיום העיון באמצעות אותו בלדר לכספת משרד ראש הממשלה, וזאת על מנת שיוכלו להגיב כדבעי לעתירות (הוועדה היא משיבה 3 לעתירות)."

צילום מזכר מטעם מזכיר הממשלה מיום 23.4.26 מצורף ומסומן מ/ש/6.

66. בהמשך לאמור, ביום 27.4.26 מסרו שני חברי הוועדה, פרופ' טליה איינהורן ומר משה טרי, לראש הממשלה כי "לאחר שקראנו את החומרים סודיים שהוגשו לוועדה ואת חוות הדעת המלאה של יו"ר הוועדה, מתכבדים להודיע לכב' שלא זו בלבד שנותרנו איתנים בדעתנו שלא נפל דופי בטוהר מידותיו של רמס"ד אלוף רומן גופמן, אלא שדעתנו אף התחזקה באופן משמעותי ומהותי לאור הדברים הנוספים שלמדנו מהחומרים האלה."

צילום מכתבם של שני חברי הוועדה מיום 27.4.26 מצורף ומסומן מש/7.

67. ביום 30.4.26 הוגשה בקשה נוספת למתן צו ביניים מטעם העותרת 1 בעתירת התנועה, והיא נדחתה בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום זה, בה נקבע כי "בהתחשב במועד שנקבע לדיון, בשלב זה לא ראינו ליתן הוראות נוספות."

68. בטרם סיום הפרק העובדתי, יוער כי במהלך שנת 2025 הוגשה על-ידי ב"כ אלמקייס בקשה לפי סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, ותקנות סדר הדין (פיצויים בשל מעצר או מאסר), התשמ"ב – 1982, וכן קדם תביעה בדרישה לקבלת פיצויים נזיקיים בגין נזקים שנגרמו לו, ובין היתר, בגין מעצרו, חקירתו והעמדתו לדיון. הליך זה מצוי בשלבי משא ומתן מתקדמים.

ד. עמדת היועצת המשפטית לממשלה

69. כעולה מכל המפורט לעיל, עיקר עניינה של החלטת הוועדה, כמו גם המחלוקת בין שלושת חברי הרוב ליו"ר הוועדה, בבחינת הפגמים בטוהר מידות שנפלו בהתנהלותו של גופמן במסגרת פרשת הפעלת הקטיין אלמקייס. בהינתן שסוגיה זו היא העומדת במוקד עתירת אלמקייס והועלתה גם בעתירת התנועה, תתמקד התגובה דן בנושא זה.

70. עמדת היועצת המשפטית לממשלה היא כי בהחלטת הוועדה נפלו פגמים מהותיים היורדים לשורש העניין, הן בהליך שקיימה הוועדה בטרם קבלת החלטתה, הן בתשתית העובדתית שעמדה בפניה ובמסקנות שגיבשה על בסיסה – אשר די בהם כדי לשמוט את הקרקע תחת המלצת הוועדה, וכפועל יוצא, תחת יכולתו של ראש הממשלה להסתמך על החלטת הוועדה.

71. מעבר לכך, לעמדת היועצת המשפטית לממשלה, נפל פגם מהותי במסקנתה הנורמטיבית של הוועדה שלפיה היא לא ראתה "פגם כלשהו במועמדותו של אלוף רומן גופמן מבחינת טוהר המידות", וכאמור בחוות דעת המיעוט של יו"ר הוועדה, נפלו פגמים בטוהר המידות של גופמן, המחייבים את ביטול החלטת ראש הממשלה בדבר מינויו לתפקיד ראש המוסד, המבוססת כאמור על דעת הרוב בוועדה.

כאמור לעיל, בפני היועצת המשפטית לממשלה עמדו המסמכים החסויים שהיו גם בפני יו"ר הוועדה והחבר הנוסף המסווג וכן תמלילי הדיונים של הוועדה שאף הם חסויים, ומסקנה זו נסמכת גם על מסמכים אלה והיחס ביניהם. מפאת מגבלות הסיווג הבטחוני והחסיון שהטילה הוועדה, תבקש המשיבה להציג את מכלול החומרים לעיונו של בית המשפט הנכבד, במעמד צד אחד ובדלתיים סגורות.

72. נפתח בהתייחסות לאמות המידה שנקבעו בפסיקה לבחינת טוהר מידות במינוי לכהונה ציבורית, ובהתאם אליהן, נידרש לנסיבות העניין הקונקרטיות בעניין מינויו של גופמן לראשות המוסד.

ד.1. בחינת טוהר מידות במינוי לכהונה ציבורית - כללי

73. פסיקתו של בית המשפט הנכבד התייחסה לא אחת לסוגית פסלות מינויים לתפקידים ציבוריים בשל טענות לפגם אתי או ערכי בהתנהלות המועמד. בהתאם לפסיקה, החובה המוטלת על הרשות הממנה לבחון את התאמתו של מועמד לכהונה ציבורית בהיבט "הערכי-נורמטיבי" נשענת על שלושה טעמים עיקריים: הראשון, דופי ערכי-נורמטיבי עלול לפגוע ביכולתו של המועמד לבצע את התפקיד שיוטל עליו. במקרים אלה, פסילתו של אותו מועמד נועדה להבטיח את הרמה המקצועית של המנגנון הציבורי ואת טוהר המידות שבו; השני, הבטחת אמון הציבור במוסדות השלטון ובתדמיתו הנקייה של השירות הציבורי; השלישי, כדי שהמערכת הציבורית תשקף באופן התנהלותה את עקרונות היסוד עליהם מושתתים המשטר והחברה בישראל. ראו בעניין זה, דבריה של כב' הנשיאה ביניש בבג"ץ 4646/08 **לביא נ' ראש הממשלה** (12.10.08) (להלן: **עניין לביא**), כדלקמן:

"11. החובה המוטלת על הרשות הממנה לבחון את התאמתו של מועמד לכהונה ציבורית גם בהיבט הערכי-נורמטיבי, נשענת על שלושה טעמים עיקריים: ראשית, בנסיבות מסוימות, דופי ערכי-נורמטיבי שנתגלה במעשיו של אדם קודם למינוי, או אגב כהונתו בתפקיד ציבורי, עלול לפגוע ביכולתו לבצע את תפקידו בעתיד. במקרים אלה, פסילת מועמדותו או המשך כהונתו של אותו אדם בתפקיד הציבורי, נועדה להבטיח את רמתו ומקצועיותו של המנגנון הציבורי ואת טוהר המידות שבו. שנית, כפי שצוין לעיל, קיים אינטרס ציבורי מובהק להבטיח את אמון הציבור במוסדות השלטון ובתדמיתו הנקייה של השירות הציבורי. אמון הציבור מושפע, בין היתר, מדמותם של האישים המאיישים את שירות המדינה - בוודאי כאשר מדובר בנושאי תפקידים בכירים, האמורים לשמש דוגמה אישית לאחרים הן מבחינה מקצועית והן מבחינה ערכית. בנסיבות מסוימות, מינוי אדם שבהתנהגותו או במעשיו דבק דופי ערכי-נורמטיבי חמור, עלול לפגוע באופן מהותי ועמוק באמון הציבור בשירות הציבורי ומכך יש להימנע. ולבסוף, כבר נקבע בפסיקתנו כי על המערכת הציבורית לשקף באופן התנהלותה את עקרונות היסוד עליהם מושתתים המשטר והחברה בישראל, וכי עליה להוקיע מקרבה את אלה אשר בהתנהגותם או במעשיהם חותרים תחת יסודות אלה (...)"

וראו גם האמור בבג"ץ 6163/92 **אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון** פ"ד מז(2) 229 (1993) (להלן: **עניין אייזנברג**), לעניין החשיבות בשמירה על אמון הציבור ברשויות השלטון בהיבט זה, כדלקמן:

"54. אמון הציבור במערכות השלטון הוא שיקול מרכזי בשיטת המשפט שלנו. בלא אמון זה אין החברה הדמוקרטית יכולה לתפקד. (...) אמון הציבור ברשויות השלטון הוא מנכסיה החשובים של הרשות השלטונית, ושל המדינה. כאשר הציבור מאבד את אמונו ברשויות השלטון, הוא מאבד את אמונו באמנה החברתית המשמשת בסיס לחיים משותפים. יש ליתן משקל נכבד לשיקולים הבאים לקיים, לשמר ולפתח את תחושת הציבור, כי משרתיו אינם אדוניו וכי הם עושים את מלאכתם למען הציבור, מתוך יושר וניקיון כפיים. אכן, טוהר השירות והשורות עומד בבסיס השירות הציבורי ובבסיס המבנה החברתי שלנו (...)"

74. בפסיקה נקבעו שורה של שיקולים ואמות-מידה הרלוונטיים לבחינת השאלה האם נפל דופי ערכי-נורמטיבי במועמד לתפקיד בכיר, לרבות מהות המעשים המיוחסים לו; מידת חומרתם – הן מבחינת השלכתם על הבנת תפיסתו המוסרית של המועמד והן לאור תוצאתם האפשרית; תדירות ביצועם; הזמן

שחלף מאז בוצעו; מידת החרטה שלו על מעשיו; האם המעשים הוכחו או שהם שנויים במחלוקת; טיב הראיות הקיימות; ועוד (ראו, למשל, עניין **לביא**, בפס' 13 לפסק דינה של כב' הנשיאה ביניש; בג"ץ 5757/04 **הס נ' סגן הרמטכ"ל**, פ"ד נט(6) 97 (2004), בפס' 10 לפסק הדין (להלן: **עניין הס**); בג"ץ 4668/01 **שריד ואח' נ' ראש הממשלה**, תק-על 2001(4) 681 (2001), בפס' 16 לפסק הדין (להלן: **עניין שריד**)).

75. עוד נקבע כי בחינת ההיבט הערכי-נורמטיבי של מועמדים לתפקידים ציבוריים אינה מוגבלת למצבים בהם התנהגות המועמד נכללה בגדר "המעגל הפלילי המורחב", ואינה מחייבת כי נגד המועמד ננקטו הליכים פליליים. לפיכך, על הרשות המנהלית לשקול גם מעשים של המועמד החורגים מנורמות של מינהל תקין וכן התנהגות שאינה אתית, אפילו אם היא אינה מגיעה כדי עבירה פלילית (אם כי במקרה זה חומרת הפגם הערכי-נורמטיבי והשלכתו על התאמת המועמד לתפקיד צריכה להיות בעוצמה גבוהה יותר). ראו מתוך עניין **לביא**, כדלקמן:

14. בהמשך לדברים אלה יודגש כי החובה לשקול את ההיבט הערכי-נורמטיבי במינוי אדם לכהונה ציבורית, אינה מוגבלת אך למצבים בהם התנהגותו של המועמד בעבר נכללה בגדר תחום פריסתו של "המעגל הפלילי המורחב" כלשונו של השופט לוי בבג"צ 5757/04 הס הנ"ל, פס' 9. לשון אחר; בחינת ההיבט הערכי-נורמטיבי במינויו של אדם למשרה ציבורית, אינה מחייבת קיומה של הרשעה בפלילים, או הודיה בביצועם של מעשים פליליים בעבר, או הגשתו של כתב-אישום נגד המועמד, או למצער פתיחתה של חקירה פלילית אף אם לא התגבשה בסופם של דברים לכדי הגשת כתב-אישום ... החובה לבחון את ההיבט הערכי-נורמטיבי כאמור, הורחבה בהלכה הפסוקה אף למצבים בהם הוחלט שלא לפתוח בחקירה פלילית או משמעתית כנגד המועמד בגין התנהגות שהעלתה חשד לחריגה מן החוק. ובלשונו של המשנה-לנשיא ת' אור: **"על רשות מנהלית לשקול גם מעשים של המועמד החורגים מנורמות של מינהל תקין וכן התנהגות שאינה אתית, אפילו אם אלה אינם מגיעים כדי עבירה פלילית"** (פרשת צחי הנגבי 2, עמ' 870). בהקשר זה כבר נפסק כי **ההכרח להגן על מקצועיותו של השירות הציבורי, על טוהר המידות שבו, על תדמיתו הנקייה ועל האמון שהציבור רוכש לו, תקפים גם בנסיבות בהן הפגם הערכי-נורמטיבי שנפל בהתנהגותו של המועמד לא הוביל לנקיטה בצעדים משפטיים או פרה-משפטיים בגין כך** (ראו: דברי השופט א' א' לוי בבג"צ 5757/04 הס הנ"ל, פס' 10).

... בהקשר זה נוסף כי מטבע הדברים, ככל שהתנהגותו של המועמד אינה מצויה במישור הפלילי, כך חומרתו של הפגם הערכי-נורמטיבי ומידת השלכתו על ההתאמה המהותית של המועמד למשרה הציבורית המיועדת, צריכים להיות בעוצמה גבוהה יותר על-מנת להצדיק את פסילתו לתפקיד (ראו והשוו: דברי השופט ריבלין בפרשת צחי הנגבי 2, עמ' 848, 851, 855; וראו והשוו גם: דברי השופט זמיר בפרשת צחי הנגבי 1, עמ' 63-64).

ראו גם: בג"ץ 5853/07 **אמונה תנועת האישה הדתית לאומית נ' ראש הממשלה**, בפס' 17 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה (6.12.07).

76. עוד עמד בית המשפט הנכבד על כך שבבחינת המשקל שיש ליתן בנסיבות העניין לדופי הערכי-נורמטיבי שדבק בהתנהלותו של המועמד יש להתחשב גם בסוג המשרה הציבורית המיועדת, מהותה, בכירותה ומשקלה הציבורי. ראו האמור בעניין **לביא**, כדלקמן:

15. (...) שנית, רואה אני להדגיש כי במסגרת בחינת התאמתו של מועמד לתפקיד ציבורי, יש ליתן משקל ממשי לסוג המשרה הציבורית המיועדת, למהותה ולמשקלה הציבורי. אכן, מאפייני המשרה, מידת בכירותה ומקומה במערכת הציבורית, משפיעים לא רק על מהות הכישורים המקצועיים, הארגוניים והניהוליים הנדרשים לצורך איושה, אלא גם על המשקל שיש ליתן בנסיבות העניין לדופי הערכי-נורמטיבי שדבק בהתנהגותו של המועמד בעבר. יפים בעניין זה דבריו של השופט (כתוארו אז) ברק:

"לא הרי משרה זוטרה כהרי משרה בכירה; לא הרי משרה שאין עמה מפגש עם הציבור כהרי משרה שיש עמה מפגש עם הציבור; לא הרי משרה שאין עמה שליטה, פיקוח, הכוונה והדרכה של אחרים, כהרי משרה שיש עמה פיקוד על אחרים ואחריות על המשמעת. לא הרי מי שמשרתו להיות מובל כהרי מי שמשרתו להיות מוביל; לא הרי משרה שבעצם מהותה אין בה דרישות אתיות מיוחדות מבעל המשרה ומזולתו כהרי משרה שכל כולה היא הטפה לרמה אתית גבוהה". (בג"צ 6163/92 אייזנברג הנ"ל, עמ' 263)

כן ראו והשוו לדברי כב' השופט [כתוארו אז] מצא בעניין שריד, לפיהם קיומה של זיקה בין הפגם שדבק במועמד לבין אופי המשרה שהוא מיועד למלא אינה נגזרת רק מהשפעת העבר על יכולתו המקצועית למלא את התפקיד החדש אלא גם מכשרותו המוסרית למלאו :

"16. (...) אין צריך לומר כי באיזון בין השיקולים השונים יש לייחס לכל אחד מהם את משקלו היחסי הראוי במכלול השיקולים המובאים בחשבון (ראו בג"ץ 389/80 דפי זהב בע"מ נ' רשות השידור [4], בעמ' 445). כך, למשל, בהתקיים זיקה ברורה וישירה בין העבירות שביצע המועמד בעבר לבין המשרה שהוא מיועד למלאה, תיתכן המסקנה כי עברו הפלילי פוסל אותו מכול וכול למילוי המשרה המסוימת. בנסיבות אלו שיקולים שהיו עשויים להישקל כתומכים במינויו אילו הוצג כמועמד למשרה אחרת (כמו הזמן שעבר מאז ביצוע העבירות, חרטתו, איכות תפקודו במהלך התקופה שחלפה מאז ביצועה של העבירה וכישוריו המקצועיים) לא יועילו ומועמדותו תיפסל. בקביעת קיומה של זיקה, כאמור, יש להביא בחשבון לא רק את מהות העבירות ואת הנסיבות שבהן בוצעו, את התפקיד שבמסגרתו עבר המועמד את העבירות ואת התפקיד שהוא מיועד לו עתה, אלא גם את חומרת הפגם המוסרי שביצוע העבירות הטיל בו. הווי אומר, קיומה של זיקה שבכוחה לפסול את המועמד איננו נגזר רק מהשפעת עברו הפלילי על יכולתו המקצועית למלא את התפקיד החדש, אלא גם מכשרותו המוסרית למלאו. בהתקיים זיקה כזאת בין עברו הפלילי של המועמד לבין המשרה שלה הוא מיועד מן הדין לפסול את מועמדותו, אלא אם בשל קיומו של מצב חירום ממשי ודוחק יש הכרח למנותו בהיותו מועמד יחיד סגולה". (הדגשות במקור – הח"מ)

וראו גם: בג"ץ 932/99 התנועה למען איכות השלטון נ' יושב-ראש הוועדה לבדיקת מינויים נג(3) 769 (1999), פס' 29 לפסק דינו של כב' השופט [כתוארו אז] אור; בג"ץ 3194/10 צוריאנו נ' שר הביטחון (23.3.11), בפס' 5 לפסק דינו של כב' השופט [כתוארו אז] הנדל.

77. לצד האמור, יוער כי שיקול נוסף שבנסיבות מסוימות עשוי להיות רלוונטי הוא מידת החיוניות של המועמד הספציפי הנדון למשרה הציבורית המיועדת. אולם, נקבע כי שיקול זה עשוי להיות בעל משקל רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות-דופן, "למשל בעת מצב חירום" ממשי ודוחק" המחייב מינויו של מועמד "יחיד סגולה" על-אף שבנסיבות אחרות עשוי היה הפגם הערכי שדבק בהתנהגותו או במעשיו של המועמד להוביל לפסילתו מהתפקיד" (פס' 15 לפסק דינה של כב' הנשיאה ביניש בעניין לביא; עניין אייזנברג, בפס' 49).

78. בהמשך לכל האמור נקבע, כי השאלה שיש לבחון בבחינת קיומו של דופי ערכי-נורמטיבי במועמד לתפקיד ציבורי היא האם מדובר בדופי ערכי מובנה היורד לשורש יכולתו למלא את המשרה הציבורית המיועדת, או מקרין על דמותו הערכית של השירות הציבורי בעיני הציבור במידה המחייבת את פסילת כהונתו; וכי אבן הבוחן המרכזית בהקשר זה היא האם הפגם הערכי הנטען הוא ממשי וחמור דיו, עד שיש במינויו של המועמד כדי לפגוע בדמותה של המערכת הציבורית, ולהשפיע באופן מהותי על אמון הציבור בשירות הציבורי. ראו דבריה של כב' הנשיאה ביניש בעניין לביא, כדלקמן :

13. בהתאם לפסיקתו של בית-משפט זה, בחינת התאמתו של מועמד לכהונה ציבורית בהיבט המהותי-נורמטיבי, מבוססת על השאלה האם מעשיו בעבר מעידים על דופי ערכי מובנה, היורד לשורש יכולתו למלא את המשרה הציבורית המיועדת, או מקרין על דמותו הערכית של השירות הציבורי בעיני הציבור במידה המחייבת את פסילתו מכהונה. (...)

בהתחשב במכלול השיקולים האמורים שאינם בגדר רשימה ממצה, על הרשות הממנה לבחון השלכותיו של הדופי הערכי-נורמטיבי שדבק בהתנהגותו של המועמד בעבר, על יכולתו המקצועית למלא את המשרה הציבורית הרלוונטית ואת המשימות הכרוכות בה. לצד זאת, יש לבחון את טיב הזיקה שבין הפגם הערכי-נורמטיבי לבין התפקיד המיועד, ואת ההשלכה על אמון הציבור בשירות הציבורי אם יתמנה המועמד לתפקיד. אבן-הבחון המרכזית בהקשר זה הינה האם הפגם הערכי הנטען הוא ממשי וחמור דין, עד שיש במינויו של המועמד למשרה הציבורית המיועדת כדי לפגוע בדמותה של המערכת הציבורית, ולהשפיע באופן מהותי ועמוק על אמון הציבור בשירות הציבורי באופן הפוסל את המועמד מלהתמנות לאותה המשרה.

16. סיכומם של דברים; השיקולים שעל הרשות הממנה לשקול בעת בחינת התאמתו המהותית-ערכית של מועמד למשרה ציבורית, הינם בטווח רחב ביותר. על הרשות הממנה לשקול את הדופי הערכי-נורמטיבי שדבק בהתנהגותו של המועמד בעבר בהתאם לאמות-המידה עליהן עמדנו לעיל; עליה לשקול מנגד את יתרונותיו של המועמד ואת השיקולים הפועלים לזכותו; עליה להימנע משיקולים שאינם ענייניים, ולאזן כדין בין מכלול השיקולים הרלוונטיים על-פי משקלם היחסי הראוי בהתאם למכלול נסיבות העניין. אמת-המידה המרכזית שעשויה לשמש לצורך איזון זה הינה "האם בנסיבות העניין עלול המינוי לפגוע פגיעה מהותית ועמוקה בדמות השלטון בישראל, ולהסב נזק ממשי ליחס הכבוד שהאזרח רוכש למוסדותיו" (דברי השופטת פרוקצ'ה בבג"צ 5853/07 אמונה הנ"ל, פס' 16).

ראו גם: בג"ץ 43/16 תנועת אומ"ץ אזרחים למען מינהל תקין וצדק חברתי ומשפטי נ' ממשלת ישראל (1.3.16), בפס' 64 לפסק דינו של כב' השופט [כתוארו אז] גיובראן (להלן: עניין אומ"ץ).

79. משהתייחסנו לשיקולים המהותיים אשר על הגורם הממנה לשקול בעניין בחינת דופי ערכי-נורמטיבי שנפל במועמד לתפקיד בכיר, נתייחס להיקף הביקורת השיפוטית על שיקול הדעת המינהלי בהקשר זה.

80. פסיקתו העקבית של בית המשפט הנכבד הדגישה את היקפה המצומצם של ההתערבות השיפוטית ומידת הריסון הנדרשת בביקורת שיפוטית ביחס להחלטות הנוגעות למינויים לתפקידים בכירים בשירות הציבורי, נוכח עיקרון הכיבוד בין הרשויות שלפיו בית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתה של רשות אחרת בשיקול דעתו שלו ומעמדה של הרשות הממנה. הדברים קיבלו משנה תוקף בפסיקת בית המשפט הנכבד בכל הנוגע למינויים בעלי אופי ביטחוני, בהם שיקול הדעת המסור לגורם הממנה הוא רחב במיוחד (וראו, עניין מינוי ראש השב"כ, בפס' 36-37 לפסק דינו של כב' המשנה לנשיא סולברג (עמדת הרוב); בג"ץ 4072/24 לביא זכויות אזרח, מינהל תקין ועידוד ההתיישבות נ' שר הביטחון (2.7.24); בג"ץ 4684/24 שני נ' שר הביטחון, (8.8.24); בג"ץ 5562/07 שוסהיים נ' השר לביטחון פנים (23.7.07); בג"ץ 61641-08-24 התנועה למען איכות השלטון נ' ממשלת ישראל (1.12.24) (להלן: עניין מינוי המפכ"ל)).

81. בענייננו, בהתאם לאמור, הרף שנקבע בהלכה פסוקה הוא כי בית המשפט הנכבד יתערב בהחלטה למנות מועמד למשרה מקצועית בכירה חרף פגם מהותי-נורמטיבי שדבק בהתנהלותו רק כאשר החלטת המינוי חרגה באופן בולט וקיצוני ממתחם הסבירות, תוך שהוסבר בעניין לביא כי -

20. (...) קביעת מתחם הסבירות היא לעולם פעולה נורמטיבית הנקבעת על-ידי בית- המשפט לפי הערכים החברתיים הבסיסיים המקובלים על החברה הישראלית והאיזון

הראוי ביניהם בהתאם למכלול נסיבות המקרה. מטבע הדברים, היקפו של מתחם הסבירות מושפע ממרחב שיקול-הדעת הנתון לרשות המנהלית בנסיבות העניין, אשר כפי שצוין לעיל משפיע ביחס הפוך על היקף הביקורת השיפוטית (ראו: פס' 17 לעיל). במסגרת מתחם שיקול-הדעת המנהלי הסביר, תתכנה נקודות איזון אפשרויות שונות שכל אחת מהן עשויה לעמוד במבחן הסבירות. כאמור, ההתערבות השיפוטית תידרש רק בנסיבות בהן החלטת המינוי חרגה באופן בולט וקיצוני ממתחם הסבירות, באופן המחייב את פסילתה."

וראו גם: עניין **אומץ**, בפס' 64 לפסק דינו של כב' השופט [כתוארו אז] ג'ובראן.

82. דוק: בפסק הדין שניתן לאחרונה בעניין **מינוי ראש השב"כ** עמד כב' המשנה לנשיא סולברג על כך שהתערבות שיפוטית במינוי שנבחן על-ידי הוועדה המייעצת, שכאמור מוסמכת לבחון את המינויים לתפקידים הבכירים בשירות הציבורי, תהא מצומצמת ביותר, כדלקמן:

"38. שנית, עסקינן במינוי שנבחן על-ידי הוועדה המייעצת – ועדה מקצועית, רמת דרג ובלתי-תלויה, שמכהנים בה חברים בכירים; ועדה זו היא שמוסמכת לבחון את המינויים לתפקידים החשובים ביותר בשירות הציבורי, ובכלל זאת הובלתם של ארגוני הביטחון השונים. לא בנקל יתערב בית המשפט במינוי שצלח את בחינתה (עניין מינוי המפכ"ל, פסקה 10; כן ראו והשוו: עניין עמותת אומ"ץ 2, פסקה 39; עניין מינוי נציב שירות המדינה, פסקה 60 לפסק הדין של חברי, הנשיא עמית; בג"ץ 2699/11 התנועה למען איכות השלטון נ' ממשלת ישראל, פסקה 6 (17.5.2011)).

39. כללו של דבר: המשוכה שניצבת בדרכם של העותרים – רמה ביותר. עסקינן במינוי לתפקיד ביטחוני, שבוודאי נמנה על רשימה מצומצמת של התפקידים הבכירים ביותר בשירות הציבורי, כאשר מינוי זה בוצע על-ידי הממשלה במליאתה, לאור המלצת ראש הממשלה ולאחר שהוועדה המייעצת לא מצאה בו פגם."

אולם, כב' המשנה לנשיא סולברג שב על כך שהמבחן להתערבות שיפוטית במינוי עקב פגם בטוהר מידות הוא חריגה באופן בולט וקיצוני ממתחם הסבירות, כדלקמן:

"55. הגם שיכול הייתי להסתפק באמור – קרי, במסקנותיה של הוועדה בנדון, ובכך שהנכונות להתערבות שיפוטית בקביעותיה מצומצמת ביותר – אוסיף ואתייחס בכל זאת גם לגופם של דברים. נקודת המוצא המשפטית, אף לדיון זה, היא שהתערבות במינוי מקצועי עקב טענות לפגם בטוהר המידות – שמורה למקרי קיצון בלבד: **"בית-משפט זה יתערב בהחלטה למנות מועמד למשרה מקצועית בכירה בשירות הציבורי בשל פגם מהותי-נורמטיבי שדבק בהתנהלותו, רק כאשר החלטת המינוי חרגה באופן בולט וקיצוני ממתחם הסבירות"** (עניין לביא, פסקה 20; כן ראו: שם, פסקה 13; עניין תנועת אומ"ץ 2, פסקה 64). משמעות הדברים היא אפוא, כי גם בתחום זה, הנטל שמוטל לפתחם של העותרים – כבד ביותר. ואכן, לא מצאתי כי עלה בידם להרימו, אף לא בקירוב."

ראו והשוו גם: עניין **מינוי המפכ"ל**.

83. יודגש כי עיקרה של הפסיקה האמורה נסב על החלטות מינוי שנעשו על-ידי **הממשלה כולה**, כחלק ממימוש תפקידה כרשות המבצעת לה נתונות הסמכות והאחריות לניהול ענייני המדינה; ואילו בענייננו, מדובר במינוי שנעשה על-ידי **ראש הממשלה לבדו**, ללא בקרה של הממשלה.

84. עוד יצוין כי בהתאם להלכות שלעיל, בית המשפט הנכבד התערב בהחלטות בענין מינויים לתפקידים בכירים בשל פגם ערכי-נורמטיבי. כך, ביחס למי שהודו כי היו מעורבים בעבירות פליליות חמורות לרבות עדות שקר לבית המשפט ושיבוש הליכי משפט במסגרת מעורבותם ב"פרשת קו 300" (עניין **אייזנברג**, בעניין מינויו של מר יוסי גנוסר למנכ"ל משרד ממשלתי; ועניין **שריד**, בעניין מינויו של מר אהוד יתום לראש המטה למלחמה בטרור); וכן אישר בית המשפט הנכבד את החלטת היועץ המשפטי לממשלה בדבר פסלות מועמדות לתפקיד מנהל מינהל מקרקעי ישראל של מי שהתבטא באופן קיצוני וגזעני נגד האוכלוסיה הערבית (עניין **לביא** לעיל, בעניין מינויו של מר יואל לביא למנהל מינהל מקרקעי ישראל).

כן יוזכר כי בית המשפט הנכבד הורה על העברה מכהונתם של שרים וסגני שרים שנפל בהתנהגותם פסול ערכי. כך בבג"ץ 3094/93 **התנועה למען איכות השלטון נ' ממשלת ישראל**, פ"ד מז(5) 404 (1993), ובבג"ץ 4287/93 **אמיתי נ' ראש ממשלת ישראל**, מז(5) 441 (1993), בעניינם של השר דרעי וסגן השר פנחסי נגדם הוגשו כתבי אישום חמורים; וכך בבג"ץ 8948/22 **שיינפלד נ' הכנסת** (18.1.23), בעניינו של השר דרעי, בין היתר, נוכח הרשעתו החוזרת בפלילים.

85. מעבר לכל האמור לעיל ביחס לביקורת השיפוטית במישור **שיקול הדעת**, יודגש כי בכל הנוגע ל**מישור ההליך**, ברור וגלוי כי החלטות בדבר מינויים לתפקידים בכירים בשירות הציבורי, כפופות לכללי המשפט המינהלי החלים ביחס להליך קבלתה של כל החלטה מינהלית, וממילא גם לביקורת השיפוטית בהיבטים אלו. **זאת אף ביתר שאת בעת שמדובר במינוי לתפקיד בכיר ורגיש בשירות הציבורי, המצדיק בדיקה קפדנית באופן מיוחד והקפדה יתרה על קיום הליך מינהלי תקין** (עניין **צוריאנו**, בפס' 5 לפסק הדין).

86. **הדברים האמורים יפים כמוכן גם ביחס לפעולתו של גורם ממליץ ומייעץ, כוועדה המייעצת בעניינו, עליה נסמך הגורם המוסמך בהחלטת המינוי**, ושקביעתה לעניין העדר פגם בטוהר המידות הוא שלב מקדים ומחייב טרם המינוי.

בעניין זה, ראו, למשל, דבריו של כב' הנשיא י' עמית (בדעת מיעוט), בעניין **מינוי ראש השב"כ**:

"12. על כן ובראי האמור לעיל, על הוועדה היה למלא את תפקידה על פי דין – היינו לחוות את דעתה בנושא טוהר המידות בראי הטענות שהונחו לפני ולנמק את קביעתה. ההסכמות התחומות שפורטו בעניין גואילי, כפי שצינתי לעיל, לא כבלו ולא נועדו לכבול את הוועדה מלהידרש לסוגיה זו. במצב הדברים, היעדר התייחסות לחלק מהטענות שהועלו בפני הוועדה מותיר את החלטת הוועדה המייעצת ללא בסיס עובדתי ומשפטי ברור, ואינו מאפשר לגורם המסתייע בהמלצתה – הממשלה – או לבית המשפט (במסגרת ביקורת שיפוטית) להתחקות אחר הלך מחשבתה.

הנה כי כן, בנסיבות אלה החלטת הוועדה המייעצת נעדרת בחינה מלאה של טוהר המידות של הגורם הממנה, כנדרש מכוח סמכותה ותפקידה, ואינה נותנת מענה לאחת מהשאלות המרכזיות שהובאו לפתחה. פגם זה מקרין באופן ישיר על החלטת המינוי הנסמכת על החלטת הוועדה המייעצת. יפים בהקשר זה – בשינויים המחויבים – דברים שנקבעו על ידי הנשיאה ד' ביניש ביחס לעבודתה של ועדת איתור למשרת הממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן:

"אם הוועדה פועלת בניגוד להוראות החוק או אינה מנמקת את המלצתה, כפי שקרה במקרה שלפנינו, כיצד יוכל השר להתרשם מן השיקולים שהובילו אותה

להמליץ על מועמד כזה או אחר? כיצד יוכל הגורם הממנה לנמק את החלטתו שלו לקבל את המלצת הוועדה או לסטות ממנה? אכן, תפקידה של ועדת האיתור כגורם המסייע לשר בהחלטת המינוי מחייב כי השר יסמוך על עבודת הוועדה. לא זה המצב בעתירה שלפנינו בנסיבות שנוצרו. השתלשלות האירועים כשהיא לעצמה מלמדת על הקושי להסתמך על עבודת ועדת האיתור" (בג"ץ 5538/09 פלג נ' נציבות שירות המדינה, פסקה 14 (6.7.2010)).

אמנם לא ניתן לגזור גזירה שווה בין ועדת איתור ובין הוועדה המייעצת, ובוודאי שאין דינו של הממונה על הגנת הצרכן והסחר ההוגן כדינו של ראש השירות. עם זאת, נקודת המוצא בעניין זה היא כי "כדי שהרשות המתייעצת תהיה מסוגלת לתת משקל ראוי לעמדת הגוף המייעץ, רצוי בדרך כלל שעמדה זאת תהיה מנומקת, אם מעט ואם הרבה, לפי נסיבות המקרה" (יצחק זמיר הסמכות המינהלית כרך ב – ההליך המינהלי 1217 (מהדורה שנייה מורחבת 2011)). הנמקת ההמלצה מאפשרת לרשות המתייעצת להבין את השיקולים שביסודה, וליתן לה את המשקל הראוי (בג"ץ 3792/95 תאטרון ארצי לנוער נ' שרת המדע והאמנויות, פ"ד נא(4) 259, 270 (1997)). בהיעדר בחינה מלאה והנמקה מספקת, נפגעת יכולתה של הרשות המתייעצת להסתמך על עבודת הגוף המייעץ, ונחלש הבסיס המינהלי המצדיק הסתמכות זו (השוו: בג"ץ 3536/92 סווירי נ' עיריית הרצליה, פ"ד מז(1) 125, 142 (1993)). עיקרון זה יפה מקל וחומר מקום שבו מדובר במינוי לתפקיד רם ורגיש כראש השירות וחל בעניינה של הוועדה המייעצת. שהרי תפקידה של הוועדה לסייע לממשלה במימוש סמכות המינוי בדרך של בחינה שקופה ומבוססת של טוהר המידות במינוי, הן של המועמד הן של הגורם הממנה, על מנת להבטיח כי לא ייעשו מינויים לא ראויים של נושאי המשרה הבכירים ביותר בשירות המדינה (כאמור בהחלטה 3839).

וכן ראו, בשינויים המחויבים, דבריו של בית המשפט הנכבד בעניין **אייזנברג**, לעניין תפקידה של ועדת המינויים הבודדת מינויי מנהלים כלליים למשרדי ממשלה (הגם ששם הפגם בפעולתה תוקן במסגרת דיון נוסף שלה), כדלקמן:

"16. ההחלטה החדשה של ועדת המינויים מייתרת את ההכרח להכריע בתקינותו של הדיון המקורי בפני ועדת המינויים ובהשפעת חוסר תקינותו על תוקף החלטת הממשלה.

עם זאת, לאור עמדתם הערכית של המשיבים, כי אף אם נפל פגם בהחלטתה של ועדת המינויים אין בכך כדי לפגום בהחלטת הממשלה, ומן הראוי שנגקוט עמדה בעניין זה.

(...) עם זאת, כל עוד לא החליטה הממשלה אחרת, עומדת על כנה החלטתה – המעוגנת בהוראת סעיף 12 לחוק המינויים – לפיה תהליך קבלת ההחלטה בדבר מינויו של מנהל כללי במשרד הוא בן שלושה שלבים: הצעת השר הממונה על המשרד; חוות דעתה של ועדת המינויים; החלטת ממשלה. כל אחד משלבים אלה חיוני הוא לגיבוש ההחלטה הסופית בדבר המינוי. אמת, הממשלה אינה חייבת לקבל את המלצתה של ועדת המינויים. עם זאת, עליה לשקול חוות דעת זו "בלב פתוח ובנפש חפצה" (בג"צ 653/79 עזריאל ואח' נ' מנהל אגף הרישוי, משרד התחבורה ואח', בעמ' 96). חוות-דעתה של ועדת המינויים היא גורם חשוב בתהליך קבלת ההחלטות בממשלה. אין זה "מהלך פורמאלי" גרידא. (...)

מכאן גם החשיבות שבקיום דיון תקין בוועדת המינויים, אשר על חוות דעתה סומכת הממשלה. ייתכן שבעקבות דיון תקין – אשר במהלכו הייתה נפרשת התמונה כולה לפני ועדת המינויים הראשונה – חוות דעתה הייתה שונה. חוות דעת שונה של ועדת המינויים עשויה הייתה להביא להחלטה שונה בממשלה. אכן, הדיון שהתקיים לפני ועדת המינויים הראשונה לא היה תקין. לא נפרשה לפני התמונה כולה. המערכת העובדתית שהוצגה לפני הייתה חלקית. המלצתה התרכזת בכישוריו של המשיב ולא התחשבה כלל בחלקו בפרשת קו 300 ובפרשת נאפסו. בנסיבות אלה, אילו עמדו על מכוני המלצה זו והחלטת הממשלה אשר באה בעקבותיה, לא היה מנוס מביטול ההמלצה (של ועדת המינויים) וההחלטה (של הממשלה). אך, כאמור, הפגם תוקן. ועדת מינויים חדשה דנה מחדש בעניין. חוות דעתה נבחנה מחדש על-ידי הממשלה. עתה עלינו לבחון את חוקיות החלטתה של הממשלה עצמה."

ולעניין החובה החלה לקיומו של הליך סדור של איסוף נתונים ובדיקתם, כך שהחלטה הסופית תיתמך בתשתית עובדתית מספקת על פי מהותה, ראו והשוו לדברי כבי הנשיא עמית בעניין **פיטורי ראש השב"כ**, כדלקמן:

91. לא בכדי, על פי החלטות הממשלה שמחייבות לפנות בבקשה לוועדה המייעצת לשם הפסקת הכהונה, על הבקשה לכלול תשתית עובדתית מפורטת. כפי שנפסק לא אחת בעבר, כל החלטה מינהלית חייבת להתבסס על תשתית עובדתית מבוססת ובדוקה (בג"ץ 5474/23 חברת דואר ישראל בע"מ נ' שר התקשורת, פסקה 32 לפסק דינו של השופט ד' מיניץ (7.3.2024) (להלן: עניין דואר ישראל); בג"ץ 36/18 ארגון מגדלי הפירות בישראל נ' שר החקלאות ופיתוח הכפר, פסקה 12 (27.11.2018); בג"ץ 8082/15 עמותת הל"ה – העמותה למען הקשיש נ' משרד הרווחה והשירותים החברתיים, פסקה 17 (10.7.2016) (להלן: עניין עמותת הל"ה); בג"ץ 987/94 יורונט קווי זהב (1992) בע"מ נ' שרת התקשורת, פ"ד מח(5) 412, 426-423 (1994); בג"ץ 297/82 ברגר נ' שר הפנים, פ"ד לז(3) 29, 50-48 (1983)). **על הרשות לקיים הליך מסודר של איסוף נתונים ובדיקתם, באופן שהחלטה הסופית שתתקבל תיתמך בתשתית מספקת על פי מהותה (דנ"ם 4753/19 עיריית הרצליה נ' הוועדה לתכנון מתחמים מועדפים לדיר, פסקה 30 (6.5.2021); בג"ץ 8467/10 זיק דינור בע"מ נ' שר התעשייה, המסחר והתעסוקה, פסקה 12 (29.11.2011); בג"ץ 2013/91 עיריית רמלה נ' שר הפנים, פ"ד מו(1) 271, 279-278 (1991)).** **לאחר איסוף הראיות, בחינת המידע הרלוונטי צריכה להיות הוגנת ועניינית;** ובכלל זה, על הרשות לתת את הדעת על ההשלכות האפשריות של החלטה (בג"ץ 7289/11 קרייזי וואו בלוז בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר, פסקה 17 (9.5.2013) (להלן: עניין קרייזי וואו); בג"ץ 7120/07 אסיף ינוב גידולים בע"מ נ' מועצת הרבנות הראשית לישראל, פסקה כו (23.10.2007)). **לבסוף, לאחר שקלול הנתונים נדרשת הרשות להעריך האם המשקל הכולל של הראיות שנאספו מספיק על מנת לבסס את החלטתה.** בהקשר זה, המשקל הנדרש משתנה בהתאם לטיב הסמכות, הסוגיה שעל הפרק ונסיבות המקרה הפרטני. בפרט, "ככל שהפגיעה הנובעת מהחלטה קשה יותר, וככל שהאינטרס הנפגע כבד משקל, כך חייבת הרשות לבסס את החלטתה על ראיות מוצקות יותר, שמשקלן הראייתי ניכר" (בג"ץ 5240/96 ג'ועמיס נ' שר הפנים, פ"ד נא(1) 289, 303 (1997); עניין ריטמן, בפסקה 38).

וראו גם: בג"ץ 18225-06-25 **גילון נ' ממשלת ישראל** (14.12.25), בפס' 47 לפסק הדין (להלן: **עניין גילון**).

87. הנה כי כן, ברי כי ככל שנפל פגם בפעולתה של הוועדה המייעצת, פוגם הדבר ביכולתו של הגורם הממנה, ובענייננו ראש הממשלה, להסתמך על המלצתה, ועשוי לשמוט את הקרקע תחת ההחלטה שהתקבלה בהתבסס עליה (ראו והשוו, בהקשר אחר של מינויים, בג"ץ 4767/22 **אדם טבע ודין נ' ממשלת ישראל** (24.3.24)).

88. בהינתן כל האמור, נעבור לבחינת ההחלטה הנתקפת בעתירות דנן בעניין מינויו של גופמן לתפקיד ראש המוסד, אשר בכל הנוגע לבחינת טוהר המידות של המועמד, נסמכה על החלטת הוועדה המייעצת (בעמדת רוב).

2.ד. בחינת נסיבות העניין הקונקרטיות – מינוי גופמן לראשות המוסד

89. מבין שבעת התפקידים הבכירים, שמינוים נבחן על ידי הוועדה המייעצת, ראש המוסד הוא היחיד שעומד בראש גוף הפועל ללא חוק המסדיר את פעולתו. בנוסף, כאמור, מדובר בגוף שפעילותו חשאית ומתבצעת הרחק מעין הציבור. לכן, בבחינת טוהר המידות של העומד בראש גוף זה יש להקפיד הקפדה יתרה.

90. כמפורט לעיל בהרחבה, הוועדה המייעצת, ברוב של שלושה מחבריה, קבעה כי "לא נפל דופי בטוהר מידותיו של המועמד תא"ל רומן גופמן ואין בידי הוועדה שום ממצא שאמור לפסול אותו מלכהן כראש המוסד"; ואילו יו"ר הוועדה קבע בעמדתו החולקת כי בכל הנוגע לפרשת הפעלת הנער אלמקייס נפלו "פגמים מבחינת טוהר המידות" להם אחראי האלוף גופמן, וכי "אין זה מן הראוי למנותו לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים".

בהמשך להחלטת הוועדה, החליט ראש הממשלה למנות את גופמן לתפקיד ראש המוסד.

91. מן המסכת העובדתית שנפרסה בפני הוועדה בנוגע לפרשת הפעלת אלמקייס, עולה כי מדובר בהשתלשלות עניינים שבמוקדה הפעלה של אזרח ישראלי, קטין, על-ידי האוגדה עליה פיקד גופמן, החל מיום 26.1.22 למשך מספר חודשים. דומה כי אין מחלוקת כי גופמן היה מודע להפעלה של אזרח ישראלי על ידי האוגדה; כי נתן את אישורו לעצם ההפעלה בניגוד למקובל ושלא באמצעות גורמים מוסמכים; וכי גופמן והאוגדה לא היו מוסמכים לבצע הפעלה זו ללא אישור הגורמים המוסמכים. מבלי להידרש למכלול הנסיבות באשר לפעולות נוספות ואחרות שביצע אלמקייס מול גורמים אחרים בצה"ל ולכתב האישום שהוגש נגדו, אין מחלוקת שביום 24.5.22 אלמקייס נעצר, הוחזק במעצר מלא עד יום 6.7.22, ולאחר מכן כשנה במעצר בביקוח אלקטרוני ובהמשך במעצר בית בתנאים שונים, ותחת מגבלות שונות עד לביטול כתב האישום נגדו בשלהי שנת 2023 לבקשת הפרקליטות. סוגיות נוספות שעמדו במוקד בדיקת הוועדה, ואליהן נתייחס בהמשך, נגעו לבדיקה שנערכה בצה"ל בטרם המעצר ביחס לשאלה האם הופעל אלמקייס על-ידי אוגדה 210, וביחס לאי-דיווח מצד גופמן והאוגדה לגורמים הרלבנטיים לאחר שנודע להם על מעצרו של אלמקייס.

92. בפתח הדברים יודגש כי די במכלול הדברים האמור, שהוא חריג בכל קנה מידה, כדי לחייב קיומה של **בדיקה קפדנית וזהירה ביותר** מצד הוועדה בטרם גיבוש מסקנתה ביחס למועמדותו של גופמן לתפקיד ראש המוסד בהיבטי טוהר המידות. זאת, הן במישור העובדתי, ובכלל זה איסוף כלל הנתונים הרלבנטיים, שמיעת כלל הגורמים הנדרשים לשם גיבוש תשתית עובדתית מלאה ומבוססת וקביעת ממצאים עובדתיים ומסקנות המבוססים כדבעי על מלוא התשתית שנאספה, ולהשלים באופן ממצה את הבדיקה על בסיס חומרים אלו; והן במישור הנורמטיבי, שכאמור לעיל, בהתאם לפסיקה כולל בחינה של טוהר המידות "במובנו הרחב של מושג זה". הכל תוך שימת דגש על המאפיינים הייחודיים של הארגון בו מדובר.

93. הדברים יפים ביתר שאת משכאמור בחינת טוהר המידות של מועמד נעשית בזיקה לתפקידו המיועד. בענייננו, **מדובר כאמור בבחינת מועמדות לתפקיד ראש המוסד, שהוא אחד התפקידים הבכירים והרגישים ביותר במערכת הביטחון ובשירות הציבורי בכלל**, אשר עומד בראשות הארגון המופקד על הפעילות החשאית של מדינת ישראל מחוץ לגבולותיה, **הפועל בחשאיות גמורה, הרחק מהעין הציבורית**, בלא חוק המסדיר את פעילותו, וללא פיקוח חיצוני.

94. אולם, על אף כובד האחריות המוטלת על הוועדה המייעצת בנסיבות חריגות אלה, בחינת החלטת הוועדה ומכלול נסיבות העניין מלמדים כי נפלו פגמים מהותיים, **הן בהליך שקיימה הוועדה, הן בתשתית העובדתית עליה התבססה והן במסקנות שגיבשה על בסיסה**. הוועדה לא ערכה בירור עובדתי מספק וממצה על פני הדברים והחלטתה חסרה על פניה. לעמדת היועצת המשפטית לממשלה,

כפי שתפורט להלן, די בפגמים אלה כשלעצמם כדי לשמוט את הקרקע תחת המלצת הוועדה, וכפועל יוצא, תחת יכולתו של ראש הממשלה להסתמך על החלטת הוועדה, ולהביא לביטולה של החלטת ראש הממשלה מושא העתירות.

95. מעבר לכך, לעמדת היועצת המשפטית לממשלה, נפל פגם מהותי במסקנתה הנורמטיבית של הוועדה שלפיה היא לא ראתה "פגם כלשהו במועמדותו של אלוף רומן גופמן מבחינת טוהר המידות", וכאמור בחוות דעת המיעוט של יו"ר הוועדה, נפלו פגמים בטוהר המידות של גופמן המחייבים את ביטול החלטת ראש הממשלה בדבר מינויו לתפקיד ראש המוסד, בהיותה חורגת **באופן בולט וקיצוני** ממתחם הסבירות. הכל כפי שיפורט להלן.

ד.2.1. הפגמים בהליך קבלת ההחלטה, בתשתית העובדתית עליה נסמכה הוועדה ובמסקנותיה

96. נעמוד תחילה על הפגמים שנפלו בהליך שקיימה הוועדה לבחינת מועמדותו של גופמן ובקבלת החלטתה.

97. **ראשית**, הגם שכעולה מהחלטת הוועדה (תוספת והבהרה) היא קיבלה החלטתה – ברוב דעות – בישיבתה האחרונה מיום 26.3.26, כאמור בתמצית חוות דעת יו"ר הוועדה, "שלושת חברי הוועדה חתמו על חוות דעתם עוד בטרם נכתבה חוות דעת". מצב דברים זה בו החלטת הוועדה על נימוקיה נחתמה **בטרם** עיינו שלושת חברי הרוב בהחלטתו הכתובה ובנימוקיו של יו"ר הוועדה – הן החסויה, הן התמצית הגלויה – מעוררת קושי רב ומעלה חשש "לנעילת" דעתם של חברי דעת הרוב עוד בטרם נחשפו לנימוקי יו"ר הוועדה. זאת, בפרט בשים לב לקיומה של מחלוקת מהותית בין שלושת חברי הרוב ויו"ר הוועדה ביחס לפרשת הפעלת הקטין אלמקייס, והשלכתה על טוהר המידות של גופמן בבחינת מועמדותו לתפקיד ראש המוסד; וכפי שיפורט להלן, בשים לב לכך ששניים מחברי הוועדה לא נחשפו בשלב זה לכל התשתית העובדתית שעמדה בפני יו"ר הוועדה, לרבות מסמכים מזמן אמת.

דברים אלו מתחדדים נוכח המעמד המיוחד שניתן במסגרת החלטה 3839 ליו"ר הוועדה – שופט (ובעניינינו נשיא) בית המשפט העליון בדימוס, המחייבת כי יו"ר הוועדה יהיה נוכח בכל ישיבות הוועדה, וכי נתון לו קול נוסף ומכריע במצב שבו הדעות שקולות; ובשים לב ליתרונו המובהק של יו"ר הוועדה, שופט בדימוס בעל נסיון רב, ומטבע הדברים בעל מומחיות בקביעת ממצאי עובדה ומהימנות, כפי שנדרש היה לקבוע בעניינינו לצורך בחינת סוגיית טוהר המידות.

98. כעולה מן האמור לעיל, אמנם חברי הוועדה נחשפו בהמשך לאחר הגשת העתירות גם לחוות דעת היו"ר החסויה וקבעו שאין בה כדי לשנות מעמדתם (שאף התחזקה לשיטתם); אולם, החלטה מאוחרת זו אינה מנומקת.

99. **שנית**, בהמשך לאמור, החלטת הוועדה נכתבה בעת ששניים מחבריה **לא** נחשפו למספר מסמכים סודיים שהונחו בפני הוועדה (למעט גרסה מושרתת של אחד מהם), אשר כפי שיפורט בהמשך חלקם גם עמדו במוקדה של מחלוקת עובדתית בין חברי הרוב ויו"ר הוועדה. גם בהיבט זה נפל פגם בהליך קבלת החלטת הוועדה, ובדומה לאמור ביחס לחוות דעת היו"ר, החלטתה המאוחרת של הוועדה אינה

מנומקת, לרבות לא ביחס לקשיים העולים ממסמכים אלה (ראו והשוו: עניין גילון, בפס' 53 לפסק הדין).

100. **שלישית**, אין חולק כי לוועדה נתון שיקול דעת רחב בקביעת סדרי עבודתה, ובכלל זה ביחס לאופן בחינת הטענות המועלות בעניינו של מועמד וקביעת הגורמים אשר יופיעו בפניה (מעבר לאלו שחובה עליה למועג בשמוע בהתאם להחלטה 3839). אולם, בנסיבות העניין בהן פרשת הפעלת אלמקייס עמדה במוקד החלטתה ובמוקד המחלוקת בין חברי הרוב ויו"ר הוועדה, החלטת הוועדה שלא להיעתר לבקשותיו של אלמקייס להופיע בפניה, באופן שהיה מאפשר לה התרשמות ישירה, מ"כלי ראשון", באופן בלתי אמצעי, מעוררת קושי רב. זאת, בפרט נוכח שמיעתם של גורמים נוספים ביחס לפרשה זו (אלוף פיקוד צפון לשעבר, ראש מחב"ם לשעבר ורס"ן צור), ובעיקר, בשים לב לבחירת חברי הרוב להתבסס בהחלטתם בהרחבה על דברים שנמסרו על ידי אלמקייס במסגרת ציטוטים מתוך ראיונות לאמצעי התקשורת, נתון המלמד על החשיבות שראתה הוועדה בדבריו של אלמקייס עצמו. פגם נוסף נובע מכך שהוועדה לא זימנה לעדות את תא"ל פ', שעדותו חשובה לעניין אחריותו של גופמן בשלב שקדם למעצרו וחקירתו של אלמקייס, כפי שיורחב בהמשך.

101. פגמים הליכיים אלו אינם עומדים לבדם, וכפי שיפורט להן, הם אך מקבלים משנה תוקף נוכח פגמים נוספים שנפלו בתשתית העובדתית שעמדה בפני הוועדה ובמסקנותיה.

102. כך, מן הדברים שהובאו לעיל מתוך החלטת הוועדה עולה כי היא קיבלה את גרסתו העובדתית של גופמן במלואה, ללא עריכת בירורים נוספים נדרשים ובדיקת הגרסה העובדתית של גופמן, ובכלל זה ביחס למידת מעורבותו ומודעותו להפעלה של אלמקייס; ביחס למתן התשובה לבדיקה שנערכה על ידי גורמי צה"ל בטרם מעצרו של אלמקייס באשר לשאלה האם הוא מופעל על-ידי אוגדה 210; וביחס להמשך השתלשלות הדברים לאחר מעצרו של אלמקייס, לרבות בסוגיה האם ומתי ידע על מעצרו ומה עשה בנדון. נעמוד להלן על הפגמים שנפלו בביסוסן של קביעות אלו שעמדו במוקד החלטתה של הוועדה.

103. **ראשית**, בכל הנוגע לסוגיית מתן התשובה לבדיקה שנערכה על ידי גורמי צה"ל, קודם למעצרו של אלמקייס, באשר לאפשרות שהוא הופעל על-ידי גורמי צה"ל ובכלל זה אוגדה 210, לא מצאה הוועדה פגם בהתנהלותו של גופמן, ובעניין זה ציינה כי "קודם למעצר, פנה אל"מ ג' [ראש מחב"ם לשעבר – הח"מ] לראש אמ"ן ולראש אגף המבצעים ולראש מחלקת השפעה, שהיא המרכז המטכ"לי שעוסק בהשפעה, וקיבל תשובה חד משמעית שאין דברים כאלה. גם ראש חטיבת ההפעלה באמ"ן בדק ולא מצא גורם באמ"ן שהוחשד בדלף מידע כחלק ממאמצי ההשפעה או ההונאה. בדיעבד התברר שהאמירה הזאת לא הייתה נכונה, כי הייתה הפעלה כזאת. בין היתר הרח"ט פ' פנה לתא"ל גופמן שאמר לו שאינו מכיר הפעלה כזאת. ראש מחב"ם העריך כי השיחה בין הרח"ט לבין גופמן הייתה מאוד לא איכותית, כלומר, הרח"ט שאל שאלה כללית אם הוא מכיר שמפעילים מישהו וגופמן ענה לו כלאחר יד. כעובדה, גופמן מעולם לא התכחש לאישור שנתן לרס"ן צור לגבי המסרים שאישר לו להעביר לבלוגר" (סעיף 6.5 להחלטת הוועדה, התייחסות ראש מחב"ם). נדגיש, כי בחומר החסוי יש התייחסות לבדיקה שנערכה ביחס להפעלה קודם למעצר.

104. בניגוד לקביעה זו של הוועדה, יו"ר הוועדה מצא כי "האוגדה וספציפית תא"ל גופמן שנשאלו שאלה קונקרטית לא השיבו תשובה מדויקת וזה תיאור עדין. ברור ופשוט שמדובר בפגם משמעותי מבחינת "טוהר המידות" בעניינו של האלוף גופמן" (סעיף 4 לתמצית חוות הדעת הגלויה). פירוט נוסף בעניין זה נכלל בחוות דעתו המלאה והסודית של יו"ר הוועדה (בסעיפים 11 ו-19). מבלי לעמוד על הדברים שנכללו בחוות הדעת הסודית של יו"ר הוועדה, יצוין כי לכל הפחות הוועדה לא העניקה את המשקל הנדרש לדברים שעלו בפניה אליהם התייחס יו"ר הוועדה בחוות דעתו, אשר גם לא זכו לבחינה ראויה על-ידי הוועדה (למעשה, בתוספת והבהרה להחלטתה נכללו בהקשר זה אך אמירות כלליות לגבי גרסתו של ראש מחב"ם בפני הוועדה (בסעיף 1)). כפי שיפורט בהמשך, בנסיבות אלה, הוועדה כלל לא דנה במסקנה הנורמטיבית שיש לגזור מתשובתו השלילית של גופמן בבדיקה שנערכה בטרם מעצרו של אלמקייס.

105. זאת ועוד, הגם שכעולה מן האמור בהחלטת הוועדה, הקביעות בהיבט זה – המשליכות באופן ישיר על שאלת טוהר המידות של גופמן (ראו בסעיף 4 לתמצית חוות דעת יו"ר הוועדה) – נסמכו על שיחה שקיים רח"ט הפעלה באמ"ן (תא"ל פ') עם גופמן, הוועדה לא זימנה את תא"ל פ' להופיע בפניה, ולא שמעה התייחסות לדברים מ"מקור ראשון". ברי כי מדובר בגורם אשר יכול היה לסייע לוועדה בהשלמת התמונה העובדתית ביחס לנקודה מרכזית זו, ודומה כי קביעת מסקנות על-ידה בעניין זה מבלי לשמעו הינה ליקוי משמעותי בהחלטת הוועדה.

106. עוד יצוין בהקשר זה, כי כעולה מהחלטת הוועדה, בפני חברי הוועדה המסווגים עמדו מספר מסמכים סודיים המתייחסים לבדיקות שנערכו על ידי הגורמים המוסמכים בצבא קודם למעצרו של אלמקייס. חלק מחברי הוועדה לא עיינו במסמכים קודם לכתובת החלטתם (בשל סיווגם), אך כעולה מהחלטת הוועדה הם שמעו התייחסות אליהם מפי יו"ר הוועדה, ובהחלטתם ציינו כי "במהלך הדיונים ציין יו"ר הוועדה כי המסמך האחר שהוגדר "סודי" של ראש מחב"ם אל"מ ג' הגיע לידי משני מקורות – שב"כ ומחב"ם, כאשר אף אחד מההעתיקים של המסמך, הנושאים שניהם אותו תאריך, איננו חתום בידי המחבר. הי"ר מצא הבדל אחד בין שני המסמכים, כאשר במסמך האחד נאמר בסוף אחד המשפטים "אוגדה 210" ובאחר – "האוגדות". לדעת שלושת החברים הח"מ סביר שההבדל נובע מכך שהאחד הוא טיוטה שתוקנה בהגהה. מכיוון שאף לא אחד מהם נושא את חתימת המחבר אין לדעת מי מהם, אם בכלל, הוא הנוסח הסופי. בכל מקרה, ההבדל בנוסח לא נראה לאף אחד מחברי הוועדה כבעל משמעות מהותית" (בעמ' 1 להחלטת הוועדה).

התייחסות נוספת נכללה במסגרת התייחסות ראש מחב"ם, כפי שהובאה בהחלטת הוועדה, כדלקמן: "בתשובה לשאלת הי"ר מדוע אוגדה 210 נזכרת רק במסמך מ-21/5 אך לא במסמך המאוחר יותר מ-22/8, השיב ראש מחב"ם כי העבירה של רס"ן צור, כשביקש ליזום את העברת המסרים היא חריגה די מינורית. הקישור בינה לבין המידעים המאוד מאוד מסווגים שהועברו לאלמקייס מהיחידה האחרת, שלא היה לה כל קשר עם אוגדה 210, הוא קישור מאוד רופף. חייל מאותה יחידה ישב שנתיים בכלא בגין העבירה שעבר מול אלמקייס. יש איש מילואים אחר שרק לפני חודש חתמו איתו הסדר טיעון, שהוא העביר מידעים מאוד מסווגים לאלמקייס."

בשל סיווגם של המסמכים לא ניתן להתייחס לתכנם בתגובה גלויה זו, אולם יצוין כי התייחסות לפערים ביניהם מצויה בחוות דעתו הסודית של יו"ר הוועדה, אשר ראה את הדברים באופן שונה משלושת חברי הוועדה (בסעיף 10 לחוות הדעת).

107. **שנית**, בקביעותיה בעניין התנהלותו של גופמן לאחר מעצרו של אלמקייס, **התבססה הוועדה על חומרים שכלל לא היו בפניה**.

108. כך, הוועדה קבעה כי "אין אמת בטענה שאלוף גופמן שיקר **בחקירה**, הכחיש את מעשיו, שינה גרסאות או הפקיר את אלמקייס. כפי שעולה מהחומרים שנמסרו לוועדה, גרסתו של אלוף גופמן הייתה גירסה עקבית בכל השלבים, מראשית החקירות ועד שנמסרה לוועדה. דברי אלוף גופמן, שכאשר ביקש לדעת את זהות הבלוגר לאחר המעצר של אלמקייס, נאמר לו שאסור לו לדעת את הפרטים בשל החקירות האחרות, החמורות בעניין המסמכים המסווגים שנמסרו לידי אלמקייס, התקבלו על דעתנו. לח"מ ברור **שלאחר שגופמן נחקר בפרשה זאת**, אסור היה לו לקבל פרטים שלא היו ידועים לו קודם לכן וגם לא ליצור קשר עם אלמקייס, מחשש לשיבוש חקירה" (בסעיף 5 לסיכום ומסקנות).

עוד הביאה הוועדה גם מדבריו של גופמן לפיהם, בין היתר, "על חלקו בפרשה קיבל אחריות מלאה. **הוא תוחקר על ידי הגורמים המוסמכים בצה"ל**. לדבריו כמה חודשים אחר כך קיבל **סיכום פצ"רית** [יפעת תומר-ירושלמי] שמנחה לטפל בו משמעתית. אלוף אמיר ברעם, מפקד הפיקוד וכיום מנכ"ל משרד הביטחון, קרא לו למשרד, לא שפט אותו, נזף בו בהערה פיקודית והתרה בו שלא יעשה את זה יותר" (בעמ' 11 להחלטת הוועדה).

109. אולם, הגם שהוועדה התייחסה לדברים שאמר גופמן ב"חקירה" או ב"תחקור", כלל לא עמדו בפניה אותם מסמכים שכעולה מהחלטתה כוללים דברים שאמר גופמן באותו תחקור או חקירה. כעולה מהחלטת הוועדה, בפניה עמד מסמך מיום 15.8.22, שכאמור בהחלטתה הוצג בפני חברי הוועדה שאינם מסווגים כשהוא מושחר וסיווגו שונה למוגבל, ובהמשך לאחר הגשת העתירות הוצג בפניהם באופן מלא. **מכל מקום, הוא אינו כולל חקירה או תחקור של גופמן עצמו**, אלא דברים שאמר גופמן בהמשך לחקירתו של צור במחב"מ, שהובאו בעיקרם בהחלטת הוועדה, ולפיהם "תא"ל גופמן התקשר, זמן קצר לאחר סיום החקירה של רס"ן צור ביום רביעי, 10/8/22, כדי להבהיר שאישר לקצין ליצור קשר עם בלוגרים שעוסקים בסוריה כדי לאסוף מידע וכן לצורך השפעה. לדבריו בהיעדר מענה אחר לצורכי האוגדה, הוא ביקש מרס"ן צור לפעול מול בלוגרים בנושא. תא"ל גופמן הוסיף שרס"ן צור הוא קצין מצוין שעושה עבודה מצוינת והוא ביקש לא לפגוע בו." כך גם, לא עמד בפני הוועדה "סיכום פצ"רית" שהוזכר בדבריו של גופמן. מכל מקום, הדברים אינם מסבירים מדוע המידע לא נמסר לגורמי אכיפת החוק.

בהקשר זה יוער, כפי שעולה מהדברים שהובאו בהחלטת הוועדה ונמסרו לה, כי גם ההערה הפיקודית שניתנה לגופמן על-ידי אלוף פיקוד צפון דאז לא נרשמה בתיקו האישי ולא תועדה.

110. הנה כי כן, הוועדה ביססה מסקנה מרכזית בהחלטתה בהתבסס על תשתית עובדתית חסרה, ומבלי שהוצגו בפניה מסמכים תומכים. חוסרים אלו בתשתית העובדתית לכל הפחות משליכים על המשקל שניתן לייחס לקביעת הוועדה לפיה קיבלה באופן מלא את גרסתו העובדתית של גופמן ביחס להתנהלותו לאחר מעצרו של אלמקייס.

111. **שלישית**, קביעותיה האמורות של הוועדה ביחס להתנהלותו של גופמן לאחר המעצר, עליהן חזרה הוועדה גם בתוספת והבהרה מטעמה, מעוררות קשיים נוספים במובנים שונים.
112. כך, במסגרת התוספת והבהרה שבה הוועדה וקבעה כי "טענתו של יו"ר הוועדה כי היה על אלוף גופמן ליזום פעולות נוספות כדי ליצור קשר עם אלמקייס ולסייע לו לאחר מעצרו, על אף שבמפורש נאמר לו שלא יעשה כן, אינה מתקבלת על דעת הח"מ. כפי שציינו בהחלטתנו (בסעיף 6.2), אלוף גופמן ניסה בשני שלבים שונים לברר פרטים על הבלוגר: בשלב הראשון – "במהלך התחקיר הוא [גופמן] שאל לזהות הבלוגר ונמסר לו שאיננו רשאי לקבל פרטים עליו בשל קיומן של חקירות מקבילות על אותו בלוגר, במיוחד אירוע מול יחידה אחרת שלא היה לה שום קשר לאוגדה 210, אשר בגללו נפתח התחקיר, לא בשל הכתבות שכבר פורסמו, אשר צור העביר לאלמקייס באישורו של גופמן". בשלב מאוחר יותר – "באשר לפרטים הנוגעים לזהותו של אלמקייס, למעצרו, למשך החזקתו ולמשיכת כתב האישום על ידי הפרקליטות, כל אלה נודעו לו [לגופמן] לאחר כשנתיים עם פרסום הפרשה בתקשורת. באותו שלב הוא חשב לנסוע לפגוע את אלמקייס אך התקשרו אליו מלשכת הרמטכ"ל והמליצו לו שלא ייפגש איתו". כלומר אלוף גופמן דווקא התעניין בשלב הראשון ולאחר הפרסום אף הביע את רצונו לסייע וליצור קשר." (בסעיף 2 לתוספת והבהרה).
113. תחילה, כעולה מהחלטתה, הוועדה קיבלה כאמור את גרסתו של גופמן שלפיה שאל והתעניין במסגרת התחקיר בעניינו של ה"בלוגר" ונמסר לו שאינו רשאי לקבל פרטים ושלא ליצור עמו קשר; אולם, לא עולה מן החומר מי הגורם שאמר לו כך, וראש מתב"ם שהופיע בפני הוועדה לא נשאל על כך בצורה ישירה ומפורשת. עוד יוער כי בסיכום תחקיר המחב"מ מיום 15.8.22, שבו תועדו דבריו של גופמן מיום 10.8.22 בשיחה עם מי שניהל את חקירת המחב"מ בתום חקירתו של צור והובאו לעיל מתוך החלטת הוועדה, אין זכר לדברים אלה. בכל מקרה כאמור, אין בכך מענה לשאלה מדוע הדברים לא דווחו לגורמי אכיפת החוק שטיפלו בנושא.
114. מעבר לכך, מהחומרים שהיו בפני הוועדה עולה כי אלמקייס נעצר ביום 24.5.22 וכי ביום 13.6.22 הוגש נגדו כתב אישום עם בקשה למעצרו עד תום ההליכים, ואילו חקירת המחב"מ בנושא החלה בתחילת אוגוסט 2022; דהיינו, בכל הנוגע לנקיטה בפעולות דיווח מצד גופמן בפרק זמן מהותי זה – ברובו הוחזק אמלקייס במעצר מלא ואף הוגש נגדו כתב אישום במהלכו – **לכל הפחות נדרש היה בירור נוסף למול גופמן**.
- הוועדה ציינה כמובא לעיל כי "מהחומרים עולה שרס"ן צור הדגיש כי, לאחר מעצרו של אלמקייס, הוא דיווח על הקשר שהיה לו איתו ביוזמתו למפקדין ולקב"ט האוגדה. עוד ציין כי הוא מחויב לתפקידו ומעולם לא העביר מידע מסווג לאדם שאינו מורשה, הוא יודע שנשאלים על כך בפולגראף. הקשר שלו עם אלמקייס היה ביידע ובאישור של מפקד האוגדה גופמן" (בעמ' 15 להחלטה; ראו גם בסעיף יח(5) למסמך מיום 15.8.22). ואולם, בהקשר זה, הוועדה לא התייחסה לדברים שנאמרו בפניה על ידי רס"ן צור (תמליל דבריו מיום 22.3.26, בעמ' 6-7 שהינו חסוי בהתאם להחלטת הוועדה) ולהתייחסות לשאלת הידיעה על מעצרו של אלמקייס, אליהם התייחס יו"ר הוועדה בהחלטתו הסודית (בפס' 13).

115. זאת ועוד, יוזכר כי בתמצית חוות דעתו הגלויה ציין יו"ר הוועדה כי "אני בספק אם תא"ל גופמן לא ידע על המעצר זמן קצר לאחר שקרה" (הגם שלצורך הדיון הניח שידע זמן רב לאחר מכן); וכי "אין ספק שהאוגדה ידעה על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע. ברור ופשוט שהאוגדה הייתה חייבת להודיע לגורמי צה"ל שביקשו את המעצר כי אלמקייס קיבל חומר מהאוגדה לשם הפצתו." (בסעיף 6).
116. כאמור לעיל, נשוב ונציין כי בכל הנוגע לקביעת ממצאים על בסיס תשתית עובדתית, ישנו יתרון מובהק ליו"ר הוועדה, בשים לב לניסיונו רב השנים כשופט ומומחיותו בקביעת ממצאי עובדה ומהימנות; ולעמדת היועצת המשפטית לממשלה, נדרש היה לתת משקל בכורה לקביעות העובדתיות של יו"ר הוועדה.
117. **רביעית**, הוועדה לא התייחסה לייחודיות של נשוא החלטתה, על רקע מאפייני הייחודיים של הארגון בו מדובר והעובדה שתפקיד ראש המוסד הוא היחיד מבין ראשי הארגונים בהם דנה הוועדה שעומד בראש ארגון שאין חוק המסדיר את פעילותו.
118. אשר על כן, גם בהיבטים אלו כשלה הוועדה בביסוס מסקנותיה.
119. בטרם סיום חלק זה, ובטרם נדרש לפגמים שנפלו במסקנתה הנורמטיבית של הוועדה, נשוב ונדגיש כי כעולה מן החומר, גופמן הנחה לעשות שימוש בגורמים הפעילים ברשתות החברתיות לצורכי איסוף מידע והשפעה; היה מודע להפעלתו של אלמקייס ואישר אותה שלא בסמכות ושלא דרך גופי המודיעין המוסמכים; יו"ר הוועדה קבע כי "אני בספק שתא"ל גופמן לא ידע שהאוגדה הפעילה קטין" (הגם שלצורך הדיון יצא מנקודת מבט מקלה לפיה לא ידע זאת); ואף הטיל ספק בכך שגופמן לא ידע על המעצר זמן קצר לאחר שקרה (הגם שלצורך קביעותיו הניח שידע זמן רב לאחר מכן). כאמור לעיל, בחומר החסוי ישנן התייחסויות רלוונטיות לשאלת המודעות להפעלה, הליכי אישורה ונתונים עובדתיים רלוונטיים נוספים שלא ניתן לחשוף אותם במסגרת תגובה גלויה זו.
120. סיכומו של דבר, לעמדת היועצת המשפטית לממשלה, הפגמים המהותיים שנפלו בהליך שקיימה הוועדה, בתשתית העובדתית שעמדה בפניה ובמסקנות שגיבשה על בסיסה, ובפרט אי-מתן משקל הולם גם לייחודיות התפקיד מבין שבעת התפקידים הבכירים בהם דנה הוועדה, יורדים לשורש ההליך ושומטים את הקרקע תחת החלטת הוועדה, כך שראש הממשלה לא יכול היה להסתמך עליה, בכל הנוגע להיבטי טוהר המידות בהחלטתו בעניין מינויו של גופמן לתפקיד ראש המוסד; **ודי בכך כדי להביא לביטולה של החלטת ראש הממשלה מושא העתירות.**
121. מכאן נעבור לפגמים שנפלו במסקנה הנורמטיבית של הוועדה.

ד.2.2. הפגמים בהחלטת הוועדה במישור הנורמטיבי

122. החלטת הוועדה, בדעת הרוב, התמקדה בשאלת המודעות והמעורבות האישית של גופמן בהשתלשלות העניינים – שלב ההפעלה, הבדיקה של גורמי צה"ל טרם מעצרו של אלמקייס וההתנהלות של גופמן לאחר מעצרו. בהתאם למסקנותיה בהיבטים אלו שהובאו לעיל מצאה הוועדה "שלא נפל דופי בטוהר מידותיו של המועמד תא"ל רומן גופמן ואין בידי הוועדה שום ממצא שאמור לפסול אותו מלכהן כראש המוסד" (בעמ' 1 להחלטת הוועדה).

123. תחילה, כמפורט לעיל, נשוב ונציין כי בכל הנוגע לסוגיית מתן התשובה לבדיקה שנערכה על-ידי גורמי צה"ל קודם למעצרו של אלמקייס באשר לאפשרות שהוא הופעל על-ידי גורמי צה"ל, ובכלל זה אוגדה 210, בניגוד לקביעת הוועדה שלא מצאה פגם בהתנהלותו של גופמן בהיבט זה, יו"ר הוועדה קבע כי "האוגדה וספציפית תא"ל גופמן שנשאלו שאלה קונקרטיים לא השיבו תשובה מדויקת וזה תיאור עדין. ברור ופשוט שמדובר בפגם משמעותי מבחינת "טוהר המידות" בענייניו של האלוף גופמן" (סעיף 4 לתמצית חוות הדעת הגלויה; סעיפים 11 ו-19 לחוות הדעת הסודית).

כאמור לעיל, בעניין זה לכל הפחות לא העניקה הוועדה את המשקל הנדרש לדברים שעלו בפניה אליהם התייחס יו"ר הוועדה בחוות דעתו הסודית, אשר לא זכו לבחינה ראויה על-ידה. לפיכך, הוועדה כלל לא דנה במשמעות, מבחינת היבטי טוהר המידות, של תשובתו השלילית של גופמן לשאלה שהופנתה אליו בעניין הפעלת אלמקייס (גם אם השיחה במסגרתה הועלתה השאלה היתה "לא איכותית" או "כללית").

124. בהתאם, למצער, בהיבט זה, נפל פגם בפעולה ישירה של גופמן עצמו, כך שגם לפי הרף הנורמטיבי שעולה כביכול מהחלטת הוועדה היה מקום להמליץ שלא למנותו לתפקיד.

בהקשר זה, נשוב ונדגיש כי בניגוד להחלטת הרוב, יו"ר הוועדה הביע ספק ביחס לאי-מודעתו של גופמן להיבטים אחרים הנוגעים לפרשת הפעלת אלמקייס. כך, ביחס לקטינותו של אלמקייס, ציין יו"ר הוועדה כי "אני בספק שתא"ל גופמן לא ידע שהאוגדה הפעילה קטין" (וראו גם: בסעיף 18 לחוות הדעת הסודית). כך גם, ביחס לידיעתו של גופמן על מעצרו של אלמקייס בזמן אמת ציין יו"ר הוועדה, כי "אני בספק אם תא"ל גופמן לא ידע על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע"; וכמפורט לעיל בהרחבה, קביעות הוועדה בעניין זה מעוררות קשיים ואינן מבוססות דיו.

125. מכל מקום, נסיבותיו הייחודיות של המקרה דנו, ובפרט חומרתם וחריגותם של האירועים הנוגעים להפעלת הנער אלמקייס; מהותו, בכירותו ומאפייניו הייחודיים של תפקיד ראש המוסד ושל הארגון שהוא עומד בראשו - ארגון הפועל בחשאיות גמורה, הרחק מעין הציבור וללא חוק המסדיר את פעילותו; והשמירה על אמון הציבור במערכות השלטון – מחייבים את בחינת טוהר המידות של גופמן בהתאם לרף הנורמטיבי שהוצב בחוות דעת המיעוט של יו"ר הוועדה; וקבלת מסקנתו של יו"ר הוועדה לפיה נפלו פגמים של טוהר המידות להם אחראי גופמן מכוח אחריותו הפיקודית כמפקד אוגדה.

כאמור לעיל, מדובר בתפקיד היחיד מבין התפקידים בהם דנה הוועדה שעניינו במי שעומד בראש גוף שאין חוק המסדיר את פעילותו.

בהתאם לאמור, די בכך שהוועדה לא בחנה את מועמדותו של גופמן בהתאם לרף נורמטיבי זה, כדי לפגום במסקנתה הנורמטיבית בעניין טוהר מידותיו ביחס לתפקיד ראש המוסד.

הדברים נכונים ביתר שאת, מקום שבו מסקנתה של הוועדה לפיה לא נפל פגם בטוהר המידות של גופמן נשענה כאמור על תשתית עובדתית חסרה, כמפורט לעיל בהרחבה.

126. נתייחס להלן לשני ההיבטים המהותיים בעניין אחריותו הפיקודית של גופמן, כפי שעלו בחוות דעת המיעוט: הפעלת קטין ישראלי על-ידי האוגדה עליה פיקד גופמן; ואי הדיווח מצד האוגדה לגורמים שביקשו את מעצרו של אלמקייס לאחר המעצר כי אלמקייס קיבל חומר מהאוגדה לשם הפצתו לגורמי אויב.

127. אשר להיבט הראשון. כאמור לעיל, וכעולה מהחלטת הוועדה, תחילת השתלשלות העניינים באישור שנתן גופמן כמפקד האוגדה להפעלה של אזרח ישראלי (אלמקייס) על-ידי האוגדה עליה פיקד, וזאת בהעדר סמכות ליתן אישור כאמור. הוועדה הסתפקה כאמור בקביעה שגופמן לא היה מודע לכך שאלמקייס היה קטין בעת ההפעלה, ולא בחנה את אחריותו לכך. יו"ר הוועדה אמנם לא ראה בעצם אישור הפעלה בניגוד לכללים משום פגם בטוהר המידות, אולם קבע כי "שונים הדברים לגבי הפעלתו של קטין על ידי האוגדה. (...) מפקדה של אוגדה אחראי למעשיה ולמחדליה של האוגדה. מאחר שהפעלתו של אזרח ישראלי קטין הינה פגם חמור ביותר מהיבט ערכי-מוסרי, הרי מדובר בפגם מבחינת "טוהר המידות" שיש לייחסו לתא"ל גופמן, אף שמניח אני שלא ידע עובדה זו."

בהקשר זה יצוין כי יו"ר הוועדה התייחס בחוות דעתו הסודית (בפס' 14) גם לדברים שנאמרו בפני הוועדה על-ידי הרמטכ"ל (תמליל דבריו מיום 24.12.25), וכן ראש המוסד המכהן (תמליל דבריו מיום 24.12.25 ומיום 22.3.26), אשר לא קיבלו משקל מספק במסגרת החלטת הוועדה. כמו כן, הוועדה אמנם התייחסה לדברים שאמר הרמטכ"ל בפניה, ואולם בעניין זה קיימים פערים בין האמור בהחלטת הוועדה למתועד בתמלילים.

כן נוסף ונציין כי קביעת הוועדה לפיה "לא אלמקייס לא היה בשום שלב קשר ישיר עם אלוף רומן גופמן" אינה גורעת מן המסקנה המתחייבת בהקשר שלפנינו.

128. עוד יודגש כי בנסיבות העניין קיימת זיקה בין מהות הפגם – הפעלה ללא אישור של אזרח קטין, לבין אופי התפקיד אותו מיועד גופמן למלא שעניינו בעולם המודיעיני, לרבות הפעלת סוכנים; וגם בכך יש כדי להשליך על כשרותו הערכית-נורמטיבית למלאו (ראו והשוו: עניין שריד).

129. אשר להיבט השני. הוועדה קיבלה כאמור את גרסת גופמן כי כאשר ביקש לדעת את זהות "הבלוגר" לאחר המעצר נאמר לו כי אסור לו לדעת את הפרטים בשל החקירות האחרות בעניין מסמכים מסווגים שנמסרו לידיה של אלמקייס, ומצאה שלא נפל פגם בהתנהלותו. כמפורט לעיל, מסקנתה זו מעוררת שורה של קשיים, ומכל מקום, הוועדה לא התייחסה למודעות של האוגדה למעצר, ולא התייחסה כאמור לאחריותו של גופמן בהיבט זה.

יו"ר הוועדה שבחן היבט זה קבע כי "אין ספק שהאוגדה ידעה על המעצר זמן קצר לאחר שקרה. ברור ופשוט שהאוגדה הייתה חייבת להודיע לגורמי צה"ל שביקשו את המעצר כי אלמקייס קיבל חומר מהאוגדה לשם הפצתו. אין זה משנה כלל שאלמקייס קיבל חומר רב מאנשי צה"ל אחרים. המעצר הינו נתון מאוד משמעותי. תא"ל גופמן אחראי באופן מובהק לכך שהאוגדה לא פנתה לגורמים שביקשו שיוצא צו מעצר ולא הודיעה להם שאלמקייס קיבל חומר ממנה לשם הפצתו לגורמי אויב. בנסיבות העניין אין זה משנה שתא"ל גופמן עצמו לא ידע (וספק שכך הוא) על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע. עצם אחריותו מובילה לקביעה שהוא נגוע בפגם גם בעניין זה מבחינת "טוהר המידות".

130. לעמדת היועצת המשפטית לממשלה, חומרת האירועים צריכה להיבחן גם כמכלול אחד שלם, הנפרש מהפעלה של קטיין על-ידי האוגדה ללא אישור, מתן תשובה לא מדויקת (וכלשונו של יו"ר הוועדה "וזה **תיאור עדין**") לתא"ל פ' שפנה לגופמן כדי לברר את הנושא טרם מעצרו וחקירתו של אלמקייס ועד למצב של אי-נקיטת פעולה מצד האוגדה לאחר מעצרו, הגם שהדבר היה בידיעתה. מדובר ברצף של פעולות ומחדלים שמבטאים כשל ערכי חמור של חריגה מנהלים, מתן תשובה שאינה מדויקת והימנעות מפעולה מתבקשת לאחר מעצרו של אלמקייס. השילוב בין הכשל הערכי הבולט שעולה מפעולותיו ומחדליו של גופמן שנשא בתפקיד פיקודי בכיר והעדר מימוש האחריות הפיקודית, לכל הפחות באמצעות נקיטה בפעולות של בקרה ומעקב, לבטח בתחום שחורג מפעולתה הרגילה של אוגדה בצה"ל – **מצדיקים ואף מחייבים את אימוצה של הקביעה הנורמטיבית בחוות דעת יו"ר הוועדה לפיה נפל דופי בטוהר המידות מכוח אחריותו של גופמן כמפקד האוגדה.**

131. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח מהות תפקיד ראש המוסד – אחד התפקידים הרגישים ביותר במדינה, ומאפייניו הייחודיים כמי שעומד בראשות ארגון מודיעין שכל פעולתו חשאית, נסתרת מהעין הציבורית, אינה נתונה לפיקוח הציבור ומטבע הדברים האפשרות לביקורת שיפוטית עליה היא מוגבלת ביותר.

132. נוכח כל האמור לעיל, לעמדת היועצת המשפטית לממשלה, **מדובר בענייננו בפגמים של טוהר מידות היורדים לשורש המינוי לתפקיד ראש המוסד.**

בנסיבות אלה, ומשלא ניתן לפגמים בטוהר המידות של גופמן המשקל הנדרש, החלטת ראש הממשלה למנות את גופמן לתפקיד ראש המוסד לוקה בחוסר סבירות קיצוני ובולט, היא אינה יכולה לעמוד מבחינה משפטית ודינה להתבטל.

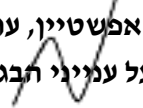
133. בסיומם של דברים, לאחר החלטת ראש הממשלה היו פרסומים שלפיהם לכאורה גופמן יצר קשר עם מעורבים בפרשה טרם הם הופיעו בפני הוועדה. למען ניקיון הדעת ראוי שגופמן יתייחס לטענות אלה.

ה. סוף דבר

134. עמדת היועצת המשפטית לממשלה נסמכה בין היתר על חומרים חסויים, הן מכוח חסיון המידע והן מכוח החלטת הוועדה לחסות את תמלילי הדברים של הגורמים שהופיעו בפניה, דבר שנאמר לאותם גורמים טרם שמסרו את דבריהם. חלק מהחומר החסוי נאסף קרוב יותר לזמן אמת, כארבע שנים לפני שהועלתה מועמדתו של גופמן לתפקיד ראש המוסד ומטבע הדברים נדרש לתת לו משקל מתאים בהבנת הדברים. לכן יש פער בין מלוא החומר שעמד בפני היועצת המשפטית לממשלה בעת שגיבשה את עמדתה ביחס לעתירות, לבין התשתית העובדתית הנפרשת בפני בית המשפט הנכבד במסגרת תגובה גלויה זו. לצורך הביקורת השיפוטית על החלטת ראש הממשלה למנות את גופמן לראש המוסד חיוני שבית המשפט הנכבד יראה את מכלול החומר, הגלוי והחסוי.
135. פרשת הפעלת אלמקייס מטילה צל כבד על טוהר המידות של גופמן וממילא על מינויו לתפקיד ראש המוסד.
136. מבין שבעת התפקידים בהם דנה הוועדה, מדובר בתפקיד היחיד שאין חוק המסדיר את פעילות הארגון בראשו הוא עומד. עובדה זו מחייבת כאמור את הוועדה בזהירות והקפדה יתרה.
137. בהחלטת הוועדה נפלו פגמים מהותיים, במישור ההליך, בתשתית העובדתית עליה נסמכה הוועדה ובמסקנות שגיבשה על בסיסה. הוועדה לא ערכה בירור עובדתי מספק וממצה על פני הדברים, החלטתה חסרה, וראש הממשלה לא יכול היה להסתמך על המלצתה. מעבר לכך, נפלו פגמים מהותיים גם במסקנתה הנורמטיבית.
138. בנסיבות אלה, ונוכח הפגמים בטוהר המידות של גופמן עליהם עמד יו"ר הוועדה בחוות דעתו – אין מנוס מהתערבותו של בית המשפט הנכבד בהחלטת ראש הממשלה בעניין מינויו של גופמן לראשות המוסד וקבלת העתירות.

היום, כ"ג באייר תשפ"ו

10 במאי 2026

עמרי אפשטיין, עו"ד
ממונה על ענייני הבג"צים
בפרקליטות המדינה

דניאל מארקס, עו"ד
ממונה במחלקת הבג"צים
בפרקליטות המדינה

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
מש/1	החלטת ממשלה מס' 3839 מיום 27.5.18	3
מש/2	פניית רוהמ לוועדה המייעצת מיום 4.12.25	7
מש/3	הודעה לציבור מטעם הוועדה מיום 10.12.25	10
מש/4	החלטת הוועדה מיום 12.4.26	12
מש/5	כתב מינויו של גופמן לתפקיד ראש המוסד	68
מש/6	מזכר מטעם מזכיר הממשלה מיום 23.4.26	70
מש/7	מכתבם של שני חברי הוועדה מיום 27.4.26	72

נספח מש/1

החלטת ממשלה מס' 3839 מיום
27.5.18

עמ' 3

משרד ראש הממשלה

אודות יחידות המשרד חדשות מזכירות הממשלה החלטות ממשלה סדר יום לישיבת הממשלה פרסומים קישורים ניו

מזכירות הממשלה

הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים וביטול החלטות ממשלה

החלטה מספר 3839 של הממשלה מיום 27.05.2018

סוג: החלטות ממשלה • מספר החלטה: 3839 • יחידות: מזכירות הממשלה
תאריך פרסום: 27.05.2018**נושא ההחלטה:**

הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים וביטול החלטות ממשלה

מחליטים:

1. לבטל את החלטת הממשלה מס' 91 מיום 30.5.2006 ואת החלטת הממשלה מס' 689 מיום 12.8.2013, ובמקומן יבוא:

"א. מינויים לתפקידים בכירים הנעשים על-ידי הממשלה, באישורה או בהמלצתה, או על-ידי ראש הממשלה ייעשו לאחר בדיקה מקדמית של ועדה מייעצת (להלן: "הוועדה") ביחס למינוי וקבלת חוות-דעתה.

"תפקידים בכירים" לעניין החלטה זו:

- ראש המטה הכללי של צה"ל

- המפקח הכללי של משטרת ישראל

- ראש שירות הביטחון הכללי

- ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים

- נציב בתי הסוהר

- נגיד בנק ישראל

- המשנה לנגיד בנק ישראל

ב. הוועדה תחווה דעתה בנוגע לטוהר המידות במינוי על מנת להבטיח כי לא ייעשו מינויים לא ראויים, בין היתר מסיבות כגון זיקה אישית, זיקה עסקית או זיקה פוליטית

לשר משרי הממשלה.

ג. הוועדה תימנה ארבעה חברים.

חברי הוועדה יתמנו על-ידי הממשלה, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה.

יושב ראש הוועדה יהיה שופט בדימוס של בית המשפט העליון, וחבריה הנוספים יהיו: נציב שירות המדינה ושני אנשי ציבור.

חברי הוועדה יתמנו לתקופת כהונה אחת בלבד בת 8 שנים, ללא אפשרות הארכה, למעט נציב שירות המדינה המכהן בוועדה מתוקף תפקידו.

ישיבות הוועדה יכול שיתקיימו גם בנוכחות שלושה חברים ובהם יושב ראש הוועדה. היו הדעות שקולות בוועדה – יהא ליושב ראש הוועדה קול נוסף.

הוועדה תקבע את סדרי עבודתה ודיוניה ככל שאלה לא נקבעו בהחלטה זו.

מזכיר הוועדה יהיה עובד מזכירות הממשלה.

ד. הליך בדיקתם של מינויים לתפקידים בכירים וחיווי-דעתה של הוועדה בכל הנוגע להם יהיו בהתאם לאמור להלן:

1. ראש הממשלה או השר המציע את המינוי יודיע ליושב ראש הוועדה בכתב על הכוונה למנות אדם לאחד התפקידים הבכירים 30 יום לפחות לפני תום כהונתו של נושא המשרה המכהן בתפקיד, ויבקש מהוועדה לחוות דעתה על המינוי המוצע. חריגה מכלל זה תיעשה מטעמים מיוחדים בלבד.

בהודעה לציבור, אם תימסר על-ידי השר המציע, יצוין כי אישור המינוי כפוף לבדיקתה של הוועדה.

2. ראש הממשלה או השר המציע את המינוי יעביר בסמוך לפנייה כאמור בסעיף ד(1) לעיל, באמצעות מזכיר הוועדה, את המסמכים הבאים:

- שאלון שימלא המועמד בנוסח שקבעה הוועדה.

- קורות חייו של המועמד.

- עיקרי נימוקיו של ראש הממשלה או של השר מציע המינוי לבחירתו במועמד, לרבות פרטים על הרקע של המועמד תוך שימת דגש על התנהלותו בתפקידים שונים שמילא בעבר. ניתן לצרף לנימוקים גם מידע משלים שנערך על ידי גורם מקצועי שיש בו כדי להוסיף פרטים על המועמד.

3. עם קבלת כל המסמכים הנזכרים בסעיף ד(2) לעיל, תפרסם הוועדה הודעה לציבור בדרכים שתמצא לנכון בדבר כוונתה לדון במועמדות. הוועדה תקבע עד 7 ימים לקבלת תגובות ותפעל לפי שיקול דעתה באשר לתגובות שתתקבלנה.

4. לצורך גיבוש עמדתה, תזמן הוועדה את ראש הממשלה או את השר המציע את המינוי, את המועמד לתפקיד ואת בעל התפקיד היוצא. בנוסף לכך, תהא הוועדה רשאית לזמן לדיוניה כל אדם שלדעתה יהיה בהופעתו לפנייה כדי לסייע לה בגיבוש חוות דעתה או לבקש ממנו התייחסות בכתב.

5. ככלל, תעביר הוועדה למועמד את המידע הנוגע לו המובא לפנייה, ותאפשר לו להגיב על המידע.

6. מצאה הוועדה כי לא יהיה סיפק בידה לסיים מלאכתה תוך זמן סביר, תודיע על כך בכתב לראש הממשלה או לשר מציע המינוי.

7. חוות דעת משפטית תינתן לוועדה, במידת הצורך, על-ידי היועץ המשפטי לממשלה.

הגיע לוועדה מידע או נתונים על המועמד המצריכים לדעתה חקירה או בדיקה, תהא הוועדה רשאית לפנות ליועץ המשפטי לממשלה לקבלת עמדתו בנושא.

8. הוועדה לא תפסיק את דיוניה ולא תימנע מהגשת חוות דעתה לגבי מועמד אלא בהתקיים אחד מאלה:

- בית משפט הורה לה לעשות כן.

- ראש הממשלה או השר מציע המינוי החליט לחזור בו מן המינוי המוצע או ביקש ממנה לעכב את הבדיקה.

9. הוועדה תגיש את חוות-דעתה לראש הממשלה או לשר המציע את המינוי.

10. לאחר מתן חוות-דעתה לראש הממשלה או לשר מציע המינוי, לא תחזור הוועדה לדון במועמד שלגביו חיוותה דעתה גם אם נתגלו נתונים ומידע חדשים לגבי המינוי, אלא אם המינוי טרם אושר, וראש הממשלה או השר מציע המינוי ביקש בכתב מהוועדה לחזור ולדון בחוות-דעתה שכבר ניתנה לנוכח הנתונים והמידע החדש שהתגלו.

11. אושר המינוי בממשלה ונתגלו לגביו נתונים ומידע חדשים, תהא הממשלה רשאית, אם סברה כי יש צורך בדבר, להחזיר את הנושא לוועדה ולבקש מהוועדה לשוב ולבדוק את המינוי.

2. בהתאם לסעיף 1(ג) לעיל, למנות את הרשומים להלן לוועדה:

השופט (בדימוס) אליעזר גולדברג - יו"ר

נציב שירות המדינה - חבר

איריס שטרק - חברה

יעקב נגל - חבר

הנוסח המחייב של החלטות הממשלה הינו הנוסח השמור במזכירות הממשלה.

הנוסח המחייב של הצעות חוק ודברי חקיקה הנזכרים בהחלטות הינו הנוסח המתפרסם ברשומות. החלטות תקציביות כפופות לחוק התקציב השנתי.

מידע שימושי

נספח מש/2

פניית רוהמ לוועדה המייעצת מיום

4.12.25

עמ' 7

ראש הממשלה
PRIME MINISTER

ירושלים, חיד בסלח ותשפ"ו, 4 בדצמבר 2025

לכבוד

כב' נשיא ביהמ"ש העליון (בדימוס) אשר גרוניס
י"ר הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכורים

מסבלי,

הודו: פגית לבחירת פועמדותה של האלוף רופן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים פניחים

1. על פי תקבוע בהחלטת הממשלה מסי 3839 מיום 27.5.18, איי מתכבד להביא לפני הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים ובריים (להלן: "הוועדה") את מועמדותו של האלוף רופן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים פניחים של מדינת ישראל.
2. פגיתו מעשית כחצי שנה לפני תום כהונתו של ראש המוסד המממן מר דוד ברמג, בדומה לפגית שמעשתה אל י"ר הוועדה הקודם כב' השופט (בדימוס) אלטער גלדברג ז"ל ביום 15.12.2020, דהיינו כחצי שנה לפני פקיעת כהונתו של ראש המוסד הקודם.
3. האלוף גופמן כיהן בתפקידים מבצעיים ופיקודיים רבים בצה"ל ובכללם: לוחם ותפקד כחיל השד"ן, פגיד נדוד 75 בתסיכה 7, קצין אגרים בערבות ימשי (אוגדה 36), פגיד עוצין, פגיד חסיכה 7, מפקד אגרות יתבש"ן (210), מפקד המרכז האומי לאימונים בימשה, ראש מטה פעלות והממשלה בשטחים ובתפקידו הנוכחי-מוזכיר הצבאי הדול מתחדש מאי 2024.
4. האלוף גופמן מונה למוזכיר הצבאי בעינומה של מלחמת התקופה וצלל מתר מאוד למעורבות והשפעה משמעותית בכל שבע אירות המלחמה. בתקופה זו טושפנו ליסולתנו של האלוף גופמן בתבנה אסטרטגית, בלמידה מהירת של נושאים חדשים ומורכבים, בקבלת החלטות בזמן אמת במצטאות משתנה ובקצב פעילות מבצעית חסר תקדים. בתפקידו כמוזכיר צבאי, היה האלוף גופמן ממשיק רציף עם כלל שירותי תבון והמודיעין, ביחוד עם המוסד.

ראש הממשלה
PRIME MINISTER

5. במבצע ימים כלביא ובחדשים הארוכים של הכנות וכן בעסקאות השו"ן, גילה האלוף גופמן יצירתיות, יוזמה, תחבולה, הכרה מעמיקה של האויב, דיסקרטיות מוחלטת ושמידה על השח. תמורת אלה וכן ממניעים ואמץ לבו באו לדידי ביעורו בפרוץ מלחמת התקומה, עת זינק מביתו ולחם בספר מול מחבלים בעורף עזה, שם נפצע קשות.

6. לאור כל זאת, אני סבור כי יסולחמו ומטיחו המגוף של האלוף גופמן מצניבים אותם כמחמד הראוי והמתאים ביותר לעמוד בראשות הסוסד למחיצה ולבפיקודים מיוחדים בעת הזאת.

גולדה מיייר
ראש הממשלה

נספח מש/3

הודעה לציבור מטעם הוועדה מיום

10.12.25

עמ' 10

הוועדה המייצגת לסייגים לתפקידים בכירים

הודעה לציבור

ראש הממשלה הודיע ליושב ראש הוועדה המייצגת לסייגים לתפקידים בכירים, נשיא בית המשפט העליון (בריהמס) השופט אשר גרוניס, על כוונתו להביא לאישור הממשלה את מינויו של אלוף רזן גופמן לתפקיד ראש הסוכר למודיעין ולתפקידים נלווים.

התפקיד האסור נסמך עם התפקידים הבכירים אשר על פי החלמת הממשלה סיים 27.5.2018 מינויו כחייב קבלת חוות דעתה של הוועדה בכל הסמך לטוהר המידות לנכח הסייג. הכול כנאמר בהחלמת.

לפיכך, כל אדם שלדעתו יש בידו עובדות העשויות לסייע לבדיקת הוועדה מחסן לפנות אליה עד יום כ"ז בכסלו התשפ"ו (17.12.2025) בחצות לכתובת דואר אלקטרוני סמח.גויל@vaadab.gov.il או בפקס 02-5618921.

הוועדה תיררש לכל פניח אליה לפי שיקול דעתה.

10/12/25 7 10/12/25

נספח מש/4

החלטת הוועדה מיום 12.4.26

עמ' 12

הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים

כ"ה בניסן התשפ"ו
12 באפריל 2026

לכבוד

ראש הממשלה בנימין נתניהו

הנדון: מועמדות אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים

הוועדה החליטה ברוב קולות החברים (פרופ' טליה איינהורן, פרופ' דניאל הרשקוביץ, משה טרי) ובניגוד לדעתו של יושב ראש הוועדה (הנשיא בדימוס אשר גרוניס) כי לא נמצא פגם כלשהו מבחינת "טוהר המידות" לגבי מועמדותו של האלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים.

להלן חוות הדעת של שלושת החברים ואחריה תמצית חוות דעתו של היושב ראש (חוות דעתו המלאה הינה סודית)

החלטת הוועדה

החלטה זו עניינה פנייתו של ראש הממשלה מיום י"ד בכסלו התשפ"ו (4/12/25) ליו"ר הוועדה נשיא העליון לשעבר (בדימוס) אשר גרוניס, בבקשה שהוועדה תבחן את מועמדותו של האלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים.

החלטת הוועדה, שניתנה בדעת רוב של שלושת חברי הוועדה פרופ' טליה איינהורן, פרופ' דניאל הרשקוביץ ומר משה טרי, היא שלא נפל דופי בטוהר מידותיו של המועמד תא"ל רומן גופמן ואין בידי הוועדה שום ממצא שאמור לפסול אותו מלכהן כראש המוסד.

להלן פירוט המסכת העובדתית (חלק א); רשימת דיוני הוועדה (חלק ב); הטענות שהועלו כלפי המינוי (חלק ג); התייחסות מפורטת לטענות (חלק ד); סיכום ומסקנות (חלק ה).

א. המסכת העובדתית

בידי הוועדה השאלון הנדרש שאותו מילא המועמד, שבו מפורטים קורות חייו, רשימה של מינויים ודרגות וכן תפקידי לחימה, פיקוד ומטה שמילא בצה"ל, פרטי השכלתו והתעודות המעידות על כך, והרקע האישי. כמו כן הוגשו לוועדה מסמך הפרקליטות הצבאית שסווג "שמור" ומסמך ראש מחב"ם אל"מ ג' שסווג "סודי ביותר".

לידי יו"ר הוועדה, נשיא העליון לשעבר השופט (בדימ') אשר גרוניס, נמסרו מסמכים נוספים שהוגדרו "סודיים", אשר היו"ר חשף רק בפני חבר הוועדה פרופ' דניאל הרשקוביץ, המכהן בוועדה מתוקף

תפקידו כמ"מ נציב שירות המדינה ואשר יש לו סיווג סודיות שאפשר לו לעיין במסמכים. היו"ר ופרופ' הרשקוביץ עיינו במסמכים שהוגדרו כך במלואם ללא השחרות.

בקשת חברת הוועדה פרופ' אינהורן כי היא וחבר הוועדה משה טרי יחתמו על טופס שו"ס שיאפשר להם לעיין במסמכים שהוגדרו "סודיים" התקבלה באופן חלקי ביותר בכך ש-8 מתוך 11 העמודים של מסמך אחד (לא חתום) מיום 15/8/22 הוצג בפניהם כשחלקים ניכרים מהם הושחרו. הסיווג לגבי שמונת העמודים שנמסרו עם ההשחרות שונה בכתב יד מ"סודי" ל-"מוגבל".

במהלך הדיונים ציין יו"ר הוועדה כי המסמך האחד שהוגדר "סודי" של ראש מחב"ם אל"מ ג' הגיע לידי משני מקורות – שב"כ ומחב"ם, כאשר אף אחד מההעתיקים של המסמך, הנושאים שניהם אותו תאריך, איננו חתום בידי המחבר. היו"ר מצא הבדל אחד בין שני המסמכים, כאשר במסמך האחד נאמר בסוף אחד המשפטים "אוגדה 210" ובאחר – "האוגדות". לדעת שלושת החברים הח"מ סביר שההבדל נובע מכך שהאחד הוא טיוטה שתוקנה בהגהה. מכיוון שאף לא אחד מהם נושא את חתימת המחבר אין לדעת מי מהם, אם בכלל, הוא הנוסח הסופי. בכל מקרה, ההבדל בנוסח לא נראה לאף אחד מחברי הוועדה כבעל משמעות מהותית.

ב. דיוני הוועדה

הוועדה קיימה ארבעה דיונים (בתאריכים 21/12/25, 24/12/25, 22/3/26 ו-26/3/2025) במסגרתם הופיעו בפניה ראש הממשלה (הגורם הממנה) בנימין נתניהו, ראש המוסד הנוכחי מר דוד ברנע, הרמטכ"ל המכהן אייל זמיר, המועמד אלוף רומן גופמן, מנכ"ל משרד הביטחון ולשעבר אלוף פיקוד הצפון אלוף (במיל) אמיר ברעם, ראש מחב"ם היוצא אל"מ ג' ורס"ן צור.

ג. הטענות שהועלו לגבי המועמד

בעקבות פניית ראש הממשלה לוועדה ביום 4/12/25 פרסמה הוועדה הודעה לציבור ביום 10/12/25 בדבר הכוונה להביא את המינוי לאישור הממשלה. הוועדה קיבלה טענות לגבי המועמד ממר אורי אלמקייס (ביום 18/12/25 ופנייה נוספת מיום 28/12/25), מח"כ נאור שירי (ביום 24/12/25), מההתנועה לטוהר המידות (ביום 25/12/25), מההתנועה למען איכות השלטון בישראל (פנייה מוקדמת ביום 9/12/25 ופנייה חוזרת ביום 25/12/25), מסא"ל (בדימ) גדעון מנדלסון (מיום 27/12/25) ומסא"ל (בדימ) דובי עפר (מיום 26/12/25).

הטענות שהועלו לגבי כישורי המועמד (ידע בשפה האנגלית, מועמד שהובא מבחוץ) אינן בסמכות הוועדה המוגבלת לטוהר המידות במינוי.

לעניין טוהר המידות הועלו הטענות הבאות –

1. טענה כלפי טוהר המידות של ראש הממשלה, הממנה, לאחר שוועדת הצוללות בראשות יו"ר הוועדה הנוכחית שלח לו (ולארבעה אנשים נוספים) מכתבי אזהרה;
2. טענה בדבר זיקה אישית או זיקה פוליטית של המועמד לראש הממשלה, במיוחד מאחר שאלוף גופמן הוא המזכיר הצבאי של ראש הממשלה, תפקיד המהווה "משרת אמן";
3. טענה בדבר גיוס חברה אזרחית ללא מכרז לצורך מתן סיוע הומניטרי ברצועת עזה;
4. טענה בדבר הפעלת לחצים על חברי כנסת בעניין הצעת חוק שכר יוצאי צבא;
5. טענה בדבר מעורבות בהדלפת מסמך סודי לעיתון "בילד" בגרמניה;
6. טענה שאלוף גופמן יזם ועמד בראש ההפעלה של הקטין אורי אלמקייס במסגרת מבצע השפעה ו/או הפעלת סוכנים במדינת אויב, הפעלה שהובילה למעצרו של הקטין ולהגשת כתב אישום נגדו שבוטל בסופו של דבר. עוד נטען כלפיו שמסר גירסה כוזבת בתחקיר הצבאי, הכחיש את מעשיו והפקיר את הקטין, וכי מעשיו של גופמן היו בניגוד לסעיף 32 לאמנת זכויות הילד.

ד. התייחסות הוועדה לטענות

1. לגבי טוהר המידות של הממנה

בעקבות מכתב האזהרה מוועדת החקירה בעניין הצוללות, נדחתה בידי כל חברי הוועדה, ללא יוצא מן הכלל. יו"ר הוועדה נשיא בית המשפט העליון גרוניס, שהוא גם יו"ר ועדת החקירה בעניין הצוללות, ציין כי מכתב האזהרה אינו רלוונטי למינוי ואין בו כדי להשליך על טוהר המידות של ראש הממשלה במינוי.

כמפורט להלן, גם הטענות 2-5 נדחו בידי כל חברי הוועדה, ללא יוצא מן הכלל.

2. לגבי זיקה אישית או פוליטית

תפקיד המזכיר הצבאי לראש הממשלה הוא מינוי צבאי רשמי וקבלתו מותנית בהליך איוש מוסדר בכפוף לפקודות הצבא. כקצין בצה"ל המפקד הצבאי כפוף לרמטכ"ל וחבר במטה הכללי. במקביל הוא כפוף גם לראש הממשלה. חברי הוועדה השתכנעו שהקשר של אלוף גופמן לראש הממשלה הוא מקצועי, ענייני וממלכתי. לא מדובר בזיקה אישית וגם לא בזיקה פוליטית.

משמעותה של "משרת אמון" היא טכנית גרידא – לראש הממשלה יש הסמכות למנות את המזכיר הצבאי וגם להעבירו מתפקידו. המשרה איננה מבוססת על נאמנות אישית.

כל חברי הוועדה השתכנעו שבהתנהלותו של אלוף גופמן כמזכיר הצבאי לראש הממשלה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות.

3. לגבי גיוס חברה אזרחית ללא מכרז לצורך מתן סיוע הומניטרי ברצועת עזה

לוועדה נמסר כי כל הפעולות שאלוף גופמן ביצע בנושא זה נעשו מתוקף סמכותו ובהתאם לתפקידו, תחילה כראש מטה מתאם פעולות הממשלה בשטחים ובהמשך – כמזכיר צבאי לראש הממשלה. היוזמות נבחנו על ידי מערכת הביטחון ואושרו בשלב הראשון על ידי שירות הביטחון הכללי; בשלב השני – על ידי צה"ל וראש הממשלה; ובשלב השלישי – על ידי ועדת הפטור ממכרז של משרד הביטחון. החברה שנבחרה פועלת בתחום זה גם במדינות אחרות.

כל חברי הוועדה השתכנעו שבהתנהלותו של אלוף גופמן בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות.

4. לגבי הפעלת לחצים על חברי כנסת בעניין הצעת חוק שכר יוצאי צבא

בעניין זה נמסר לוועדה כי כל פעולה שאלוף גופמן ביצע בקשר להצעת החוק נעשתה לבקשתם המפורשת של ראש הממשלה, שר הביטחון והרמטכ"ל ובידיעתם המלאה. כל הפעולות נעשו בגלוי ובנוכחות נציגי מערכת הביטחון וצה"ל. אלוף גופמן הציג את עמדת מערכת הביטחון בהתאם להנחיית הדרג המדיני. הוא לא הפעיל לחץ על אף אחד מחברי הכנסת.

כל חברי הוועדה השתכנעו שבהתנהלותו של אלוף גופמן בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות.

5. לגבי מעורבות בהדלפת מסמך סודי לעיתון "בילד" בגרמניה

בפני הוועדה לא הובא שמץ ראיה הקושרת את אלוף גופמן לפרשת "בילד". הוא מעולם לא נחשד במעורבות בעניין זה.

כל חברי הוועדה השתכנעו שבהתנהלותו של אלוף גופמן בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות.

גילוי נאות: למעלה מן הצורך, מצינת פרופ' איינהורן כי שמו של בנה ישראל איינהורן נקשר בפרשה, והוא אף עבר חיקור דין בן מספר ימים ביולי 2025. מאחר ששמו של אלוף גופמן לא נקשר לפרשה הרי שבפועל לא היה כלל צורך בגילוי.

6. לגבי פרשת אורי אלמקייס

בעניין זה בלבד נחלקו הדעות בוועדה, כאשר שלושת חברי הוועדה הח"מ השתכנעו שגם בעניין זה לא נפל שום דופי הקשור לטוהר המידות. על פי הכללים החלים על הוועדה, החלטתם היא החלטת הוועדה. דעת המיעוט של היו"ר גרוניס מצ"ב בהמשך.

הוועדה לא שמעה את מר אורי אלמקייס. בנוסף לדברי האנשים שהופיעו בפנינו והתייחסו לפרשה, מר אלמקייס עצמו נתן שני ראיונות מקיפים בהם מסר את גרסתו המלאה בקולו הוא – תכנית המקור בת כשעה עם רביב דרוקר ביום 21/5/25¹, והסכת בן כשעה וחצי עם שלומי אלדר ששודר בכאן 11 ביום 13/11/25². התמלולים של תכנית המקור וההסכת מצ"ב כנספחים.

6.1 טענותיו של אלמקייס בראיונות שנתן –

אלמקייס מתאר פעילות בערוץ טלגרם שהחלה בהיותו בסביבות גיל 15-16. כל ההדגשות הוספו.

מתוך ההסכת

5:30 "בהתחלה, כשהמנהל הראשוני של הערוץ פנה אליי היו 200 עוקבים... ותוך שנתיים – סדר גודל של טלגרם אז – כמעט 25,000 עובדים... אז זה היה חתיכת מספר וגם בטוויטר הגעתי לכמעט 30,000 עוקבים. אז הרחבנו אופקים, ... והיינו מסוקרים גם בגופי תקשורת בארץ ובעולם, בעולם הערבי, גם ברשתות."

23:10 אלדר: כמה זמן נמשך כל זה?

23:20 אורי: כמעט שנה של הפעלה שהיא נמשכה גם לזירות כמו אי"ש. הייתי צריך לאתר מתבלים פוטנציאליים לפני פיגוע. הייתי צריך בעצם לבוא דרך רשתות חברתיות.

25:31 – אלדר: איך אתה מצליח להיכנס [לקבוצות סגורות] אם אתה לא מורשה להיכנס לקבוצה הזאת?

25:34 – אורי: בעצם יש לי משתמשים שפתחתי במערך ההפעלה שלי שהם משתמשים פיקטיביים שהם דמוי אנשים פלסטינים וככה הייתי חודר לערוצים מסוימים. הייתי אומר שאני גר בג'נין, מפרט רחוב, בונה לי איזו דמות מסוימת. (לשאלת אלדר) ההתכתבות היא בערבית.

25:52 – אלדר: אני חייב לעצור רגע בעניין הזה של הערבית. תראה גם אני מדבר ערבית אבל אני מדבר ערבית שלמדתי קצת מהבית אבל יותר מהשטח. אין לי את הניואנסים אתה יודע שאני יכול לאבחן בערבית. איך אתה מפתח את הניואנסים האלה שהם לא חושדים בך?

26:11 – אורי: אז קודם כל אני חייב להגיד שאני לא עושה את זה לבד. יש אנשים שמסייעים לי תחת ההפעלה באמת להנגיש את השפה שלי יותר, כלומר התעסקתי בכמה זירות, לא התעסקתי רק באי"ש ולא התעסקתי רק בסוריה. אז היו אנשים שהיו מנגישים את הלהג הספציפי של אותו אזור, יכול להיות להג ירושלמי, יכול להיות בדואי, תלוי במטרה. בעצם, לי הייתה את הערבית הנורא נורא בסיסית מהדיווחים ולכתוב, לחבר משפטים בסיסיים, לנהל שיחה בסיסית לא הייתה לי בעיה. כשהייתי צריך יותר להיכנס לעומק אז הייתי משתמש באמת באותם אנשים ולפעמים היינו מקליטים הקלטות ממש יש בן אדם שמדבר בערבית כלומר זה הדמות שאנו מתחזים אליה

27:03 – אלדר: לפני ההתפרצות, הפריצה של ה-AI

¹ ניתן לצפות בקישור <https://x.com/WorldNewsIL/status/1925255065108889993?s=20>

² ניתן לצפות בקישור <https://x.com/WorldNewsIL/status/1989008804504088757?s=20>

27:04 – אורי: כן, כן, לפני ה-AI. הייתי ממש דואג שאנשים שמדברים את הלהג הספציפי יבואו ויקליטו לי וידברו לעשות את זה הכי אמין שיש. וככה הייתי חודר בעצם לקבוצות.

ומתכנית המקור –

4:44 קריין: ממש לפני דקות אחדות נשמעת אזעקה באשקלון כאשר ראש הממשלה בנימין נתניהו, נמצא בכנס לקראת הפריימריז שעתיד להיערך מחר. ראש הממשלה הורד מהבמה והועבר למרחב מוגן. בהאא אבו אל-עטא.

5:00 אורי: לא נכון. שאלה: לא? ג'האד איסלאמי. אורי: נכון, בהאא אבו אל-אטא זה לא הבן אדם, בהיתיני [בכתוביות תיקנו בהיתוני], חליל בהיתיני [בכתוביות תיקנו בהיתוני], הוא אחראי על הירי. באיזשהו ערוץ די גדול בטלגרם יש קבוצת דיונים, הם טוענים שיש תקיפה בחאן יונס בצפון הרצועה, של איזה אתר, ואני מתקן אותם שחאן יונס זה בדרום הרצועה ואת השם של האתר. (5:15) ופונה אליי בחור בשם קובי, אומר לי: "שלום, ראיתי שאתה מתמצא בענייני ביטחון, ויש לי ערוץ חדשות חדש של מאתיים עוקבים, ואני אשמח אם תוכל לבוא ולעזור לנו לדווח".

5:30 קובי, לשעבר מנהל ערוץ "עולם החדשות" בטלגרם – מההתכתבויות הראשונות שלנו בטלגרם כבר הבנתי שמדובר במישהו מאוד חד, מישהו מאוד מפולפל. כתב: לא ידעת שמדובר בילד בן 16. קובי: לא היה לי מושג, ומתחילים לרוץ.

5:45 קריין: "עולם החדשות" הוא אחד מבין לא מעט ערוצים שנפתחו בשנים האלה על ידי חובבי אקטואליה באפליקציות טלגרם. מתפתחת ביניהם תחרות. מי יביא את המידע הכי מפורט והכי מיוחד על אירועי השעה. יסחוף אחריו יותר עוקבים.

6:06 שאלה: כמה שעות ביום אתה על זה במוצאע?

6:09 אורי: 24/7, אין לזה שעות. הייתי מחובר לזה באמת כל היום.

6:18 שאלה: אתה גם לומד, לא?

6:20 אורי: נכון, לומד. אמנם לא הייתי מגיע הרבה לבית הספר, הייתי מחסיר המון.

6:22 בכיר בחברת מודיעין: היה מוכשר, כמו שד, היה מאוד מרשים, בגלל הגיל.

6:26 אורי: נהיה אובססיבי לזה. זה משהו שמביא לי אדרנלין, שאני רואה שאני מצליח בו.

6:37 יוסי אלעזר, מנהל ערוץ הטלגרם "העולם הערבי": כילד בן 16 או 17 ההבנה שלו הייתה עמוקה מאוד בעולם הערבי. הוא כשרוני מאוד. פשוט מתחיל לתת צרור של דיווחים, והראה יכולות שהן מעבר לכל מה שנתקלתי בעולם הטלגרם.

6:57 אורי: התאוצה של הערוץ היא לא נורמלית. יש לפרסומים שלי מאות אלפי ומיליוני צפיות.

7:07 קריין: הפרסומים של אורי מתפרשים על כל המזרח התיכון. כאן, למשל, בכתבה על פרויקט יוקרה בלבנון, הוא כותב, בדירות ובבתים השונים שבמתחם הגדול חזבאללה מאחסן אמל"ח בעיקר רקטות.

7:20 יוסי אלעזר, מנהל ערוץ הטלגרם "העולם הערבי": רציתי לדעת מאיפה הוא הביא את המידעים האלה, היה אומר – יש לי את המקורות שלי וזהו.

7:29 קריין: בספטמבר 2021 כותב אורי על מחנה בטהרן, שמשמרות המהפכה מארחים בו מחבלים שונים. שלוש שנים אחר כך התברר שבמקום הזה התארח איסמעיל הנייה בלילה שבו חוסל.

7:42 טל בארי, ראש מחלקת מחקר, מרכז "עלמא": התחושה הייתה שהוא יודע יותר מדי. הוא יודע דברים שהוא לא אמור לדעת.

7:46 קריין: כשצה"ל עוצר דייגים בעזה בחשד להברחת אמצעי לחימה, הוא מפרסם מידע מפורט על העצורים, והעוקבים שלו נדהמים. (הדייגים העצורים: 1. מחמד נביל אלברדויל; 2. מחמד אסעיד אבו בטן; 3. ח'ליל אימו אלברדויל; 4. מחמד אימן אלברדויל; 5. מימד אברהים אלברדויל; 6. אברהים הוישל אבו עדואן). מאיפה הם מקבלים את המידע? תשמעו, אתם מטורפים.

8:00 הוא לא חשף את המקורות שלו. קריין: שאלת אותו? שאלתי אותו. קריין: מה אמר לך? – מהרשת.

8:04 אורי: אחרי שהערוץ צבר תהודה די רחבה בעולם, נכנסו אנשים בדרך גבוה בקהילת המודיעין הישראלית – עמוס ידלין, ראש אמ"ן לשעבר.

8:23 קריין: באפריל 2021 שמים עין על העבודה של אורי גם בכלי התקשורת הגדולים בארץ.

8:35 אורי: מגיעות אגב באותו יום שתי פניות גם מוויינט וגם מחדשות 12, שאבוא לעבוד בדיסק לענייני ערבים. לאורך כל הזמן אני מבהיר שאני בן 16, פשוט חשבו שאני מתלוצץ. החלטתי לקבל החלטה ולנסוע לחדשות 12. הייתה לנו פגישה של שתיים בנווה אילן.

8:50 אילן [תמונה של אהוד יערי שמדבר בחדשות 12 כנראה], אומר לי ידידי הצעיר אורי אלמקייס, שעוזר לנו: התקיפה היא על הבית של מפקד חטיבת רפח. אנחנו אומרים תודה לחברי הצעיר אוריאל אלמקייס שהביא לנו את התמונות האלה".

9:01 אורי: אהוד יערי הוא היה מדבר איתי המון, גם שיחות וידיאו, שואל לשלומי, לקח אותי מעין סוג של פרויקט. ובמקביל אני מתחיל מיונים לאמ"ן, להגיע לחטיבת המחקר, להיות חוקר, משהו שרציתי כל החיים. אני כבר מודיע לאהוד שהתחלתי את המיונים ושאני מעדיף להימנע מקשר עם עיתונאים. הוא מקבל את זה ונותן לי את הברכה שלו, ואני ממשיך הלאה.

41:06 – דרוקר: איך בחור די צעיר מגיע ליכולות כאלה בלי שום הכשרה פורמלית?

41:11 – קריין: כשביקשנו מאורי להדגים לנו את יכולותיו, התברר לנו שהוא רתם לצידו לא מעט אנשים בעלי מומחיות ייחודית וידע, שעזרו לו. כך, למשל, עבד הפיצוח של הידיעה לפיה ישראל תקפה לראשונה בסיס כטב"מים במערב איראן.

41:27 – אורי: אם אנחנו נלך לשבוע לפני כן, אנחנו נוכל לראות שיש כאן גג שלם, האנגר לבן לחלוטין. ואם אנחנו עוברים סך הכל חמישה ימים קדימה, אפילו לא שבוע, אנחנו רואים כאן חור שחור מעל אותו מחסן. אחד מהמנהלים בעמוד הטלגרם, שמתעסק בעצם בפענוח תצלומי לוויין, הוא מזהה לגמרי שברים של הגג בכל מקום, אבק שריפה שהיה מסביב, וקובע באופן חד משמעי שהייתה שם תקיפה.

41:56 – קריין: וכך הוא פיצח את העימות בין חיל האוויר לסוללת הנ"מ הרוסית בסוריה.

42:02 – דרוקר: אתה צריך לדעת שיש שם סוללת נ"מ. אורי: נכון. דרוקר: והיא צריכה להיות סוללת אס-300, זו יכולה להיות גם סוללת נ"מ סורית. אורי: נכון. אני נעזר גם באנשים

42:02 – אורי: נכון. אני נעזר גם באנשים שמבינים דבר או שניים במערכות הגנה אוויריות ובעצם אנחנו מגיעים לאחר ניתוח מעמיק להבנה שמדובר באס-300, לאחר האימות, לאחר ההבנה ושכל המידע נמצא ברשת.

42:21 – איתי: אז בשביל להגיע ממש לתובנות שהיגעת אליהן, כן היית צריך עזרה של אנשי מקצוע, של קצין בכיר לשעבר.

42:24 – אורי: ברור, כלומר

42:30 – איתי: הקצין הבכיר שעזר במקרה לאורי הוא סא"ל במילואים, לשעבר איש מערך המבצעים המיוחדים בחיל המודיעין, הוא יודע מי אתה?

42:35 – אורי: כן.

42:38 – איתי: זאת אומרת, הוא יודע שאתה בן 16, 17. ולמה הוא בקשר איתך?

42:38 – אורי: הוא פשוט מצא חן בדיווחים שלי והיה מגיב עליהם ומשם נוצר הקשר שלנו, כשהבנתי שהוא יודע מה הוא מגיב.

לגבי הקשר עם רס"ן צור

מתכנית המקור –

20:58 קריין: הסיפור הלא ייאמן הזה עוד ישנה בהמשך את התמונה כולה ואת גורלו של התיק הזה. זה (21:07) סיפור שמתחיל ב-26/1/2022, 4 חודשים לפני שאורי נעצר.

21:18 – קריין: רס"ן צור, קמ"ן שולח לאורי, אז עדיין קטין, הודעה: מה נשמע, אורי? אהלן צור, מכירים? אני קצין במודיעין. אם יש לך שאלות, מוזמן לדבר איתי. אורי: ואני ממשיך לשאול למה פנה אליי, מאיפה הוא קיבל את המספר, יותר מתחקר אותו. מדובר ברס"ן באמ"ן, ראש מדור, שזה הבן-אדם. הבן-אדם באמת קצין מודיעין. מאז החודשים יוני-יולי האחרונים, בצה"ל מזהים שינוי במאפייני הפעילות של חזבאללה בגולן, ובחשאי הוא מקים את תשתית הטרור – "תיק הגולן".

21:50 – רס"ן צור היה אחראי באותה תקופה באוגדת רמת הגולן על הטיפול המודיעיני באיום הזה של התחזקות חזבאללה ואיראן בדרום סוריה.

22:04 – 13/5/2022 – צור מזהה בערוץ הטלגרם הפופולרי של אורי אמצעי יעיל להעביר דרכו מסרים להשפיע על האויב שמעבר לגבול.

אריק ברבינג (האריס), לשעבר ראש סייבר בשב"כ – אם לאותו בחור העוקבים שלו הם איראנים או שלוחי איראנים אז אני יכול לנצל את הציר הזה כדי להעביר להם גם סוגי מידע אחרים. זה השפעה, זה influence כן.

22:29 – קריין: צור מסביר למאונ"ג דאז רומן גופמן, היום מזכ"צ רה"מ, שאם הוא רוצה להגיע לאוזן של אנשי החזבאללה ומשמרות המהפכה ערוץ הטלגרם של אורי יהיה יותר אפקטיבי מכלי התקשורת הרגילים.

22:44 – קריין: לפי נוהלי הצבא פעילות כזו מול אזרחים אסורה אבל תא"ל גופמן נותן לצור אור ירוק.

22:50 – אורי: צור אומר לי: "אני רוצה להתחיל מבצע כלשהו שבמסגרתו אני אעביר לך חומרים מעניינים בלשוננו על גורמים בזירות מסוימות שאני ארצה שתפרסם"

23:01 – אורי: ובאמת צור מתחיל להעביר לי חומרים.

23:08 – קריין: תחילה מעביר לו חומרים שכבר פורסמו על כפר בדרום סוריה שאיראן וחזבאללה התבססו בו ורומז לו להעלות כתבות בנושא.

מתוך ההסכת –

6:06 – אלדר: מה הידיעות שאתה מפרסם?

6:08 – אורי: אז זה טיב הידיעות בהתחלה כמו שאמרתי חדשות של מה שקורה הרגע ועם הזמן הוא נהיה יותר לעסוק בארגוני הטרור עצמם, במפקדים ביחידות, אולי במתוים של פעילות טרור שהם מקדמים.

6:25 – אלדר: תן לי דוגמה, למשל

6:26 – אורי: אני אתן דוגמה שהיא בעצם הביאה את אמ"ן לאתר אותי. יותר נכון את גופמן ואת הקצין שתחתיו. בעצם איזושהי חשיפה של תשתית של חזבאללה בגולן, בדרום סוריה, שבעצם היא נבנתה לאורך השנים אבל לא בדיוק הופעלה באופן ממשי. כלומר, היו כמה נסיונות לפיגוע, אז בעצם חשפתי שמה את מרבית האנשים בתשתית, כיצד היא פועלת, מה הארגונים תחתיו במסוה אזרחי,

7:01 – אלדר: אבל איך אתה מגיע לחומרים האלה?

7:04 – אורי: היום ברשת יש נגישות לכל פרט מידע. היום אנשים יותר מתחילים להבין כמה קל לאתר הכל, אבל זה יכול להיות אדם ספציפי שבא ומצלם בית, מדוח, וזה יכול להיות רשת אופוזיציונרית לגוף מסוים אז היא פועלת כנגדו וחושפת

7:23 – אלדר: אז את כל זה אתה יכול למצוא ברשת?

7:24 – אורי: אתה יכול לחפש את זה בערבית, בפרסית, לפעמים בצרפתית זה מופיע. אתה רק צריך לדעת לחפש.

7:28 – אלדר: אתה יודע לחפש בערבית?

7:30 – אורי: גם

7:31 – אלדר: בפרסית?

7:32 – אורי: גם (שניהם צוחקים). אז אתה לומד איפה לחפש, אתה מפתח את המקורות שלך. אתה לומד איזה מקור יותר אמין על פי האירועים בשטח. ואתה בעצם בונה איזשהו מאגר. אתה מתחיל ממקור אחד שאתה מסתמך עליו בעיקר ואתה מגלה רשת ענקית. אני חושב שהיה לי בסך הכל אלפי אלפי מקורות, ביניהם יותר מצומצמים, סדר גודל של אלפי ערוצים.

13:41 – אורי: בדיוק. פונה אליי ביום בהיר קצין, צור קראו לו, קצין באמ"ן, ממש מזדהה ככה, קצין במודיעין, פונה אליי בווטסאפ, זה נראה לא דבר הכי אמין שאתה מקבל הודעה מאדם שאומר לך, אני קצין במודיעין ואני רוצה לדבר איתך. אז באמת שאלתי איך הוא הגיע אליי, דליתי פרטים ממנו עד שהבנתי שבאמת מדובר בבן אדם הזה והוא באמת רב סרן באמ"ן, אחראי על איזשהו מדור מסוים, ואז בעצם הוא אומר לי שהוא ראה את הערוץ שלי, הוא ראה את החשיפות, בעיקר את החשיפה שדיברתי עליה על תיק הגולן, ושהוא מבין שיש פה פוטנציאל נורא גדול להשפעה. בעצם מדובר בפרסום של ידיעות מסוימות, לפעמים חלקן ידיעות לציבור, לפעמים חלקן לא, שמיועדות לקהל קוראים מאוד מאוד ספציפי, ממחבל בודד עד לארגון טרור שמנטר את הערוץ, והמטרה של זה היא בעצם לבוא ולומר שאנחנו יודעים על הכוונות שלכם, אנחנו יודעים מה אתם רוצים לעשות ואנחנו חושפים את זה. אז כלומר, או שתעשו צעד אחורה או שתהיה איזושהי פעולה נוספת. טרום פעולה אפשר לקרוא לזה. וזה הזיהוי הראשוני שלי, וכך באמת מתחיל ונוסד הקשר עם המודיעין. הם מעבירים לי קצין מסוים מעביר לי חומרים, חלקם נמצאים ברשת וחלקם לא, שמיועדים לפרסום. אני צריך לסגן אותם, להוסיף פרטים משלי, לחקור עוד, ולפרסם את זה ולהעביר את האישור שלו קודם.

15:27 – אלדר: הייתה לך התלבטות? ניסית להבין למה הם עושים את זה?

15:31 – אורי: ברגע שהבנתי שמדובר באמת בקצין והוא אמר לי שיש אישורים מלמעלה, לא ידעתי מי זה הבחור שלמעלה, אבל תמיד הבנתי שיש אישורים מדרג בכיר, אז לא היה לי איזשהו היסוס.

15:45 – אלדר: התייעצת?

15:45 – אורי: התייעצתי עם חיילים באמ"ן שאני מכיר באופן אישי, כלומר חברים שגם הם אימתו לי את הזהות של הבן אדם וגם הם אמרו לי שאם זה באמת מה שמעניין אותי, אם אני רוצה לתרום לביטחון המדינה אז אני צריך ללכת על זה

והלכתי על זה לגמרי לגמרי מתוך תחושת שליחות. בהתחלה זה היה באמת רק הפן של ההשפעה, אז לא היה לי איזה היסוס או טרה אדומה. אני אומר, אין פה משהו בעייתי שאני עושה. הפרסומים באים לפעמים מתוך צה"ל, אבל הם מאושרים על ידיהם וזה באמת מתחיל להיות ככה. יש פרסומים שמתפרסמים ומשפיעים לא באופן שאני יכול לפרט יותר מדיי, פעולות טרור שבאמת מתבטלים, או בכירים מסוימים שיורדים מתחת לרדאר בגלל שהם מבינים שהם על הכוונת...

17:45 – אורי: גם את המפעילים שלי שרואים הצלחות ושמים לב שבידיעות שמביאים לי והתוספות שאני מוסיף מהמקורות שלי יש פתאום פרטים שהם עצמם לא מכירים.

18:00 – אלדר: מאמ"ן. אתה מחדש להם.

18:09 – אורי: כן. היו כמה מקרים שמגיעות ידיעות שהוא [צור – ט"א] שואל אותי, מאיפה? אני אומר לו, מהמקורות שלי. ואז הוא באמת מתחיל להבין שהמקורות שלי הם לא רק בדמות ערוצים והם לא רק בדמות עמודים שאני קורא בהם אז זה יכול להיות אפילו בן אדם. ממש. עיתונאי או איש שגר במדינה עוינת והוא אומר, אפשר להשתמש גם בזה. מתחיל לנצל את זה. והוא מבקש ממני בעצם להתחיל להפעיל מקורות בעבורם, בהתחלה זה מתמקד בסוריה ולאט לאט זה מתפרש לעוד גזרות, לפי האינטרסים שהם צריכים. ובעצם מסביר לי בקצרה איך לבוא ולהפעיל בן אדם. ואני בונה לעצמי זהות מזויפת, כמה זהויות מזויפות, ומתחיל להפעיל בעצם מקורות ולהעביר מודיעין אליהם שגם אז אתה פתאום רואה, אתה מעביר איזושהי ידיעה ספציפית יכול להיות איתור, יכול להיות בן אדם ויום אחרי זה אתה שומע בחדשות שאותו איתור שהבאת הותקף...

20:31 – אורי: לא. עברתי את המיונים (צוחק). עברתי אותם. התמיינתי באמת. רציתי להיות בחטיבת המחקר במסלול ספציפי והתקבלתי. הרגשתי שזה הכי ממצה את היכולות שלי, התפקיד הספציפי כי הוא נוגע בכל סוגי המודיעין. הוא בעצם אוסף ובונה תמונת מצב מלאה. הוא מתמקד גם במודיעין חזותי, גם במודיעין של מודיעין אותות, סיגנט, אוסינט, יומינט. כל מה שתכננתי. הייתי מתעסק בכל סוגי המודיעין. ולמעשה זה היה סוג של עוד צעד לעבר החלום. ממש רציתי ללכת בדרך של קריירה צבאית ביטחונית. ולמעשה ההפעלה הייתה סוג של הקבלה הסופית שאני הולך למקום הזה. זה התחום שאני אתעסק בו, זה התחום שאני טוב בו ובאמת מביא תוצאות ואז ההפעלה מתרחבת עוד ומגיעים עוד אנשים עם עוד קצינים ונגדים באמ"ן וגם אנשים מהשירות.

21:37 – אלדר: איך הם מגיעים?

32:39 – אורי: הם מגיעים אליי בהתקרבות.

21:42 – אלדר: רק בהתקרבות. לא פגשת אותם מעולם?

21:44 – אורי: לא.

21:48 – אלדר: ואתה לא חושד בשום דבר?

21:49 – אורי: לא, כי אין לי איזשהו סיבה לחשוד כי כל פעם שאני שואל אותם אם הכל בסדר ואם יש אישורים אז תמיד אני מקבל את התמונת מצב שזה מאושר מלמעלה והכל בסדר ואל תדאג. למרות מקרה אחד שהיה שפעם אחת אחד הקצינים ביקש לחדול את הקשר ולהגיד שאני והוא לא מכירים וכל הידיעות קיבלתי מהרשת, ו-24 שעות לאחר מכן הוא ביטל את הבקשה הזאת שלו וחזר לקשר כרגיל ואמר שהכל בסדר. [דומה ולא דומה לגרסה במקור]

22:18 – אלדר: לא רצית לפגוש אותם?

22:20 – אורי: רציתי. ואפילו הזמינו אותי פעם אחת להגיע לסיור באחד הבסיסים שלהם אבל זה התנגש לי עם בגרות אז לא באמת יכולתי. אבל הייתי מדבר איתם אני לא רוצה להגיד על בסיס יום יומי, זה היה בסיס דקתי. כלומר היינו מדברים כמה פעמים בשעה. זה היה קשר שהיה נורא נורא רציף. לא משנה באיזו שעה היו מתקשרים אליי אז הייתי קם ונבנה איזשהו אמון, כלומר אחרי שאתה רואה את התוצרים שלך באמת מובילים לפעולות בשטח אתה מבין שאתה לא עובדים עליך פה. אז ההבנה שלי הייתה שאם אני עוזר להם אז יש לי גם איזשהו גיבוי גם מאחוריי והדברים באמת מאושרים, מה שלא היה באמת בסוף.

לגבי המעורבות של אלוף גופמן

לאלמקייס לא היה בשום שלב קשר עם גופמן. לטענתו, למרות היעדר הקשר גופמן הוא שיזם את ההפעלה עם צור ונתנאל. בהסכת עם שלומי אלדר אלמקייס מסביר כיצד למד על כך.

מתוך ההסכת –

1:04:45 אורי: והשאלה שנותרה לא פתורה זה מי יזם את ההפעלה. ואנחנו, ואני מעביר את כל הפרטים לאורית [עו"ד אורית חיון, המייצגת את אלמקייס] ואורית עושה את הקשרים שלה עם עיתונאים ושולחת לרחרח, ומיכאל האוזר טוב הוא באמת אחד מהם

1:05 – אלדר: שמפרסם את זה לדעתי בינואר 2024.

1:05:06 – אורי: אני לא הייתי מודע שהולך הפרסום, ואני מקבל פתאום לינק מאמא שלי לכתבה על נער בן 17 שהופעל על ידי תת אלוף בצבא ואני אומר: איזה קטע. סיפור מקביל לשלי. אני אפילו לא מעכל במה מדובר. אני נכנס לכתבה ואז אני מבין כאילו זה מי שעומד מאחורי ההפעלה שלי, כאילו אשכרה מצאו אותי. זה בן אדם שהפעיל והתנער מאחוריות. אני לא יודע איך לתאר את התחושה בגוף שפתאום כל הזמן היה חלק חסר בפאזל ופתאום הכל הושלם. ואני מתחיל פתאום להבין דברים שלא ידעתי על ההפעלה.

סיכום תמציתי של דברי אלמקייס בראיונות

אלמקייס מתאר לפחות שנה של הפעלה שנמשכת גם לזירות כמו אזור יהודה ושומרון (איו"ש). לדבריו, רס"ן צור הגיע אליו בעקבות החשיפה שלו של תשתית של חזבאללה בדרום סוריה בפברואר 2022, מאחר שהוא [אלמקייס] היה זה שחשף את מרבית האנשים בתשתית. לדבריו ב-26 בינואר 2022 פנה אליו רס"ן צור בבקשה להפעיל מקורות, בהתחלה בהתמקדות בסוריה ואחר כך בעוד גזרות, "לפי האינטרסים שהם צריכים". לדבריו, רס"ן צור לימד אותו כיצד לבוא להפעיל בן אדם, והוא בנה לעצמו כמה זהויות מזויפות, והתחיל להפעיל מקורות ולהעביר מודיעין. אלמקייס סיפר כיצד הפעלתו מתרחבת ומגיעים עוד אנשים עוד קצינים באמ"ן וגם אנשים מהשירות (כלומר, שב"כ). אלמקייס מספר ששליטתו בעברית היא ברמה הכי בסיסית, שהוא נעזר באנשי מקצוע בכל צעד, הן בהיבטים הטכנולוגיים והן בהיבטים הלשוניים. אלמקייס הסתייע באנשים שהיו מנגישים לו את הלהג הספציפי של אותו אזור בשפות שאינו שולט בהן – ערבית, פרסית, צרפתית, ביצירת דיבור בדיאלקט של ירושלים ושל בדואים, בין היתר כדי שיוכל לחדור לקבוצות פלסטיניות סגורות וגם בפענוח חומרים ובהיבטים טכנולוגיים – קצין בכיר סא"ל במילואים שמבין דבר או שניים במערכות הגנה אווירית.

לאלמקייס לא היה בשום שלב קשר עם מפקד האוגדה דאז, תא"ל (כדרגתו דאז) רומן גופמן. לדבריו, העיתונאי מיכאל האוזר טוב היה זה שגילה לב"כ עו"ד אורית חיון שהיזם של כל ההפעלה שלו היה רומן גופמן, שפעל בעניין זה עם רס"ן צור ועם נתנאל, אך בעת החקירה שינה גרסאות והתנער מאחוריותו.

6.2 התייחסות המועמד אלוף גופמן

לדברי אלוף גופמן, במהלך תפקידו כמפקד אוגדה 210, כחלק מהמערכה לסיכול התבססות חיזבאללה בחזית רמת הגולן, הוא ביצע באישור דובר צה"ל תדרוכים למספר עיתונאים ישראלים, כדי לתווך למשטר הסורי את הפעולות הקינטיות שבוצעו. הפרסום לא הועיל. קצין מודיעין באוגדה (רס"ן צור), שהבחין במעקב של האויב אחרי בלוג ישראלי, הציע לו להעביר לבלוג הזה כתבות גלויות שכבר פורסמו בתקשורת הישראלית כדי לייצר את ההשפעה הנדרשת. לעניין זה יחידה 504 לא הייתה אפקטיבית. גופמן אישר זאת אך סייג את האישור באיסור על העברת כל מידע מודיעיני באשר הוא. זהות הבלוגר לא הייתה ידועה לו.

אלוף גופמן הביע את צערו העמוק על הטעות שעשה באי בקשת אישור לפעולה שבזמן אמת נראתה כפתרון טוב וראוי, לא סיכנה איש ועל פני הדברים לא היה קושי לאשר אז, לאור הפעולות הרבות מאוד שאושרו.

עוד אמר אלוף גופמן כי לא שיקר בתחקיר הצה"לי. בעת שצור פנה אליו והציע לו למסור את הידיעות שפורסמו כבר באמצעות הבלוגר הוא לא התעניין בזהותו של הבלוגר, והוא בוודאי לא ידע שמדובר בקטין. במהלך התחקיר הוא שאל לזהות הבלוגר ונמסר לו שאיננו רשאי לקבל פרטים עליו בשל קיומן של חקירות מקבילות על אותו בלוגר, במיוחד אירוע מול יחידה אחרת שלא היה לה שום קשר לאוגדה 210, אשר בגללו נפתח התחקיר, לא בשל הכתבות שכבר פורסמו, אשר צור העביר לאלמקייס באישורו של גופמן. באשר לפרטים הנוגעים לזהותו של אלמקייס, למעצרו, למשך החזקתו ולמשיכת כתב האישום על ידי הפרקליטות, כל אלה נודעו לו לאחר כשנתיים עם פרסום הפרשה בתקשורת. באותו שלב הוא חשב לנסוע לפגוש את אלמקייס אך התקשרו אליו מלשכת הרמטכ"ל והמליצו לו שלא יפגש איתו.

על חלקו בפרשה קיבל אחריות מלאה. הוא תוחקר על ידי הגורמים המוסמכים בצה"ל. לדבריו, כמה חודשים אחר כך קיבל סיכום פצ"רית [יפעת תומר-ירושלמי] שמנחה לטפל בו משמעית. אלוף אמיר ברעם, מפקד הפיקוד וכיום מנכ"ל משרד הביטחון, קרא לו למשרד, לא שפט אותו, נזף בו בהערה פיקודית והתרה בו שלא יעשה את זה יותר.

6.3 התייחסות הרמטכ"ל אייל זמיר

לדעת הרמטכ"ל, המכיר את אלוף גופמן שנים רבות, הוא בהחלט חושב שהוא עשה מסלול שירות צבאי מפואר, אדם מצוין וראוי מכל בחינה שהיא. הרמטכ"ל סבור שאם לא היה מסוכסם לתפקיד הזה, אז בהחלט היה ראוי ונכון להתקדם לתפקידים משמעותיים בצה"ל לצמרת הכי בכירה ואולי בעתיד גם לרמטכ"ל. בוודאי.

לשאלה אם לאחר שראה את החומר לא מצא בו בעיות, השיב הרמטכ"ל כי הוא לא נתקל בדברים. הנזיפה לא נרשמה ולא תועדה, אך אלוף גופמן אמר לו שהייתה הערה פיקודית. הוא עצמו לא היה רואה את זה בחומרה יתרה. כיום המצב שונה. מבחינתו של הרמטכ"ל, כשהוא נכנס לתפקיד הפרשה כבר נסגרה, הוא המליץ על גופמן להיות מזכ"צ רה"מ. אם עכשיו זה עומד לבחינה חוזרת – בכך תחליט הוועדה.

6.4 התייחסות ראש המוסד דוד ברנע

התייחסותו הייתה להפעלה באופן כללי, מפני שאת פרטי המקרה הוא איננו מכיר. "אתם מכירים את הקייס, אני לא נכנס לזה. אני רק שואל את השאלות".

הפעלה היא מקצוע. זה ידוע בצבא. כשבאים לעשות הפעלה יש לבחון קודם כל מה המשמעות של ההפעלה, ושנית – מי המופעל. יש יחידה אחת בצבא, קוראים לה 504, שהיא עוסקת בהפעלה. כשמפקד מחליט לעבור על הנהלים של הצבא, על החוק הצבאי, ולהחליט לעשות דין לעצמו ולעשות משהו שהוא אינו אמור לעשות, יש לכך משמעויות רבות מאוד.

מבחינתו של ברנע כל הערה פיקודית פוסלת קידום, בוודאי מינוי לראשות המוסד. כדבריו, "אני יודע רק דבר אחד – הערה פיקודית יש לה משמעות עצומה בצבא". גם במוסד. לכן הוא נמנע מלתת הערה פיקודית, כי כשהוא נותן הערה פיקודית יש לזה עומק, יש לזה משמעות. במקרה היחיד שנתן הערה פיקודית, זה היה לרח"ט, תפקיד של תת אלוף, וההערה הביאה לפרישתו לאחר שנתיים. עם זאת, ברנע הודה שאינו יודע מה ההשפעה של הערה פיקודית בצבא, אך לדבריו יש הערה פיקודית שאין לה סנקציה לעצור קידום, וזה בסדר.

לאחר ששמע מהיו"ר שאלוף פיקוד הצפון העמיד את גופמן לדין משמעותי, אמר ברנע כי "יש לזה משמעות ויש לזה הרבה מאוד דברים". הוא גם הוסיף שהוא רואה בעניין זה "מישהו שמנצל את כוחו לרעה, זה בוודאות". אפילו אם הדבר נמשך שבועיים אז אחרי ההחלטה הראשונית שעשה טעות היה צריך לחשוב על כך, גם אם הטעות לא התגלתה באותו שלב.

6.5 התייחסות ראש מחב"ם לשעבר, אל"מ ג'

עניין ההפעלה, כלומר להסתייע באזרחים, זה תלוי בסוג ההסתייעות. כשמנסים להסתייע למשימה מודיעינית או מבצעית יש לזה כללים, גם ביחידות המיוחדות.

לגופו של עניין – מפקד האוגדה לקח ידיעות שפורסמו קודם בוויינט ורצה לתת אותן בידי אזרח שיהדהד אותן. הוא לקח את מה שכבר פורסם קודם בוויינט. הוא סבר שמאחר שהן כבר פורסמו אין לזה שום משמעות אם יקפיצו אותן בדף טלגרם של מישהו.

בחודש אפריל 2022 מחב"ם ושב"כ ניטרו ידיעות מסווגות שהופצו בדף טלגרם של אזרח שבאותו זמן הם לא יודעים מי הוא. שב"כ סייע להם באיתור והתברר שהבלוגר הוא נער בן 16.5. הידיעות האלה לא היו קשורות לאוגדה 210, אלא לפעילות צה"ל בעזה, לפעילות שב"כ בעזה ולמבצע שהמוסד עשה באותו זמן בכראמנשא. היה מדובר אז בסוד גדול, בידיעות מאוד מסווגות. לכן שב"כ החליטו לסייע וקיבלו את כל האישורים שנדרשו לפרוץ לנייד של אותו נער. הם חשדו שיש בצה"ל אנשים שמדליפים לאותו אלמקייס מידע מסווג, ושואלי יש גם אנשים שמשתמשים בו כדי לבצע פעולות השפעה על האויב. לדף הטלגרם של אלמקייס היו מאות אלפי עוקבים, ביניהם גם גורמי אויב. קודם למעצר, פנה אל"מ ג' לראש אמ"ן ולראש אגף המבצעים ולראש מחלקת השפעה, שהיא המרכז המטכ"לי שעוסק בהשפעה, וקיבל תשובה חד משמעית שאין דברים כאלה. גם ראש חטיבת ההפעלה באמ"ן בדק ולא מצא גורם באמ"ן שהוחשד בדלף מידע כחלק ממאמצי ההשפעה או ההונאה. בדיעבד התברר שהאמירה הזאת לא הייתה נכונה, כי הייתה הפעלה כזאת. בין היתר הרח"ט פ' פנה לתא"ל גופמן שאמר לו שאינו מכיר הפעלה כזאת. ראש מחב"ם העריך שהשיחה בין הרח"ט לבין גופמן הייתה מאד לא איכותית, כלומר הרח"ט שאל שאלה כללית אם הוא מכיר שמפעילים מישהו וגופמן ענה לו כלאחר יד. כעובדה, גופמן מעולם לא התכחש לאישור שנתן לרס"ן צור לגבי המסרים שאישר לו להעביר לבלוגר.

במהלך החקירות והמעצרים שבוצעו נאספו הרבה מאוד ראיות ממחשבים ומדיות רבות ועלתה תמונה ברורה של הוצאת מידע מסווג משומרי סוד ושותפי סוד בצה"ל לאותו נער. עיקר הקשב מוקד בחיילים וקצינים ממקומות אחרים, שלא היה להם שום קשר לאוגדה 210, שממש קיימו קשר שוטף עם אלמקייס והעבירו לו מידע מסווג כמעט בזמן אמת, שאותו אלמקייס פרסם.

אלמקייס ציין אנשים רבים בחקירתו. את מפקד האוגדה גופמן הוא הזכיר רק לאחר שלושה חודשים, כששלף לראשונה את הקלף שהופעל על ידי אוגדה 210. גם אז דיבר על קצין מודיעין בתוך אוגדה 210 (לא קצין המודיעין של האוגדה). התקבל רצף של מספר דו-ספרתי של שיחות במתווה של העברת מסרים. לדברי אל"מ ג', רס"ן צור נחקר והתקבלה המלצה שיימץ, הוא ננזף וסיים את שירותו הצבאי. גם ביקשו שייבחן מחדש סיווגו הביטחוני. גם המליצו שמפקד האוגדה גופמן, לפי שיקול דעת הרמטכ"ל או מפקד פיקוד צפון, יקבל הערה פיקודית על העניין הזה. ואכן לדברי אל"מ ג', בוצעה איזושהי שיחה, שהוא לא היה חלק ממנה, בין מפקד פיקוד צפון למפקד האוגדה. בכך הסתיים העניין מבחינתו. אך חצי שנה אחרי אותה חקירה ביטחונית, פרקליטות סייבר קיבלה פנייה מעורך הדין של אלמקייס, לפיה אלמקייס משנה את כל קו ההגנה שלו וטוען שהכל היה מאותה הפעלה שהייתה על ציר הזמן שבועות קודם לכן.

בתשובה לשאלת היו"ר מדוע אוגדה 210 מזכרת רק במסמך מ-21/5 אך לא במסמך המאוחר יותר מ-22/8, השיב ראש מחב"ם כי העבירה של רס"ן צור, כשביקש ליזום את העברת המסרים היא חריגה די מינורית. הקישור בינה לבין המידעים המאוד מאוד מסווגים שהועברו לאלמקייס מהיחידה האחרת, שלא היה לה כל קשר עם אוגדה 210, הוא קישור מאוד רופף. חייל מאותה יחידה ישב שנתיים בכלא בגין העבירה שעבר מול אלמקייס. יש איש מילואים אחר שרק לפני חודש חתמו איתו הסדר טיעון, שהוא העביר מידעים מאוד מסווגים לאלמקייס.

לשאלת היו"ר לגבי הידיעה של גופמן על המעצר, האם ידע על כך לפני המעצר, השיב ראש מחב"ם שלאחר שהעניין התפוצץ והפך להיות גלוי הוא מניח שהוא ידע. לשאלת היו"ר ראש מחב"ם חזר על כך שזאת ההנחה שלו. גופמן שאל אותו באותו זמן מדוע הם מקשיחים עמדות מול הקטין, למה הוא עדיין במעצר ולמה מונעים ממנו להגיע למיונים. ראש מחב"ם הסביר לו באותו שלב שהקטין עבר עבירות ביטחון מאוד מאוד חמורות וש"כ והמדינה יטפלו בו כפי שימצאו לנכון.

ראש מחב"ם אישר שרס"ן צור עצמו בחקירה באוגוסט 2022 אישר שגופמן אישר לו רק להעביר את הידיעות שכבר פורסמו. לגבי דבריו של רס"ן צור, שהוא הציג את הפעולות שקשורות באלמקייס בפגישה השבועית במסגרת השגרה המבצעית מו"ג (מבצעים וגיחות), ראש מחב"ם הוסיף שהם לא מצאו זכר להצגה כזאת במצגות ובסיכומים של הפגישות האלה. קצין המודיעין של האוגדה אמר שהיה מדובר במספר פניות, לא בתדירות המתוארת בידי אלמקייס.

בתשובה לשאלת היו"ר, הסביר ראש מחב"ם שיחידה 504 שיושבת בבסיס היא יחידה מאוד מאוד גדולה ויש לה הרבה משימות. הם לא עוסקים בהשפעה. יש גוף אחר ב-504 שעוסקים בזה ויש להם משימות אחרות והם גם לא מסתייעים בצורה כזאת.

לדברי ראש מחב"ם רס"ן צור הפסיק את הקשר בראשית אפריל 2022. בחקירות התמקדו בזיהוי הקשר בין אנשים בצה"ל לבין אלמקייס, לא בציר ה-210.

ראש מחב"ם הוסיף כי, לפי תחקיר מחב"ם, למועמד אלוף גופמן לא היה כל קשר להפעלות בגזרות השונות. הוא ציין כי, אף שקמ"ן האוגדה היה המפקד הישיר של רס"ן צור, הוא לא נחקר, אלא רק התקיימה שיחה איתו.

בהתייחס לשאלה לגבי דברי אלמקייס שהערבית שלו היא ברמה בסיסית, שהוא נעזר באנשי מקצוע בכל צעדף הן בהיבטים הטכנולוגיים והן בהיבטים הלשוניים, אמר ראש מחב"ם כי הם לא חקרו את זה בכלל. העניין של צה"ל באירוע היה מאוד ממוקד – מידע שנאסף ביחידה אחרת, שלא היה לה כל קשר לאוגדה 210, והועבר לדף טלגרם כעבור דקות על פני 86 אירועים שונים שהם בדקו, עניין מאוד מאוד חמור.

המידע המסווג שאלמקייס קיבל מיחידה אחרת, שלא היה שום קשר לאוגדה 210, בכלל לא קשור לגופמן. הנכון הוא שבשיא ההפעלה שלו, אלמקייס הפעיל רשת של משרתים בצבא, סדירים ומילואים עד דרגת סא"ל, שסייעו לו להביא לכדי פרסום מידעים ביטחוניים, חלקם מסווגים מאוד. גם על דבריו של אלמקייס, שעסק בפענוח חומרים בהיבטים טכנולוגיים ולשם כך נעזר בקצין בכיר, סא"ל במילואים, שמבין דבר או שניים במערכות הגנה אווירית, אמר ראש מחב"ם שהדבר נכון, עלה וטופל ולא היה לזה שום קשר לגופמן, לא על אותו ציר זמן ולא באותו הקשר.

לעניין ההערה הפיקודית – במחב"ם אין עותק מההערה הפיקודית לגופמן. לדעתו לרס"ן צור לא ניתנה הערה פיקודית כי הוא סיים את שירותו הצבאי ולא גויס למילואים. נראה לו שנתנאל קיבל הערה פיקודית וסיים את שירותו, אך הוא איננו זוכר. הוא איננו יודע אם היו גם אנשי שב"כ מעורבים.

לגבי ענישה – היה חייל מודיעין בסדיר, לא קצין, שנשפט לשנתיים והיה חייל מילואים אחר שנחתם איתו הסדר טיעון לפני חודש וחצי. ראש מחב"ם מאשר את דברי היו"ר שמדובר בחייל שמצאו אצלו 100 מסמכים.

לגבי תגובת הפרקליטות לתכנית "המקור", שהתברר שחלק ניכר מהידיעות שהחזיק אלמקייס לא היו סודיות ולכן הוחלט לבטל את כתב האישום, ולדברי אלמקייס שנשאר רק שש ידיעות שלטענתו אף הן

היו גלויות, השיב ראש מחב"ם שחשוב לומר שהדברים לא עמדו במבחן בבית המשפט. כמי שעמד מאחורי הערכת הנזק בכתב האישום, לטענתו יש עשרות ידיעות מסווגות. הסנגורים שלו מצאו אזכורים שונים שהשאירו רק שש ידיעות שלא פורסמו בשום מקום אחר בעבר, אבל מכיוון שהעניין לא נידון בבית המשפט אין בכך הוכחה.

6.6 התייחסות מפקד פיקוד צפון (כיום מנכ"ל משרד הביטחון) אלון אמיר ברעם

לגופו של עניין – מחב"ם פתח בחקירה לבקשת שב"כ. גם את אלון ברנע בדקו, כנראה בהנחיית הרמטכ"ל או סגן הרמטכ"ל, על ההתנהלות של פיקוד צפון ואוגדה 210. המסקנה שנמסרה לברעם הייתה להעמיד לדין משמעתית את המא"ג גופמן על כך שמודיעין 210 ביצעו פעולות שלא בסמכות בנער בן 17.

ברעם בדק לעומק שלא הועברו לבלוגר ידיעות לא מסווגות. הוא נחשף לשימוש בידיעות הלא מסווגות שהועברו אליו. גופמן הודה בעובדות אך לא ידע שזה נער בן 17, וברעם מאמין לו באמונה שלמה. בעיניו זו בעיה מבצעית ולא ערכית. כשמדובר בהפעלה/ השפעה כשאין מידע מסווג והכל נעשה ברשת הגלויה, פעמוני האזהרה פחות רועשים כי לא מדובר בעניין מורכב. פה הסטנדרט פחות חמור.

ככלל, ברעם תמך בפעולות ההשפעה של פיקוד צפון מ-210. זאת הייתה פעולה מוצלחת בצורה בלתי רגילה. הוא הוסיף כי כשאדם מצליח לעשות פעולות טובות יש קנאת סופרים שדורכת לאנשים על הרגליים. היו פה לא מעט מתחים.

יש המון הפעלות של אנשים שלא היו בצה"ל. לוקחים אושיות רשת, לאו דווקא קצינים ומשרתים בצה"ל. ברעם מבין למה הבלוגר לא נשאל מה עשה בצה"ל.

ברעם לא העמיד את גופמן לדין משמעתית. הוא הסתפק בהערה פיקודית ועדכן לעניין זה את הרמטכ"ל רא"ל אביב כוכבי. ברעם אישר בפני הוועדה שאין תיעוד וההערה הפיקודית לא נמצאה. הוא ציין שהיו מקרים רבים בצה"ל של הערות נזיפה לתתי אלופים.

6.7 התייחסות רס"ן (במיל) צור

רס"ן צור אישר בהופעתו בפני הוועדה את דברי אלון גופמן. הוא ראה את ערוץ הטלגרם של אלמקייס והתרשם מכך שהצד השני עוקב אחריו, ובעקבות זאת הציע לאלון גופמן לפרסם בבלוג את המאמרים שכבר פורסמו בתקשורת הישראלית. "לא באתי אליו [אל גופמן] עם אישור למי שהייתי איתו בקשר" ... "הוא [גופמן] אמר לי רק חומר גלוי ובאמת היינו רק על חומר גלוי" ... "100% מהדברים שהעברתי לאורי אלמקייס היו חומר גלוי. זה גם מה שאמרתי למחב"ם. 100% מהדברים בתפקידו כרמ"ד התרעה הוא היה אמור – לפי הגדרת התפקיד שלו – לעמוד בקשר עם גורמים אזרחיים, ופנייתו בווטסאפ לאלמקייס כדי ליצור איתו את הקשר הזה לא הייתה יוצאת דופן מבחינתו, דבר העולה גם מחקירתו במחב"ם ומדבריו בוועדה. גם קודמו בתפקיד באוגדה נהג כך והדריך אותו לגבי מהות התפקיד בעת שהעביר אותו לידיו. הקשר שלו עם אלמקייס היה ידוע גם לקצין המודיעין של האוגדה ולקצין ביטחון המידע של האוגדה שהיה אחראי באוגדה על ההשפעה. כדבריו, "אני חושב שאם קצין ביטחון המידע של האוגדה, שידע על האירוע, לא אמר לי ולא לרומן שזה לא בסדר – דרשני".

לוועדה גם התברר כי, לאחר שרס"ן צור יצר את הקשר עם אלמקייס ב-26/1/22, הוא קיבל הוראה מקצין המודיעין של פיקוד צפון ב-29 בינואר לנתק את הקשר (לא הוסבר לו מדוע), וכי אחר כך ההוראה בוטלה והוא חידש את הקשר עם אלמקייס. דברים אלה תואמים את דברי אלמקייס בהסכת עם שלומי אלדר (דקה 21:49).

רס"ן צור ציין שלא פגש את אלמקייס, אך אלמקייס סיפר לו שהוא מלש"ב, וקצין ביטחון המידע לא ראה בזה משהו בעייתי, אלא אמר "מצוין. כשהוא הולך להתגייס לצבא... תעזור להביא אותו לאוגדה, שישורת פה".

את המידע שקיבל מאלמקייס ראה צור גם באינטרנט, מידע גלוי. להבנתו, מכיוון שאלמקייס לא ידע ערבית (עובדה שגם אלמקייס עצמו מאשר בראיונות, שהערבית שבפיו היא "הכי בסיסית שיש") הוא

לא יכול היה באמת לעמוד בקשר עם גורמים בצד השני. בתשובה לשאלה אם לימד את אלמקייס לבנות זהויות, כטענתו של אלמקייס בראיונות שנתן, השיב צור שהוא עצמו אינו יודע לבנות זהויות. כאשר אלמקייס שלח לצור דברים שקשורים לפלסטינים ביהודה ושומרון, צור יצר קשר בינו לבין נ' (ששירת באוגדה אחרת) שעבורו המידע היה יכול להיות רלוונטי.

בתשובה לטענת אלמקייס כי הקשר שלו עם צור היה ממש מדקה לדקה, לא פעם ביום או פעם ביומיים. כל יום, כל שעה, השיב צור כי כשהיה קצין באוגדה עבד כ-16 שעות ביממה ובמרבית השעות היה בלי פלאפון עליו. המחב"ם, שידע מספר שבועות לאחר המעצר של אלמקייס על הקשר של צור איתו, ראה את כל ההתכתבויות שלו עם אלמקייס ועברו עליהן עם צור אחת לאחת.

צור לא נחשד בהעברת מידע מסווג. הוא לא הועמד לדין פלילי או משמעתי, לא נרשמה לו נזיפה או הערה פיקודית, וגם לא הורידו לו את הסיווג הביטחוני. בפועל, הוא המשיך לשרת באוגדה למעלה משנה לאחר החקירה עד חודש לפני המלחמה שפרצה 7/10/23. כאשר צור החליט להשתחרר מצה"ל הוא התבקש על ידי המפקד שלו, קמ"ן האוגדה, להמשיך והוא עשה כן מסיבות כלכליות. ב-7/10/23 נסע מהבית לבסיס ושירת באוגדה חצי שנה במילואים, עד אמצע פברואר בערך.

גם ראש מחב"ם אמר שלא מצא קשר בין רומן גופמן לבין המגוון הרחב של הפעילויות שתיאר אלמקייס, בהם הפעלת מקורות, יצירת זהויות בדויות שכל אחת מדברת בעגה ערבית אחרת, כניסה לקבוצות סגורות.

6.8 נקודות רלוונטיות נוספות העולות מהחומרים שנמסרו לכלל חברי הוועדה

החקירה הפלילית בעניינו של אלמקייס נפתחה בעקבות פרסום מידע מסווג בערוץ הטלגרם "עולם החדשות". למידע המסווג לא היה כל קשר עם אוגדה 210 וגם לא עם מפקד האוגדה תא"ל גופמן.

לגבי הקשר של רס"ן צור עם אלמקייס – הוכחה בפני הוועדה הנכונות של דברי רס"ן צור שהקשר נוצר בינואר 2022, לאחר שרס"ן צור ראה את הדיווחים בטלגרם על אירועים בדרום סוריה ולאחר שראה שגורמי המודיעין של האויב עוקבים אחרי הערוץ הזה.

לגבי המאונ"ג תא"ל רומן גופמן – רס"ן צור אישר שהמאונ"ג נתן לו הנחיה כללית בעל פה לעשות שימוש בגורמים הפעילים ברשתות החברתיות ומפרסמים מידע על האירועים בדרום סוריה הן לצורכי איסוף מידע והן לצורכי השפעה. הקצין עדכן בעל פה את המאונ"ג שיצר קשר עם הבלוגר. תא"ל גופמן נתן לו את ברכת הדרך והדגיש בפניו שלא לעשות עבירות ביטחון מידע. רס"ן צור אישר כי גם המפקדים הישירים, קמ"ן האוגדה וגם קצין ביטחון המידע של האוגדה, הכירו את הקשר הנ"ל.

מהחומרים שנמסרו לוועדה עולה כי רס"ן צור שאל את אלמקייס באשר למקורות המידע שלו, והוא השיב שכל המידע שיש לו והוא מפרסם מבוסס על מקורות גלויים, מידע שאוסף מכלי תקשורת ומרשתות חברתיות, וכן מידע מתצלומי לוויין אזרחיים, והקצין היה שולח לאלמקייס קישורים למידע המצוי ברשת האינטרנט בעיקר ברשתות החברתיות והיה כותב לאלמקייס שלדעתו המידע הזה שווה פרסום בערוצי הטלגרם והטוויטר שלו.

החומרים שבידי הוועדה מאשרים את מה שאלמקייס אמר בהסכת עם שלומי אלדר (21:49) ואת דבריו של רס"ן צור כי, לאחר שרס"ן צור יצר את הקשר עם אלמקייס ב-26/1/22, הוא קיבל הוראה מקצין המודיעין של פיקוד צפון לנתק את הקשר (לא הוסבר לו מדוע), אולם אחר כך ההוראה בוטלה והוא חידש את הקשר עם אלמקייס. מהחומרים עולה שהוראת הניתוק ניתנה ב-29/1/22.

מהחומרים עולה כי רס"ן צור פנה לגורמים אזרחיים נוספים עימם עמד בקשר ואסף מהם חומר גלוי, לאו דווקא כזה הקשור באוגדה.

מהחומרים עולה שרס"ן צור הדגיש כי, לאחר מעצרו של אלמקייס, הוא דיווח על הקשר שהיה לו איתו ביוזמתו למפקדיו ולקב"ט האוגדה. עוד ציין כי הוא מחויב לתפקידו ומעולם לא העביר מידע מסווג לאדם שאינו מורשה, הוא יודע שנשאלים על כך בפוליגרף. הקשר שלו עם אלמקייס היה ביידע ובאישור של מפקד האוגדה גופמן.

עוד עולה מהחומרים שבפני הוועדה כי תא"ל גופמן התקשר, זמן קצר לאחר סיום החקירה של רס"ן צור ביום רביעי, 10/8/22, כדי להבהיר שאישר לקצין ליצור קשר עם בלוגרים שעוסקים בסוריה כדי לאסוף מידע וכן לצורך השפעה. לדבריו בהיעדר מענה אחר לצורכי האוגדה, הוא ביקש מרס"ן צור לפעול מול בלוגרים בנושא. תא"ל גופמן הוסיף שרס"ן צור הוא קצין מצוין שעושה עבודה מצוינת והוא ביקש לא לפגוע בו.

6.9 לעניין האמנה לזכויות הילד

האמנה לזכויות הילד אוסרת בסעיף 38 על גיוס קטינים מתחת לגיל 15. בפועל קטינים מתחת לגיל 18 גויסו והשתתפו בלחימה במדינות רבות בכל הזמנים. בשנת 2000 נחתם פרוטוקול משלים לאמנת זכויות הילד, Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the Involvement of Children in Armed Conflict (OPAC), האוסר על המדינות המתקשרות לאפשר לקטינים מתחת לגיל 18 לקחת חלק ישיר בפעולות איבה. ישראל אשררה את הפרוטוקול בשנת 2005. הוראות אלה אינן רלוונטיות לענייננו.

7. סיכום ומסקנות

1. משני הראיונות המקיפים של אלמקייס עולה בבירור שלאמקייס לא היה בשום שלב קשר ישיר עם אלוף רומן גופמן. דבריו של אלמקייס עצמו מוכיחים שמרבית פעילותו לא הייתה קשורה כלל באוגדה 210, שהוא כדבריו הסתייע והפעיל אנשים רבים שלא היה להם שום קשר עם אוגדה 210 או עם רס"ן צור, היחיד מהאוגדה שעימו היה לו קשר. כפי שהתברר מעל לכל ספק לוועדה בדיוניה, החלק של אוגדה 210 בחקירה של אלמקייס היה מזערי. בדיוני הוועדה התברר כי מתוך התקופה של לפחות שנה שבה אלמקייס פעל, הפעילות של 210 נמשכה מ-26/1/22 עד ראשית אפריל, מעט יותר מחודשיים. הטענה, כביכול אלוף גופמן היה היחיד המרכזי בהפעלה של אלמקייס, אינה נכונה.

2. בפני הוועדה הוכח שהחקירה במחב"ם לבקשת השב"כ, נפתחה בשל פרסומים מסווגים בבלוג שלא היה להם דבר עם אוגדה 210, עם רס"ן צור ועם מפקד האוגדה תא"ל רומן גופמן. לוועדה נאמר בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים שהפרסומים המסווגים האלה סיכנו את ביטחון המדינה, גם נפתחו תיקים פליליים בגינם ויש מי שריצה עונש מאסר. להבדיל, הפרסומים הלא מסווגים שכבר פורסמו במרשתת כחומרי רקע, שאלוף גופמן אישר לרס"ן צור למסור לבלוגר שיפיץ בערוץ הטלגרם שלו, לא הייתה בהם שום פגיעה וגם לא חשש לפגיעה בביטחון ישראל. ראייה לכך היא גם העובדה שלאחר החקירה, רס"ן צור שהיה האדם שעמד בקשר ישיר עם הבלוגר, המשיך לשרת בצה"ל באותו תפקיד במשך שנה נוספת, סיים את השירות לבקשתו חודש לפני מלחמת 7/10/23 וביום שפרצה המלחמה התגייס לשירות מילואים באוגדה למשך חצי שנה נוספת. בשום שלב לא הוגש נגדו כתב אישום, לא ניתנה לו הערה פיקודית, הסיווג הביטחוני שלו בצה"ל לא שונה, הוא לא נדרש לסיים את שירותו בצה"ל, והוא לא הודח משירות מילואים. כל אלה אומרים דרשני.

3. לגבי ההמלצה שניתנה למפקד פיקוד הצפון, אלוף אמיר ברעם שיעמיד לדין משמעת את המאוג"ג גופמן על כך שמודיעין 210 ביצעו פעולות שלא בסמכות בנער בן 17 – אלוף ברעם אמר לוועדה כי לאחר שביצע חקירת עומק שהוכיחה לו כי שום חומר מסווג לא נמסר מאוגדה 210 לבלוגר ולאחר ששוכנע שתא"ל רומן גופמן לא היה מודע לזהותו של הבלוגר ולהיותו קטין, החליט להסתפק בהערה פיקודית בלא שהעמיד את תא"ל גופמן לדין משמעת ועדכן בעניין זה את הרמטכ"ל רא"ל אביב כוכבי. ברעם אף ציין שככלל, הוא תמך בפעולות ההשפעה של פיקוד צפון מ-210. לדבריו, הייתה זאת פעולה מוצלחת בצורה בלתי רגילה. הוא הוסיף כי כשאדם מצליח לעשות פעולות טובות יש קנאת סופרים שדורכת לאנשים על הרגליים. היו פה לא מעט מתחים. ההערה הפיקודית לא נמצאת בתיקו האישי של אלוף גופמן והיא גם לא

נמצאת בפיקוד צפון או במחב"ם. בהקשר זה יצוין שבפקודת מטכ"ל 33.0333 נזיפה פיקודית,³ נאמר בסעיף 18:

"כל האמור בפקודה זו אינו גורע מסמכותו הטבעה של מפקד למזוף בחייל הנתון לפיקודו, נזיפה שאינה נרשמת בתיקו האישי".

בהוראה זו יש כדי להסביר את הדברים שאמר אלוף גופמן על מה שקרה בעת שניתנה לו הנזיפה – "אמיר, מפקד הפיקוד, היום מנכ"ל משרד הביטחון, קורא לי למשרד, לא שפט אותי. אמר לי: שב, אני נזף בך על הפרשייה הזאת, אל תעשה את זה יותר, הכל באישור וכן הלאה. אמרתי לו: אוקי, מאה אחוז". גם ראש המוסד דוד ברנע, שהביע את דעתו שכל הערה פיקודית – ללא קשר לעניינו של גופמן שאת פרטיו לא הכיר – צריכה למנוע את קידומו של מי שהערה ניתנה לו, הודה בפני הוועדה שיש הערות פיקודיות שאין עימן סנקציה וזה בסדר. לדבריו, בשל הסנקציה החריפה במוסד בעניין זה, הוא נתן רק הערה פיקודית אחת בעת שהיה ראש המוסד, ואותה הערה אכן הובילה בסופו של דבר לסיום השירות של מקבל ההערה. בצה"ל המצב שונה. תא"ל גופמן המשיך להתקדם בתפקידים בצה"ל ואף קיבל דרגת אלוף בזכות הצטיינותו המובהקת. הרמטכ"ל אייל זמיר, המכיר את אלוף גופמן שנים רבות, אמר לוועדה כי הוא בהחלט חושב שאלוף גופמן עשה מסלול שירות צבאי מפואר, אדם מצוין וראוי מכל בחינה שהיא. הוא הוסיף כי אם לא היה מסוכם לתפקיד ראש המוסד, אז בהחלט היה ראוי ונכון להתקדם לתפקידים משמעותיים בצה"ל לצמרת הכי בכירה ואולי בעתיד גם לרמטכ"ל. בוודאי.

4. אלוף גופמן הביע את צער העמוק על הטעות שעשה באי בקשת אישור לפעולה שבזמן אמת, בין הפעולות הרבות שבוצעו באוגדה, נראתה כפתרון טוב וראוי, לא סיכנה איש ועל פני הדברים לא היה קושי לאשר. דבריו מוצאים אישור מלא בדברי אלוף פיקוד צפון בפני הוועדה.

5. אין אמת בטענה שאלוף גופמן שיקר בחקירה, הכחיש את מעשיו, שינה גרסאות או הפקיר את אלמקייס. כפי שעולה מהחומרים שנמסרו לוועדה, גרסתו של אלוף גופמן הייתה גרסה עקבית בכל השלבים, מראשית החקירות ועד שנמסרה לוועדה. דברי אלוף גופמן, שכאשר ביקש לדעת את זהות הבלוגר לאחר המעצר של אלמקייס, נאמר לו שאסור לו לדעת את הפרטים בשל החקירות האחרות, החמורות בעניין המסמכים המסווגים שנמסרו לידי אלמקייס, התקבלו על דעתנו. לח"מ ברור שלאחר שגופמן נחקר בפרשה זאת, אסור היה לו לקבל פרטים שלא היו ידועים לו קודם לכן וגם לא ליצור קשר עם אלמקייס, מחשש לשיבוש חקירה.

6. אלוף גופמן קיבל את מלוא האחריות על הפעולות שאישר לרס"ן צור לבצע. דבריו אושרו במלואם על ידי רס"ן צור עצמו. בעת החקירות גופמן אף פנה ביוזמתו לחוקרים כדי להבהיר מדוע ראה צורך לבקש את רס"ן צור שיעביר להפצה בבלוג ידיעות שפורסמו כבר בתקשורת. הוא הדגיש שמדובר בקצין מצוין שעושה עבודה מצוינת וביקש שלא יפגעו בו. בפועל, אכן רס"ן צור המשיך בשירותו הצבאי באוגדה באותו תפקיד ובאותו סיווג ביטחוני עד חודש לפני מלחמת אוקטובר 2023, וביום 7/10/23 התגייס לשירות מילואים באוגדה למשך חצי שנה נוספת. ברור שכך לא מתנהל אדם שמתחמק מאחריות והטענה כלפיו בעניין זה משוללת יסוד. אדרבה. שלושת חברי הוועדה הח"מ רואים בהתנהלותו של אלוף גופמן מופת ליושרה וקבלת אחריות.

7. פרופ' דניאל הרשקוביץ, שנחשף לכלל החומרים הסודיים שנמסרו לידי יו"ר הוועדה, לא מצא בחומרים אלה שום דבר שיש בו כדי לפגום בטוהר המידות של אלוף רומן גופמן.

³ הקישור לפקודת מטכ"ל – <https://www.idf.il/media/qwcpm2qh/33-0333.pdf>

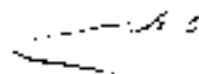
אשר על כן, החלטת הוועדה ברוב דעות היא שיש להודיע לראש הממשלה ובאמצעותו לממשלה כי לא ראינו פגם כלשהו במועמדותו של אלוף רומן גופמן מבחינת סוהר המידות והנושאים אשר עליהם אמונה הוועדה, ואנו מאחלים לו, כהנחיית הקב"ה את יהושע בן נון בעת חילופי המשמרות – "חזק ואמץ".

משה טור
חבר

פרופ' דניאל הרשקוביץ
חבר

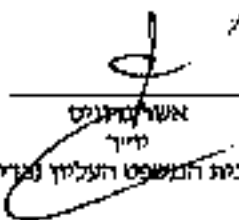
פרופ' טליה אינהורן
חברה

**תמצית חוות דעת יושב ראש הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים, נשיא בית המשפט
העליון (בדימוס) אשר גרוניס**

1. חוות דעתי בעניין בחינת "טוהר המידות" לגבי המועמד אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד הינה מסמך סודי. על כן, לא ניתן להביא את המסמך לידיעת הציבור. חוות דעתם של שלושת חברי הוועדה האחרים מובאת לידיעת הציבור. יצוין, כי שלושת חברי הוועדה חתמו על חוות דעתם עוד בטרם נכתבה חוות דעתי. עתה אביא תמצית של חוות דעתי, תמצית שאינה כוללת חומר סודי.
2. תת אלוף גופמן (כדרגתו במועד הרלוונטי) אישר להפעיל את האזרח הקטין אורי אלמקייס על ידי אוגדה 210, עליה פיקד. בגדרה של ההפעלה נמסרו לאלמקייס חומרים שהועברו על ידו לגורמי אויב למטרת השפעה והונאה. למפקד האוגדה לא הייתה סמכות ליתן אישור כאמור. אף שתא"ל גופמן הפר את הכללים שקבעו מי מוסמך בצה"ל ליתן אישור כאמור, לא ראיתי בהפרה זו משום פגם מבחינת "טוהר המידות".
3. שונים הדברים לגבי הפעלתו של קטין על ידי האוגדה. אני בספק שתא"ל גופמן לא ידע שהאוגדה הפעילה קטין. ברם, לצורך הדיון יוצא אני מהנחה שתא"ל גופמן לא ידע זאת. מפקדה של אוגדה אחראי למעשיה ולמחדליה של האוגדה. מאחר שהפעלתו של אזרח ישראלי קטין הינה פגם חמור ביותר מהיבט ערכי-מוסרי, הרי מדובר בפגם מבחינת "טוהר המידות" שיש לייחסו לתא"ל גופמן, אף שמניח אני שלא ידע עובדה זו.
4. העניין הבא נוגע למתן תשובה לבדיקה על ידי גורמי צה"ל המוסמכים לשאלה האם אלמקייס מופעל על ידי אוגדה 210. האוגדה וספציפית תא"ל גופמן שנשאלו שאלה קונקרטיים לא השיבו תשובה מדויקת וזה תיאור עדין. ברור ופשוט שמדובר בפגם משמעותי מבחינת "טוהר המידות" בעניינו של האלוף גופמן.
5. אף שמפעילו של אלמקייס מטעם האוגדה מסר לו גם חומר מסווג לא מצאתי בכך פגם מבחינת "טוהר המידות" שיש לייחסו לאלוף גופמן. יצוין, כי נמצא שתא"ל גופמן אישר למסור לאלמקייס אך חומר בלתי מסווג.
6. הנושא האחרון נוגע למעצרו של אלמקייס בשל כך שהעביר חומר סודי לגורמי אויב. אכן, אלמקייס מסר לגורמי אויב לא רק חומר שקיבל מאוגדה 210 אלא גם חומר רב שקיבל מאנשי צה"ל אחרים, שכלל לא קיבלו אישורים למסירת חומר. אני בספק אם תא"ל גופמן לא ידע על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע. לצורך הדיון יוצא אני מהנחה שלא ידע אלא זמן רב לאחר מכן. אין ספק שהאוגדה ידעה על המעצר זמן קצר לאחר שקרה. ברור ופשוט שהאוגדה הייתה חייבת להודיע לגורמי צה"ל שביקשו את המעצר כי אלמקייס קיבל חומר מהאוגדה לשם הפצתו. אין זה משנה כלל שאלמקייס קיבל חומר רב מאנשי צה"ל אחרים. המעצר הינו נתון מאוד משמעותי. תא"ל גופמן אחראי באופן מובהק לכך שהאוגדה לא פנתה לגורמים שביקשו שיוצא צו מעצר ולא הודיעה להם שאלמקייס

קיבל חומר ממנה לשם הפצתו לגורמי אויב. בנסיבות העניין אין זה משנה שתא"ל גופמן עצמו לא ידע (וספק שכך הוא) על המעצר זמן קצר לאחר שבוצע. עצם אחריותו מובילה לקביעה שהוא נגוע בפגם גם בעניין זה מבחינת "טוהר המידות".

7. סיכומו של דבר, לדעתי לאור הפגמים מבחינת "טוהר המידות" להם אחראי האלוף גופמן, אין זה מן הראוי למנותו לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים.

אשר קדיש
תפקיד
משאב בנות הנושפט העליון (בירומים)

הנדון: מועמדות אלוף רומן גופמן לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים

החלטת הוועדה – תוספת והבהרה

בהתייחס לדברים שנאמרו בדעת המיעוט של יו"ר הוועדה, שניתנה ביום 12/4/26, מבקשים שלושת חברי הוועדה הח"מ להוסיף התייחסות והבהרה:

התייחסות

1. חברי הוועדה הח"מ השתכנעו באמינותו של ראש מחב"ם אל"מ ג', שהופיע פעמיים בפני הוועדה. בדבריו הוא תיאר את הדברים כהווייתם. כפי שהסביר, החקירה בעניין הבלוגר אורי אלמקייס נפתחה בשל הדלפות מידע סודי לאלמקייס מתוך הצבא, הדלפות שלא היה להן שום קשר לאוגדה 210 ולידיעות שכבר פורסמו בתקשורת, אשר רס"ן צור מסר לבלוגר שיפרסם אותן גם בבלוג שלו. אמינותו של אל"מ ג' ניכרת גם בהסברים המפורטים שנתן לוועדה כמפורט בעמ' 12-14 להחלטתנו. אל"מ ג' לא הסתיר דבר והציג מסכת עובדתית שלמה וברורה שלא נפל בה שום דופי. גם דבריו **שלדעתנו** לא ניתנה לרס"ן צור הערה פיקודית כי הוא סיים את שירותו הצבאי ולא גויס למילואים – דברים שהתבררו מדבריו של רס"ן צור בוועדה כמוטעים – אין בהם כדי להשליך על אמינותו.

2. טענתו של יו"ר הוועדה כי היה על אלוף גופמן ליזום פעולות נוספות כדי ליצור קשר עם אלמקייס ולסייע לו לאחר מעצרו, על אף שבמפורש נאמר לו שלא יעשה כן, אינה מתקבלת על דעת הח"מ.

כפי שצינו בהחלטתנו (בסעיף 6.2), אלוף גופמן ניסה בשני שלבים שונים לברר פרטים על הבלוגר: בשלב הראשון – "במהלך התחקיר הוא [גופמן] שאל לזהות הבלוגר ונמסר לו שאינו רשאי לקבל פרטים עליו בשל קיומן של חקירות מקבילות על אותו בלוגר, במיוחד אירוע מול יחידה אחרת שלא היה לה שום קשר לאוגדה 210, אשר בגללו נפתח התחקיר, לא בשל הכתבות שכבר פורסמו, אשר צור העביר לאלמקייס באישורו של גופמן". בשלב מאוחר יותר – "באשר לפרטים הנוגעים לזהותו של אלמקייס, למעצרו, למשך החזקתו ולמשיכת כתב האישום על ידי הפרקליטות, כל אלה נודעו לו [לגופמן] לאחר כשנתיים עם פרסום הפרשה בתקשורת. באותו שלב הוא חשב לנסוע לפגוש את אלמקייס אך התקשרו אליו מלשכת הרמטכ"ל והמליצו לו שלא יפגש איתו". כלומר, אלוף גופמן דווקא התעניין בשלב הראשון ולאחר הפרסום אף הביע את רצונו לסייע וליצור קשר.

כפי שצינו במסקנותינו (סעיף 5), "לח"מ ברור שלאחר שגופמן נחקר בפרשה זאת, אסור היה לו לקבל פרטים שלא היו ידועים לו קודם לכן וגם לא ליצור קשר עם אלמקייס, מחשש לשיבוש חקירה". אדרבה. אילו פעל בניגוד להוראה שקיבל ובניגוד להמלצה, דווקא אז ניתן היה להעלות נגדו טענות על פעילות בעייתית.

3. באשר לטענה בדבר הפעלת קטין – איש לא טען בפני הוועדה כי אלוף גופמן היה ער לכך שהבלוגר הוא קטין. מי שידעו על כך היו רס"ן צור, מפקדו הישיר קמ"ן האוגדה וקצין הביטחון (קב"ט) האוגדה. העובדה שקצין המודיעין של פיקוד צפון הורה להפסיק את הקשר עם אלמקייס ב-29/1/22, שלושה ימים אחרי שהחל ומיד לאחר מכן אפשר את חידושו, אומרת דורשני. כך גם העובדה שרס"ן צור המשיך לשרת בצבא עד חודש לפני מלחמת חרבות ברזל שפרצה ב-7/10/23, וגם המשיך בשירות מילואים באוגדה במשך חודשים ארוכים מתחילת המלחמה אומרת דורשני.

כפי שציין אלוף ברעם, "כשמדובר בהפעלה/ השפעה כשאינ מידע מסווג והכל נעשה ברשת הגלויה, פעמוני האזהרה פחות רועשים כי לא מדובר בעניין מורכב. פה הסטנדרט פחות חמור". הא ראייה שלאחר שהשתכנע שאלוף גופמן לא ידע שמדובר בקטין, הוא החליט שלא להעמיד אותו לדין משמעתי אלא להסתפק בהערה פיקודית שלא נרשמה בתיקו האישי, כפי שמכותו של אלוף ברעם לפי סעיף 18 לפקודת מטכ"ל 33.0333 נזיפה פיקודית, ואף עדכן בעניין זה את הרמטכ"ל רא"ל אביב כוכבי. אדרבה, אלוף ברעם ציין כי תמך בפעולות ההשפעה של פיקוד צפון מ-210, שהייתה פעולה מוצלחת בצורה בלתי רגילה.

הבהרה

בעקבות פרסומים בתקשורת מבקשים שלושת חברי הוועדה הח"מ להבהיר את הדברים הבאים לגבי המסמך מיום 30/3/2026 –

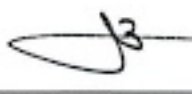
החלטת הוועדה המייעצת התקבלה ברוב דעות שלושת חברי הוועדה הח"מ בישיבה האחרונה של הוועדה ביום חמישי, 26/3/2026, אשר בה השתתפו כל חברי הוועדה. משראה יו"ר הוועדה, נשיא העליון בדימוס אשר גרוניס, שהוא בדעת מיעוט וחברי הוועדה הח"מ איתנים בדעתם, ביקש להיפגש עם ראש הממשלה קודם שיעלה על הכתב את עמדתו. לבקשתו, התקשר פרופ' דניאל הרשקוביץ למזכיר הממשלה, עו"ד יוסי פוקס, בנוכחות כלל חברי הוועדה וביקש בשמו של היו"ר גרוניס שראש הממשלה ייפגש איתו. לחברי הוועדה הח"מ נמסר כי פגישה כזאת אכן התקיימה.

ההחלטה שהתקבלה כבר בוועדה על דעת שלושת החברים הייתה מוכנה כבר ביום ראשון, 29/3/2026, והמסמך הסופי התקבל לאחר תיקוני הגהה ביום שני, 30/3/2026. באותו יום עדכן השופט שהוא אינו חש בטוב וכי רק לאחר שיחה נוספת עם ראש הממשלה יתן את עמדתו. למחרת, ביום 31/3/2026, ביקש היו"ר גרוניס למסור לחברי הוועדה כי בשל עניינים רפואיים הוא יטפל שוב בנושא בתחילת השבוע הקרוב המתחיל ביום 5/4/2026. עוד ביקש לקבל את המסמך שכתבו שלושת חברי הוועדה, תוך שהוא חוזר על מה שכתב (לא ידוע לח"מ למי), שיש להניח שמה שכתבו חסוי. לחברי הוועדה הח"מ נמסר כי הפגישה השנייה עם ראש הממשלה התקיימה ביום ראשון, 5/4/2026. עוד נמסר להם בהמשך כי בכוננת היו"ר להגיש את חוות דעתו ביום 12/4/2026, כפי שאכן קרה היום.

יש להצר על כך שבעוד שלושת חברי הוועדה הח"מ שותקים לגבי ההחלטה וממתינים למסירתה לראש הממשלה, התפרסמו בתקשורת הודעות שקריות המכפישות את המועמד ופוגעות בשמו הטוב והודעות שקריות נוספות לפיהן ראש הממשלה הוא שיזם את הפגישה עם יו"ר הוועדה, שעה שלח"מ ידוע שהיו"ר הוא זה שיזם את הפגישה לאחר שהחלטת הוועדה בעניין כבר התקבלה ברוב דעות. כך גם לגבי הפגישה הנוספת שהתקיימה בין יו"ר הוועדה לבין ראש הממשלה, לאחר שהיו"ר הודיע שיתן את עמדתו רק לאחר פגישה נוספת עם ראש הממשלה.

משה טר
חבר

פרופ' דניאל הרשקוביץ
חבר

פרופ' טליה אינהורן
חברה

אורי אלמקייס (@WorldNewsIL)

21 במאי 2025, תכנית המקור, הסרט המלא

<https://x.com/WorldNewsIL/status/1925255065108889993?s=20>

00:05 דרוקר: כשהפרשה הזאת התפרסמה תחילה בהארץ זה נשמע כמו סיפור דמיוני. אין עובדה אחת בסיפור הזה שנשמעת הגיונית. נער גאון שמפרסם ידיעות ביטחוניות סופר רגישות שמצוטטות בערוצי תקשורת ברחבי העולם. חוקרי שב"כ שמעלימים את הנער מביתו לחקירה קשוחה. קציני צה"ל ששומעים שהנער נעלם במרתפי השב"כ ולא פוצים פה על הקשר שהיה להם איתו. לא מדע בדיוני. זה הסיפור הבלתי ייאמן של אורי אלמקייס מאשקלון שייחשף כאן לראשונה. הנה התחקיר "נער במרתפי השב"כ" שהכנתי עם איתי חם.

00:49 אורי: חמש וחצי בבוקר. אני ישן. אמא שלי מתעוררת מרעש של דפיקות מאוד מאוד חזקות בדלת. מתחילים לשאול אותה: "עם מי את כאן?" היא אומרת לשוטר: "עם הילד שלי". אני מרגיש יד על הכתף שלי, אומר לי: "אורי". ובאותו שלב ממשיכים לזרום כוחות אל הבית, סדר גודל של 11-12 איש. עם כל הכוח שבעולם הוא שולף אותי מהמיטה, מרים אותי באוויר ומניח אותי מולו, עומד. אני באיזשהו חצי שניה של שוק, מנער את הראש, מנקה את העיניים, מנסה להבין מה אני רואה. עומד מולי חוקר שב"כ, שם בדוי אמנון. אומר לי: "בוא תספר לי קצת על ערוץ הטלגרם שלך. בוא תסביר לי מה שאני רוצה לשמוע".

1:50 קריין: זו סצנה שקשה אפילו לדמיין. אנשי משטרה ושב"כ פושטים על בית משפחה באשקלון. עוצרים נער בן 17 מול עיני אימו, מסרבים להסביר למה, ולוקחים אותו איתם.

2:05 אורי: יורדים למטה, חושך עדיין. נכנסים לרכב אזרחי, מפעילים סירנות, יוצאים לדרך, נוסעים לכיוון המרכז. שיירה מאוד ארוכה, לנד קרוזרים, רכבים סמויים, ניידות, כאילו... זה נראה כאילו שיירת ראש הממשלה. (2:23) מכניסים אותי לאיזשהו חדר, מושיבים אותי על כיסא. אני אזוק בכיסא, כלומר, ידיים מאחורה והרגליים קשורות לרגליים של הכיסא. מתיישב מולי בן אדם. הוא שולף דף עם שמונה עבירות, ומקריא לי את סוגי העבירות שאני מואשם בהן – השתייכות לארגוני טרור, סחר בנשק, החזקת אמל"ח, מגע עם סוכן זר, בגידה במדינה, ריגול, פגיעה בביטחון המדינה, החזקת ידיעות סודיות, פרסום ידיעות סודיות. אני פשוט יושב ואני אומר, משהו הזוי קורה פה. (3:07) סיפור חד-פעמי, בלתי אפשרי, לא מציאותי. שמענו על חקירות שב"כ נגד מרגלים, בוגדים, אנשים שהדליפו סודות מדינה. (3:14) מעולם המכונה הדורסנית הזאת לא הופעלה נגד נער בן 17. מצד שני, אורי מעולם לא היה נער טיפוס.

3:29 רונית, אמא של אורי: אורי הוא תמיד ילד מיוחד. תמיד הייתה לו שאיפה לחקור, לדעת דברים מעבר לגיל שלו. מגיל שש אבחנו אותו מחונן.

3:39 גיל קדוש (בת דודה של אורי) תמיד צעד קדימה. מאוד פיקח, מאוד מדויק. חושב עשר פעמים לפני שהוא אומר משהו. שאלה: רציני לגיל? גיל: מאוד. מאוד מאוד.

3:54 בן אוטו, חבר של אורי: בזמן שאנחנו היינו ילדים צוחקים, עושים דברים של ילדים, אורי יותר היה בחור רציני ויותר חד.

4:00 אורי: מגיל עשר בערך אני טניסאי. מתמקצע לאט לאט, משחק באופן מקצועי, תחרויות, מחנות אימונים בחו"ל, עד לרגע של פציעה שבעצם משביתה אותי, פציעה די קשה ביד, שבעצם די גומת את החלום של האופן התחרותי. השגרה הזאת של הטניס, חמישה אימונים בשבוע, חמש שעות כל יום, לא משאירה לך בדיוק זמן להתעדכן, לצאת, לקרוא. (4:25) אני בן אדם שתמיד אהב מאוד אקטואליה, תמיד היה חשוב לי לדעת הכול, סקרן, להתעדכן, להיות תמיד זה שנמצא ויודע, בעיקר בנושאי הביטחון, אני גר באשקלון, זה משהו שהוא נוגע, הרבה אזעקות, הרבה פיצוצים, תקיפות.

4:44 קריין: ממש לפני דקות אחדות נשמעת אזעקה באשקלון כאשר ראש הממשלה בנימין נתניהו, נמצא בכנס לקראת הפריימריז שעתיד להיערך מחר. ראש הממשלה הורד מהבמה והועבר למרחב מוגן. בהאא אבו אל-עטא.

5:00 אורי: לא נכון. שאלה: לא? ג'יהאד איסלאמי. אורי: נכון, בהאא אבו אל-אטא זה לא הבן אדם, בהתיי [בכתוביות תיקנו בהיתוני], חליל בהתיי [בכתוביות תיקנו בהיתוני], הוא אחראי על הירי. באיזשהו ערוץ די

גדול בטלגרם יש קבוצת דיונים, הם טוענים שיש תקיפה בחאן יונס בצפון הרצועה, של איזה אתר, ואני מתקן אותם שחאן יונס זה בדרום הרצועה ואת השם של האתר. (5:15) ופונה אליי בחזר בשם קובי, אומר לי: "שלום, ראיתי שאתה מתמצא בענייני ביטחון, ויש לי ערוץ חדשות חדש של מאתיים עוקבים, ואני אשמח אם תוכל לבוא ולעזור לנו לדווח".

5:30 קובי (?), לשעבר מנהל ערוץ "עולם החדשות" בטלגרם – מההתכתבויות הראשונות שלנו בטלגרם כבר הבנתי שמדובר במישהו מאוד חד, מישהו מאוד מפולפל. כתב: לא ידעת שמדובר בילד בן 16. קובי (?): לא היה לי מושג, ומתחילים לרוץ.

5:45 קריין: "עולם החדשות" הוא אחד מבין לא מעט ערוצים שנפתחו בשנים האלה על ידי חובבי אקטואליה באפליקציות טלגרם. מתפתחת ביניהם תחרות. מי יביא את המידע הכי מפורט והכי מיוחד על אירועי השעה. יסחוף אחריו יותר עוקבים.

6:06 שאלה: כמה שעות ביום אתה על זה במוצע?

6:09 אורי: 24/7, אין לזה שעות. הייתי מחובר לזה באמת כל היום.

6:18 שאלה: אתה גם לומד, לא?

6:20 אורי: נכון, לומד. אמנם לא הייתי מגיע הרבה לבית הספר, הייתי מחסיר המון.

6:22 בכיר בחברת מודיעין: היה מוכשר, כמו שד, היה מאוד מרשים, בגלל הגיל.

6:26 אורי: נהיה אובססיבי לזה. זה משהו שמביא לי אדרנלין, שאני רואה שאני מצליח בו.

6:37 יוסי אלעזר, מנהל ערוץ הטלגרם "העולם הערבי": כילד בן 16 או 17 ההבנה שלו הייתה עמוקה מאוד בעולם הערבי. הוא כשרוני מאוד. פשוט מתחיל לתת צרור של דיווחים, והראה יכולות שהן מעבר לכל מה שנתקלתי בעולם הטלגרם.

6:57 אורי: התאוצה של הערוץ היא לא נורמלית. יש לפרסומים שלי מאות אלפי ומיליוני צפיות.

7:07 קריין: הפרסומים של אורי מתפרשים על כל המזרח התיכון. כאן, למשל, בכתבה על פרויקט יוקרה בלבנון, הוא כותב, בדירות ובבתים השונים שבמתחם הגדול חזבאללה מאחסן אמל"ח בעיקר רקטות

7:20 יוסי אלעזר, מנהל ערוץ הטלגרם "העולם הערבי": רציתי לדעת מאיפה הוא הביא את המידעים האלה, היה אומר – יש לי את המקורות שלי וזהו.

7:29 קריין: בספטמבר 2021 כותב אורי על מחנה בטהרן, שמשמרות המהפכה מארחים בו מחבלים שונים. שלוש שנים אחר כך התברר שבמקום הזה התארח איסמעיל הנייה בלילה שבו חוסל.

7:42 טל בארי, ראש מחלקת מחקר, מרכז "עלמא": התחושה הייתה שהוא יודע יותר מדי. הוא יודע דברים שהוא לא אמור לדעת.

7:46 קריין: כשצה"ל עוצר דיגים בעזה בחשד להברחת אמצעי לחימה, הוא מפרסם מידע מפורט על העצורים, והעוקבים שלו נדהמים. (הדיגים העצורים: 1. מחמוד נביל אלברדויל; 2. מחמד אסעיד אבו בטון; 3. ח'ליל אימו אלברדויל; 4. מחמד אימן אלברדויל; 5. מימד אבראהים אלברדויל; 6. אבראהים הוישל אבו עדואן). מאיפה הם מקבלים את המידע? תשמעו, אתם מטורפים.

8:00 הוא לא חשף את המקורות שלו. קריין: שאלת אותו? שאלתי אותו. קריין: מה אמר לך? – מהרשת.

8:04 אורי: אחרי שהערוץ צבר תהודה די רחבה בעולם, נכנסו אנשים בדרך גבוה בקהילת המודיעין הישראלית – עמוס ידלון, ראש אמ"ן לשעבר.

8:23 קריין: באפריל 2021 שמים עין על העבודה של אורי גם בכלי התקשורת הגדולים בארץ.

8:35 אורי: מגיעות אגב באותו יום שתי פניות גם מוויינט וגם מחדשות 12, שאבוא לעבוד בדםק לענייני ערבים. לאורך כל הזמן אני מבהיר שאני בן 16, פשוט חשבו שאני מתלוצץ. החלטתי לקבל החלטה ולנסוע לחדשות 12. הייתה לנו פגישה של שעתיים בנווה אילן.

- 8:50 אילן [תמונה של אהוד יערי שמדבר בחדשות 12 כנראה], אומר לי ידידי הצעיר אורי אלמקייס, שעוזר לנו: התקיפה היא על הבית של מפקד חטיבת רפית. אנחנו אומרים תודה לחברי הצעיר אוריאל אלמקייס שהביא לנו את התמונות האלה".
- 9:01 אורי: אהוד יערי הוא היה מדבר איתי המון, גם שיחות וידיאו, שואל לשלומי, לקח אותי מעין סוג של פרויקט. ובמקביל אני מתחיל מיונים לאמ"ן, להגיע לחטיבת המחקר, להיות חוקר, משהו שרציתי כל החיים. אני כבר מודיע לאהוד שהתחלתי את המיונים ושאיני מעדיף להימנע מקשר עם עיתונאים. הוא מקבל את זה ונותן לי את הברכה שלו, ואני ממשיך הלאה.
- 9:31 קול אישה: מוזדאת שראיתי כנף משולשת (?), טיל באוויר, מיד עדכון על הביצוע. קול גבר: קבל, יש הפלה מקבינט אחד.
- 9:36 באזור חודש פברואר ב-2022 יש דיווח על שני כטב"מי נפץ מסוג שאהד 136, שמיוזמים באזור ארביל, אזור מערב עיראק, צפון מערב עיראק.
- 9:51 קריין: זה הסיפור ששם את אורי, בלי שהוא יודע בכלל, על הרדאר של קהילת המודיעין הישראלית.
- 17/2/2022 09:59 – איראן באופן תקדימי משגרת כטב"מי נפץ לעבר ישראל.
- 10:05 בני גנץ: אנו מעריכים שמטרת השידור הזה הייתה להציג אותם ברצועת עזה או באיו"ש ולהעביר באמצעותם אמל"ח. המשימה הזאת הוכשלה.
- 10:20 אורי: לילה או שניים לאחר מכן – מדווחים בכרמאנשה, בעצם מערב איראן, על סדרה של פיצוצים לאחר רעש זמזום.
- 10:23 דרוקר: מי מדווח? אורי: מספר מקורות איראניים שגרים שם באזור.
- 10:30 קריין: ימים ספורים לאחר הדיווחים על קולות הפיצוצים המסתוריים, אורי חושף מה עמד מאחוריהם. בתגובה לשיגור אותם כטב"מים מאיראן הותקף על ידי המוסד מבנה המשמש לאחסון הכטב"מים בסיס הלוגיסטי שבמערב איראן. נזק בד נגרם לאתר ולכטב"מים שאוחסנו בו. אורי: זה צובר תאוצה. זה מגיע לחדשות, זה רץ בכל העולם, כל מקום. קריין (10:52): ב-2022 זו דרמה ענקית. ישראל תוקפת לראשונה באיראן. ומי שעולה על זה לפני כלום, לא ברור איך, הוא בחור בן 17 מאשקלון.
- 11:02 מצטטים פרסומים – (בעברית) התפרסם שלפני חודש ישראל השמידה בתקיפה אווירית מאות מל"טים בעומק איראן. (פרסום באנגלית): ישראל תקפה בסיס מל"טים במערב איראן. (בערבית): שישה מל"טים ישראליים שוגרו בחודש פברואר האחרון מכורדיסטן העיראית לעבר בסיס בכרמאנשה האיראנית. נזק נגרם לבסיס.
- 11:25 אורי: ואפילו סוכנות נור שזו סוכנות שמזוהה עם המשטר האיראני, מוציאה הכחשה למקרה.
- 11:32 קריין: האיראנים מכחישים. אבל (11:36) אישור ללונדון הידיעה מגיע דווקא מצד ישראל, ובדרך מאוד לא שגרתית.
- 11:41 – אורי: אני מקבל בעצם ממתקפת הלייקים עוקב ולייק משמרית מאיר, שהיא היועצת דאז לראש הממשלה בנט. קריין: הלייק המפתיע מצמרת המדינה מאוד מרגיז את ראש המוסד דדי ברנע, שמאשים את היועצת שמרית מאיר בחוסר אחריות.
- 12:02 – אורי: ואני מבין שפשוט הייתה פגישה מצומצמת של ראש המוסד, שמרית מאיר וראש הממשלה בנט. ראש המוסד חקר על הנושא, בדק והחשיפה מאוד מאוד הפתיעה אותם. שאלה: התלהבת? אורי: כן, אם היא עשתה לייק לפוסט הזה אז זה סוג של אישור. הדבר היה ונברא.
- 12:24 – קריין: במאי 2022, מעט אחרי החשיפה יוצאת הדופן על התקיפה באיראן, מפרסם אורי חשיפה נוספת, הפעם בנוגע לתקיפה בסוריה.
- 12:37 – אורי: אני מפרסם באמת שהיה אירוע חריג, שסוללת אס-300 ירתה על מטוסי חיל האוויר, ובתגובה הם יצאו לגל תקיפות שני והשמידו אותה.

12:44 – קריין: אירוע חריג בלשון המעטה. סוללות טילי האס-300 בסוריה תופעלו על ידי כוחות רוסיים. אורי מדווח על עימות ישיר בין רוסיה לחיל האוויר. סופר רגיש. החומרים נאסרו לפרסום על כלי התקשורת הממוסדים אבל אורי חושף: לאור הפגיעה באתר האחסנה של סוללת הנ"מ מערבית ל... ניתן להבין כי רוסיה הפעילה לראשונה את מערכת ההגנה האווירית המתקדמת אס-300 כנגד מטוסי חיל האוויר הישראלי. כמה עיתונאים זועמים על הפרסום, ומתחילים לרחרח איך הוא התאפשר. עם או בלי קשר, כמה ימים אחר כך פושטים על בית משפחת אלמקייס באשקלון חוקרי המשטרה והשב"כ.

13:33 – אמא של אורי: מבהיל, מפחיד. מישהו מוכן להסביר לי מה קורה? למה אתם כאן? הייתי בהלם. לא הבנתי מה קורה. הוא יצא איתם. אמרתי לו: "אורי, לא לדאוג, אנחנו מאחוריק. כל מה שיהיה אנחנו נהפוך עולמות כדי שאתה תגיע הביתה והכול יהיה בסדר".

13:52 – החבר בן אוטו: שלחתי הודעה לאורי ולא היה מענה. יום למחרת היה את הבגרות בעברית וכשראינו שאורי לא הגיע כבר זה היה קצת מוזר. עבר יום, עברו יומיים, עברו שלושה ימים, שמנו לב שאין אורי, בלעה אותו האדמה.

14:13 – עו"ד דין כוכבי (מייצג את אורי עם עו"ד אורית חיון): אני מקבל טלפון מחבר מאוד טוב של אחי. אומר לי, תקשיב, יש איזו בעיה עם בן משפחה שלי, אני צריך את העזרה שלך. אני לא יודע יותר מדי. הבנתי מאמא שלו שהוא נעצר. בוא, תעזור. אורית חיון: ילד נעלם מבית הספר ולאף אחד אסור לדעת למה, זה קצת הזכיר ממש משטרים חשוכים. לא נתנו לו לראות עורך דין, והכול היה עטוף במין כזה אסור לכם לדעת והכל כזה נורא סודי. אסור להגיד להורים, ואסור להגיד לאף אחד, ובכלל אסור להגיד שהוא נעצר.

14:51 – קריין: כל זה קורה שנתיים וחצי לפני שטיפול דומה ניתן לדובר ראש הממשלה, אלי פלדשטיין. אבל במקרה הזה איש לא מתגייס לטובתו של אורי.

15:01 – דין: כשאומרים לי את השם של המתקן שהוא נמצא שם אני יודע מה קורה במתקן הזה.

15:10 – אורי: אוזקים אותי ידיים, רגליים, מאוד במפתיע, מאוד במהירות, ומתחילים להעלות אותי במדרגות יוצאים שני אנשים, ישר אני מזהה אותם, שני מחבלים שהיו שותפים לפיגוע הגרזינים ביישוב אלעד. (מקרינים: שלושה בני אדם נרצחו וארבעה נוספים נפצעו, שניים מהם באורח קשה בפיגוע שאירע בצאת יום העצמאות). אני זוכר איך הם היו נראים כשעצרו אותם, כי תרגמתי את החקירה שלהם מערבית לעברית, והם לא דומים לעצמם. הלסת של אחד מהם נמצאת ממש בחוץ, היא שבורה. אני מבין לאן הגעתי. אני מבין שזה לא מתקן שגרתי, שכאן לא אוספים את המודיעין מהמחשב. שמים לי על הראש מסכה כזאת כדי שאני לא אראה, תוך כדי שאני עם המסכה ואני מובל לאיזשהו מקום מאוד מאוד קר, מתחיל לשמוע סדרה של מנעולים מאוד מאוד כבדים נפתחים אחד אחרי השני. מקבל דחיפה קטנה לבפנים. נכנס עם הראש בתקרה מאוד נמוכה, והדלת נסגרת. המנעולים ננעלים אחד אחרי השני, ואומרים לי: "אתה יכול להסיר את המסכה". מוריד אותה. תא מטר ושישים לרוחב בערך, מטר ושישים לאורך ולגובה, אין בו כלום, כולו אפור, מאוד מאוד קר, חנוק, כתוביות על הקיר בערבית, והדבר היחיד שיש בו זה חור ברצפה שמשמש אותך לצרכים. תא שבי לכל דבר ועניין. אתה שומע צרחות בערבית, קללות, הטחות, מכות. כל הזמן יש אור בתא למעלה, מטרה מאוד מאוד חזקה, ובארבע בבוקר יש הבזק ואתה מתחיל לשמוע פתאום קולות בערבית. תפילה, ארבע בבוקר, תפילת פג'ר. אתה מרגיש בתוך מסגד. אין שום יהודי במתקן, אני היחיד שיש לו על התא מעין מגנטים כאלה שרשום: קטין, יהודי, לא מסוכן.

17:26 – קריין: מהחקירה הסמויה שניהלו בשב"כ בשבועות שקדמו למעצר, עלה החשד שהפרסומים המרשימים של הצעיר מאשקלון לא הגיעו רק בזכות חריצות וכישרון, אלא גם באמצעות הדלפות היישר מהלב של אגף המודיעין בצה"ל.

17:42 – ידיעה: אנחנו פותחים קודם כל עם הפרשה הביטחונית החמורה באגף המודיעין. איש מילואים נעצר בחשד שמסר ידיעות סודיות לנער וגרם לנזק ביטחוני למדינת ישראל. זו פרשה חמורה שגרמה גם לנזק בליבת העשייה המודיעינית של מדינת ישראל.

18:00 – קריין: המצב של אורי מסתבך עד מעל הראש כשאותם חיילים מאמ"ן מאשרים בחקירותיהם שמסרו לו מידע סודי. החוקרים מאשימים את אורי שהמידע שפורסם פגע בתכניות הצבא, חיבל באיסוף המודיעין ואף היה עלול לסכן חיי אדם.

18:17 – משהו: במערכת הביטחון מספרים על פגיעה אמיתית בביטחון המדינה וגם המניע מכעים: הרצון לרוץ ולספר לחבר'ה.

18:27 – קריין: ההתכתבויות הפרטיות בין אורי לבין אותם חיילים והידיעות שפורסמו על ידיו בערוץ הכילו באמת מידע אינטימי ממש על דמויות בולטות באיראן ובארגוני הטרור ועל מבצעים סודיים של צה"ל.

18:41 – אורי: אני נכנס לחקירה והפעם גם יש דפים על השולחן. ערימת דפים בערך בגודל כזה, מאות דפים. בכל דף יש איזה חמש, שש ידיעות. אני מצליח לראות שרשום "חמור מאוד", "חמור", "יכול לגרום למשבר מדיני" ושם מתחילה החקירה האינטנסיבית. שואלים אותי ידיעה, ידיעה, מה אני מגיב? איך אני מוכיח שהיא לא מסווגת? היו שם באזור 1000 ידיעות.

19:09 – דרוקר: כמה זמן לקוח לכם לעבור על אלף ידיעות? זה לא יום אחד.

19:12 – אורי: חודש. דרוקר: חודש? אורי: חודש. דרוקר: וואו.

19:27 – אורי: נסיגות פסיכולוגיים להרתיע אותי. הרבה צרחות. הטחות בשולחן. באיזשהו שלב בוכה בחקירה. בסוף החקירה אומר לי: כדאי לך להפסיק לשקר לנו. יש לנו אינדיקציה שאתה מסתיר דברים ואנחנו יודעים הכול, אז בוא, תשתף איתנו פעולה, אחרת זה יעלה לך ביוקר.

19:54 – קריין: הטענה של אורי מהרגע הראשון הייתה טען שאת כל המידע הסודי כביכול הוא מצא גלוי באינטרנט.

20:05 – דין: מעל עשרים יום שהוא בחקירות. פעם אחת לא פתחו את המחשב ואמרו לו: "בוא תראה לנו מאיפה הבאת את החומרים". דרוקר: והוא מבקש גישה למחשב? דין: מבקש. והם כל פעם שהם שומעים את זה הם מנסים להעביר הלאה את השאלה הבאה.

20:19 – דרוקר: גם את טיעון ההגנה המרכזי של אורי החוקרים לא ממש בדקו לעומק. אפשר להבין אותם. הוא היה סופר מבין עבור המערכת.

20:28 דין: שואל אותו: "תגיד, מה יש עוד מעבר לחשדות שהם מטיחים בך? עם מה אני יכול לעבוד?"

20:35 – ואז הוא אומר: "תשמע, יש שניים שאני הייתי מתכתב איתם, אחד מפיקוד צפון ואחר מפיקוד מרכז והם הפעילו אותי". אני אומר לו: "מה הפעילו אותך? אתה ילד בן 17. אוקיי. זה הבסיס של החקירות שלך. אתה נחקר על ידי השב"כ? אתה והם באותו צד?"

20:58 קריין: הסיפור הלא ייאמן הזה עוד ישנה בהמשך את התמונה כולה ואת גורלו של התיק הזה. זה (21:07) סיפור שמתחיל ב-4/26/2022 חודשים לפני שאורי נעצר.

21:18 – קריין: רס"ן צור, קמ"ן שולח לאורי, אז עדיין קטין, הודעה: מה שמע, אורי? אהלן צור, מכירים? אני קצין במודיעין. אם יש לך שאלות, מוזמן לדבר איתי. אורי: ואני ממשיך לשאול למה פנה אליי, מאיפה הוא קיבל את המספר, יותר מתחקר אותו. מדובר ברס"ן באמ"ן, ראש מדור, שזה הבן-אדם. הבן-אדם באמת קצין מודיעין. מאז החודשים יוני-יולי האחרונים, בצה"ל מזהים שינוי במאפייני הפעילות של חזבאללה בגולן, ובחשאי הוא מקים את תשתית הטרור – "תיק הגולן".

21:50 – רס"ן צור היה אחראי באותה תקופה באוגדת רמת הגולן על הטיפול המודיעיני באיום הזה של התחזקות חזבאללה ואיראן בדרום סוריה.

22:04 – 13/5/2022 – צור מזהה בערוץ הטלגרם הפופולרי של אורי אמצעי יעיל להעביר דרכו מסרים להשפיע על האויב שמעבר לגבול.

אריק ברבינג (האריס), לשעבר ראש סייבר בשב"כ – אם לאותו בחור העוקבים שלו הם איראנים או שלוחי איראנים אז אני יכול למצל את הציר הזה כדי להעביר להם גם סוגי מידע אחרים. זה השפעה, influence כן.

22:29 – קריין: צור מסביר למאו"ג דאז רומן גופמן, היום מזכ"צ רה"מ, שאם הוא רוצה להגיע לאוזן של אנשי החזבאללה ומשמרות המהפכה ערוץ הטלגרם של אורי יהיה יותר אפקטיבי מכלי התקשורת הרגילים.

22:44 – קריין: לפי נוהלי הצבא פעילות כזו מול אזרחים אסורה אבל תא"ל גופמן נותן לצור אור ירוק.

22:50 – אורי: צור אומר לי: "אני רוצה להתחיל מבצע כלשהו שבמסגרתו אני אעביר לך חומרים מעניינים בלשוננו על גורמים בזירות מסוימות שאני ארצה שתפרסם"

23:01 – אורי: ובאמת צור מתחיל להעביר לי חומרים.

23:08 – קריין: תחילה מעביר לו חומרים שכבר פורסמו על כפר בדרום סוריה שאיראן וחזבאללה התבססו בו ורומז לו להעלות כתבות בנושא.

23:16 נתניהו: יש לי מסר ברור לאיראן ולחזבאללה, אנחנו יודעים מה אתם עושים, אנחנו יודעים איפה אתם עושים זאת.

23:23 – קריין: כדי להבהיר לאויב עד כמה אנחנו יודעים, צור מעודד את אורי לחשוף בערוץ שלו פרטים אישיים של מחבלים שונים: פעיל חזבאללה, שם, מספר טלפון, תמונה, פועל באזור... המפקדה שלו... נ"צ. זה יכול להיות חזק. פרסום כזה הוא טוב [לא ברור שקשור לרומן]

23:43 אהוד ברבינג: זה מסר של חשש והפחדה, כן? אני יודע עליך משהו, ולפעמים אני יודע עליך פרט אינטימי ואני מפרסם את זה. זה מאוד מאוד מלחיץ. היא גורמת לך שאתה משנה את הפעילות שלך.

23:56 – אורי: יש לי הרבה תהודה בקהל הערבי עם ערוץ הטלגרם, וכל מידע שאני מפרסם עובר דרך סוכנויות תקשורת ערביות, דרך ארגוני טרור שמנטרים את הערוץ. יש מי שקורא, יש יעד.

24:08 – קריין: הכתבות של אורי זוכות להד בעולם הערבי, צור מתלהב, תותח, אתה בעל ידע רב, מרשים מאוד, חזק, כל הכבוד אחי. **משמיעים הקלטה (24:20): "כבוד גדול ש"נורס אל דראסת" (מכון מחקר) מצטט אותך". (מי מדבר?) בהחלט כבוד גדול. המשך ההקלטה (מי מדבר?) – יש לו איזה שישים אלף עוקבים, לדעתי שישים ומשהו.**

24:31 – קריין: בשלב מסוים, הקשר המוזר הזה, רס"ן באמ"ן שמפעיל נער, תלמיד תיכון, כדי להילחם פסיכולוגית בחזבאללה ובאיראן, הקשר נראה כנראה בעייתי לכמה גורמים בצבא.

24:45 – אורי: יש איזשהו רגע די בתחילת ההפעלה שהוא אומר לי: "קיבלתי הוראה מלמעלה לחדול מהקשר".

24:53 – מקריאים הודעה מצור: נדרשתי לנתק מגע. לצערי, זה מעליי. לא דיברנו, אתה לא מכיר אותי. אם ישאלו – לא מכירים. אתה ראית דברים ברשת ותו לא.

25:03 – אורי: אני אומר לו, "אוקיי, בסדר גמור". עוברות 24 שעות והבן אדם חוזר לאותו קשר.

25:11 – קריין: צור ממשיך את הקשר, אולי כי הוא מגלה שאפשר להפיק מאורי הרבה מעבר למה שהוא חשב בהתחלה. התברר שהנער מאשקלון יודע לא רק לנתח חומר באינטרנט, אלא גם לייצר לעצמו מקורות מידע בסוריה.

25:29 – אורי: זה מקור סורי שעקבתי אחריו ויכולתי להפעיל אותו בכל רגע **מכיוון שהוא היה שולח לי תיעודים פשוט כעוקב של הערוץ**. יש לו חברים במקומות מסוימים שיודעים לאסוף את המודיעין בין אם זה חזבאללה ובין אם זה משמרות המהפכה, בין אם זה אפילו צבא אסד. צור מזהה את הפוטנציאל 25:45 – **ומשם מתחיל כל עניין ההפעלה.**

25:51 – מקריאים התכתבות בין צור לאורי – צור: יפה שאתה מפעיל מקורות. יודעים שאתה ישראלי? אורי: מאמין שכן. רוצה שאשאל את המקורות הסוריים שאלות עבורך? צריך משהו? צור: זה בהחלט מעניין אם יש להם מידע על לבנונים או איראנים שמסתובבים בדרום סוריה. הכי הרבה חסר לי: שמות, תמונות ומספרי טלפון של מברחי סמים מסוריה לירדן.

26:09 – דרוקר: צור מעביר דרך שאלות. אורי: נכון.

26:12 – מקריאים הודעה מצור: האם אתה מכיר אנשים מחזבאללה או מאיראן שמסתובבים בדרום סוריה? אם כן, מאיזה כפר? (שם, פייסבוק, מספר טלפון). מקריאים הודעה נוספת מצור: האם אתה מכיר סונים שעברו או עוברים תהליך הפיכה לשיעים? ועוד הודעה מצור: מי מאנשי דיכזיה 4 עוסק בהברחות וסחר בסמים בדרום סוריה?

- 26:31 – קריין: כשהמקור הסורי שולח תשובות, אורי מרוצה עד הגג. הוא ממש בעיה למשטר אסד. פותח עליהם חופשי, מקושר למלא אנשים.
- 26:39 – מקריאים הודעה מצור: מדהים. משמיעים הקלטה מצור: תודה רבה רבה. [את ההמשך שומעים מהר ומטושטש] פרטים מפקדות ופעילי חזבאללה בסוריה באזור חומס ואבו כמאל. תודה רבה.
- 27:00 – אורי: לאט לאט המידע נהיה הרבה יותר קונקרטי. הופך להיות דו"חות מודיעין מפורטים. מספרי טלפון, תעודות זהות, מיקומים, שיטות פעולה.
- 27:05 משמיעים הקלטה של אורי: בדיוק עכשיו דיברתי איתו. הוא אמר שישלח לי עוד כמה דו"חות גדולים בחודש הקרוב. הם עובדים עכשיו על איסוף מודיעין על כל המיליציות האיראניות באזור של סוריה. וביקשתי שישלח לי עוד מידע בעיקר על חזבאללה בגולן, כל העניין של מפקדת הדרום, "תיק הגולן, כל העניין הזה שמה שישלח לי עוד פרטים.
- 27:30 – דרוקר: אתה מתכתב עם כל מיני גורמים עוינים. אתה לא מת מפחד, אורי?
- 27:32 – אורי: לא. אני באותו שלב בטוח שאם אמ"ן מפעיל אותי הוא מספק לי גם מעטפת הגנה.
- 27:40 קריינית מהטלוויזיה: 11 נרצחים בשלושה פיגועים בתוך שבוע. גל הטרור לא עוצר. בדקות האחרונות דיווח על פיגוע נוסף, הפעם בירושלים.
- 27:51 – אורי: במהלך אותו מבצע הפעלה עם צור, התחיל גל פיגועי טרור מאוד מאוד רצחני בשטחי הארץ. אני מעוניין לעזור אבל שנינו מבינים שזה לא תחום העיסוק של צור. הוא מפנה אותי לנתנאל, נגד בפיקוד מרכז שמתעסק בעניין הפיגועים.
- 28:11 מקריאים הודעה של נתנאל: "תקשיב, אחי, תשלח לי דברים שהם אקטואליים ורלוונטיים ואני אעביר להם".
- 28:16 – אורי: שלחתי לו פרופילים של מאות מחבלים פוטנציאליים, עם הוכחות עם שיוכים ארגוניים, עם תעודות זהות, מיקומים, בתים.
- 28:23 – דרוקר: אבל איך אתה עושה את זה? אתה נכנס לפייסבוק ומה?
- 28:24 – אורי: פשוט פותחים משתמש פיקטיבי, מוסיפים לו כמה תמונות לאורך זמן כמובן, שייראה אמיתי, ולאט לאט מתחילים להיכנס לקבוצות של מקומיות שיכולים לראות פה דוגמה, זה בא אדם שקוראים לו סייפן אבו אלפוז. ברגע שאנחנו מזהים שיש לו נשק, אנחנו מתחילים לבצע אחריו מעקב.
- 28:44 – קריין: בין השאר מאתר אורי בדרך יצירתית גם פעיל מרכזי ב"גוב האריות", התארגנות הטרור המשמעותית שצמחה במחנה הפליטים ג'נין.
- 28:54 – אורי: אני מזהה אותו בהתחלה דרך שמשה של רכב, זה משהו שנראה לעין ואני רואה שיש לו אם-16 ביד. באיזשהו שלב אני מזהה חנות באמצע כיכר, אני עוצר את הלייב, מגביר את הבהירות, מנסה למצוא את השם, מוצא את השם של אותה חנות, מחפש אותה בגוגל, רואה שזה חנות דגים באזור קלקיליה, מוצא את המיקום המדויק שלה ב"גוגל מפות", משם אני לקוח את הנ"צ ומתחיל להתחקות בהפרש אחר כל מסלול הנסיעה שלו בלייב.
- 29:28 – שאלה לאריק ברבינג: זאת עבודה שעוזרת למערכת הביטחון, לשב"כ? אריק ברבינג: עוזר מאוד, עוזר מאוד.
- 29:30 – אורי: ברגע שאני מעביר את אותן 100 ההפללות הראשונות, הוא ישר רושם לי: "קיבלתי, מועבר לשב"כ".
- 29:38 – מקריאים הודעה מנתנאל: בשלישי הולכים לשבת בצוות מודיעין מיוחד באוגדה, למצות את מה שאתה שולח. אשמח לעוד. צריך לשלוח אותך למוסד. אמרתי לצור שאנחנו מעבירים הכל לשב"כ. נמשיך ככה ונתפוס עוד ועוד דגים.
- 29:52 – איתי: התרגשת מזה? זה עשה לך התרוממות רוח?

- 29:55 – מאוד. בוא נא. אני בגיל 16 עוד לפני הצבא, ואני עושה פה פעולות שוואלה מסכלות פיגועים, בין אם זה בתוך הארץ, מחוץ לארץ, וזה מציל חיים של אנשים, זו התחושה הכי טובה והכי עילאית שיש.
- 30:14 – קריין: חזרה לחדרי החקירות. לאחר שאורי סיפר שהפעילו אותו, הוחלט בפרקליטות להנחות את המשטרה לפנות לצה"ל ולברר את העניין. לטענת המשטרה, צה"ל השיב: לא הייתה שום הפעלה, אורי משקר". החוקרים מסתפקים בזה וממשיכים הלאה.
- 30:35 – אורי: "אני מבקש, יש לכם את הטלפון שלי, בואו תוציאו את כל ההתכתבות עם צור, בואו נעבור שיחה שיחה ותראו שהפעלתם אותי". אני אומר, וזה נכנס מאוזן ויוצא מאוזן, וככה כל פעם כשאני מזכיר את השמות צור ונתנאל, וזה הולך וזה פשוט נעלם.
- 30:50 עו"ד אורית חיון: הוא כלוא במין מעגל כזה של חקירות ממושכות, כל היום, כל היום, שהוא אומר את הדברים ומרגיש שלא מקשיבים לו, ומטיחים בו שוב ושוב את אותם דברים.
- 31:08 – אורי: אני עובר לכלא אופק, כלא לקטינים. אני בבידוד מוחלט. אני באגף שלם שיש בו קומה שהיא רק שלי. אני לא יוצא לחצר כמו שאר העצורים. כלומר אין לי את הזכויות הבסיסיות שיש לכל עצור. גם תנאי ההיגיינה של האוכל עם נמלים, עם חרקים, ירדתי שם 14 ק"ג ב-44 ימים.
- 31:32 – אורית חיון: הוא במצב נפשי מאוד סוער. הוא מפוחד. הוא ילד, פחות מגיל 18, בלי אבא, בלי אמא. אנחנו הקשר היחיד שלו לעולם החיצון. אני מאוד מאוד דואגת לשלומו וביטחונו ואני גם אומרת את זה לבית המשפט.
- 31:49 רונית: גיהנום במלוא מובן המילה. זה להגיע לבית ריק כשיש לך ילד אחד, והחיים שלנו נעצרו. הבן שלי נמצא במקום שהוא לא ראוי, לא אמור להיות בו. גם הזהירו אותנו לא לדבר על זה, שזה רק יסבך את זה יותר אם אנחנו נדבר. זה אני ובעלי זהו.
- 32:16 – קריין: המעצר של אורי מוארך שוב ושוב. מפאת הסודיות הרבה הפרוטוקולים של הדיונים מודפסים. נשמרים בכספת מיוחדת בבית המשפט ואז נמחקים מהמחשב.
- 32:30 – אורית חיון: יש בכל דיון קצינים בכירים מהצבא שיושבים מאחור. החומר מגיע עם שומרים עם נשק, הקלדנית היא מיוחדת, השופט הוא כזה שעבר תחקיר ביטחוני והפרוטוקול חסוי, ואנחנו תחת מילת הקסם "ביטחון המדינה", אז השופטים לא מרשים לעצמם יותר מדי. שופט הימים באיזשהו שלב החליט לשחרר אותו, והם ערערו על זה.
- 33:02 – אורי: חזרת השופטת מהחדר, היא אומרת שהיא מקבלת את הערעור של המשטרה שאני לא משוחרר ואין נימוק. שוק, אני שומע את זה ורק בוכה, מתפרק. אני יוצא משם, אני מחבק את ההורים שלי, אני מנסה לידם לא להישבר. אני אומר, אם אחרי זה לא השתחררתי, כנראה שזה לא יקרה. אני מאבד תקווה לגמרי. זה היה יום מאוד קשה. יום שלא נגמר והתרסקתי באותו יום.
- 33:50 – קריין: בסך הכל ישב אורי במעצר 44 ימים, מהם שבוע במתקן שב"כ. שופטים האריכו שוב ושוב את מעצרו ולא התרשמו יותר מדי מטענותיו על כך שהופעל ע"י שני גורמים צבאיים שונים.
- 34:03 – קריין בטלוויזיה 13: כתבי אישום הוגשו היום נגד המעורבים בפרשת פרסום מידע מודיעיני רגיש ברשתות חברתיות, ביניהם קצין מילואים באמ"ן ונער.
- 34:12 – אורית חיון: מוגש כתב אישום חמור ובקשה למעצר עד תום ההליכים.
- 34:19 – קריין: רק לאחר מאבק מאומץ של עורכי דינו, מסכים בית המשפט לשחרר את אורי מכלא אופק. מעתה הוא מוחזק באיזוק אלקטרוני בביתו.
- 34:33 – רונית: זה חיבוק שאין לתאר. זה כאילו פעם ראשונה שהניחו לי אותו על הבטן אחרי הלידה, אותו דבר. זכיתי, קיבלתי את הבן שלי בחזרה.
- 34:41 – אורי: ההורים שלי קפצו עליי. התפרקתי, בכיתי, משם הרגש ככה לגמרי. אין רגש. אין שום דבר שפועל. קהות רגשית לגמרי.

- 34:55 – קריין: תנאי המעצר דרקוניים, כאלה ששמורים למקרים נדירים של פגיעה חמורה במיוחד בביטחון המדינה. מלבד מעט קרובי משפחה, לאף אחד אסור אפילו לדעת שאורי חזר הביתה. מקריאים את התנאים גם: בלי טלפון, בלי מחשב, שום דבר, כלום. אני חתום על שו"סים (שומר סוד) במסגרת החקירה. חתומים על זה גם שר הביטחון, ראש הממשלה דאז לפיד, כאילו אני לא יכול לדבר על זה עם אף אחד. אני לא יכול לצאת מהבית. יש לי איזוק על הרגל. אף אחד לא נכנס לבית. אלה תנאים שהם לא הגיוניים לנער.
- 35:35 – רונית: הרבה אין לו מה לעשות. להסתובב בסלון, מטבח, זהו.
- 35:39 – דרוקר: את רואה שזה משפיע עליו?
- 35:40 – רונית: השפיע עליו, הילד הלך בדאון. אין שמחת חיים שהייתה לו.
- 35:50 – דרוקר: בכל הזמן הזה, צור, אותו רס"ן מאמ"ן שהפעיל את אורי, יודע שהוא עצור. לאורי אין גישה לטלפון שלו שבו נשמרו ההתכתבויות ביניהם, אבל צור יכול לחשוף אותן בכל רגע.
- 36:03 – אורי: הבן אדם מודע למה שהיה, הוא מודע לזה שנעצרת, הוא חי את החיים שלו בלי רצון לנסות לעזור, עם מצפון כאילו כמעט נקי, ישן בשקט עם הילדים בבית, בזמן שאני לא רואה את אמא שלי 44 יום ולא יוצא מהבית ולא רואה את חברים שלי, והחיים שלי נעצרו למשך כמעט שנתיים.
- 36:22 – דרוקר: אתה לא אומר, אני חייב לתפוס את הצור הזה בטלפון, להגיד לו איפה אתה.
- 36:28 – אורי: אני אומר, ואנחנו מנסים פעם אחת לעשות את זה באמצעות דין. דין מתקשר אליו וצור מנתק את הטלפון בפנים, לא מוכן לשמוע אפילו.
- 36:38 איתי מתקשר: שלום, צור. צור: נכון.
- 36:40 – קריין: אנחנו הצלחנו להגיע אל צור. מיד נשמע את הגרסה שלו לאירועים.
- 36:51 – אורי: מבקשים אשרת יציאה לכמה שעות רק למשרד של עורכי הדין. שם מגיעות הבשורות שעד עכשיו אף אחד לא אמר לי אותן כדי לא להלחץ. **ומתחילים לדבר איתי על 15 שנות מאסר, ושזה יהיה מאוד קשה לצאת מזה. זה שב"כ וזה לא ארגון שמודה בטעות שלו**, וזה פרקליטות סייבר, והסיכויים לצאת מכתב אישום במדינה לא גבוהים.
- 37:10 – קריין: המצב של אורי נראה נואש במיוחד כשאחד החיילים שנעצרו בפרשה הורשע שמסר לו מידע סודי ונגזר עליו מאסר של שנתיים.
- 37:20 – אורי: אני מבקש מדין: בוא, בוא נעבוד ביחד, תן לי לכתוב, לעזור לך, תהיה איתי בשוטף, אל תנהל את זה בתור עורך דין, תן לי להיות איתך בניהול.
- 37:30 – דין כוכבי: אתה רואה בחור שהייתי שמה אם היה מתמחה שלי ואחר כך עורך דין במשרד. רצינות כזאת לא נתקלתי, בטח שלא מבני 17 ו-18. **מה שעבדנו להוכיח זה שהפרסומים עצמם והמידע שהוא פרסם היה מידע גלוי ולכן אף אחד לא יכול להגיד שהוא סודי ושהוא פוגע בביטחון המדינה**. הם מיהרו להסתכל על המידע כמידע שדלף מצה"ל, לא על אם הוא קיים באינטנט או לא.
- 38:03 – אורי: כאן הטעות שלהם. שהם בעצם לא עברו על זה בצורה יסודית.
- 38:08 – קריין: כתב האישום נגד אורי עסק במגוון ידיעות סודיות לכאורה שאורי קיבל, אולם את רובן הוא כלל לא פרסם. לאחר שנחקר על כאלף ידיעות, הוא הואשם שפרסם בערוץ הטלגרם שלו חמש ידיעות סודיות בלבד, **מה שמדהים יותר מכל הוא שהידיעות הסודיות כביכול מופיעות בערוץ עד היום**.
- 38:31 – אורית חיון: אנו רואים שאותו ערוץ טלגרם מפורסם שם ועומד באוויר, זאת אומרת אנחנו הדפסנו לא זוכרת כמה כמעט מאה עמודים של עמוד הטלגרם, הבאנו את זה לשופט אמרנו לו: "אדוני, מה הרעש הגדול, אם כל אחד יכול להיכנס לערוץ טלגרם ולראות מה כתוב שם".
- 38:50 – אריק ברבינג (האריס) – זה נשמע לי מוזר אם לא הזוין, כי אנו מוחקים מידע רגיש, גם אחרי שהוא נחשף.

38:56 – קריין: כמה מהידיעות בכתב האיטום נמחקו מהערוץ של אורי ביזמתו עוד לפני שנעצר, אבל מצאנו אותן באתרים אחרים ששיטפו אותן. אם באמת מדובר במידע סודי, שפרסומו פוגע בביטחון המדינה, מדוע המערכת מאפשרת לו להתפרסם שם בלי הפרעה?

39:13 – אורי: **אתם חיילים מודים, הם אומרים: "כן, אני מצטער, אני מתחרט, לא הייתי צריך לתת לו את המידע הזה".**

39:20 – איתי: הם כן מודים במידע מסוים.

39:22 – אורי: **המידע שלהם השתלב עם מה שהם מכירים מהאינטרנט ומה שהם מכירים מהשירות. והוא כנראה מכיר את זה מהשירות וזה התבלבל לו.**

39:34 – קריין: **אורי מתעקש שכל מה שהוא פרסם נשאב מהרשת, בין השאר מאתרי אינטרנט של פרסומים זרים מופעלים על ידי המוסד.**

39:42 אורי: האתר הזה מדבר ברובו על יחידה 910 של חזבאללה, יחידת מבצעי החוץ. זה לדוגמה מומחה עטיה הוא מפקד של יחידה 133, זה האתר שהתמקד בעיקר בו, גם פה יש לנו אתר נוסף שהתמקד בכוח קודס של משמחת המהפכה, הרבה אישים, הרבה מתווי פח"ע שהם מפרסמים פה, שהמטרה שלהם היא פשוט למנוע אותם דרך חשיפה תקשורתית. בעצם רוב תמונת המצב המודיעינית שנבנית בערוץ נגזרת מהאתרים הללו.

40:15 – דרוקר: אז אתה בעצם מואשם בפרסום מידע סודי שבעצם פרסם באתר שהמוסד מפעיל אותו.

40:20 – אורי: על פי פרסומים זרים, כן. אתה אומר, אני לוקח מידע מכך, אתם יודעים שאתם מפרסמים אותו ואתם עדיין מאשימים אותי עליו, זה אבסורד.

40:29 – והנה עוד אבסורד. אחד מהפרסומים שנחשבו כפרסומים מסווגים היה על מחלקה כלשהי בחמאס. בערוץ 14 לקחו את הכתבה והעתיקו אותה באופן מלא, העבירו אותה צמורה דרך אחד הכתבים שלהם ופרסמו אותה בעצם באתר האינטרנט שלהם.

40:47 – איתי: זאת אומרת, ידיעה שפורסמה בערוץ 14 לאחר שעברה צמורה ונמצאת באתר ערוץ 14 עד היום אצלך הפכה לאיטום, אורי: כן.

41:06 – דרוקר: איך בחור די צעיר מגיע ליכולות כאלה בלי שום הכשרה פורמלית?

41:11 – קריין: **כשביקשנו מאורי להדגים לנו את יכולותיו, התברר לנו שהוא רתם לצידו לא מעט אנשים בעלי מומחיות ייחודית וידע, שעזרו לו. כך, למשל, עבד הפיצוח של הידיעה לפיה ישראל תקפה לראשונה בסיס כטב"מים במערב איראן. [הסיפור של פברואר 2022. לתשומת הלב – צור יצר קשר בינואר 2022].**

41:27 – אורי: אם אנחנו נלך לשבוע לפני כן, אנחנו נוכל לראות שיש כאן גג שלם, האנגר לבן לחלוטין. ואם אנחנו עוברים סך הכל חמישה ימים קדימה, אפילו לא שבוע, אנחנו רואים כאן חור שחור מעל אותו מחסן. אחד מהמנהלים בעמוד הטלגרם, שמתעסק בעצם בפענוח תצלומי לוויין, הוא מזהה לגמרי שברים של הגג בכל מקום, אבק שריפה שהיה מסביב, וקובע באופן חד משמעי שהייתה שם תקיפה.

41:56 – קריין: וכך הוא פיצח את העימות בין חיל האוויר לסוללת הנ"מ הרוסית בסוריה.

42:02 – דרוקר: אתה צריך לדעת שיש שם סוללת נ"מ. אורי: נכון. דרוקר: והיא צריכה להיות סוללת אס-300, זו יכולה להיות גם סוללת נ"מ סורית. אורי: נכון. אני נעזר גם באנשים

42:02 – אורי: נכון. אני נעזר גם באנשים שמבינים דבר או שניים במערכות הגנה אוויריות ובעצם אנחנו מגיעים לאחר ניתוח מעמיק להבנה שמדובר באס-300, לאחר האימות, לאחר ההבנה ושכל המידע נמצא ברשת.

42:21 – איתי: אז בשביל להגיע ממש לתובנות שהיגעת אליהן, כן היית צריך עזרה של אנשי מקצוע, של קצין בכיר לשעבר.

42:24 – אורי: ברור, כלומר

42:30 – איתי: **הקצין הבכיר שעזר במקרה לאורי הוא סא"ל במילואים, לשעבר איש מערך המבצעים המיוחדים בחיל המודיעין, הוא יודע מי אתה?**

42:35 – אורי: **כן.**

42:38 – איתי: **זאת אומרת, הוא יודע שאתה בן 16, 17. ולמה הוא בקשר איתך?**

42:38 – אורי: הוא פשוט מצא חן בדיווחים שלי והיה מגיב עליהם ומשם נוצר הקשר שלנו, כשהבנתי שהוא יודע מה הוא מגיב.

42:53 – סא"ל במיל", לשעבר בכיר בחיל המודיעין: אני מכיר אותו מאיזו קבוצה אחרת, לא קבוצה שלו, הוא היה ידען, זה בטוח. יש היום ברשת, אתה תמצא את כל סוללות הנ"מ ב... לא משנה, בכל מדינה שתרצה. סוריה ספציפית, יש את הכול, כל הסוללות עם הטווחים שלהן, עם קשת הטווחים. כל תקיפה היום של צה"ל, איפה שהוא, יהיה מי שיאתר את זה.

43:15 – איתי: תגיד, יכול להיות אבל שהמערכת לא מבינה את זה שבאמת...

43:17 – סא"ל במיל": זה בוודאות. כשאני יצאתי, מה שנקרא, לעולם מהצבא אז הייתי בהלם.

43:30 – אורי: אנחנו לא מוכנים להתפשר על הסכם טיעון, על למחוק חלק מהעבירות. אני רוצה למחוק את הכול. אני יודע שאני לא אשם.

43:36 – אורית חיון: יש פה עיוות דין ועיוות צדק ורמיסת זכויות, ואנחנו אומרים עכשיו, אנחנו מקבל את החומרים, ואנחנו נוכיח את זה.

43:50 – דין: הוא היה זוכר בצורה פנומנלית את האירועים, את התאריכים, את הפרסומים, מאיפה הוא השיג את המידע. אנחנו מתחילים לעבוד על הבקשה שלנו למחוק את כתב האישום.

44:00 – אורי: **בעיקרון לקחתי כל סעיף וסעיף בכתב האישום וסתרתי אותו.**

44:04 – דרוקר: **לקח לכם הרבה זמן לבנות אותו?**

44:10 – אורי: **ארבעה חודשים. אורכו של המסמך כמה מאות עמודים. אנחנו לא יכולים לשלוח אותו במייל, זה חומר מסווג, אז אנחנו מדפיסים אותו במדפסת מעוקרת, בלי אינטרנט, עם כבל, מיושנת, ודין שם את זה במעטפה הולך פיזית לפרקליטות, להגיש את זה לפרקליט ביד.**

44:26 – קריין: המסמך שהכינו אורי ועורכי דינו **מועבר לבחינת קצין בכיר מאוד** בצה"ל וזה נאלץ להודות שחלק לא קטן מהמידע, לטענתו לא הרוב, אכן היה גלוי באינטרנט. אבל מה שיהפוך באמת את הקערה הוא ההתקשות של אורי ועורכי דינו, למרות הכחשות המערכת, על כך שבצה"ל הפעילו אותו, על כך שבמשך חודשים הוא בכלל עבד עם מערכת הביטחון ולמענה.

44:57 – אורית חיון: ההוכחות נמצאות בטלפון שלו, ואין לנו גישה לטלפון. וככה חולפים באמת חודשים. אנחנו הולכים לפרקליטות, אומרים לנו: "אנחנו פנינו ללהב והם בדקו את זה מול הרשויות בצבא ובמשרד הביטחון ואמרו שהטענות האלה לא נכונות". ודין אמר להם: "הוא לא משקר. הוא נתן שמות". "איפה? אנחנו רוצים לראות בעיניים את ההודעות שלהם, שהם בדקו והם אמרו שזה לא נכון. אנחנו רוצים לראות את זה." "יהיו תעודות חיסיון, יהיה זה, אתם לא יכולים".

45:32 – קריין: **רק לאחר חודשים של בקשות ופנייה לבית המשפט, קיבלו את האקדח המעשן, אקדח מעשן שהיה שם לכל אורך הדרך, אבל אף אחד לא טרח להתעמק בו – ההתכתבויות בינו ובין צור ונתנאל.**

45:50 – אורית חיון: ואז אנחנו באים לפרקליטות ואנחנו באים ואומרים: חבר'ה, תראו.

45:55 – איתי: עד שאתם מביאים את החומר הזה לפרקליטות, הפרקליטות לא ראה את זה מעולם? דין: לא ראתה אותו מעולם. אורית חיון: אני זוכרת שחיים, הפרקליט הבכיר של הסייבר, היה לבן כשראה את ההודעות, הוא הסתכל על ההודעות האלה ולא ידע מה להגיד לנו. הוא אמר לי שהוא יבדוק את זה "ואם יתברר שזה נכון אנחנו נדע מה לעשות".

46:26 – רונית: קיבלתי טלפון מדין, עורך הדין שלנו. הוא שואל אותי – את יושבת? אני אומרת לו – כן, את יכולה להעלות את אורי לקו ואת אבא שלו? – בוודאי. מה קרה? הפרקליטות חזרה מכתב האישום ומוחקים לו את הכול.

46:48 – אורי: אוויר.

46:53 – קריין: קשה להסביר עד כמה חריג ביטול מוחלט של כתב אישום חמור כל כך, שבא אחריו יותר משנה וחצי של מעצר, עוד לפני שהתקיים הליך הוכחות, הוא אירוע סופר נדיר. זאת למעשה הודאה של המערכת בטעות ענקית, טעות שניתן היה למנוע בקלות לו רק היו מתייחסים ברצינות לטענות שהעלה אורי מהרגע הראשון.

47:20 – אירית חיון: אף אחד לא קיבל עונש, והאנשים האלה המשיכו והתקדמו בתפקידים שלהם, והם המשיכו לישון טוב בלילה. זה יפה מאוד שחזרו בהם מכתב האישום, אבל זה לא מספיק. יש את המקום הזה שצריך להגיד: אנחנו אחראים.

47:31 – רונית: תפסתם שער לעזאזל וזה מה שעשיתם לו כדי לקדם את עצמכם? זה עוול מה שעשו לו. הוא ילד.

47:38 – איתי: בצה"ל בוצעה בדיקה פנימית על הפרשה. מתחקיר המקור (תכנית דרוקר) עולה כי הגרסאות של המעורבים בה סותרות אחת את השנייה. מפקד אוגדת הגולן באותה עת, היום המזכיר הצבאי של ראש הממשלה, האלוף **רומן גופמן** טען שאישר לפעול מול הערוץ של אורי רק בצורה מאוד נקודתית ומצומצמת.

47:58 – איתי לאורי: הגרסה שלו זה שהוא בסך הכול אישר לפנות לערוץ הטלגרם עולם החדשות, ערוץ שאתה הפעלת, ולהעביר לו איזה שתיים-שלוש כתבות שפורסמו כבר ב-Ynet. זה הכול.

48:00 – אורי: זה לא קרוב קצת למה שהיה במציאות. כל הכתבות שהועברו אליי היו ממקורות ערביים, חלקם מקורות שלא ניתן להגיע אליהם דרך חיפוש מהיר ברשת.

48:26 – איתי: לפי גופמן, רס"ן צור מעולם לא גילה לו שהוא מפעיל את אורי מול מקור בסוריה וגם לא שמדובר בקטין.

48:33 – איתי מתקשר: שלום, צור, צור: נכון. איתי: יש אפשרות לשמוע ממך את הצד שלך בסיפור? צור: הנושא עבר חקירה במחב"ם של צה"ל ושל אמ"ן. מעבר לזה אין לי מה להגיב. איתי: רס"ן צור מצידו טען שכל מה שעשה נעשה באישור מפקדיו.

48:57 – איתי לצור: רומן גופמן טען שהוא בסך הכול אישר להעביר לערוץ הטלגרם של אורי איזה שתיים שלוש כתבות שכבר פורסמו באתר Ynet, אבל אתה עשית הרבה יותר מזה. צור: הנושא הזה מבחינתי הוא נושא שנבדק בעבר. אני אשמח לטענות שיהיו בצורה כתובה ואני אענה עליהן בצורה כתובה. איתי: למה לא בעל פה? צור: כי אני מעדיף לעשות את זה באמצעות עורך הדין שלי. איתי: ראיתי שגם הפעלת אותו מול איזשהו גורם בסוריה. צור: אני אחזור על הדברים. קודם כול, אני לא מגיב למה שאמרת, אני רק אגיד שמה שאתה אומר פה נבדק ועמדתי אושררה, מה שנקרא, על ידי המחב"ם: איתי: זה יותר ממוזר. ההפעלה של אורי מול מקור סורי, נדגיש, מתועדת בכתובים.

49:35 – איתי: גם נתנאל הנגד מפיקוד מרכז העיד במחב"ם. הוא טען שאורי שלח לו חומרים אך הוא מעולם לא ביקש מאורי לשלוח לו דבר, גם זה כמו שראינו, לא ממש מדויק. מקריאים הודעה קולית של נתנאל: תקשיב, אחי, תשלח לי דברים שהם אקטואליים ורלוונטיים ואני אעביר להם.

49:57 – בשורה התחתונה, במסגרת התחקיר הצה"לי נקבע שגופמן וצור חרגו מסמכות בכך שפעלו מול אזרח. צור ננזף וגם גופמן קיבל נזיפה מאלוף פיקוד הצפון. כנגד נתנאל לא ננקט צעד כלשהו.

50:00 – איתי: אנחנו עכשיו שנה אחרי שהודיעו לך שכל התיק נגדך נסגר. זה עדיין מלווה אותך?

51:30 – אורי: מאוד. כשכתב האישום התבטל אז הדבר הראשון שהרגשתי זה הקלה. י התרפקות על הרגע הזה. יש נשימת רווחה והקלה, וביום הראשון זה משמח וחולפים הימים ואתה מבין שאתה לא בסיפור הזה ואין חשש שתחזור לעלא או שיהרסו לך את החיים, ואז נפתחת סוג של תיבת פנדורה של כל מה שהדחקתי. זה מתחיל להופיע בחלומות, וזה לילות רצופים בלי שינה וזיעה וכל רעש מקפיץ וריחות פתאום הם לא קיימים

אבל אני מדמיין אותם וזה שולח אותי אחורה ופתאום אני מבין שאני אפשר לומר בסוג של טראומה. אז אני די נמנע מלבוא ולדבר על זה כי זה לא מושא לגאווה בעיניי, אבל אני עושה כרגע מה שאני יכול כדי לטפל וכדי לצאת מזה.

51:17 – איתי: החיים של אורי בינתיים השתבשו לחלוטין. לפני שנעצר הוא התקבל למסלול יוקרתי בחטיבת המחקר של אמ"ן. תפור עליו. אורי: אחרי שנגמר התיק אני באמת אומר, טוב, יש לי שיבוץ בחטיבת המחקר, שיתנו לי רק תאריך גיוס ואני אגיע. מגיעה לי תשובה די מוזרה: על פי הנתונים הקיימים הורדתי ממסלול "אתרוג" של חטיבת המחקר ונמצאתי לא מתאים וככה זה נגמר. זו תחושה של סכין בגב. כבר הבנו את הטעות, הבנו שהפעלתם אותי, הבנו שלא נגרם שום נזק לביטחון המדינה, שבחיים לא הפצתי מידע מסווג, שיש לי יכולות, אפילו נחשפנו ליכולות שלי הרבה יותר, אפילו חוקרי השב"כ החוקרים היו די מורשמים והחמיאו ליכולות האלה, ופתאום פתאום אני לא מתאים אז יש פה תחושה של סכין בגב, של שוב פעם המערכת הזאת יודעת להשתמש ולזרוק. זה החלום שלי ועבדתי למען זה והקרבת שנתיים מהחיים שלי בכלא, בבית, ובסוף כלום, כאילו...

התגובות:

תגובת הפרקליטות

לאחר הגשת כתב האישום, העלו באי-כוחו של הנאשם הקטין מספר טענות. בעקבות זאת הפרקליטות ערכה בירור שהביא למידע חדש שלא הובא לידיעת הפרקליטות לפני הגשת כתב האישום, ואף נשלל כאשר הפרקליטות בדקה לגביו במהלך החקירה. הפרקליטות סברה שהמידע החדש עשוי היה לסייע להגנת הנאשם באופן משמעותי ולכן הוחלט לבטל לאלתר את כתב האישום נגד הקטין.

ההגנה לא טענה שכלל החומרים שהחזיק הקטין לא היו סודיים, אלא השיגה על סודיותם של חלק ניכר מהתכנים. הפרקליטות בדקה טענות אלה מול גורמי הביטחון הרלוונטיים ונמצא שאכן יש מקום לתקן במידת מה את סיווג הידיעות הסודיות.

תגובת משטרת ישראל

ההליך התנהל מבלי שנפל כל דופי בהתנהלות גורמי החקירה. אמירותיו של החשוד הועברו במלואן במהלך החקירה לבדיקת הגורמים הרלוונטיים בצבא אשר השיבו באותה עת לחוקרי המשטרה כי החשוד לא הופעל על ידם. [איפה התשובות? מי חתום עליהן?]

תגובת שירות הביטחון הכללי

חקירתו במתקן שב"כ נמשכה יממה בלבד ולאחריה הועבר להמשך חקירת משטרה. בהתייחס לטענה כי נלקח מביתו מבלי להסביר דבר להוריו – מדובר בטענה משוללת יסוד. במעמד המעצר הוצג לו ולהוריו צו המעצר הכולל את החשדות כנגדו, וכן הוא הוזר כנדרש.

תגובת דובר צה"ל

באירוע נבדקה עבירה ביטחונית חמורה. בהתאם לממצאים, חלקם של המעורבים טופלו בציר הפיקודי וחלקם במישור הפלילי, אחד מהם ריצה את עונשו במאסר וכנגד השני ההליך עודנו מתנהל. [מה עם שני ההליכים הפליליים? היכן התייעוד?]

באולפן:

54:26 – דרוקר: אורי, כשאתה שומע את הגופים האלה מטיחים בוך אחד על השני, יש לי שאלה מאוד פשוטה בשבילך: אם היו נתנים לך ביום הראשון של החקירה בשעה הראשונה את המכשיר הנייד שלך, תוך כמה זמן הסיפור הזה נגמר?

55:00 – אורי: אם הייתי מקבל את מכשיר הטלפון תוך שעה הייתי יכול להוכיח להם גם את עניין ההפעלה גם את עניין המקורות למידע שהם טוענים שהיה מסווג וזה היה יכול להיגמר תוך פחות מיממה, אבל הם בחרו שלא לתת לי.

54:50 – דרוקר: איך אתה מסביר את זה שהשב"כ ככה מאוד מתנער מהחקירה שלך, תוך יממה גמרנו לחקור, העברנו אותו?

54:57 – אורי: **השב"כ בעצם אחרי שהבין שאין פגיעה בביטחון המדינה או שאין איזשהו מניע לפגיעה בביטחון המדינה הוא בעצם מתנער מהחקירה ומעביר אותה לידי יאחב"ל בעצם תוך יומיים**, דרוקר: אבל משאירים אותך במתקן, נכון? אורי: נכון. החקירות נמשכות בתוך המתקן, רק לא חקירות שב"כ אלא חקירות של להב 433 בראשות היאחב"ל, חקירות שנמשכו שבוע ואח"כ עברו למתקן הרשמי של להב בלוד.

55:27 – דרוקר: עו"ד דין כוכבי, אתה שומע פה את הפרקליטות בתגובה כמעט נזעמת: לא ידענו שהופעל, שאלנו במהלך החקירה, אמרו לנו שהוא לא הופעל, מה אתה יודע על הדברים האלה? דין כוכבי: אתה פרקליט בכיר, מקבל תיק, ואתה קורא את ההודעות ואתה רואה את ההודעות שהנאשם הפוטנציאלי שלך זועק ואומר בכל אחת מההודעות – שני האנשים האלה, צור ונתנאל הפעילו אותי ונתבדקו בטלפון שלי זה כתוב בהודעה ואתה מקבל מזכר ויש לנו את המזכר שבו עושים חיפוש לגבי השם הזה במשטרה. המשטרה, היאחב"ל שאתה שולט ביחידה הזאת. אני מצפה מהפרקליט שמטפל בתיק לומר, תביאו לי את הטלפון, אני רוצה לראות את ההתכתבות, לא מבקש שיעשה חיפוש מחדש, שיוציא עוד צווים, יש לך את הטלפון ביד שלך, לך לצ'אט של הנאשם הפוטנציאלי, לך לצ'אט עם צור. תבדוק מה נאמר שם. לא ביקשנו יותר מזה.

56:35 – דרוקר: כלומר לא רק הצבא לכאורה משקר פה, אלא גם המשטרה משקרת פה.

56:40 – דין: לדעתי יש פה רשלנות במיוחד של הפרקליטות כי כשאתה כותב כתב אישום אתה צריך לקרוא את חומרי החקירה שמביאים אליך. אתה לא מקבל מה עוד שאתה מלווה חקירה כזאת מהיום הראשון. אתה לא מקבל כתב אישום יש מאין מהמשטרה. אתה לא מקבל כתב אישום וחותרם בסוף. אתה צריך לבנות את זה. אתה מקבל דף חלק וחומרי חקירה ואתה מרכיב את הפאזל שלך. אתה קורא את ההודעות האלה. אתה לא יכול לא לקרוא את ההודעות בשביל לכתוב כתב אישום. וזאת הרשלנות כי היה להם את החומר הזה. אנחנו ביקשנו אותו מהם. זה לא שהיה לי את הטלפון של אורי ואני הבאתי אותו מחדרי חדרים. ביקשתי אותו מהם, נאבקתי בשביל לקבל אותו, ואני מגלה שהם בכלל לא בדקו אותו. זה אבסורד.

57:26 – דרוקר: איתי, הסיפור הזה הוא כל כך מכעיס. בוא נתחיל מהצבא שלפי הנתען יושבים שני האנשים האלה בבית כשהם יודעים שהוא במעצר ולא באים ואומרים, הנה, ההתכתבות נמצאת גם בצד שלנו. הרי אצלם זה נמצא על הפלאפון. אחרי זה מספרים לך איזו גירסה שמגמדת את כל העניין ובסוף כשהצבא נשאל על ידי המשטרה והפרקליטת הם אומרים, מה פתאום, לא הפעלנו אותו. למישהו קרה משהו כשהם אומרים בתגובה במישור הפיקודי, למישהו קרה משהו כתוצאה מכל הסירוף הזה? איתי: כמו שאמרנו הייתה חזיפה ברומן גופמן, צור הקצין שהיה המפעיל העיקרי בסיפור הזה גם ננזף אבל הוא כבר לא בצבא ולא ננקט מעבר לזה שום דבר כי הנימוק הוא שהמידע שהועבר היה מידע גלוי, כי הם לא העבירו מידע סודי ולכן החליטו שזה לא מתאים לחקירה פלילית. דרוקר: אבל אין מחלוקת שהם הפעילו אזרח שזה אסור, הפעילו קטין, נתנו לו להיות בקשר עם גורמים עוינים, גורמים במדינת אויב, זה פשוט לא יתואר. איתי: יש מחלוקת כי יש את צור שזה באמת מה שקורה לגבי השני זה היה יותר פסיבי לא משנה. אני חושב שמה שלומדים כאן זה שבעצם לא היה בירור אמיתי זה שראינו גם בכתבה וקצת נרחיב על זה שרומן גופמן שהוא המפקד שאישר בעצם להתחיל את כל העניין הזה בכלל לכאורה לא היה מודע למה שקרה. כל העניין של הפעלה מול מקור בסוריה, כל הדברים האלה, אם אנחנו מאמינים למה שמספרים לנו בצבא הוא בכלל לא ידע את זה עד הרגע הזה שהוא עכשיו צופה בכתבה. הוא מגלה את זה פעם ראשונה וזה בלתי סביר.

58:54 – דרוקר: תגיד לנו משהו על שני אנשי המודיעין שכן הורשעו בפרשה, אחד ריצה כבר עונש מאסר

איתי: נגד האחד מתנהל עדיין הליך. רק השני הורשע.

דרוקר: נדמה לי שכבר יצא מהכלא (איתי, כן). מה בעצם המוטיבציות שלהם? למה הם עושים מה שהם עושים? מה הם עשו בדיוק על פי הצבא?

איתי: על פי הצבא הם העבירו מידע סודי. לגבי אחד מהם, איש מילואים, התהליך עדיין מתנהל. מדובר ממש הוא הוציא מהצבא כמויות ממש מסיביות של מידע סודי ברמה מאוד מאוד חמורה. השני, אותו חייל סדיר, הוא עכשיו לאחרונה הגיש בקשה למשפט חוזר בעקבות כל מה שקרה עם אורי כי הוא טוען לאכיפה

בררנית. הוא אומר, למה לא עשו שום דבר לגופמן, לצור ולנתנאל שהם היו בקשר איתו ולי עשו את כל הדבר הזה?

דרוקר: אבל המוטיבציות שלהם קשורות לזה שהם לוקחים מידע ומעבירים מידע לזה שלא מקשיבים להם במערכת?

איתי: יש כל מיני טענות כאלה ולא כל כך ברור עד כמה אלה טענות חזקות.

59:51 – דרוקר לאורי: ספר קצת מה אתה עושה בימים אלה.

אורי: בימים אלה אני עוסק בעיקר בשיקום שלי, בהבנה הזאת שמתחילה לחלחל שאני באיזה סוג של טראומה, אני מטופל גם על ידי פסיכיאטר, גם על ידי מטפלים פסיכולוגיים למיניהם.

דרוקר: פשוט נתקעו לך החיים. אורי: כן. דרוקר: היה לך מין מסלול מטאורי כזה עם יכולות אינסופיות דין: ואת הבגרות שלו הוא היה צריך לעשות בכלא אופק.

דרוקר: עשית את הבגרות בכלא אופק?

אורי: לא. בסוף לא עשיתי.

דרוקר: צבא אתה לא עושה?

אורי: לא.

דרוקר: ואוניברסיטה, עבודה, משהו?

אורי: אני קודם כל רוצה לסיים את ההליך שיקום שלי ולראות איך אני מגיע למצב שאני מצליח כן ללמוד באוניברסיטה ובאמת לקדם את החיים שלי. כרגע זה טיפה רחוק לעין.

דין: אפשר לסמוך עליכם שאתם תדעו להוציא לו מיליונים בתביעת פיצויים נגד כל הגופים האלה במדינה שעכשיו אומרים: לא ידענו, לא שמענו, לא ראינו.

דין: אנחנו עובדים מול הפרקליטות האזרחית, נמצאים איתם בקשר.

דרוקר: הם לוקחים אחריות? יש מישהו שאומר, אני אשם? אני אחראי?

דין: הם עוד לא לוקחים אחריות

דרוקר: אבל היום טוב, לא צריך להגזים.

דין: אנחנו לא נמצאים בארצות הברית ששמה תביעה כזאת הייתה מתפוצצת כמו שצריכה להיות וכמו שמגיעה לו ההכרה הזאת כי ללכת לישון עם הסיוטים ולהתעורר מהם בלילה על מעצרים בחקירות שב"כ אף אחד מאיתנו לא היה רוצה שזה יקרה לילד שלו.

דרוקר: יש איזשהם לקחים שהמערכת הפיקה מהדבר הזה? או, כמו שראינו באלי פלדשטיין, ככה ככה?

איתי: אני ממש בספק קודם כל ראינו שהמשטרה בתגובה שלה אומרת שהכל היה על הכיפאק והם היו 100%. אבל מה שבאמת הדהים אותי, תראה אחד הסיפורים היוצאי דופן שדין סיפר בכתבה זה שאורי בחקירה שלו אומר, תביאו לי אינטרנט ואני אראה לכם מאיפה הבאתי את הדברים ולא נתנו לו גישה לאינטרנט, ואמרת, זה באמת סיטואציה הכי קפקאית, לא נתנים לך להוכיח את הטענה שלך וניסיתי להבין עם אנשים שמקורבים לחקירה אתם מתחרטים לפחות על זה, זאת הייתה טעות. לא, הם חושבים שזאת פרקטיקה נכונה, כך צריך להתנהל בחקירות וזה באמת מדהים.

דרוקר: אגב, לטענה של השב"כ שהיא באמת כל כך מגוחכת, אמרנו להורים שלו במה מדובר. להשאיר צו מעצר שבו כתוב בגידה, ריגול, החזקת... זה לא נקרא שמודיעים לך על מה אתה עושה. זה נקרא שנותנים לך עם פטיש ענק בראש.

איתי: בדיוק.

דרוקר לאורי: ההורים שלך איך?

אורי: ההורים שלי קודם כל גם לא ידעו בכלל ענין ההפעלה. זה נפל להם ביום בהיר, שמרמז על סינוג של
הפידעו שאפילו את הנארים שלי לא שיתפסו במגע להפעלה, בסח שלא למהות ההפעלה של טכנים והסיכון
של החיים שלי. ולגבי התגובה של השב"כ – להורים שלי לא הצג שום מצג, לא לי ולא להורים שלי.
דרוקר: צריך רק לומר שמי שתשף דאעת את כל הפרטת הזאת זה מיכאל האוזר סגב מהארץ.

אורי אלמקייס פודקסט עם שלומי אלדר, כאן 11 – 13/11/2025

<https://x.com/WorldNewsIL/status/1989008804504088757?s=20>

2:04 – אלדר: מה קרה לך?

2:05 – בעצם הסיפור מתחיל טיפה לפני גיל 17. בסביבות גיל 15 – 16 אני פותח ערוץ טלגרם שמתעסק בעיקר בחדשות ביטחוניות, יותר בצד חדשות פחות חשיפות מודיעיניות בפן הזה, פשוט באיזה רצון להיות שונה ברקע, יש המון המון ערוצי חדשות, בטח היום אנחנו רואים, והרצון שלי אז היה להיות יותר שונה ברקע, להיות יותר להנגיש לקהל את החדשות. לא רק דיווח סתמי. מה עומד מאחורי זה.

2:39 – אלדר: לפני שאתה רץ, אתה בן 15?

2:39 – אורי: כן.

2:42 – אלדר: אני לא זוכר מה אני עשיתי כשהייתי בן 15 אבל בטח... אני לא מדבר על עניין של טכנולוגיה כי היום יש רשתות חברתיות, אבל בכלל בעולם המושגים שלי מי בכלל חשב? רציתי להיות DJ, אבל לא התאמת.

2:55 – אורי: אבל כן, בגיל 15 התעניינתי הרבה באקטואליה מגיל קטן אבל באיזשהו גיל 15 יצא לי להתחיל את המהלך להתעסק בזה ורציתי בעצם להנגיש לקוראים, לציבור עצמו את ההבנה מאחורי כל דיווח ודיווח. כלומר לבוא ולהכיר את המדינות שלנו השכנות שלנו, האויבים שלנו, ארגוני הטרור, האנשים שבהם, איך הם פועלים, וגם להנגיש יותר את האיסלאם, ואני מתחיל לאט לאט לחקור, ללמוד קודם כל בעצמי, להבין יותר על מה אני כותב, איך זה משפיע בעצם על המזרח התיכון. פעולה הכי קטנה של שיגור רקטה עד לחילוף של מפקדים בכירים וללמוד עליהם ולאט לאט אני מתחיל גם לכתוב את התוצרים שלי.

3:48 – אלדר: לימדת את עצמך ערבית?

3:49 – אורי: ברמה בסיסית אבל כן, גם דרך שירים. הדיווחים למיניהם.

4:01 – אלדר: ערבית מהבית?

4:03 – אורי: ההורים שלי שניהם יודעים, אבל לא היה לי ממשק של דיבור איתם בערבית עד לרגע שהתחלתי ללמוד מהטלגרם, אז אמא שלי יותר עזרה לי, אבל לא, לפני כן לא היה לי רקע בערבית.

4:18 – אלדר: זה מתחיל כתחביב.

4:20 – אורי: נכון. זה באמת מתחיל כתחביב. זה למעשה לאורך כל הדרך, לא היה משהו מקצועי או בתשלום. זה התחיל כתחביב.

4:28 – אלדר: מה העסיק אותך בזה? אני באמת שומע על בחור בן 15, 17 שמתחיל כבר בשיאו של תהליך של ערוץ?

4:39 – אורי: אני משער שזה באמת המיקום הגיאוגרפי. אני גר באשקלון. ובעצם חוויתו בטח בתקופה הזאת של סבבי לחימה כל חודשיים חווה הרבה הרבה אירועים ביטחוניים – רקטות עד לחדירות מחבלים. אתה רוצה באיזשהו מקום להיות מעודכן. בהתחלה זה הרצון להיות מעודכן, ואחר כך זה הרצון לדעת למה זה קורה, מה הסיבות, לפעמים יש חיסול מסוים, לפעמים יש התחממות מסוימת, ומשם זה נבע. וזה הגיע למצב שאני בא ומסביר לאנשים אחרים שרציתי באמת לדעת בצורה הכי טובה שיש וגם מנגיש בצורה הכי טובה שיש ומשם באמת כל זה נובע. משם הרצון.

5:23 – אלדר: ערוץ הטלגרם שאתה פותח תופס תאוצה. כמה אנשים נכנסים אליו?

5:30 – אורי: בהתחלה כשהמנהל הראשוני של הערוץ פנה אליי היו 200 עוקבים, ממש נפתח שבועיים לפני שהוא פנה אליי, ותוך שנתיים – סדר גודל של טלגרם אז – כמעט 25,000 עוקבים. היום טלגרם נהייתה פלטפורמה מטורפת ש-25,000 עוקבים זה כולם ושום דבר אבל אז זה היה חתיכת מספר וגם בסוויטר הגעתי לכמעט 30,000 עוקבים, אז הרחבנו אופקים, גם תוך שנתיים, והיינו מסוקרים גם בגופי תקשורת בארץ ובעולם, בעולם הערבי, גם ברשתות

- 6:06 – אלדר: מה הידיעות שאתה מפרסם?
- 6:08 – אורי: אז זה טיב הידיעות בהתחלה כמו שאמרתי חדשות של מה שקורה הרגע ועם הזמן הוא נהיה יותר לעסוק בארגוני הטרור עצמם, במפקדים ביחידות, אולי במתוויים של פעילות טרור שהם מקדמים.
- 6:25 – אלדר: תן לי דוגמה, למשל
- 6:26 – אורי: אני אתן דוגמה שהיא בעצם הביאה את אמ"ן לאתר אותי. יותר נכון את גופמן ואת הקצין שתחתיו. בעצם איזושהי חשיפה של תשתית של חזבאללה בגולן, בדרום סוריה, שבעצם היא נבנתה לאורך השנים אבל לא בדיוק הופעלה באופן ממש. כלומר, היו כמה נסיונות לפיגוע, אז בעצם חשפתי שמה את מרבית האנשים בתשתית, כיצד היא פועלת, מה הארגונים תחתיו במסוה אזרחי,
- 7:01 – אלדר: אבל איך אתה מגיע לחומרים האלה?
- 7:04 – אורי: היום ברשת יש נגישות לכל פרט מידע. היום אנשים יותר מתחילים להבין כמה קל לאתר הכל, אבל זה יכול להיות אדם ספציפי שבא ומצלם בית, מדווח, וזה יכול להיות רשת אופוזיציונרית לגוף מסוים אז היא פועלת כנגדו וחושפת
- 7:23 – אלדר: אז את כל זה אתה יכול למצוא ברשת?
- 7:24 – אורי: אתה יכול לחפש את זה בערבית, בפרסית, לפעמים בצרפתית זה מופיע. אתה רק צריך לדעת לחפש.
- 7:28 – אלדר: אתה יודע לחפש בערבית?
- 7:30 – אורי: גם
- 7:31 – אלדר: בפרסית?
- 7:32 – אורי: גם (שניהם צוחקים). אז אתה לומד איפה לחפש, אתה מפתח את המקורות שלך. אתה לומד איזה מקור יותר אמין על פי האירועים בשטח. ואתה בעצם בונה איזושהו מאגר. אתה מתחיל ממקור אחד שאתה מסתמך עליו בעיקר ואתה מגלה רשת ענקית. אני חושב שהיה לי בסך הכל אלפי אלפי מקורות, ביניהם יותר מצומצמים, סדר גודל של אלפי ערוצים.
- 8:04 – אלדר: אז אתה בא מבית הספר וזה מה שאתה עושה?
- 8:06 – אורי: כן. לא בא אבל. לא הייתי הולך לבית הספר הרבה.
- 8:11 – אלדר: באמת?
- 8:11 – אורי: כן, הייתי נשאר לזה ונשאר בבית. הייתי עושה את המבחנים בבית הספר, מגיע ורוב הזמן נשאר בבית
- 8:21 – אלדר: אני מניח שבית הספר שעמם אותך ואפילו היה לך קל.
- 8:24 – אורי: פחות או יותר כן. אבל
- 8:27 – אלדר: אני אשאל אותך אם אובחנת כמחוק.
- 8:30 – אורי: כן. בכיתה א'. אז רצו להקפיץ אותי לכיתה ג', אבל אמא שלי סירבה בגלל שהיא חשבה שאני צריך להתחיל את הלימודים הבסיסיים, את הדברים הראשונים שלומדים.
- 8:46 – אלדר: וגם מבחינה חברתית.
- 8:47 – אורי: וגם מבחינה חברתית, בטח. זאת הייתה האבחנה היחידה. מאז לא באמת התעמקתי בזה יותר. והסדר יום שלי אז, זה לא סדר יום, זה 24/7. כלומר, המציאות הביטחונית היא לא פועלת בשעות מסוימות. זה לא מסחר שהשוק פעיל מארבע וחצי עד אחת עשרה וחצי. זה 24/7. זה יכול להיות תקיפה ממש בדקות האלה, בשעה הזאת, או יכול להיות בשעה שתיים אירוע. זה בלתי נגמר אז אתה הופך גם להיות כמו אדם שהוא ער נון-סטופ. אתה יכול להיות ער בחמש לפנות בוקר ולדווח ואתה יכול לחזור לישון ולקום עוד שעתים ליום חדש.

9:23 – אלדר: כשיש לך בעצם או מחלקת מודיעין בבית או שיש לך מין ערוץ חדשות שאתה האדם היחיד שכל הזמן צריך לדווח ומרגיש מחויבות לעצמו.

9:34 – אורי: בדיוק. אני בעצם בהתחלה, ממש אולי בחודשיים שלושה הראשונים היו עוד אנשים שהיו בערוץ ודיווחו והכל אבל חלקם אנשים עובדים וחלקם אנשים עם בעיות במשפחה, דברים כאלה שצריכים לתפקד גם בפרט הזה, ואני ילד שהזמן שלו פנוי. אני סוג שלוקח מושכות ולאט לאט הופך להיות פרויקט סולו כזה. במשך שנתיים זה מתפקד כאדם אחד שעומד מאחורי החדשות, מאחורי הערוץ, לא באופן גלוי, אבל כן.

10:15 – אלדר: זה מזכיר לי מישהו שהיכרתי וגם היה יועץ לספר שלי "להכיר את חמאס", גיא אביעד, שהוא כתב ספר מדהים "לקסיקון חמאס". האהבה שלו, האובססיה שלו היתה עד כמה שזה יישמע מטורף חמאס. הוא עבד, אני חושב עדיין היום במחלקת ההיסטוריה של צה"ל וכל יום היה מגיע הביתה בחמש או בשש ויושב עד אחת בלילה ולומד על חמאס. הייתי אצלו פעם בבית. ספריה שלמה, כל מה שצריך על חמאס. באמת הוא פרסם את הספר לקסיקון על חמאס, כשאני כתבתי את הספר חמאס פשוט הגעתי אליו ואמרתי לו, אין מישהו שאני יכול לחשוב עליו שיעזור לי אז אתה מזכיר לי אותו וזה עוד היה בשנים שהאינטרנט או האפשרויות היו יותר מצומצמות. ואתה בתקופה הזאת מתחיל לחשוב שאתה רוצה להיות איש מודיעין?

11:08 – אורי: לא. בהתחלה אני דווקא לא מכוון בכלל לתחום של מודיעין.

11:15 – אלדר: אבל אתה לקראת גיוס?

11:16 – אורי: לקראת גיוס והראש שלי היה בכלל ללכת לקרבי, לסיירות. יש לי אחים חורגים מצד אבא שכולם היו ביחידות מיוחדות קרביות, זה נורא במורשת של המשפחה, אז הרצון היה ללכת לשם. לא חשבתי על התחום המודיעיני, אפילו שעסקתי בתחום שהוא מאוד מאוד דומה. ואז בעצם מישהו, גם מישהו מהטלגרם שיש לו ערוץ מקביל שלי, בעצם יותר חושף אותי לתחום של מודיעין ואומר לי שזה יהיה פספוס אם אני לא אלך לשם ומפה פתאום יש שינוי בפאזה, שינוי בהסתכלות והבנה שאני אולי יכול לתרום יותר דווקא בתחום הזה מאשר להיות החייל בשטח. לא שיש איזשהו זלזול, הם עושים הכי הרבה, אבל אז מתחיל איזשהו שינוי. בהתחלה באמת הרצון היה להיות עיתונאי וגם הגעתי למצב שאני סוג של עיתונאי בגיל 16, בעצם גם ב-Ynet וגם בחדשות 12. פנו אליי כדי שאני אעבוד איתם בדסק כתבים והייתה תקופה נורא נורא קצרה, ארבעה חודשים שעבדתי מתחת לאהוד יערי בערוץ 12 והייתי מסייע להם לדסק, וכשהתחלתי את המיונים למודיעין הבנתי שזה משהו שצריך להיפסק, אני לא צריך להיות בקשר עם עיתונאים כי זה לא מסתדר. זה בעצם סוג של ניתקתי מגע. הייתה הבנה מוחלטת מן הסתם. קיבלתי את ברכת בהצלחה ומשם מתחיל כל העניין של להתעניין ולהתעמק במודיעין. אני הארד קור, ממש להיכנס גם בפרט של השדרוג של הידיעות וגם להיכנס למרווחים (מרחבים?) שלא הייתי נכנס לפני כן. כלומר, אם זה חשיפה של גוף מסוים בחמאס ואני חושף את הבכירים שלו אז אני מגיע לרמה של לחשוף תעודות זהות, דרכון, טביעות אצבע, דירות – איפה הם גרים, ילדים. ההתעמקות פתאום הייתה גם מאיזשהו רצון ודרייב לא רק לדווח אלא להגיע למקומות הכי נחשקים בחיל המודיעין.

13:26 – אלדר: ואז בעצם גם גורמים צבאיים שמים עליך עין, מבינים שיש להם משהו שאפשר אני לא רוצה להגיד לנצל אבל להשתמש בו.

13:41 – אורי: בדיוק. פונה אליי ביום בהיר קצין, צור קראו לו, קצין באמ"ן, ממש מזדהה ככה, קצין במודיעין, פונה אליי בווטסאפ, זה נראה לא דבר הכי אמין שאתה מקבל הודעה מאדם שאומר לך, אני קצין במודיעין ואני רוצה לדבר איתך. אז באמת שאלתי איך הוא הגיע אליי, דליתי פרטים ממנו עד שהבנתי שבאמת מדובר בבן אדם הזה והוא באמת רב סדר באמ"ן, אחראי על איזשהו מדור מסוים, ואז בעצם הוא אומר לי שהוא ראה את הערוץ שלי, הוא ראה את החשיפות, בעיקר את החשיפה שדיברתי עליה על תיק הגולן, ושהוא מבין שיש פה פוטנציאל נורא גדול להשפעה. בעצם מדובר בפרסום של ידיעות מסוימות, לפעמים חלקן ידועות לציבור, לפעמים חלקן לא, [שונה ממה שאמר במקור, שם אמר שתחילה היו רק ידיעות שכבר פורסמו] שמועדות לקהל קוראים מאוד מאוד ספציפי, ממחבל בודד עד לארגון טרור שמנטר את הערוץ, והמטרה של זה היא בעצם לבוא ולומר שאנחנו יודעים על הכוונות שלכם, אנחנו יודעים מה אתם רוצים לעשות ואנחנו חושפים את זה. אז כלומר, או שתעשו צעד אחורה או שתהיה איזושהי פעולה נוספת. טרום פעולה אפשר לקרוא לזה. וזה הזיהוי הראשוני שלי, וכך באמת מתחיל ונוסד הקשר עם המודיעין. הם מעבירים לי, קצין מסוים מעביר לי

חומרים, חלקם נמצאים ברשת וחלקם לא, שמיועדים לפרסום. אני צריך לסגן אותם, להוסיף פרטים משלי, לחקור עוד, ולפרסם את זה ולהעביר את האישור שלו קודם.

15:27 – אלדר: הייתה לך התלבטות? ניסית להבין למה הם עושים את זה?

15:31 – אורי: ברגע שהבנתי שמדובר באמת בקצין והוא אמר לי שיש אישורים מלמעלה, לא ידעתי מי זה הבחור שלמעלה, אבל תמיד הבנתי שיש אישורים מדרג בכיר, אז לא היה לי איזשהו היסוס.

15:45 – אלדר: התייעצת?

15:45 – אורי: התייעצתי עם חיילים באמ"ן שאני מכיר באופן אישי, כלומר חברים שגם הם אימתו לי את הזהות של הבן אדם וגם הם אמרו לי שאם זה באמת מה שמעניין אותי, אם אני רוצה לתרום לביטחון המדינה אז אני צריך ללכת על זה והלכתי על זה לגמרי לגמרי מתוך תחושת שליחות. בהתחלה זה היה באמת רק הפן של ההשפעה, אז לא היה לי איזה היסוס או נורה אדומה. אני אומר, אין פה משהו בעייתי שאני עושה. הפרסומים באים לפעמים מתוך צה"ל, אבל הם מאושרים על ידיהם וזה באמת מתחיל להיות ככה. יש פרסומים שמתפרסמים ומשפיעים לא באופן שאני יכול לפרט יותר מדי, פעולות טרור שבאמת מתבטלים, או בכירים מסוימים שיורדים מתחת לרדאר בגלל שהם מבינים שהם על הכוונת.

16:40 – אלדר: איך אתה מרגיש בתקופה הזאת?

16:42 – אורי: וואו. אני חושב שזאת תחושה שאי אפשר להסביר במילים למי שלא התעסק בתחום. לבוא ולדעת שבעקבות דברים שאתה עושה יש אשכרה שינוי אסטרטגי ברמה של יכול להיות שמנעם פיגוע שנרצחים בו אזרחים או חייליים, או יכול להיות שמנעם תכנית חימוש גדולה. זה דברים שאין לך דרך להסביר אותם.

17:05 – אלדר: אני יכול לשתף אותך תוך כדי שאנו מדברים. אני הייתי ב-8200 לפני הרבה שנים ואני זוכר איך עשבו את איחוד היחידה אחראי, אפילו הייתי היוזם המרכזי – זה מניעת פיגוע גדול מלבנון. אני יכול להגיד היום, היה איזה סוג של ... שבזכות ידיעה שהצלחתי להביא ולמחרת הגיעו המפקדים הבכירים ופתחו שמפניות הצלחת למנע פיגוע.

17:45 – אורי: אין באמת איך להסביר, וזה הדבר שמדברבן אותך להמשיך ועוד להיכנס לזה. גם את המפעילים שלי שרואים הצלחות ושמים לב שבידיעות שמביאים לי והתוספות שאני מוסיף מהמקורות שלי יש פתאום פרטים שהם עצמם לא מכירים. [מפעילים, מקורות].

18:00 – אלדר: מאמ"ן, אתה מחדש להם.

18:09 – אורי: כן. היו כמה מקרים שמגיעות ידיעות שהוא שואל אותי, מאיפה? אני אומר לו, מהמקורות שלי. ואז הוא באמת מתחיל להבין שהמקורות שלי הם לא רק בדמות ערוצים והם לא רק בדמות עמודים שאני קורא בהם אז זה יכול להיות אפילו בן אדם. ממש. עיתונאי או איש שגר במדינה עוינת והוא אומר, אפשר להשתמש גם בזה. מתחיל לנצל את זה. והוא מבקש ממני בעצם להתחיל להפעיל מקורות בעבורם, בהתחלה זה מתמקד בסוריה ולאט לאט זה מתפרש לעוד גזרות, לפי האינטרסים שהם צריכים. ובעצם מסביר לי בקצרה איך לבוא ולהפעיל בן אדם. ואני בונה לעצמי זהות מזויפת, כמה זהויות מזויפות, ומתחיל להפעיל בעצם מקורות ולהעביר מודיעין אליהם שגם אז אתה פתאום רואה, אתה מעביר איזושהי ידיעה ספציפית יכול להיות איתור, יכול להיות בן אדם ויום אחרי זה אתה שומע בחדשות שאותו איתור שהבאת הותקף.

19:18 – אלדר: אני שומע את הדברים שלך בהתפעמות גדולה. אתה אמרת לי שהיית בן 17?

19:24 – אורי: כן. אז זה כל פעם מחדש לא נתפס. כלומר, אני זוכר את הלילה הזה שממש יום לפני זה נכנסתי למקום מסוים בשביל ידיעה ספציפית שביקשו ממני וביום אחרי זה – אני בעצמי קורא את הדיווחים ומדווח לפתע על תקיפה של המשרד של בכיר בחזבאללה ואני אומר: בוא נא זה מה שהתעסקתי בו אתמול ופתאום אתה מבין שיש יעד ויש איזשהו תועלת בחומרים שלך וכמו שאמרת אין תחושה עילאית כזאת.

20:09 – אלדר: בתקופה הזאת אתה כבר נדמה לי בצו ראשון או בצו שני של הצבא.

20:13 – אורי: נכון. אפילו מתחיל את המיונים של חיל המודיעין באיזשהו ידיעה שאני אגיע לשם בגלל שאותם קצינים רוצים אותי ביחידה. אז גם אם לא הייתי עובר את המיונים הייתי איכשהו נמשך אליהם.

20:29 – אלדר: אם לא היית עובר את המיונים?

20:31 – אורי: לא. עברתי את המיונים (צוחק). עברתי אותם. התמיינתי באמת. רציתי להיות בחטיבת המחקר במסלול ספציפי והתקבלתי. הרגשתי שזה הכי ממצה את היכולות שלי, התפקיד הספציפי כי הוא נוגע בכל סוגי המודיעין. הוא בעצם אוסף ובונה תמונת מצב מלאה. הוא מתמקד גם במודיעין חזותי, גם במודיעין של מודיעין אותות, סיגינט, אוסינט, יומינט. כל מה שתכננתי. הייתי מתעסק בכל סוגי המודיעין. ולמעשה זה היה סוג של עוד צעד לעבר החלום. ממש רציתי ללכת בדרך של קריירה צבאית ביטחונית. ולמעשה ההפעלה הייתה סוג של הקבלה הסופית שאני הולך למקום הזה. זה התחום שאני אתעסק בו, זה התחום שאני טוב בו ובאמת מביא תוצאות **ואז ההפעלה מתרחבת עוד ומגיעים עוד אנשים עם עוד קצינים ונגדים באמ"ן וגם אנשים מהשירות.**

21:37 – אלדר: איך הם מגיעים?

32:39 – אורי: הם מגיעים אליי בהתקרבות.

21:42 – אלדר: רק בהתקרבות. לא פגשת אותם מעולם?

21:44 – אורי: לא.

21:48 – אלדר: ואתה לא חושד בשום דבר?

21:49 – אורי: לא, כי אין לי איזשהו סיבה לחשוד כי כל פעם שאני שואל אותם אם הכל בסדר ואם יש אישורים אז תמיד אני מקבל את התמונת מצב שזה מאושר מלמעלה והכל בסדר ואל תדאג. למרות מקרה אחד שהיה שפעם אחת אחד הקצינים ביקש לחדול את הקשר ולהגיד שאני והוא לא מכירים וכל הידיעות קיבלתי מהרשת, ו-24 שעות לאחר מכן הוא ביטל את הבקשה הזאת שלו וחזר לקשר כרגיל ואמר שהכל בסדר. [דומה ולא דומה לגרסה במקור]

22:18 – אלדר: לא רצית לפגוש אותם?

22:20 – אורי: רציתי. ואפילו הזמינו אותי פעם אחת להגיע לסיור באחד הבסיסים שלהם אבל זה התנגש לי עם בגרות אז לא באמת יכולתי. אבל הייתי מדבר איתם אני לא רוצה להגיד על בסיס יום יומי, זה היה בסיס דקתי. כלומר היינו מדברים כמה פעמים בשעה. זה היה קשר שהיה נורא נורא רציף. לא משנה באיזו שעה היו מתקשרים אליי אז הייתי קם ונבנה איזשהו אמון, כלומר אחרי שאתה רואה את התוצרים שלך באמת מובילים לפעולות בשטח אתה מבין שאתה לא עובדים עליך פה. אז ההבנה שלי הייתה שאם אני עוזר להם אז יש לי גם איזשהו גיבוי גם מאחוריי והדברים באמת מאושרים, מה שלא היה באמת בסוף.

22:56 – אלדר: שבעצם אתה גויסת עוד לפני שהתגייסת.

23:06 – אורי: סוג של כן.

23:10 אלדר: כמה זמן נמשך כל ה?

23:12 – אורי: כמעט שנה של הפעלה שהיא נמשכה גם לזירות כמו איו"ש. הייתי צריך לאתר מחבלים פוטנציאליים לפני פיגוע. הייתי צריך בעצם לבוא דרך רשתות חברתיות.

23:29 – אלדר: ספר לי קצת מה שאתה יכול.

23:30 – אורי: אני אתן דוגמה עוד לפני שגוב האריות קם.

23:35 – אלדר: תסביר למאזינים.

23:37 – אורי: גוב האריות זה היה איזשהו ארגון טרור, תא טרור שקם בשכם, סוג של עצמאי, כלומר המקורות שלו הם בארגוני טרור אחרים אבל סוג של עצמאי שהיה – הוא כבר לא איתנו ברוך השם – אבל הוא היה ארגון נורא נורא רצחני ומוטיבציה נורא גבוהה לפיגועים והוא היה מוציא הרבה פיגועים בתקופה שהיה קיים בפרק הזמן הקצר שהוא היה קיים. **אני אז עוד לא זיהיתי את ההתארגנות של הארגון אבל אחד**

האנשים הכי מובילים בארגון קראו לו מוחמד אלבנה, אחד המקימים של הארגון. הוא לא נתפס על ידי צה"ל. הוא בפרופילים החברתיים שלו

24:27 – אלדר: כמו שהוא שהקים את האחים המוסלמים. רק אני אגיד שלא יחשבו, חסן אלבנה. אז כמעט מאותה משפחה.

24:27 – אורי: ברשתות החברתיות הוא נורא הראה מוטיבציה לפגיעה ביהודים, **כלומר זה יכול להתבטא בסורות שהיה כותב**, בלייבים שהוא פתאום עולה, אומר שיום אחד הוא ירצח איזה חייל והוא ממש לא תופס לי את העין. אני לא יודע למה הוא ממש תפס לי את העין, אחד האנשים שיותר עקבתי אחריהם

24:53 – אלדר: שמא, למשל, שהוא עולה איפה בטוויטר, בטלגרם

24:56 – אורי: בפייסבוק בעיקר, יש לו גם טלגרם שהוא מדבר עם אנשים בקבוצות סגורות וגם את זה אני מנטר אבל

25:02 – אלדר: תסביר להדיוטות כמוני מה זה קבוצות סגורות.

25:05 – אורי: זה בעצם קבוצות שאני החדרתי משתמשים שלי לקבוצות פנים עירוניות נקרא לזה, אם זה כפר מסוים, אם זה רמאללה או ג'נין, יש להם את הקבוצות הפנימיות שלהם, של האנשים שגרים שם, של החברים, זה יכול להיות מחברים עד איזשהו עדכון עירוני, דברים כאלו.

25:27 – אלדר: **שכל אחד יכול להיכנס לקבוצה הזאת?**

25:28 – אורי: **חלקם כן, חלקם לא.**

25:31 – אלדר: **איך אתה מצליח להיכנס אם אתה לא מורשה להיכנס לקבוצה הזאת?**

25:34 – אורי: **בעצם יש לי משתמשים שפתחתי במערך ההפעלה שלי שהם משתמשים פיקטיביים שהם דמוי אנשים פלסטינים וככה הייתי חודר לערוצים מסוימים. הייתי אומר שאני גר בג'נין, מפרט רחוב, בונה לי איזו דמות מסוימת. (לשאלת אלדר) ההתכתבות היא בערבית.**

25:52 – אלדר: **אני חייב לעצור רגע בעניין הזה של הערבית. תראה גם אני מדבר ערבית אבל אני מדבר ערבית שלמדתי קצת מהבית אבל יותר מהשטח. אין לי את הניואנסים אתה יודע שאני יכול לאבחן בערבית. איך אתה מפתח את הניואנסים האלה שהם לא חושדים בך?**

26:11 – אורי: **אז קודם כל אני חייב להגיד שאני לא עושה את זה לבד. יש אנשים שמסייעים לי תחת ההפעלה באמת להנגיש את השפה שלי יותר, כלומר התעסקתי בכמה זירות, לא התעסקתי רק באיו"ש ולא התעסקתי רק בסוריה. אז היו אנשים שהיו מנגישים את הלהג הספציפי של אותו אזור, יכול להיות להג ירושלמי, יכול להיות בדואי, תלוי במטרה. בעצם, לי הייתה את הערבית הנורא נורא בסיסית מהדיווחים ולכתוב, לחבר משפטים בסיסיים, לנהל שיחה בסיסית לא הייתה לי בעיה. כשהייתי צריך יותר להיכנס לעומק אז הייתי משתמש באמת באותם אנשים ולפעמים היינו מקליטים הקלטות ממש יש בן אדם שמדבר בערבית כלומר זה הדמות שאנו מתחזים אליה**

27:03 – אלדר: לפני ההתפרצות, הפריצה של ה-AI

27:04 – אורי: כן, כן, לפני ה-AI. **הייתי ממש דואג שאנשים שמדברים את הלהג הספציפי יבואו ויקליטו לי וידברו לעשות את זה הכי אמין שיש. וככה הייתי חודר בעצם לקבוצות.** זה היה יכול להיות קבוצה של מתי מפנים את הזבל וקבוצה של חברים פנימית או של אפילו תאי טרור למיניהם. ומוחמד אלבנה באמת הייתי עוקב אחריו תקופה ממש ממש ארוכה ובעצם יום אחד הוא עלה לאיזשהו לייב בפייסבוק וזיהיתי ממש בשניה שהוא השתקף אל מול האוטו שהוא חמוש וישר התרעתי לאותו איש אמ"ן שהפעיל אותי והוא לטענתו התחבר מול השירות בינתיים ובעצם התחלתי לנטר את הלייב שלו, להבין איפה הוא נמצא רק על בסיס מה שהוא מצלם. פתאום הוא נסע באיזשהו כיכר והייתה חנות דגים שבצבצה לי בעין. הלכתי ניסיתי להגדיל את האיכות של התמונה חיפשתי באינטרנט איפה החנות, מצאתי שהיא בקלקיליה ומשם התחלתי לחזור אחורה בלייב ולעקוב אחרי המסלול שלו ואז הוא נעצר מול פילבוקס צה"ל, צילם חיילים במשך אולי רבע שעה שהוא עומד במקום, בינתיים כבר העברתי נ"צ לכוחות אז החליטו לעצור אותו. הוא לא ביצע איזשהו פיגוע, הוא רק עמד שם וצילם מסיבה לא ידועה אבל הוא לא נעצר שם וזה היה איזשהו תחושת פספוס אבל בסופו

של דבר תחתיו הוא שילח כמה פיגועים, נרצחו אנשים, גם חיילים וגם אזרחים ומדינת ישראל לא תפסה אותו מעולם, כלומר הוא הסגיר עצמו לרשות והוא בכלל שם ולא שוחרר לישראל וזה מקרה שמאוד מאוד זכור לי מההפעלה בתנאי הזה כי זה היה איזשהו תחושת פספוס לדעת שהוא היה נעצר והיה נמנע איזשהו פיגוע אז כמו שיש את התחושה הכי טובה בעולם אז יש גם תחושה של פספוס.

29:10 – אלדר: ואז יום אחד הכל נגמר.

29:12 – אורי: כן. ממש ככה פשוט ביום בהיר, 24 למאי 2022, אני הייתי יום לפני בגרות בעברית ולא הרגשתי בדיוק טוב אז לא הלכתי לבית ספר, נשארתי לישון ובינתיים נכנסו צוות של שב"כ לבית, העירו את אמא שלי, אני לא שמעתי את זה כי טיפה לא הרגשתי טוב. נכנסו סדר גודל של 10 עד 15 אנשים לבית, רובם לא על מדים מן הסתם. חולצות מכופתרות. שוטר אחד ובעצם מפתיעים את אמא שלי שלא מבינה מה קורה. פשוט ניגשים כל כך הרבה אנשים לחדר שלי והיא בשוק בעצמה ומעירים אותי. מגיע החוקר. מי שהיה אחראי על החקירה שלי. השם הבדוי שלו היה אמנון. הוא ממש מעיר אותי ואני עם האינסטינקט הראשוני לוקח את השמיכה ומסתובב לצד השני, חושב שזאת אמא שלי אז אני אומר, די אמא. אפילו אני לא מקשיב לגוון קול שזה לא קול של אישה. בפעם השנייה אני שומע את הקול שלו עוד פעם בצורה יותר זועפת. אני כאילו מתחיל לעכל אבל לא. אומר אוקיי ושוב חוזר לישון. לא מייחס חשיבות. בפעם השלישית הוא ממש אוחד אותי מהכתף ומגיע למצב שהוא מצליח להרים אותי מהכתף ולהעמיד אותי ואז אני מתעורר בדקה ממש כאילו בשוק. **אני מסתכל ימינה שמאלה אני שם לב ללבוש הדי אופייני של אנשי שב"כ עם החולצות הפלל המשבצות ואמא שלי כולה בהלם, היא שואלת אותי מי אלה, מה האנשים רוצים ממך, איפה היית אתמול בלילה, היא חשבה שקרה משהו עם החברים שלי. אמרתי לה שהייתי בבית. אמרתי לה, זה לא משטרה. הבנתי כבר שזה השירות, שזה השב"כ,** ואז השאירו אותנו לבד, אותי ואת החוקר. בינתיים התחילו להפוך לי את כל החדר, לעשות חיפוש שעושים לא חיפוש משטרתי אלא חיפוש שעושים למחבלים ממש. שברו לי דברים בחדר, שברו לי ארון, שברו לי מגירות. **פתחו לי את התפילין, לחפש בדפים של התפילין, ברמה כזאת.** ובעצם כל הזמן הופכים לי את החדר ובינתיים הוא אומר לי להסביר בקצרה על **ערוץ טלגרם שלי. אז אני מסביר כאילו איך הערוץ פועל, מי האנשים שהם חלק ממנו,** והוא לא מפסיק להגיד לי שאני יודע למה הוא מתכוון אבל אני בכוונה מתחמק מזה. ואני אומר לו שישאל אותי, שיטיח בי שאלות, שאני אדע לענות, והוא אומר לי שנדבר כבר במתקן. ואז אני מבין שאני לא הולך להיות בבית, אני לא הולך להיות היום, אבל הייתי בטוח שמדובר בשיחה קצרה, אולי אפילו בתרגיל מסוים. הוא אמר לי איזשהו שיטת גיוס. לא יודע. הייתי נורא נאיבי. ובאמת צ'יק צ'ק הם לוקחים את כל הטלפונים שיש בבית, מחברים אותם למחשבים שלהם, בעצם שותים אותם. כל זה קורה בחמש וחצי בבוקר. שעה שש אני כבר מחוץ לבית. לקחו אותי ממש לרכיבים. אני יורד, אני רואה מתחת לבית שירה מטורפת של לנדקרחזים וניידות ורכיבים סמויים וזה היה בוקר של יום שלישי, חוצים באזור השעה שש ורבע מאשקלון וברור שיש פקקים בבוקר למרכז ואנו נוסעים כל הדרך מהשוליים.

32:43 – אלדר: בדרך, עוד קצת לפני בדרך אתה מנסה לנתח בראש מה קורה פה?

32:48 – אורי: אני בהלם ואני לא יודע לאן אני מובל. כלומר, יש איזה חוסר ודאות כי אני אומר לא אזקו אותי כשהורידו אותי מהבית. כלומר הורידו אותי ממש נתנו לי ללכת, אז אני אומר לעצמי, אני עצור? אני לא עצור? למה הם לוקחים אותי? הם לא מסבירים לי אפילו. הם רק אומרים לי, בוא נדבר על הטלגרם ואף אחד לא אמר לי במה מאשימים אותי, מה החשדות נגדי.

33:12 – אלדר: בשלב הזה אתה מספר לחוקר שחוקר אותך עוד בבית, עוד לפני המתקן שבעצם אתה הופעלת?

33:18 – אורי: ברור. זה המשפט הראשון שיצא לי מהפה. אמרתי לו, אני ואתה באותו צד, כאילו. אני פועל עם אנשים באמ"ן שגם דרך עקיפה פועלים עם השירות.

33:29 – אלדר: אתה מראה לו תכתובות?

33:31 – אורי: הטלפון לא אצלי. הטלפון נשאר אצלם. אבל אני מראה לו גם את המסמכים שאני מתמין לאמ"ן. ואני אומר לו כאילו את השמות, אבל זה לא. זה איזשהו חקירת שטח אז זה לא משהו שנקלט ונתפס גם אצלו. והוא, נדבר במתקן, נדבר במתקן. יצאנו באזור השעה שש מהבית. בשעה 7 בבוקר כבר הגענו

למתקן במרכז. לא יכול להגיד איפה אבל בעיר במרכז. בדרך לא הייתי אזוק, אני חושב לא הייתי אזוק זה מה שטרא, נורא הטעה אותי לאורך כל הדרך. אם אני באמת נעצר מה קורה כאן. ואז אני יורד מהאוטו, מורידים אותי מהאוטו, ובשניות – מסכה על הפנים, אזיקים בידיים רגליים, לא מבין מאיפה זה מגיע, כלומר: שמים מסכה שאני לא רואה בה כלום ואז תופסים אותי ומובילים אותי מעלים אותי איזשהו גרם מדרגות ומובילים אותי לאיזשהו דלת מסוימת. לא בדיוק הבנתי לאן אני הולך ואז הורידו את המסכה באיזשהו שלב שעמדנו שם וחיכנו לאיזשהו בירוקרטיה שלהם מחוץ למתקן ואומרים לי שיוצאים שני אנשים ולא להסתכל להם בעיניים. הדבר הראשון שעובר לי בראש זה שאני אסתכל בעיניים.

34:54 – אלדר: גם לא לבן 17.

34:57 – אורי: **אז יוצאים שני אנשים, אני מסתכל, אני ישר מזהה אותם, זה שני מחבלים שביצעו פיגוע גרזנים באלעד וממש גם בהפעלה שלי ניסו לאתר איפה הם כי הם התחבאו כמה ימים. וגם כשמצאו אותם אז החקירת שטח שלהם תרגמתי מערבית לעברית. ממש זיהיתי את הפרצופים. אבל הם לא היו נראים כו שהם נראו בסרטון. הם היו נראים נורא נורא שהם ירדו במשקל והיה להם תבטות על הפנים, אחד הלסת שלו ממש הייתה בחוץ ואז אני מתחיל להבין לאן הגעתי. אני מתחיל להבין שזה מתקן חקירות, מתקן חקירות של השב"כ. מתחיל להבין שפה לא רק ישאלו אותי את השאלות אלא יהיו גם דרכים אחרות להוציא את המידע שהם ירצו. ואז יש איזה רגע שאני מתנתק ואני מנסה להבין איך הגעתי למצב שאני מגיע לפה. מה אני אעשה פה? ואז עוד פעם שמים לי את המסכה על הפנים. מכניסים אותי, מחליפים את כל הבגדים שהיו עליי לבגדים אפורים כאלה ששמים למחבלים בדרך כלל ועושים איזה שאלון בריאות קצר, רופא שבדוק אותי ועוד פעם, כל מקום שאני נע אני נע עם מסכה, ואז מושיבים אותי בחדר, אזיקים אותי ידיים רגליים לכיסא, כיסא כמו של בית ספר, ואז פעם ראשונה אני פוגש גורם שבא ואמר לי: שלום אורי, אני ככה וככה, הוא היה מהמשטרה, אתה עצור בחשד לעבירות ביטחוניות. ואז אני שואל אותו, כאילו אתה צוחק. הוא אומר לי, לא. שאלתי אותו, איזה עבירות. אמר שידברו איתי על זה אחר כך. הוא לא חשף את זה בפניי. הוא רק אמר לי שאני לא יכול לפגוש עורך דין. כמו שיש לי מניעת עורך דין אז הבנתי שאני בחקירת שב"כ פר אקסלנס, שהבנתי לאיפה הגעתי ולא טעיתי. ובעצם כך נגמרת השיחה שלנו. אומר לי שתיכף יעלו אותי לחקירה. ואז שוב פעם מסכה, מוציאים אותי החוצה. אני שומע ממש כמה מנעולים נפתחים אחד אחרי השני. מנעולים נורא נורא כבדים. אתה יכול לשמוע שהדלת נפתחת. יש חריקה של דלת פלדה והיא ממש כמו דלת של מ"מ"דים. דלת בטון. ועומד בן אדם מאחוריי ונותן לי פוש קטן ואני לא יודע עם היד או עם הרגל ודוחף אותי פנימה. הראש שלי מתחכך בתקרה. מאוד מאוד נמוך, ואני שומע את כל המנעולים ננעלים, ואז הוא אומר לי, אתה יכול להוריד את המסכה. אני מוריד את המסכה ואני סורק פתאום את התא הזה שאני נמצא בו. לא עומד בו זקוף, אני עומד מכופף, כי הוא בגובה של 1.60 או 1.70 מטר לגובה, לרוחב ולאורך. אי אפשר לשכב, אי אפשר לעמוד. אין בתא כלום חוץ מחור ברצפה שאני מבין שמשמש לצרכים. פותחים את האשנב של הדלת, מורידים לי את האזיקים ידיים רגליים ואז יש איזה 10 דקות, אין תחושת זמן כי אין אפילו חלון לראות את האור, שאני יושב שמה ואני אומר, מה קורה פה? למה אני נמצא בתא, אפשר לקרוא לזה תא שבי במתקן שנמצאים בו מחבלים? אני שומע את הערבית. בכל שניה אתה שומע את ההטחות במחבלים. אתה אומר, איך אני קשור למתקן הזה, כלומר מה חושדים בי ששמו אותי במתקן כזה, שאני חלק מארגון טרור? ואז לוקחים אותי לחקירה, אותו חוקר שהוא מתיישב מולי. הוא אומר לי: טוב, תתחיל לדבר. אני אומר לו: על מה? אומר לי: אתה יודע על מה. בעצם מנסה למשוך אותי בלשון. ואני עדיין לא מבין במה אני מואשם. יש איזה חצי שעה של תגיד לי על מה לדבר. לא מתקדם לשום מקום. ואז הוא זורק לי שחלק מהידיעות שפרסמתי בערוץ טלגרם מבחינתם מסווגות ואין להם מושג איך הגעתי אליהן. ואז אני אומר לו, כן. איזה ידיעות. והוא אומר לי: תגיד לי אתה מי העביר לך את הידיעות, מי האנשים שאתה בקשר איתם, ואנחנו ממש עוברים כל גורם צבאי, כל בן אדם שהייתי איתו בקשר, מעיתונאים עד לאנשים במערכת שאני בקשר איתם. הוא לא מסמן לי בן אדם אחד על מי להתעכב, על מי לומר. הוא כותב ומקשיב וכותב. ובעצם זה ארבע שעות שאין ממש התקדמות בחקירה. זה שיח די שטחי, ואז אני מובא להארכת מעצר. אמרו לי שאני לא משתף פעולה וזה ייאמר לשופט והשופט יחליט כבר מה לעשות. עד אז לא היו אירועים חריגים ואז כשנלקחתי להארכת מעצר התחילו מה שנקרא עיטיים במתקן. בעצם הצוות שהיה אחראי עליי, לשינוע שלי מהמתקן של השב"כ לבית המשפט בעצם כפת אותי באזיקים וכשהוא לא הצליח לאזוק אותי בידיים אז הוא פשוט לקח את האזיקים והצליף לי פה בעין, בשקע שמתחת לעין, לאף אחד לא היה בעיה עם זה. זה היה נראה ממש לא חריג שמה. ואז היה לי שטף דם ואחר כך לקחו אותי ברכב להארכת מעצר ארבע שעות לפני שהיא הייתה**

אמורה להתקיים ונעלים אותי ברכב ומדליקים חימום, סוף חודש מאי, נרא נורא חם, אני בבגדים ארוכים, אזוק ידיים ורגליים עם מסכה על הפנים, כל פתחי האוויר סגורים ברכב וארבע שעות נותנים לי להתבשל עם חימום, לא משהו שאני מאחל לאנשים לחוות. אני מאבד שם את ההכרה, פשוט מתעלף. ואז להארכת מעצר צריכים לגרור אותי כי לא הצלחתי לעמוד. הזעתי נורא, האזור ליד העין היה נורא נורא נפוח, הייתי נראה נורא רע ואז הגעתי להארכת מעצר. אני לא יכולתי לראות את העו"ד שלי ולא את ההורים. אז מכניסים אותי לשופט, מעדכן אותי שיקבל החלטה ויחזיר אותי אחר כך.

41:48 – אלדר: שניה. ההורים שלך מגיעים לבית המשפט.

41:50 – אורי: זה בית משפט בראשון. בלי לדעת על מה מדובר. העו"ד אומר להם שיש חשדות ביטחוניים נגדי. פרסום והחזקת ידיעות סודיות. הם יודעים במה אני מואשם. אני לא יודע.

42:07 – אלדר: וכמה זמן עבר מרגע שלקחו אותך מהבית עד הארכת המעצר?

42:09 – אורי: לקחו אותי בשעה שש בבוקר והדיון היה באזור השעה שתיים ואני מהמתקן יצאתי בעשר. אם מדברים באותו יום. זה היום הראשון.

42:23 – אלדר: ואמא שלך כבר הספיקה מהר ללכת למצוא עו"ד?

42:24 – אורי: כן, כן. התקשרה לבן דוד שלי שגם הוא עורך דין והוא קישר אותנו לעו"ד שמבחינתו הוא מעולה. וככה נוצר הקשר עם עורכי הדין שלי. הם היו באילת, אז הם שלחו מישהו שעובד איתם בהתחלה. לא חשבו שאפשר לשחרר אותי ביום הראשון אבל הטיעון היה יותר לפרוטוקול. וכשהשופט התחיל לדבר אז בגלל שזה אולם של דלתים סגורות יש איזו זכוכית לבנה שלא רואים דרכה. יש איזשהו חור קטן וכנראה שאמא שלי הסתכלה מחוץ לדלת והיא התפרצה לאולם, נכנסה בוכה. פעם ראשונה שראיתי אותה ככה. השוטרים וכל הצוות המשפטי אמרו לה לצאת והשופט אמר שלא, הרשה לה לבוא ולחבק אותי. ושם, אינני יודע למה, פשוט התפרקתי. חיבקתי אותה, ביקשתי ממנה סליחה בלי לדעת על מה, והיא אמרה, על מה סליחה, ואני שמה נשבר, ממש בוכה. אמרתי לה, אין לי מושג, אין לי מושג למה אני פה ואני מבקש סליחה שהבאתי אתכם למצב כזה. אבא שלי גם נכנס. אבא שלי הוא אדם נורא נורא לא קר אבל לא אדם שדברים משפיעים עליו, אבא שלו נפטר חודש לפני זה ולא ראיתי אותו מזיל דמעה ואני רואה אותו גמור. הוא עומד מאחור ולא מצליח להחזיק את עצמו. וזה גם נתן לי איזשהו קונטקסט לכמה חמור מה שקורה פה. יכול להיות שאני מואשם בדברים נוראיים ואמא שלי אומרת לי: תדבר, תגיד את האמת, יהיה בסדר, אנחנו מאחוריך, ואני אומר לה: ברור, ברור. שואלת אם שוטרים הרביצו לי ואני אומר לה: לא, מה פתאום? הכל בסדר. תוך כדי שהפנים שלי נפוחות וכולי חצי מעולף אחרי אובדן ההכרה שם בוואן. והשופט מרחיק אותם ואומר, מספיק. מאריך לי את המעצר בחמישה ימים. ואז אני חוזר למתקן ומתחילים חמישה ימים נוראים שחלקם היו בחקירות וחלקם בעינויים. ושם מתחילים להסביר לי

44:35 – אלדר: איזה עינויים?

44:38 – אורי: הרוב היו עינויים מנטליים. זה יכול להיות בגלל שאתה חסר קול, בעצם 72 שעות השאירו אותי בתא עצמו בלי להוציא אותי, בלי לתת לי לישון, כלומר יש סוהר שבא כל חמש דקות ומכה באזיקים על הדלת כדי שלא תוכל לישון, יש אור שדולק כל הזמן, ואסור לדבר, אסור לשרוק, אסור להשמיע רעש. ישר נכנסים ומי שמציץ חוסף מה שהוא צריך לחטוף. ובעצם משאירים אותי 62 שעות להתבודדות, שאני אבוא מהשיגעון שארצה לדבר, שאני ארוץ ואגיד להם כאילו אין בעיה, בואו אני אגיד לכם מה שאתם רוצים ואז תשחררו אותי. **בהתחלה בחקירות התחילו להסביר לי שאני נאשם בהחזקה של ידיעות מסווגות, בפרסום של ידיעות מסווגות, ואז אומרים לי שאני מואשם גם בסחר בנשק ובחברות בארגון טרור ובמגע עם סוכן זר. ואני פתאום שומע ואומר, לאן אתם הולכים? סחר בנשק? מצאתם קלצ'ניקוב בבית שלי ולא ידעתי? איך הגעתם לסחר בנשק? והוא מראה לי התכתבות שלי בפרופיל פיקטיבי שלי שהיה מוכר לשב"כ והיה מוכר לאמ"ן ואני מדבר עם סוחר נשק בג'נין ועושה לו כיפה אדומה. והסוחר נעצר. והחוקר אומר לי, הנה, אתה סוחר בנשק. אני מסתכל ואומר, לא. זה בשבילכם. זה סוחר נשק שהפללתי אותו. והוא באמת נעצר. אתה מראה לי פה תוצרים של הפעלה. הסברתי לך פה בפעם הראשונה כשראיתי אותך ואני חוזר על זה בלי סוף שהופעלתי על ידי אנשים בצבא, אנשים באמ"ן, גם בגזרות שהשירות מתעסק בהן וגם בגזרות אחרות.**

46:38 – אלדר: אתה מנסה לנדב לו שמות. זה לא מעניין אותנו?

46:40 – אורי: אני אומר לו שמות. זה לא מעניין אותו. הוא אומר לי: תקשיב, אין דבר כזה. למה שצה"ל ישתמש בילד בן 17? אתה אומר לי שמות של תפקידים מסוימים בשירות. אני אומר לך שאין דבר כזה. אין אנשים כאלה בשירות. ומה שעשית לא נקלט אצלנו ולא באמ"ן. ביררו מה שאמרת ואמרו שאתה שקרן.

47:00 – אלדר: יש טלפונים.

47:02 – אורי: יש טלפונים. אני אומר להם. יש התכתבויות. יש שמות. יש טלפון. תסרקו מה שאתם רוצים. ואני ממש אומר לו את השמות של מי שהפעילו אותי. באפליקציה הזאת הפעלתי מקור כזה, באפליקציה הזאת הפעלתי מקור כזה. המפעילים שהתכתבו איתי פה ופה. אני גם ממש נותן להם מילים, קיצורים שאני זוכר מהשיחות שלנו. שיהיה להם הרבה יותר קל להגיע לדברים ספציפיים שיחקרו. וסוג של נכנס באוזן ויוצא מאוזן. הם בודקים ואומרים לי, כל מה שבדקנו לא רלוונטי. אתה ממשיך לשקר, לא הפעילו אותך, למרות שיש הוכחות מוחלטות וחזקות שאני מופעל וממשיכים לחקור אותי בעיקר על העניין של הידיעות המסווגות ולאט לאט כל פעם שיש איזה משהו שאני סותר אותו בהפעלה כמו העבירה של מגע עם סוכן זר שבעצם זה מקורות שהפעלתי, חלקם בארגוני טרור במדינות עוינות. וככל שהתמונה יותר מתבהרת אז פתאום מפסיקים לשאול את השאלות על זה ולהתעמק בזה ומדחיקים את הנושא. כשאני מנסה להעלות את זה שוב ולומר שהקצינים האלה הפעילו אותי הם בעצם מעבירים שאלה, מתעלמים. אחר כך כשאני מבקש את המחשב להראות שהידיעות נמצאות ברשת באופן מלא אני לא מקבל. באיזשהו שלב לדעתי הם כן שמו לב שאני לא סתם אומר את הדברים שאני אומר ושאיני דובר אמת אבל הייתה החלטה להמשיך את החקירה ולהגיע לכתב אישום. הם קיבלו משימה להגיש כתב אישום והם יעשו את זה.

48:47 – אלדר: בדיעבד, אחרי ימים, חודשים אותם אנשים שהיו איתך בקשר הם לא תוהים לאן נעלמת?

48:54 – אורי: תוהים. ואני יודע את האמת. יש לי את ההוכחות. יש הרבה תהיות לאן נעלמתי. אפילו מהחברים הכי קרובים. מהמורים, המשפחה. גם השב"כ מבקש מהמשפחה שלי לא לדבר על זה. יש צא"פ נורא כבד. כל פרט מזהה עליי אסור פרסום. גם במסמכים של שב"ס אני מופיע כאסיר X, לא בשם שלי.

49:47 – אלדר: ממש ככה, אסיר X.

49:48 – אורי: כשההורים שלי באו להביא לי בגדים ביום הראשון למעצר למתקן ואמרו את השם שלי אז הסוהר אמר להם שאין אף אדם ברשומות בשם אורי אלמקייס. עד שהתקשרו איכשהו לחוקר דרך גורם צד שלישי והחוקר יצא להביא לי. ככה התוודעתי שאני אסיר X. כלומר, מבחינת המדינה אתה לא עצור.

50:12 – אלדר: אתה גם לא הלכת ליס?

50:13 – אורי: החברים שלי גם מתחילים לחפש. ואמא שלי בינתיים לא שקרנית טובה. לא מיומנת בזה. אבל יש לך סיפור כיסוי שאני כעת במיונים לצבא. איזה גיבוש. זה היה נשמע אמין אם זה היה נמשך שבוע או שבועיים. אני מדבר על סדר גודל של 44 יום שהייתי עצור בשב"כ ואח"כ בכלא אופק של קטינים. חלק מהאנשים במשפחה כן קונים את זה. רוב החברים שלי לא קונים את זה ומבינים שקורה משהו. מתחילים לחפש בעצמם גם.

50:54 – אלדר: במשך כל ה-44 הימים האלה אתה באותו מתקן?

50:57 – אורי: לא. אני במתקן בשבוע הראשון שאני תחת חקירת שב"כ. אחרי שבוע השב"כ מתנער מהחקירה, אומר שאין פה מניע לאומני, אין פה ריגול או משהו. מבחינתו הוא יוצא מהחקירה ומעביר את זה לידי יאחב"ל, לידי להב 433. וגם שם עורכי דין מבינים שזה לא הולך לכיוון הזה.

51:20 – אלדר: אז מה האישום?

51:22 – אורי: יפה. אז מהעבירות שדיברנו על סחר בנשק ועל פגיעה בביטחון המדינה וחברות בארגון טרור לא נשאר. נשארו החזקת ידיעות מסווגות ופרסום שלהן. מההתחלה חקרו אותי על סדר גודל של 1000 ידיעות שזאת ערימת דפים וחוקרים על כל ידיעה וידיעה – איפה קיבלתי? איך הגעתי? ומה מבחינתם הסיכון של הידיעה הזאת. במשך 44 יום החקירה נמשכת ועוברים פרט פרט וכל ידיעה אתה נכנס לשם הספציפי ולמה המקום הספציפי והנ"צ. אחרי 44 ימים החקירה נגמרת. ומסדר גודל של 1000 ידיעות מגיעים לכתב

אישום מצומצם שמאשימים אותי בפרסום של שש ידיעות מסווגות. מכל שבעת האישומים שהאשימו אותי הגענו לכתב אישום מאוד מצומצם.

52:26 – אלדר: אבל עדיין שום דבר לא קורה מהעובדה שאתה הופעלת.

52:30 – אורי: נכון. כל פרט שהיה יכול להיות מזהה להפעלה שלי לא מופיע בכתב האישום. העבירה של מגע עם סוכן זר שנבעה מההפעלה שלי נמחקה. העבירה של סחר בנשק, שהיה סוכן נשק פלסטיני שהפללתי, נמחקה. חברות בארגון טרור בגלל שהייתי בקבוצות נמחקה. הפרופילים הפיקטיביים שהיו מזוהים כחברים בארגון טרור – העבירה נמחקה. יש רק שקיבלתי ידיעות מאנשים באמ"ן לטענתם ופרסמתי אותן.

53:05 – אלדר: וכך זה נמשך 44 ימים ואחרי 44 ימים לאן אתה מועבר?

53:08 – אורי: בשבוע הראשון הייתי בשב"כ כמו שאמרתי. אחר כך הייתי ביתר הימים בכלא אופק של הקטינים. חשוב לציין שבכל הזמן אני מבודד. אסור לאף אחד לדבר איתי, גם עם סוהרים. אז אני 44 יום או לבד או עם החוקרים. וזה מה שהחוקרים בנו על זה, שבאיזשהו שלב אני אתחרפן ואמסור הכל, כלומר שאגיד כל מה שהם רוצים שאני אגיד.

53:50 – אלדר: הגעת לנקודה הזאת?

53:52 – אורי: לא.

53:53 – אלדר: אני צופה בטלויזיה, אני קורא ספר מתח

53:57 – אורי: ביום השני ב-72 השעות שבודדתי לבד אמרתי לעצמי, בוא נעצור רגע, נבין את הסיטואציה. אני לבד, אפילו עו"ד אני לא יכול לראות וכרגע נעמדים מולי הגופים הכי גדולים, הכי חזקים שקיימים במדינה – ביטחון, משרד המשפטים, המשטרה, שב"כ, שב"ס, כולם נגדי. אני לבד במערכה הזאת. עו"ד שלי אפילו לא ידע במה אני מואשם כי לא חושפים חומרי חקירות. בגלל הסיווג. מחכים שיחתום. אין אף אחד שיעזור לי. אין לי רשת, אין לי גב מאחוריי. אם אני נופל הכל נופל. ואני מבין שלא משנה כמה אני אחטוף וחטפתי וכמה יעמידו אותי במבחנים מנטליים אני חייב להישאר שלי ולהגיד שיש אמת אחת. ואסור לי לזוז ממנה. כלומר, אני לא אשקר ולא ישתלו לי מלים בפה. כל הגורל של החיים שלי עומד פה מולי. מדברים על 15 שנות מאסר, משהו יחסית סביר בעבירות האלה. וכל החיים לפני ואני אומר שאין סיכוי. אני לא אתן להם להגיע למה שהם רוצים. אם הייתי עושה הייתי אומר, אני אשם, מגיע לי. אבל מהרגע הראשון אני אומר, אין פה תיק. ומעבר לזה – אתם יודעים שאין פה תיק ואתם בכל זאת ממשיכים. וההבנה הזאת שהם הכריזו מלחמה בכל מחיר מדליק אצלי משהו. אני לא נשבר בכל מחיר. לא משנה כמה קשה זה יהיה, שאף אחד אף פעם לא סגר תיק של שב"כ שהאשימו אותו וגם אם השב"כ לא מודה בטעות שלו – אני הראשון. אחרי שהשתחררתי – בעצם לא השתחררתי, הגעתי לסוג של מעצר בית, זה מעצר לכל דבר ועניין, השופטים החליטו לשחרר אותי למעצר בית עם איזוק, שאף אחד לא יכול להיכנס לבית ואני לא יכול לצאת מן הסתם, אין לי גישה למכשירי מדיה, לא טלפון, לא אינטרנט, לא מחשב, לא כלום. גם להורים שלי אסור לדבר עם אף אחד. מותר לי להיות בבית ולהתקיים, לא לצאת מגבולות הבית, לא טלויזיה, כי יש טלויזיות חכמות, בעצם להיות מנותק מכל קשר לעולם החיצון וככה זה נהיה שנה ותשעה חודשים שאני כלוא בבית.

56:33 – אלדר: שאתה לא יוצא לשום מקום, לא לסיורים, לא לכלום?

56:38 – אורי: רק לעו"ד.

56:42 – אלדר: אני עשיתי סרט על ענת קם. סיפור שונה אבל גם היא הייתה במשך שנתיים במעצר בית. אני זוכר משפט אחד שהיא אמרה לי, שעדיף לה היה לשבת בכלא ולא להישאר במעצר בית.

56:55 – אורי: אני לא מסכים עם זה. זאת הייתה הנקודה ההפוכה שלי. המסר שאני קיבלתי מכל ה

57:01 – אלדר: כי אתה היית במתקן שב"כ. היא

57:03 – אורי: לא. גם כלא קטינים הוא מקום, אמנם ליד מתקן שב"כ הוא גן עדן אבל

57:10 – אלדר: אבל מה שרציתי להמשיך להגיד שהיא לפחות בשלב יותר מאוחר אפשרו לה לצאת לאיזה עם מלווה.

57:21 – אורי: בשלב נורא מאוחר אפשרו לי לצאת לאימונים אבל מחמש וחצי בבוקר עד שש וחצי.

57:34 – אלדר: אני שואל שוב, אתה מדבר איתי על שנה וחצי.

1:01:07 – אורי: ואני יודע את האמת. ויש לי את ההוכחות אם אקבל את הגישה אליהן.

1:01:12 – אלדר: אנו מדברים על 2022.

1:91:14 – אורי: נכון ובעצם אם אני כותב מסמך שהוא לוקח את כתב האישום, קודם כל סותר את כל הטענות שהמידע הוא מידע מסווג. זאת אומרת לוקח ממש ידיעה ידיעה ואומר: זה נמצא באתר הזה, זה נמצא באתר הזה וזה נמצא באתר הזה, מוכיח שהכל היה באינטרנט או לוקח מהחיילים שהאכילו אותי. מסתבר שבדיעבד הייתי יותר חכם ממה שחשבתי והייתי מצלם צילומי מסך להפעלה. כשאנחנו קיבלנו את המכשיר של הטלפון, את ההעתק, נורא נורא התקשינו להגיע לווטסאפ ולא הכל הגיע בצורה חלקה והתמונות הגיעו והצלחתי פשוט לאתר תמונות של ההפעלה, להוכיח כל פעם עם צילום מסך פרטים שמגיעים וזה שמתקיימת ההפעלה אז במסמך אני כותב ממש מאיפה הגעתי למידע, ממש מכיוון שאני לא יכול לעבוד עם האינטרנט ורוצה להוסיף לינק, **אני רץ לדין ואומר לו: תקריא לי את הלינק**, ממש <https://...> סלאש, מהר, כותב, חוזר. ככה אני מדבר איתך, סדר גודל של מאות לינקים. בגלל זה לקח לי כל כך הרבה זמן. כותב מסמך של בערך 200 עמודים, אני כותב גם את ההפעלה עם שמות, צילומי מסך והוכחות. **וגם מוכיח שהמידע לא מסווג. כל פרט מידע שהיה עליו כתב אישום.** לא השארתי אפילו פסיק שלא במקום. אמרתי אין סיכוי שמשאירים אפילו גרגר אחד. הכל היה חוקי. אני אראה את זה. לקח לי המון זמן. בסוף עשיתי את זה. **ואז קראתי לעורכי דין.** אמרתי להם, זה מה שכתבתי. ואני זוכר כאילו את שניהם עומדים, זוכר בעיקר את אוריית עומדת ואומרת, אני לא מבינה כאילו, אין פה תיק, סתם האשימו אותך. כמו שטענתי מהיום הראשון. ופתאום מתחילה גם אצלם אופטימיות. אני מדבר על סדר גודל של שנה – שנה וחצי. שההבנה שאפשר לצאת פה זכאים. אין פה תיק. אין כלום. לא אשם. ואנו מגישים את זה לפרקליטות. את המסמך. הכל גם מועבר ביד. אני לא יכול לתת להם את זה בדיסק און קי, אני צריך להדפיס את זה במדפסת שגם מחוברת עם כבל למחשב ולתת להם את זה במכתב ודין ניגש ונותן להם את זה. ואני מעביר להם את זה דרכו. ואז הם באים ואומרים, אוקיי, מקבלים חלק מהטענות אבל יש לנו עוד כמה דברים לא מובנים ומחזירים לי ואז עוד פעם אני צריך לעבוד מחדש ולהוכיח. בסוף זה נמשך איזה ארבעה חודשים של התמסרות בינינו. ממש שבועיים לפני כן הורידו לי כמה הגבלות, הרשו לי להחזיר טלפון, הכל, כי ההבנה הייתה שהתיק הולך לסיים. ואז דין התקשר אליי ואל אמא שלי ואומר לי, מחתום, מחתום, המדינה ביטלה את התיק. אמא שלי שמעה את זה, התפרצה בבכי, ואני אמרתי, אוקיי, תודה וסגרת את הטלפון. כאילו התקשר אליי בשוק אחר כך, למה אתה לא שמח? אמרתי לו: זה היה אמור לקרות. אמרתי: אם זה היה משהו הרואי הייתי שמח, אבל האמת יצאה לאור פשוט. בסופו של דבר והתיק נסגר ככה, שזה הסיפור הכי קצר שהצלחתי לתמלל את הסגירה של התיק. **ואם אני לא טועה זה פעם ראשונה ששב"כ מושך כתב אישום בעצמו. [אבל השב"כ הרי יותר על החקירה לאחר שבע לפי מה שכתוב לעיל, ולפי התגובה של השב"כ בתכנית המקור – לאחר יממה]. 1:04:45 והשאלה שנתורה לא פתורה זה מי יזם את ההפעלה. ואנחנו, ואני מעביר את כל הפרטים לאורית ואורית עושה את הקשרים שלה עם עיתונאים ושולחת לרחרח, ומיכאל האוזר טוב הוא באמת אחד מהם**

1:05 – אלדר: שמפרסם את זה לדעתי בינואר 2024.

1:05:06 – אורי: אני לא הייתי מודע שהולך הפרסום, ואני מקבל פתאום לינק מאמא שלי לכתבה על נער בן 17 שהופעל על ידי תת אלוף בצבא ואני אומר: איזה קטע. סיפור מקביל לשלי. אני אפילו לא מעכל במה מדובר. אני נכנס לכתבה ואז אני מבין כאילו זה מי שעומד מאחורי ההפעלה שלי, כאילו אשכרה מצאו אותנו. זה בן אדם שהפעיל והתנער מאחוריות. אני לא יודע איך לתאר את התחושה בגוף שפתאום כל הזמן היה חלק חסר בפאזל ופתאום הכל הושלם. ואני מתחיל פתאום להבין דברים שלא ידעתי על ההפעלה. מסתבר שהקצין שהפעיל אותי, צור, כשידע שאני נעצרת הוא בא ואמר, אני אחראי עליו, אני הפעלתי אותו. וזה דבר שנודע לי רק לפני כמה חודשים בודדים. ובעצם הגרסה שלו הושתקה.

1:06:16 – אלדר: על ידי מי?

1:06:17 – אורי: על ידי מי שהחליט לחקור את זה בצה"ל.

1:06:20 – אלדר: מי?

1:06:21 – אורי: מצ"ח לדעתי חקרו את זה. כשהוא הודה אז פנו לרומן גופמן ורומן גופמן הכחיש והמפעיל השני שלי נתנאל גם הכחיש.

1:06:34 – אלדר: הכחיש מה?

1:06:34 – אורי: הכחיש שהם יזמו את הפעולה, אמרו שבהתחלה כאילו נרא, נרא סתרו את עצמם בגרסאות שלושתם. שלושתם כל פעם נתנו גרסה אחרת.

1:06:44 – אלדר: שלושתם זה?

1:06:45 – אורי: שלושתם זה שלושת המפעילים הראשיים – צור, נתנאל וגופמן שיזם את ההפעלה. גופמן בהתחלה אמר שהוא לא הכיר אותי, שלא הייתה הפעלה ואחרי זה אמר בחקירות סגורות של מצ"ח שהוא לא ידע את הגיל שלי והוא ביקש רק שיעבירו לי דברים שהם גלויים ברשת ברמה שהם אפילו לא מקורות ערביים, ברמת Ynet [תואם בדיוק את מה שאורי עצמו סיפר בתכנית המקור לגבי ההתחלה של ההפעלה]. וכל פעם הגרסה השתנתה. יום אחד פרסמו שהסנגוריה הצבאית רצתה להגיש נגדו בקשה לחקירה פלילית ואז הוא הוציא הודעה שאנחנו לא יודעים אם היא באמת באמת ממנו או מטעמו שהוא מודה שבוצעו מאמצים השפעה וחשף שם איראן וחזבאללה ושלא בוצעו דברים פליליים מצידו. כלומר, כל פעם הגרסה השתנתה.

1:07:38 – אלדר: של גופמן?

1:07:39 – אורי: כן. בעיקר של גופמן. אני גם יותר חשוף למה שהוא אומר כי זה יותר מפומפם בתקשורת. החקירות של החיילים האחרים לא בדיוק מגיעות לידיי, ואני מבין בעצם מהקצין צור, מבא כוחו בעצם, שהוא הושתק. הוא אמר שהפעיל אותי ומשום מה החליטו, למרות שאמר, להגיד שזה לא היה ולא נברא. יש מסמך שאני קיבלתי אותו כחלק מההגנה שאומר שבוצעה בדיקה צה"לית בחודש ספטמבר 2022, אחרי ששוחררתי ואחרי שהוגש כתב האישום, שאומר – לא היה ולא נברא. הנער מעולם לא הופעל. וחתום על זה מפקד ביטחון מידע. חתום ממש על המסמך. וכאילו, כשאני רואה את המסמך הזה אני אומר: מה לעזאזל? אתם מבצעים בדיקה ואומרים שאני לא מופעל. ברור שלי יש הוכחות. מיום ליום אני מבין כמה הטיח וכמה המחדל פה עצום.

1:08:47 – אלדר: אבל נראה לי שזה נרא – אני אומר עכשיו בנאיביות כי כל הסיפור שלך נשמע מטורף – יש לך שמות, יש לך מספרי טלפון, אני מניח, אז הוא יכול להגיד עד מחרתיים לא אבל מה שנקרא, זה נמצא בכתובים.

1:09:04 – אורי: יפה. אז כשאני ביקשתי לחפש את השמות הם אמרו שהם חלקם ממצאים לא רלוונטיים וזה גם נמצא במסמך. בכל חיפוש מסוים בטלפון, במחשב, מוציאים מסמך של מה חיפשנו. אז הם אומרים שזה לא נמצא רלוונטי. ולמעשה אם זה לא נמצא רלוונטי כל הת'אטים וכל ההתכתבויות האלה לא אמורות להגיע לפרקליטות. לפרקליטות מגיע רק מה שרלוונטי. הפרקליטות קיבלה מוצר מוגמר שהיא לא יודעת מה קרה בחקירות. היא כאילו קיבלה פרוטוקולים של חקירות והרבה דברים שאמרת לא נכתבו או נמחקו בעיקר בשב"כ גם במשטרה. והתכתבויות שנמצאו עם נתנאל מההפעלה שלי לא הגיעו אליהם כי מבחינתם, מבחינת היחידה החוקרת, זה לא ממצאים רלוונטיים. אז למעשה הפרקליטות קיבלה פה מוצר מוגמר. וכשאני אומר שאני מופעל, שהם פנו למחלקת ביטחון מידע, מחלקת ביטחון מידע אמרה להם שהוא לא מופעל.

1:10:00 – אלדר: מתי גופמן כן אומר ש?

1:10:03 – אורי: אני לא יודע תאריך ספציפי. אני יודע שאחרי שאני היגשתי את המסמכים שלי ובפרקליטות הייתה איזו פגישה בין עורכי הדין שלי לבין חיים ויסמונסקי שהוא אחראי, ראש מחלקת סייבר בפרקליטות, והפרקליט מטעמם, יוני, שהיה אחראי על התביעה, ואורית מתארת את זה שהוא נהיה לבן, כשהוא ראה בפעם הראשונה את ההוכחות להפעלה. ולפי מה שאני מבין זה הוסתר מהם. ואחרי שהגשתי את זה ואחרי שהם פנו, נפתחה איזו ועדת חקירה, אני לא זוכר אם ראש אמ"ן וראש שב"כ היו מעורבים או רק ראש אמ"ן, שאחרי ועדת החקירה הזאת מצאו באמת שהופעלתי. אני לא יודע בדיוק מה הממצאים, לא קיבלתי אותם. נרא הייתי שמח לראות את הממצאים שם אבל ואז אנחנו גם יודעים שרומן גופמן קיבל נזיפה.

1:11:03 – אלדר: **אז אני אקרא לך למשל את הדברים שפרסמו בעקבות הכתבה ותגובה: בתפקידן האחרונים פיקד גופמן על אוגדה 210 ברמת הגולן ועל המרכז הלאומי לאימונים ביבשה. במהלך הקרבות ב-7 באוקטובר הוא נפצע אך גופמן לא נחקרו ורק נזפו פיקודית.** שמעת על הנזיפה הפיקודית? זאת אומרת שעצם העובדה שיש נזיפה פיקודית זה אומר שיש אחריות.

1:11:29 – אורי: לא, לא אחריות.

1:11:31 – אלדר: אני עוד אוסיף שכאילו כשנתבקשה תגובה דובר צה"ל: מדובר בקצין מוערך וערכי (צוחקים), ההתייחסות היא כמובן – למה אתה צוחק? –

1:11:42 – אורי: כי אני לא חושב שבטח לא קצין ובטח לא כמפקד ערכי להתנער מהפקודים שלך, אבל אוקיי (צוחק)

1:11:49 – אלדר: ששירת שנים בתפקידי לחימה למען ביטחון המדינה, להדגיש כי מדובר בשגיאה מקצועית שתחקרה ונבדקה והוחלט כי תסופל במישור הפיקודי.

1:12:01 – אורי: שגם זה לא קרה. כמו שאנו קיבלנו את התגובה אז. תמיד אופטימיים במערכת הביטחון. הייתה לי תקווה שיטופל והוא לא יקודם, אולי יודח.

1:12:20 – אלדר: בעצם הוא קודם להיות המזכיר הצבאי של ראש הממשלה.

1:12:21 – אורי: נכון. הוא קודם לא רק בתפקיד אלא גם דרגה. מתא"ל לאלוף. כלומר במישור הפיקודי זה לא טופל מן הסתם וגם נזיפה. בסופו של דבר אם אנחנו נכנסים למושגים משפטיים יש פה עבירה פלילית, יש פה חריגה מסמכות עד כדי סיכון חיי אדם.

1:12:40 – אלדר: אבל יש לפני כן מעבר לעניין הפלילי, אני מנסה להבין מתי הנקודה שבה רומן גופמן אומר, כן, ידעתי, אני מצאתי במסגרת לא הייתי מודע לגילו. כלומר, יש הבדל בין לא הייתי מודע לגילו לבין אני לא קשור לזה בכלל.

1:12:58 – אורי: כשאנחנו היינו בהפקות של הסרט אז התגובה שלו הייתה שהוא לא היה מודע לגילי אבל זה היה אחרי שהתיק נסגר וכבר הייתה ועדת החקירה. אני חושב שזה היה כבר אחרי הנזיפה. אני לא יודע למה אם זה קרה לפני או אחרי אבל אני מתוודע לזה רק בהכנת הנתונים לסרט.

1:13:13 – אלדר: אתה מדבר על הסרט

1:13:14 – אורי: המקור. שבעצם שם הגרסה הראשונית שלו הייתה לא הגרסה שאמר בחקירות כי בחקירות אמר משהו אחר לחלוטין. הגרסה שלו שהגיעה איכשהו למערכת המקור הייתה שלא הייתי מודע שמדובר בילד, למרות שהפנייה הראשונית אליי גם שהקצינים ידעו שאני מתמין לחיל המודיעין ולכן שאני ילד והדברים שעשינו זה רק השפעה שבעצם הכל היה ממקורות ישראליים. והוא רק העתיק. כלומר לא עשה משהו מיוחד, שמהצד השני אתה אומר, אם זה מבצע השפעה ממקורות ישראליים אז מה התכלית שלי פה? אני רק צינור. זה גם סותר מאוד את מה שקרה בפועל.

1:13:53 – אלדר: אז בוא נדבר רגע על התקופה הזאת. אתה היית אמור להיות מגויס.

1:13:57 – אורי: נכון. הייתי אמור להתגייס וכשאתה השתחררתי, יצאתי זכאי והכול נמחק, אז אמרתי, אם הכל נמחק אז כנראה אני ראוי לחזור לאותה יחידה שהתקבלתי אליה. אני מתקשר לחיל המודיעין ממש בטלפון ואומר: שלום, התמיינתי לחטיבת המחקר, למסלול כך וכך, כי יש מכתב שהתקבלתי והכול והייתה לי אופציה. אמרתי להם, אני רוצה לחזור לשרת.

1:14:30 – אלדר: למה הייתה לך אופציה?

1:14:31 – אורי: כי כשנפתח נגדך תיק פלילי אז צה"ל מוותר עליך אחרי איזו תקופת זמן וצה"ל יותר ואז לי, למרות מה שעברתי,

1:14:44 – אלדר: למרות מה שעברת?

1:14:45 – אורי: למרות מה שעברתי. למרות מה שחוויתי אני רוצה לעזור למדינה כי אולי זה היה צריך לקרות והייתי מאיר עיניים של כמה אנשים ועושה יותר דווקא. אמרתי כאילו אחרי כל מה שעברתי, התיק

נסגר אחרי 7/10, רציתי לבוא ולעזור, חברים שלי נלחמים בעזה, בלבנון, יש לי חברים שנפלו גם ואני אומר כאילו, אני לא אשב בחיבוק ידיים, יש לי יכולת, ואני מנסה, אני מתקשר אליהם ואני מקבל תשובה שבחיים לא התמיינתי לחיל המודיעין. (מגנך. שניהם מגנכים), והתגובה שלי הייתה נורא אמפולסיבית, כלומר אמרתי לטלפנית של חיל מודיעין באיזה בניין היא יושבת ומה הכתובת ושהייתי בבניין הזה, וכמה כסאות יש לידה, איך קוראים למבחן שעשיתי, כל מיני הוכחות בשביל לגרום לה להבין שעשיתי את המבחן ואז היא העבירה אותי למישהו מעליה וקיבלתי ממנו תשובה שיבדקו את זה ויחזרו אליי ואחרי כמה ימים קיבלתי הודעה שאני לא מתאים ושירדתי מהתפקיד. קיבלתי תפקידים קרביים. אמא שלי אמרה שאין סיכוי. היא לא שולחת אותי אחרי מה שעברתי, היא לא מוכנה לסבול עוד פעם את החששות והפחדים לא לדעת מה קורה איתי ואני הבנתי שאני לא יכול גם לגרום לה למצב כזה. היא עברה מספיק.

1:16:03 – אלדר: ספר לי קצת על אמא שלך בתקופה הזאת.

1:16:06 – אורי: וואו. אפשר להגיד נקודת האור. תמיד הייתי, אני ילד יחיד לאמא שלי ולאבא שלי יש מנישואים קודמים עוד שלושה ילדים, שלושה אחים שלי. תמיד הייתי מחובר לאמא שלי, תמיד היא הייתה צמודה אליי, כלומר הייתי מתאמן בטניס והיא – חמישה אימונים בשבוע – היא הייתה מגיעה כל יום ויושבת וצופה בי שאני לא אהיה לבד והיא תמיד הייתה האמא המגינה שם בשביל הילד היחיד שלה. אפשר לומר שאני סוג של כל עולמה ואני נורא מחובר אליה. ואז הגענו באמת למצב שהיא הייתה צריכה שנה ותשעה חודשים לשתק את כל החיים שלה כי היה צריך לשמור עליי ואבא שלי היה צריך לעבוד ולפרנס את כל הבית בשביל לשלם את כל הסיפור הזה שגם כך לא זול ויצא מצב שאני כלוא. אמא שלי נכנסת למעצר בית בעצמה שהיא לא צריכה, היא לא חייבת, כלומר היא אמא שלי אבל היא לא חייבת. אף אחד לא מכריח אותה לבוא ולשמור עליי, יכולים להביא עוד מפקח נוסף, היא לא הייתה מוכנה, הייתה אומרת שרק היא תשמור עליי. ושם אני מתחבר – אם הייתי קרוב אליה ברמה של לספר הכול שם אני נחשף ברמות שאין לתאר, אנחנו מתחברים. אמא שלי הפכה לחלק מהגוף שלי לכל דבר ועניין. כלומר, אין דבר כיום שהיא לא יודעת שאני עושה, אפילו דברים שאני רוצה לשמור לעצמי אין דבר כזה. היא יודעת הכול. היו דברים שהיא עשתה בכל התקופה הזאת, במיוחד דברים שידעתי שגרמו לה להרגיש רע, אם זה עיניים שעברתי שם ואם זה דברים שלא רציתי שהיא תשמע וזה רק עם הזמן יותר ויותר פתחתי כדי לשמור עליה בעיקר, ועם זה כל מיני חוויות שקרו לי בחיים שלא חשבתי שאספר לאמא שלי, היו כל מיני שטויות של נער שאתה לא רוצה לספר לאמא לפעמים מהבושות כי לא מתאים ואנחנו מתחברים. אמא שלי היא במקביל החברה הכי טובה שלי והאוזן הקשבת והכתף התומכת שלי. והיא בעיניי – אני בסוג של פוסט טראומה אחרי כל הדברים האלה. יש פה נפגעת אחת שקופה ואף אחד לא שם לב אליה וזאת היא. היא חוותה את זה בצורה קשה גם. כשאני הייתי עצור היא שמעה שאין לי כלום בתא. לא יודע איך, אולי דרך עו"ד שלי, שאין בתא כלום ואני ישן על הרצפה, אז היא הייתה ישנה בבית על הרצפה והיא לא הייתה אוכלת בידיעה שגם אני לא אוכל. אני לא אכלתי שם כמעט שבועיים רצוף, כלומר הייתי ניזון אולי מפרוסת לחם ומים. איבדתי שם 14 ק"ג ב-44 יום. והיא גם סיבך אותה מבחינה רפואית במצב המנטלי **והנפשי והיא עד היום לא יכולה לשמוע כל פעם שמדברים על גופמן** **אז על החקירה של ראש המרגלים בשב"כ היא בוכה ומתנתקת וזה משהו שיושב**

1:19:25 – אלדר: אתה ישן? מתעורר בלילות?

1:19:28 – אורי: כן. ברור. זה קורה. אני מטפל בזה. אני בטיפול פסיכיאטרי. בטיפול פסיכולוגי. גם נוטל תרופות. זה פחות. אני חושב שבעיקר יש את הדברים של הטראומה מבחינה מנטלית זה בנה לי חוסן ברמה שלא תיארתי לי שזה יכול לבנות. כלומר קיבלתי פרספקטיבות שונות בחיים. צריך לקחת הכול בפרופורציות בחיים. הייתי ילד מאוד בוגר לגילו אבל עכשיו זה פי כמה וכמה וכן, גם לי יש טראומה. זה יכול להתבטא בחלומות שחוזרים על עצמם, בריחות שלא קיימים שאני מריח, ברעשים שאני שומע את המנעולים של הדלתות בכלא ואין רעש ואני הוזה והריחות שאני מריח זה יכול להיות שאני שומע משהו פתאום ומתנתק, מזכיר לי, זה יכול להופיע בכל מיני תסמינים. זה קיים. הטראומה קיימת. זה לא עוזב אותך. הסיפור מאחוריי. אין חשש ממשי שאני אחווה את זה שוב אבל זה איתי בכל יום, כלומר זה לא משהו שאפשר לשכוח.

1:20:40 – אלדר: עכשיו במסגרת – אני כמו שאמרתי הזמנתי אותך פה לאחר שנודע שרומן גופמן הוא המועמד – לא יודע להגיד אם מוביל – אבל בהחלט לראש המוסד, אתם מנסים לסכל באיזושהי צורה. מה הפעילות שלכם?

1:20:55 – אורי: לסכל אולי מילה גדולה אבל בסופו של דבר אני לא חושב ש – מרחיק את ראש המוסד בכלליות – אני לא חושב שרומן גופמן ראוי להיות איש צבא, בטח שלא קצין בטח שלא מפקד אחרי שאתה מפעיל מסתבר בצורה בלתי חוקית נער בן 17 ויודע מה קורה, אתה יודע שהוא במעצר שב"כ, אתה יודע שהוא עובר עיטיים, שהוא לא רואה את אמא שלו ובתור אבא לילדים, אפילו לא בתור מפקד, אני שואל איפה המצפון שלך בתור בן אדם לדעת שקורה דבר כזה ואתה אחראי כי כדי לא לפגוע בשמך הטוב ובקידום שלך אתה לא מתערב ועוצר את זה. אני לא בטוח שאם הוא היה עוצר את זה בהתחלה יכול להיות שהוא היה מתקדם. כולם עושים שגיאות, כולם בני אדם. אבל ברגע הזה שזה הפך לרמה שהוא סיכן את החיים שלי וגרם להפללה וגם הביא להשלכות לחיים שלי זה הפך להיות גם בפן הפלילי מבחינתו. איך הוא לא קם ועוצר את זה. איך בן אדם יכול לשלוח חיילים לשדה קרב? איך בן אדם יכול להיות אחראי – זה מצחיק אבל עשה אותי סוג של סוכן לכל דבר ועניין? איך הוא אמור להיות אחראי על אנשים? מה יקרה אם יסתבך חס וחלילה? גם אז הוא ישאיר אותם להתמודד לבד? גם אז הוא יפקיר אותם לגורלם?

1:22:12 – אלדר: ממה שאנחנו דיברנו על זה וגם קראתי שהייתה אמורה להיות חקירת מצ"ח ...

1:22:18 – אורי: כן, היתה אמורה להיות. אני לא הצלחתי להבין אם הייתה, לא הייתה. **הוגשה בקשה מטעם הסנגוריה הצבאית לפתוח מולו בחקירה פלילית. אני לא יודע אם נפתחה חקירה פלילית.**

1:22:32 – אלדר: **אני ראיתי רק את הידיעה הזאת ואחר כך לא ראיתי...**

1:22:33 – אורי: לא, לא, כמוני כמוך. אתה יודע שלא קרה כלום מאז, גם אני. יכול להיות שיש חקירה סמויה. קטונתי אבל אני לא משער שהוא היה מתקדם למזכיר צבאי ועכשיו מועמד גם לדבר כזה. אין כזו פעילות ממשית.

1:22:51 – אלדר: ניסית לכתוב לו מכתב או משהו, לפנות אליו, למצפונו?

1:22:56 – אורי: ניסיתי דרך עיתונאים אבל לא. פניתי לא נענו.

1:23:02 – אלדר: מה הכי קרוב שעיתונאים הגיעו אליו?

1:23:03 – אורי: עיתונאים מיכאל האוזר טוב ועיתונאים נוספים שאני יודע שיש הקלטה שהוא בא ואומר שלא היה מודע לגילי ושמבחינתו הכול בסדר, שכל מה שעברתי לא נורא. אז זה הכי קרוב שהגעתי לתגובה ממנו, בטח שלא התנצלות, בטח שלא קבלת אחריות. אף גורם, גם בפרקליטות, גם כשסגרו את התיק אף גורם לא לקח אחריות ואמר אנחנו מתנצלים. לא המשטרה, לא השב"כ, צה"ל, לא גופמן בעצמו ולא אף אחד אחר. אז אין פה כוונה להראות איזשהו רצון להראות פה קבלת אחריות או התנצלות מסוימת. לא קיבלתי מאף אחד מהם וכנראה שאני גם לא אקבל.

1:24:02 אלדר: כך זה נראה ועכשיו אתם תובעים את המדינה. אתה.

1:24:04 – אורי: כן. אני תובע את המדינה על האירועים שהיו שם. על הטראומה שנגרמה לי מאז, בתקווה ש...

1:24:15 – אלדר: יש מצב שתבקשו את רומן גופמן להגיע

1:24:21 – אורי: לחקירה פלילית? כן. אני רוצה. אבל מרגיש שאחרי שלוש שנים שפסלו חקירת מצ"ח במרכאות ונתנו איזושהי נזיפה וטייחו אי אפשר כבר להגיע לחקר האמת

1:24:35 – אלדר: לזמן אותו לעדות בבית משפט?

1:24:38 – אורי: אולי אבל לאן זה יוביל? כלומר היו צריכים להכות בפטיש בעודו חס, בברזל בעודו חס.

1:24:48 – אלדר: אורי, מה אתה עושה היום?

1:24:49 – אורי: בעיקר משתקם. עדיין. בטיפול אצל שני פסיכולוגים. טיפול מאוד מאוד סזיפי. גם פסיכיאטרי נורא נורא הדוק. מנסה יותר להיפתח לחברה יותר בוא נגיד להחזיר את מה שפספסתי. קשר חברתי עם אנשים, חברים שלי, טיפה לחזור. לא עובד עדיין. עדיין בתהליך השיקומי. עדיין לא מרגיש שאני יכול להגיע למצב הזה. וזה עיקר העיסוק שלי כיום. בעיקר השיקום.

1:25:29 – אלדר: מה אתה רוצה לעשות בעתיד? ללמוד?

1:25:31 – אורי: וואו. פתאום נפתח התחום של המשפטים, אחרי מה שראיתי.

1:25:38 – אלדר: כן. הוצאת לי את המילים מהפה. אתה תהיה עו"ד נהדר.

1:25:42 – אורי: כן. גם עו"ד שלי נורא נתנו בי דרייב. אני לא אשקר. התחום הזה של מודיעין תמיד ייגע. תמיד יהיה לי איזשהו רצון כן לעזור למדינה.

1:25:55 – אלדר: יכול ללמוד משפטים ולהגן על אסירים ביטחוניים.

1:25:57 – אורי: רוב האסירים הביטחוניים הם מחבלים אז אני לא מעוניין לגעת בתחום. אבל איזשהו רצון לעזור למדינה. אני לא יודע למה אבל עדיין יש בי רצון לעשות שירות ביטחון מסוים. אחרי שלקחתי הכול בפרופורציות אול"י החלום הכי גדול שלי הוא לא עבודה אלא פשוט להקים את התא המשפחתי שלי ולחיות את החיים השקטים.

1:26:25 – אלדר: קודם כל אני חייב להגיד שמיכאל האוזר טוב עשה עבודה יוצאת מן הכלל, עבודה עיתונאית. בשבוע שעבר הוא היה בכנס באילת והוא עשה מעשה עיתונאי יוצא מן הכלל לשלמה פילבר, הוא קורא לזה ליל המקורפונים וזה בהחלט הייתה עבודה עיתונאית נהדרת. שמע, אני אעשה הכל כדי שהסיפור שלך יישמע בכל מקום. באמת. במסגרת האפשרויות שלי. ואני מקווה שתחלים מהר ושתגיע לגדולות ושתעשה כל מה שאתה רוצה כי אתה באמת איש מיוחד.

1:27:04 – אורי: תודה רבה.

1:27:07 – אלדר: אורי אלמקייס, תודה רבה לך.

נספח מש/5

כתב מינויו של גופמן לתפקיד ראש
המוסד

עמ' 68

ראש הממשלה
PRIME MINISTER

לכבוד
האלוף רומן גופמן

שלום רב,

הנדון: מינוי לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים

אני ממנה אותך בזה לתפקיד ראש המוסד למודיעין ולתפקידים מיוחדים.

תוקף המינוי מיום 02.06.2026 בהתאם להחלטת ממשלה מס' 4470 מיום 08.02.2009 כפי שתוקנה בהחלטת ממשלה מס' 1154 מיום 27.12.2009, המינוי יהא לתקופה של חמש שנים, עם אפשרות להארכה בשנה נוספת, כשלאיש הממשלה הסמכות לקצר או להאריך את תקופת הכהונה.

אני מאחל לך הצלחה בתפקידך.

בברכה,

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

כה' בניסן
התשפ"ו
12 באפריל
(2026)

נספח מש/6

מזכר מטעם מזכיר הממשלה מיום

23.4.26

עמ' 70

מזכיר הממשלה

מזכר

אישור ראש הממשלה לעיון במסמכים סודיים

בג"צ 23426-04-26 אלמקייס ואח' נ. ראש הממשלה ואח'

1. במסגרת העתירות הנ"ל העלו העותרים טענה שלפיה העובדה ששניים מחברי הוועדה (פרופי טליה איינהורן ומר משה טרי) לא עיינו במסמכים סודיים שהוצגו ליו"ר הוועדה ולמ"מ נציב שירות המדינה בלבד ובחוות דעתו הסודית של יו"ר הוועדה (מסמך שנמסר לראש הממשלה) פוגמת, כביכול, בתקינות ההחלטה שהמליצה על המינוי וזאת מן הטעם שיייתכן ועיון במסמכים הסודיים האלה היה משנה את עמדתם.
2. לאור זאת, הנחה ראש הממשלה את הח"מ לפנות ליו"ר הוועדה בבקשה לקבל לידיו את המסמכים הסודיים על מנת לבחון את הפרטים המסווגים הכלולים במסמכים וככל שאין בחשיפתם בפני שני חברי הוועדה הנוספים משום פגיעה בביטחון המידע, לאשר להם מתוקף סמכותו, לעיין במסמכים.
3. במענה לפניית הח"מ, אישר יו"ר הוועדה להעביר לראש הממשלה באמצעות הח"מ את המסמכים הסודיים כפי שהתבקש.
4. לאחר שראש הממשלה בחן את הפרטים המסווגים במסמכים הסודיים נחה דעתו כי אין כל פגיעה בביטחון המידע וכי הוא מאשר להם לעיין בלבד לאחר חתימה על טופס סודיות.
5. לסיכומו של דבר, המסמכים הסודיים מועברים לעיונם של שני חברי הוועדה באמצעות בלדר ממשד ראש הממשלה ויוחזרו מיד בסיום העיון באמצעות אותו בלדר לכספת במשרד ראש הממשלה, וזאת על מנת שיוכלו להגיב כדבעי לעתירות (הוועדה היא משיבה 3 לעתירות).

יוסי פוקס
מזכיר הממשלה

7 באייר התשפ"ו
23 באפריל 2026

נספח מש/7

מכתבם של שני חברי הוועדה מיום

27.4.26

עמ' 72

י' באייר התשפ"ו
27 באפריל 2026

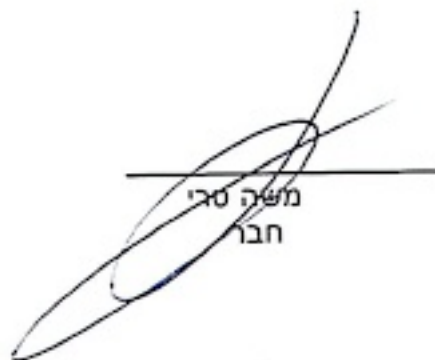
לכבוד

ראש הממשלה בנימין נתניהו

ראש הממשלה בנימין נתניהו נכבדנו -

אנו הח"מ פרופ' טליה איינהורן ומשה טרי, חברי הוועדה המייעצת למינוי בכירים בשירות המדינה, לאחר שקראנו את החומרים הסודיים שהוגשו לוועדה ואת חוות הדעת המלאה של יו"ר הוועדה, מתכבדים להודיע לכב' שלא זו בלבד שנותרנו איתנים בדעתנו שלא נפל דופי בטוהר מידותיו של רמס"ד אלוף רומן גופמן, אלא שדעתנו אף התחזקה באופן משמעותי ומהותי לאור הדברים הנוספים שלמדנו מהחומרים האלה.

בברכה,

משה טרי
חבר

פרופ' טליה איינהורן
חברה